

B 3124

OMASHA
IPENSARIA
K V E,

V' katireh je sapopadenu tu podu-
zhenje, koku en fledne, bodi ka-
kershnega stanu ozhe, ima, inu
samore po Kristusovemu nauku,
inu shivlenju svoje shivlenje pella-
ti, vishat, rovnati, inu sa Kri-
stusam v' pravi brunnosti
hoditi.

V'to Kraynsko shpraho fkerbnu,
inu svetstu prestavlene fkusi dva Mas-
neka Petrinarja, inu Fajmashtre is gorenske
kraynske strani, inu k' duhovnemu nuzu tem
kraynzam na dan dane v' lejtü 1745. Sdej
pak pobulshane, inu k' drugemu malu
na svitlu dane.

Na pervolenje vikshe Gosposke.

V' Lublani se najdejo per Aloyziu Raab,

En moder mofh poduzhy svoje
ludſtvu, inu ta lad njegove sa-
ſtopnoſti je ſveſt. *Syrach, na 37.
poſtavi, 26. Samerkuvanju.*

Na prenehej moj Syn, ta nauk pc-
fluſhat, inu tebi ima mar biti,
de bodeſh tu govorjenje te sa-
ſtopnoſti ſapopadel, inu veđil.
Pripoviſt. 19. poſt. 27. ſamerk.

B 3124

Z 4. IV. 177/427

Kratku poduzhenje.

Koku se imajo nekatire zherke (pushtabi) v' Kraynski shprahi isrezhi.

Med tem dolgem s., inu med tem kratkem s. je en reslozhek: Ta dolge s. ima ojstru isrezhen biti, koker se bere v' ti besedi: sad, tu je perrastek tega drevja, al perdelk te semle. Ta kratke s. se mehku isrezhe, koker ta beseda sad, tu je na sadni strani, sa herbtam.

Kir tedej ta dolge s., kader se prov, tu je, ojstru srezhe, ima en dvema fl. enake glafs, satoraj je v' leteh bukvah tudi per taisteh besedah, katire so popred s' dvema fl. utisnene bile, en same s. postavlen, po navadi teh Illyrzov, katireh shpraha je taku rekozh ena mati te kraynske, inu katiri ta dolge s. na takefho visho shpogajo, inu v' branju sreko.

Ti drugi pushtabi pak, katireh se ta perstavek, dershy, se imajo s' enem potegnem glasam, inu taku srezhi, koker ke bi ta zherka, na katiri ta perstavek vesy, dvakrat postavlena bila: koker se vide per ti besedi vertę, katira se bere, koker vertee.

Druge mejn imenitne snamine, inu zherke enufakatire te kraynske shprahe saftopne v' branju sam od sebe lohku reslozhe.

Kratku Poduzhenje.

Koku se imajo lete bukvice , inu tudi druge bukve tega poduzhenja s' nuzam te dushe brati.

1. **U**lake dan k' temu branju en gvishen zhafs odloshi, inu taistega stanovitnu dershi. Aku te bode enu potrebnu dellu , ali opravilu sadershalu , inu od tega branja odvernili, ah-tej se, inu s'kerbi v'eni drugi uri letu spolniti. Kir mi ufake dan k'shivotnemu dellu , inu opravilam svoj zhafs naloshemo , se ja spodobe, inu je potreba tudi k'nuzu te dushe en gvishen zhafs odlozhiti, inu oberniti.

2. Skus eno sveto misel, inu dobro manengo se k'temu branju perpravi, tu je: obudi, inu imej serzhne shelle, skusi tu branje en boshji nauk sadobiti k'nuzu tvoje dushe, shelli taistega volnu goriuseti, satu, de bi v'ti brumnosti mogel gorijemati, tvoje shivljenje pobul-fhati, sa Kristusam skus te zhednosti stanovitnu hoditi, inu use greshnu nagnenje tega shivota dolitrete.

3. Pousdigni tvoje serze pruti Gospodu Bogu, inu is shivo viro virjemi, de je on polek tebe, tebe vide, inu tebi perstopiti perpravlen stoji, nisku se pred njim ponishej, profi sa gnado, inu luzh, de bi tu, kar bodesh bral, prov sastopil, inu profi sa pomuzh, de bi te v' temu branju sadoblene nauke v'djanju dapolnil.

4. Beri pozhasu, inu nekar prehitru, rajshi mejn, koker veliku; v'zhasu enu malu pre-

prejenjei, ali prenehej, ter v' serzu taistu, kar se bral, spremisli; dej boshjimu noterdajanju prostar; preudari sam per sebi, koku bi enu, inu drugu v'djanju mogel spolniti. Sem ter kje per branju skakati, inu si sbirat, malu prida pernese, inu je enu prasnu dellu; narbulshe je od kraja, inu po versti brati, kader se ene poufod dobreh naukov polne bukve berò. Kar pak tebe, inu tvoj stan susebnu sadeva, inu amgrede, prov shiher vezhkrat preberesh, satu, de sam per sebi bel spremislish, inu se nazhiti samoreshe, koku bi lete ali une zhednosti mogel v'resnizi sadobiti, lete, ali une falerje, ali hude navade opustiti, tu greshnu nagnenje premagati, inu dolitrei.

5. Med branjam pogostu obudi svete shelle tu dopolniti, kar tu branje tebe opomina sturiti; de skus letu branje ne le samu ta saftopnost resvitlena bode, ampak veliku vezh tvoja vola v'lubesni pruti G. Bogu, inu temu blishnemu ushgana, inu v'serzhnemu poshellenju ene prave brumnosti, tudi v'superstanju zhes use pregreshnu nagnenje uterjena bode.

6. Ene inu druge v'temu branju samirkane, inu sa tvoj stan nuzne nauke v'tvojimu spominu obdershi, inu ohrani, de bodesh na taiste zhes dan tudi spomnil, inu nje perpravlene imel, koker enu dobru oroshje, s'njimi te skushnave od tebe odbiti, inu tu greshnu nagnenje premojstriti. Ali pak, de nje bosh nuzal, koker ene ostroge v'teh zhednosteh, koker v'pohlevnosti, poterpeshlivosti, v'lub-

besni pruti G. Bogu, inu temu blishnemu se pousdignit, s' vezhi brumnostjo se Bogu perjetnega sturiti, inu v' resnizi sa Kristusam po njegovemu nauku, inu exemplu hoditi.

7. Kir bosh imel tu branje skleniti, profi G. Boga sa gnado, de bi mogel ohranit, inu obdershati tu seme tega nauka, katiru je skus tu branje v' to semlo tvojiga serza vershenu, de bi taistu obilne, inu dober sad ob svojimu zhasu perneslu.

Na to visho se imajo bukve teh naukov brati, aku ozhemo skus tu branje en nuz sado-biti. Lohku pak je letu sturiti, dokler take-shne dobre shellę, inu svete naprejusetja se s' misljo, inu taku bres use samude sture. Inu deslih bi tebe kej pomudilu, na porajtej na tu, na bosh nikoli tega zhasa bel, inu nuznishi naloshil. Oh koku veliku vezh zhasa k' posvejt-nem, napotrebhem, nanuznem, inu v' zhasu k' shkodlivem, inu pregreshnim rezhem o-bernemo!

Kir se bodo lete bukvize na to visho bra-le, bodo sagvisihnu nuzne postale, taku, de njih dosti bodo po Kristusovemu nauku, inu exemplu shiveli, po njegovih stopinah, koker brumni kristiani hodili, ter to usem svetem flu-shabnekam Kristusovem perpravleno krono v' vezhnemu veselju sagvisihnu sadobili.

Letu je skus svoje nekedej v' latinski shpra-hi vendane bukvize shellil, de bi ti ludje sado-bili, ta imenitne, po usemu svejtu snane, inu od useh stanov teh ludy, taku dobru duhovneh,

ko-

koker deshelskeh veliku preshtemane Uzhenik Thomas Kempensis, katiri je bil en Chorar Ordna S. Augushtina, je bil rojen, inu prebival v' spudneh nemshkeh deshellah blisu tega mejsta Köllen, inu v' veliki svetusti umerl v' temu lejtu 1471. star 92 lejt.

Lete njegove slate bukvize savol teh lepeh, inu sveteh naukov so v' use sorte shprahe, ja zelu, koker sprizha Henricus Soñalius en imeniten Jesuviar, v' turshko shpraho prestavlene, inu nobene bukve, sunej svetega Pisma, ni so bile tukkrat na novizh utisnene, koker so bile lete; sakaj use sorte ludje, duhovni, inu deshelski, mladi, inu stari, shene, inu moshje, ti uzheni, inu gmejn ludje v' ednu taiste beró, inu ozhitnu sposnajo, de uselej eno veliko luzh skus tu branje, inu en trosht te dushe sadobę.

De bi tedej tudi ti lubi Slovenzi, inu Kraynzi tega velikega nuza, katire se skus branje, ali poslushanje teh bukviz sadobi, se mogli poslushti, inu k' isvelizhanju njeh dusih se dejleshni sturiti, se je ta muja perloshila taiste v' kraynsko, okuli Lublane navadno shpraho preloshiti s' tako skerbjo, inu spregledanjam, de tudi ti gmejn ludje bodo taiste lohka sastopili; sakaj eni inu drugi nauki v' teh bukvizah sapopadeni, so tesshku tudi tem latinzam sastopiti: de se pak bodo mogli sastopiti, so takeshni nauki sa te gmejn ludy taku reslosheni, koker taiste talashke, inu nemshke iskladovez iskladajo, reslozhjo, inu sastopit odkasujejo; dokler per temu dellu, tu je, de so se lete bukvize v' krayn-

fko fhpraho prestavile, so se takefhni moshje pomujali, katiri te fhtiri fhprahe, latinsko, nemshko, lasshko, inu kraynsko so dobru snali, inu sastopili, de skus tu, kar v'latinski fhprahi je bilu teshku sastopit, je nekej ta nemshka, nekej tudi ta lasshka, inu skorej leta narvezh reslozhila, kajsen nauk je othl ta uzhenik nam naprejnesti.

Ta dobrutlive G. Buh dopolni te gorezhe shelle taisteh, katiri so se sa tu dellu mujali, de bi skus tu branje teh bukviz se boshja zhaft gmerala, de bi tudi ti lubi Slovenzi, inu kraynzi ta nuz, katirega drugeh fhprah ludje so dosegli, inu skus tu vednu branje taistega dosegujejo, obilnu sadobili, v'pravi brumnofti gorijemali, po Kristusovemu nauku, inu exemplu skerbnu shiveli, po njegovih stopinah stanovitnu hodili, inu to nebesshko krono v'vezhnemu isvelizhanju dosegli.

Molitur pred branjam.

O JEsus! resvetli mojo sastopnost, de bodem taistu, kar bosh ti k'meni govoril, prov sastopil; ushgi mojo volo, inu dej meni to gnado, de bodem taistu, kar bodem sastopil, goriusel, inu v'djanju dopolnil.

Molitur po branju.

O Gospud! vishej moje pote, inu shivljenje po tvoji besedi, inu dodejli meni to gnado, de bodem po taistemu, kar sem sdej bral, inu sastopil, moje djanje rovnal. Amen.

Samerk-

Samerkuvanje.

*Teh poglavitneh dejlov, katiri so v' letih Buk-
vah sapopadeni.*

Perve Bukve,

- I. Poglavitne Dejl. Od rovnanja nafhega shivlenja po Kristusovemu shivlenju, inu od sanizhuvanja posvejtne rezhy. Plat. I.
- II. P. D. Od ponishnega sposnanja nafhe slabusti. 4.
- III. P. D. Od nauka te resnize. 6.
- IV. P. D. Od spregledanja nafhega djanja. 10.
- V. P. D. Od branja svetega Pisma. 11.
- VI. P. D. Od naspodobnega poshellenja. 12.
- VII. P. D. Koku se imamo od prasniga saupanja, inu preusetnosti varvati. 14.
- VIII. P. D. De se imamo prevelike perjasnosti varvati. 15.
- IX. P. D. Od pokorshene, inu polloshnosti. 17.
- X. P. D. De se imamo od preobilnega govorjenja sdershati. 18.
- XI. P. D. Od sadoblenja tega myru, inu ajfra v' brumnosti gorijemati. 20.
- XII. P. D. Od prida teh teshav, inu superneh rezhy. 23.
- XIII. P. D. De imamo tem fkushnavam superftati. 24.
- XIV. P. D. Koku se imamo krive, inu ferbeshne sodbe ogibati. 29.
- XV. P. D. Od dobreh is prave lubesni dopernefenih dell. 30.
- XVI. P. D. Koku se imajo drugeh ludy tadli, inu pomankanje poterpeshlivu prenesti. 32.
- XVII. P. D. Od Klofhterskega, inu duhovnega shivlenja. 34.

- XVIII.** Poglavitne Dejl. Od exempelnov, inu naukov teh sveteh Ozhakov. Plat. 36.
- XIX.** P. D. Od shivlenja, inu opravila enga brumnega duhovnega, ali bogabojezhga Kristiana. 40.
- XX.** P. D. Od lubesni te samote, tega molzhanja, inu odlozhenja od teh posvojitnih rezhy. 44.
- XXI.** P. D. Od grevenge, inu shaluvanja tega ferza. 49.
- XXII.** P. D. Od premishlivanja zhloveshkeh nadlug. 53.
- XXIII.** P. D. Od premishlivanja te smerti, inu k'nje perpravlenja. 57.
- XXIV.** P. D. Od sodbe, inu shtrafeng teh greshnikov. 62.
- XXV.** P. D. Od pravega pobulshanja nashega zelega shivlenja. 68.

Druge Bukve.

- I.** P. D. Od snotreshnega djanja, al sadershanja. 76.
- II.** P. D. Od pohlevnega podvershenja. 81.
- III.** P. D. Od enga brumnega, myrnega zhloveka. 82.
- IV.** P. D. Od enga zhistega ferza, inu dobre manenge. 85.
- V.** P. D. Koku imamo sami sebe spremishluvati. 87.
- VI.** P. D. Od veselja eng dobre vesty. 89.
- VII.** P. D. Od lubesni pruti JEsupu zhes use drugu. 91.
- VIII.** P. D. Od snotershne perjasnosti s'JEsusam. 93.
- IX.** P. D. Od pomankanja usenga troshita. 97.
- X.** P. D. Od hvaleshnosti sa gnado boshjo. 101.
- XI.** P. D. Od mejhenu perjasnekov JEsupovega krisha. 105.
- XII.** P. D. Od prave zheshte svetega krisha. 108.

Tretje Bukve.

- I. Poglavitni Dejl. Od snoternega Kristusovega govorjenja k'eni virni dufhi. Plat. 118.
- II. P. D. De ta refniza od snotrej bres sunajneh besedy nam govory. 120.
- III. P. D. De se besede boshje imajo s'ponishnostjo poslušhati, inu de njih veliku taiste na spremisljo. 122.
- IV. P. D. De se ima v'refnizi, inu ponishnosti pred Bugam hoditi. 126.
- V. P. D. Od prezhudne mozhy boshje lubesni. 129.
- VI. P. D. Koku se fkashe, de eden pravo lubesni ima. 133.
- VII. P. D. Koku nuznu, inu dobru je, to gnado te brumnosti pod enem ponishnem ferzam skrivati. 137.
- VIII. P. D. Koku se imamo sa mejhene pred boshjimi ozhmy dershati. 141.
- IX. P. D. De use rezhy k' Bogu, koker k'temu puslednemu konzu se imajo vishati, inu rovnati. 143.
- X. P. D. Koku flatku, inu dobru je, ta svejt sanizhuvati, inu famemu Bogu flushiti. 145.
- XI. P. D. De tu poshellenje tega ferza se ima spregledati, inu masati. 148.
- XII. P. D. Od poduzhenja k'ti poterpeshlivoosti, inu od vojfkuvanja super te shivotne shelle. 150.
- XIII. P. D. Od pokorshene enga ponishnega podloshneka po exemplu JEsusa Kristusa. 153.
- XIV. P. D. Koku se imajo te skrivne sodbe boshje premishluvati, de se v'dobremu na preusamemo. 155.
- XV. P. D. Koku bi mi imeli govoriti, inu se sadershati v'ufemu temu, kar mi shelmo, inu profemo. 157.

- XVI. Polavitne Dejl. De ta preve trofht se ima v' samemu Bogu iskati. Plat. 160.
- XVII. P. D. De usa nasha skerb se ima v' Boga postaviti. 162.
- XVIII. P. D. De te zhasne reve, inu nadluge se imajo po nauku, inu exemplu Kristusove-mu poterpeshlivu prenesti. 164.
- XIX. P. D. Od prenesenja te kervize, inu kedu se ima sa resnizhnu poterpeshlivega dershati. 166.
- XX. P. D. Od sposnanja lestne slabusti, inu od nadlug tega shivlenja. 169.
- XXI. P. D. De se v' Bugu ima zhes use drugu blagu, dobrute, inu dary pozhivati. 172.
- XXII. P. D. Od spomina mnogiterih dobrut bo-shjih. 176.
- XXIII. P. D. Od shtireh rezhy, katire en velek myr fabo perneso. 180.
- XXIV. P. D. De se imamo anati radovednega sprafhovanja od drugeh ludy shivlenja. 183.
- XXV. P. D. V'komu stoji stanoviten myr tega serza, inu enu pravu gorijemanje v' ti brum-nosti. 185.
- XXVI. P. D. Od visokusti enga prostege serza, katira se s' eno ponishno molitvo vezh saflushe, koker s'tem branjam. 187.
- XXVII. P. D. De nafs ta samolestna lubesu od vezhne dobrute narvezh sadershuje. 189.
- XXVIII. P. D. Super te kudobne jesike teh o-pravlavzov. 192.
- XXIX. P. D. Koku se ima Buh na pomuzh kli-zati, inu zhastiti v'eni nadlugi, ali britkusti. 193.
- XXX. P. D. Koku se ima Buh sa pomuzh profi-ti, inu od saupanja to gnado supet sadobiti. 195.
- XXXI. P. D. Od sanizhovanja useh stvary, de bi se ta stvarnek mogel najdti. 199.
- XXXII. P. D. Koku ima ta zhlovek sam sebe sa-tajiti, inu usem shellam se odpovedati. 202.

- XXXIII. P. D. Od stanovitnosti tega ferza, inu koku se ima ta manenga k' Bogu, koker k' puflednemu konzu vishati. 205.
- XXXIV. P. D. De enemu, katire Boga lube, Buh zhes ufe rezhy, inu v' useh rezheh dopade. 206.
- XXXV. P. D. De ta zhlovek ni shiher pred skufhnavam v' temu shivlenju. 209.
- XXXVI. P. D. Zhes te prasne inu krive sodbe teh ludy. 211.
- XXXVII. P. D. Koku ima ta zhlovek sam sebe popolnema goridati, de on to pravo frajost svojiga ferza sadobiti samore. 213.
- XXXVIII. P. D. Od dobrega govorjenja v' sunajneh rezheh, inu koku en zhlovek v' useh svojih nadlugah ima k' Bogu beshati. 215.
- XXXIX. P. D. De ta zhlovek se nima prenaglu, inu napokojnu v' svojih rezheh sadershati. 217.
- XL. De ta zhlovek nezh dobrega sam od sebe nima, inu v' nobeni rezhy se nima snafhati, inu pohvaliti. 218.
- XLI. P. D. Od sanizhuvanja ufe posvejtne zhasfty. 221.
- XLII. P. D. De ta myr nima v' te ludy postavljen biti. 222.
- XLIII. P. D. Od te prasne; inu posvejtne uzhenusti, ali snanja. 224.
- XLIV. P. D. De se nimamo teh sunajneh rezhy prevezh amuseti. 227.
- XLV. P. D. De ni usem ludem verjeti, inu de se ta zhlovek s' jesikam hitru spotakne. 228.
- XLVI. P. D. De se ima na Gospud Boga saupanje imeti, kader se ojtire besede zhes nafs usdignejo. 232.
- XLVII. P. D. De ufe teshavne rezhy savol vezhnega shivlenja se imajo poterpeshlivu prenesti. 235.

- XLVIII. P. D. Od vezhnega veselja, inu od brit-
kusti zhasniga shivlenja. 238.
- XLIX. P. D. Od poshellenja vezhnega shivlenja,
inu kajsen veleki lon je taistem oblubljen, katiri
se sa taistu fhtritajo. 242.
- L. P. D. Koku se ima en trofhta prasne zhlovek
v' te roke Boshje goriofrat. 247.
- LI. P. D. De se ima ta zhlovek na ponishne del-
la podati, kader se vide preflabega k' temu vi-
fokemu djanju, ali opravilu. 252.
- LII. P. D. De se ta zhlovek nima sa urednega te
gnade, ali trofhta, ampak sa urednega tega
terplenja dershati. 254.
- LIII. P. D. De ta gnada boshja se na mesha s'po-
svejtno modrustjo. 256.
- LIV. P. D. Od innogiterrega nagibanja te nature,
inu gnade. 259.
- LV. P. D. Od pokashene nature, inu mozhy te
boshje gnade. 265.
- LVI. P. D. De imamo sami sebe satajiti, inu sa
Kristusam po potu tega krisha hoditi. 269.
- LVII. P. D. De ta zhlovek nima prevezh zagli-
vega ferza biti, kader v'enu, al drugu poman-
kanje pade. 273.
- LVIII. P. D. De bi se mi na imeli podstopiti viso-
ke rezhy, inu te fkrivne boshje todbe ispra-
fhuvati, inu sgruntati. 275.
- LIX. P. D. De use upanje, inu sanafhanje se ima
samu na Boga postaviti. 282.

Zheterte Bukve.

- I. P. D. S' kajsenem visokem fhposhtuvanjam,
inu s' kajsenem zhistem ferzam se ima Kristus
prejeti. 686.

- II. P. D. De v'letemu Sakramentu bode ena velika dobruta, inu lubesn boshja temu zhloveku ifkasana. 294.
- III. P. D. De je dobru pogostu S. Obhailu prejeti, inu k' temu S. Sakramentu perstopiti. 298.
- IV. P. D. De bode veliku dobrega taistem dodejlenu, katiri andohtlevu k' temu S. Sakramentu perstopjo. 301.
- V. P. D. Od visoke urednosti tega Sakramenta, inu od stanu enga Mafhneka. 306.
- VI. P. D. Koku se ima ta zhlovek pred svetem obhailam sadershati. 309.
- VII. P. D. Od sprashuvanja lestne vęsti, inu od naprejusetja tega pobulshanja. 310.
- VIII. P. D. Od Kristusoviga ofra na svetemu krišhu, inu od isrozhjenja te lestne vole. 313.
- IX. P. D. De mi imamo sami sebe, inu kar premoremo, Bogu goriofrati, inu sa use druge moliti. 315.
- X. P. D. De fvetu obhailu se nima lohku ven-spastiti. 319.
- XI. P. D. De fvetu Tellu Kristusovu, inu fvetu Pismu so sledni virni dufhi susebnu potrebna. 324.
- XII. P. D. De ta zhlovek se ima s' velikem flisam perpraviti, kader ozhe k' temu Sakramentu perstopiti. 329.
- XIII. P. D. De ta andohtleva dufha is zelega ferza ima shelleti s' Kristusam v' temu svetemu Sakramentu se fkleniti. 333.
- XIV. P. D. Od nekaterih andohtlevih dufh go-rezhega poshellenja k' temu svetemu Sakramentu tega Telefa Kristusovega. 336.
- XV. P. D. De ta gnada te andohti bode fkus ponishnost, inu samolestnu satajenje sadoblena. 338.

- XVI. P. D. De imamo nafhe potrebe Kriftusu re-
sodeti, inu njega sa gnado profiti. 341.
XVII. P. D. Od te gorezhe lubesni, inu velike-
ga poshellenja Kriftusa prejeti. 343.
XVIII. P. D. De ta zhlovek nima en radove-
den sprashuvavz tega Sakramenta biti, ampak
sa Kriftusam ponishnu hoditi, inu te pozhutke,
inu sastopnost ti sveti viri podurezhi. 346.

THOMASHA KEMPENSARIA

Chorarja S. Augushtina Naukov
PERVE BUKVE.

Nuznu k' duhovnemu shivlenju
opominanje.

I. POGLAVITNE DEJL.

*Od rovnanja nashega shivlenja po Kristusovemu
shivlenju, inu od sanizhvanja posvejt-
neh rezhy.*

I. **K**atire po mojih stopinah hode, na hode
v'temi, prave Gospud. Lete so bes-
fede Kristusove, skus katire nas on opomina,
de bi po njegovemu shivlenju, inu sader-
shanju nashe shivlenje rovnali, aku mi ozh-
mo resnizhnu resvitleni, inu od use slepote
resheni biti.

Tedej ima narvezhe nafha fkerb, inu flifs biti, tu shivlenje JEfusa Kristufa premishluvati.

2. Ta nauk Kristusov use nauke teh Svetnikov premaga, inu katire bi boshjiga Duha imel, leta bi v' taistem nebeshko spisho skrito neshil.

Ali se pergody, de njih veliku, aku lih pogoftu od nauka Kristusovega flishjo, vender mejhene shelle obzhutjo po taistem sturiti, dokler ony Kristusovega Duha nimajo.

Katire pak ozhe prov, inu na eno perjetno visho besede Kristusove sastopiti, je potreba, de se on poslisa zelu svoje shivlenje po njegovemu shivlenju vishati, inu rounati.

3. Kaj tebi nuza uzhene rezhy od S. Trojize govoriti, aku nimash ponishnosti, bres katire ni se perjeten S. Trojize?

Sa resnizo uzhene besede na dellajo svetege, inu pravizhnega; ampak enu brumnu shivlenje tebe stury Bogu perjetnega.

Jest veliku vezh shellim eno pravo grevengo obzhutiti, koker taisto snati reskladati.

Deslih bi ti zelu svetu pismu, inu uzheni govorjenje useh modreh od sunej snal poveđati, kaj bi tebi use letu nuzalu bres lubesni, inu gnade boshje?

Prasnu je use drugu, napridnu, inu enu nezh, sunej Boga lubiti, inu njemu samemu flushiti.

Ta narvezhe modrust je skus sanizhvanje posvetneh rezhy pruti nebeshkemu kraylestvu se poslisati.

4. Ena prasna rezh je tedej, posvetnu blagu, katiru s'zhasam prejde, iskati, inu v' taistem saupati.

Ena prasna rezh je, posvetne zhasly shelleti, inu se k' visokemu stanu povikshuvati.

Ena prasna rezh je, po lushteh tega shivota sahajati, inu taistu shelleti, savol katirega je potreba teshku shtrafan biti.

Ena prasna rezh je, dolgu shivlenje shelleti; inu sa dobru shivlenje malu skerbeti.

Ena prasna rezh je, samu tega sedanega shivlenja se ahtati, inu te perhodne rezhy is misl pustiti.

Ena prasna rezh je tu lubiti, katiru hitru prejde; inu nekar se flifat tjakej pridti, kir se vezhnu shivlenje snajde.

5. Spomni se pogostu na taiste besede S. Pisma: Tu veliku veselje na bo nasitilu tu oku, inu na bo tu uhu napolnilu.

Poslisej se tedej tvoje serze od lubesni videzheh rezhy odtergati, inu k'tem navideozhem oberniti; sakaj katiri po shellah svojega shivota hodjo, omadeshejo svojo vest, inu sgube gnado Boshjo.

II. POGLAVITNE DEJL.

Od ponishnega sposnanja nashe slabusti.

1 **E**n sleherne zhlovek shelly od nature veliku snati ; kaj pomaga pak tu snanje bres boshjiga strahu ?

Sagvishnu en pohlevne kmet , katire Bogu flushe , je bulshe , koker en preusetne uzhen zhlovek , katire premishluje , koku se nebu , inu svesde verte , ali sraven tega sam sebe samudy , sebe na ahta.

Katire sam sebe prov sposna , malu od sebe dershy , inu se v' zhafty , inu hvali teh ludy na reslushta.

Deflih bi jest use rezhy , katire so na svejtu , vedel , inu snal , ter bi pak lubesen Boshje na imel , kaj bi letu use meni pred Bugam pomagalu , katire bo mene le is-mojiga djanja sodil ?

2. Nehej tedej od nasmasnega poshellenja veliku snati , inu vediti , dokler per tem se veliku restresenja , inu smotnave najde.

Katiri veliku sastopjo , othe preshtemani , inu sa modre dershani biti.

Veliku rezhy je , katire snati malu , al nezh prida ti dushi na donefe.

Inu sagvishnu perprost je taisfe , katire na snanje drugeh rezhy se poda , sunej samu na taisfe , katire njemu k' njegovemu isvelizhanju flushjo.

Dosti besedy, inu govorjenja na nasiti to
dušno, ampak enu brumnu shivljenje reshlady
tu ferze, inu ena zhišta vešt enu veliku sau-
panje k' Bogu dodejly.

3. Kulker vezh, inu bulshi ti sastopesh,
tulkajn teshishi bosh is tega obsojen, aku ti
po tem, koker sastopesh, na bosh svetejshi
shivil.

Satorej napreusemi se tvoje uzhenosti, inu
sastopnosti, temuzh s'tem vezh se imash bati
savol tega tebi od Boga danega snanja.

Aku se tebi sdy, de veliku snash, inu
sadošti sastopesh, imash vender vediti, de se
fhe veliku rezhy snajde, katire na snash.

Nekar prevezh sam od sebe na dershi,
ampak s'tem vezh sposnej tvojo nasastopnost.
Kaj se ozhesht drugim naprejstaviti, kir se ve-
liku uzhenejshih, inu v'ti postavi sastopni-
shih snajde, koker se ti?

Aku ozhesht kej tebi nuznega snati, inu se
uzhiti, sa lubu imej sa naumnega dershan, inu
sa nizheser ahtan biti.

Letu je narvezhi, inu nar bel pridnu snanje
sam sebe prov sposnati, inu sanizhvati.

Od sebe nezht dershati, inu od drugeh use-
lej enu dobru, inu zhashtitu preshtemanje imeti,
je ena velika modrust, inu popolnemašt.

Aku bi lih ti vidil enga drugega ozhitnu
greshtiti, ali kako veliko hudobijo dopernešti,
vender bi ti na imel se sa bulshiga dershati,

dokler na vesh, koku dolgu bosh mogel v temu dobremu ostati.

Mi smo szer ufi slabi, ali vender nimash nobenga sa bel slabega dershati, koker sam sebe.

III. POGLAVITNE DEJL.

Od nauka te Refnize.

I Srezhne je taiste, katirega ta refniza sama skus sebe poduzhy, nekar skus perglihe, inu besede, katire prejdejo, ampak koker so te rezhy same na sebi.

Nashe misli, inu nashi dosdevki nas dostikrat omotjo, taku de te rezhy malu spoznamo.

Kaj nuza veliku prepiranje od fkrivneh, inu nasnanih rezhy, savol katireh per Boshji sodbi na bomo posvarjeni, de njih ni smo snali?

Ena velika naumnnost je, de mi nuzne, inu potrebne rezhy samudemo, spruti pak se na te nashi radovednosti dapadejozhe, inu shkodlive podamo. Mi na to visho ozhy imamo, inu vender navidemo.

2. Kaj je nam potreba eneh, al drugeh rezhy naturo, inu ushafanje snati, ali vediti?

Katiremu ta Boshja Beseda govory, bo de od dosti nanuzneh dosdevkov reshen.

Is

Is ene besede so use rezhy stvarjene, inu use rezhy govore enu, inu leta je ta sazhetek, tu je ta vezhne Buh, katire k'nam govory.

Bres njega namore nobeden sastopiti, inu prov soditi.

Katiremu so use rezhy enake, kir use rezhy k'nemu visha, inu use rezhy v'ennem vide, leta samore v' serzu stanoviten biti, inu v' Bugu myren pozhivati, inu oblati.

O Buh vezhna resniza! dej meni, de bom s' tabo v' vezhni lubesni sklenen,

Meni se dostikrat stoshe veliku brati, ali flishati: v' tebi se use snajde, kar jest ozhem, inu shellim.

Nej umolknejo usi Uzheniki, nej tihu postanejo pred tvojim oblizhjam use stvary, samu ti meni k' serzu govori.

3. Kulkur je vezh eden sam is sabo sglihan, inu se pohlevnega serza sam v' sebi snajde, tulkajn vezh, inu vikshi rezhy bo on bres muje sastopil, dokler to luzh te sastopnoste bode od sgorej doli sadobil.

En zhist, pohlevn, inu stanoviten duh nabo v' mnogetirem djanju restresen, dokler on use rezhy Bogu k' zhashty stury, na ishe svojiga nuza, inu v' nobeni rezhy se sa njega na muja.

Kedu tebe bel sadershuje, inu tebi na potu stoji, koker tvoje resvajenu poshellenje, inu nagnenje tvojiga serza?

En bogabojezh, inu brumne zhlovek per-
vezh svoje opravila sam per sebi premisli,
katire on ima sunej v' djanju sturiti.

Taiste della njega na ulezhejo k' poshellen-
ju greshnega nagnenja, ampak on taiste rovna
po pravi masi, inu sastopnosti.

Kdu ima enu vezhi, inu mozhnejshi voj-
fkovanje, koker taiste, katire se pomuja sam
sebe premagati?

Inu letu bi imelu nashe opravilu biti, nam-
rezh sami sebe premagati, od dneva do dneva
mozhnejshi perhajati, inu v'tem dobrem go-
rijemati.

4. Sleherna popolnemašt v' letemu shiv-
lenju ima na sebi enu pomankanje, inu use
nashe premishluvanje je s'eno temoto obdanu.

Enu ponishnu sposnanje tvoje slabusti je
en veliku guishnejshhe pot k' Bugu, koker enu
globoku iskanje te uzhenosti.

Akulih tu snanje teh rezhy je samu na se-
bi dobru, inu od Boga danu, inu nima sani-
zhuvanu biti; vender ima uselej ena zhisti
vest, inu bogabojezhe shivljenje sa vezh, inu
sa bulshi se dershati.

Dokler pak vezh ludy sa tu, de bi kej
snali, koker sa enu brumnu shivljenje skerbe,
savol tega oni pogostu fale, inu nobenega, al
malu nuza doseshejo.

5. O ke bi se tulkajn persadeli te grehe
vonsruvati, inu te zhednosti safejati! kulkajn
se

se pomujajo nakatiru napotrebnu uprafhanje naprejpernesti, gvishtnu bi se nigdar tulkajn hudega, inu pohujshanja med ludstvam na pergodilu, inu bi tulkajn preshirnosti med tem duhovnem na bilu.

Sa resnizo, kader ta dan te pusledne sodbe pride, mi na bomo uprafhani, kaj smo brali, temuzh kaj smo sturili: Na bomo uprafhani, koku uzheni smo govorili, ampak koku kerfhanfku, inu brumnu smo shiveli.

Povej ti meni, kje so sedeji usi ti Gospudji, inu Uzheniki, katire se dobru posnal, kader so shiveli, inu v' teh shulah imenitni bili?

Sedeji njih perhodisha drugi ushivajo, inu na vem, aku na nje spomnjo. V' njih shivlenju so bli nikolku preshtemani, sdej pak je use od njih potihnili.

6. O koku hitru prejde ta zhast tega svejta! Buh othl, de bi njih shivljenje enaku bilu njih uzhenosti, taku bi ony bili dobru uzhili, inu brali.

O koku njih dosti skus svojo prasno uzhenust na temu svejtu se pogube, katiri se boshe flushbe malu ahtajo.

Inu dokler ony rajshi othe preshtemani biti, koker pohlevni, satu ony v' svojih mislih poginejo.

Taiste je sa resnizo velek, katire ima eno veliko lubesen.

Taiste je resnizhnu veleki, katire je sam per sebi mejhen, inu visokust posvetne zhafty sa nezhdershny.

Taiste je sa resnizo moder, katire use posemel'ske rezhy sa gnuj, inu blatu sh'tema, de bi mogel Kristusa sadobiti.

Inu taiste je resnizhnu uzhen, katire svojo volo sapufty, inu boshjo volo dopolni.

IV. POGLAVITNE DEJL.

Od spregledanja nashega djanja.

1. **N**i sledni besedi, inu noterdajanju virjeti, ampak varnu, inu pozhasu se imajo te rezhy po boshji voli preudariti.

Bodi Bogu toshenu! de smo taku slabi, de mi dostikrat veliku poprej kej hudega, koker kej dobrega od enga drugega virjamemo, inu rezhemo.

Ali ti bogabojezhi ljudje na virjamejo taku lohku slednemu, katire kej naprejpernese, dokler ony dobru vedo, de zhloveshka slabust je k' hudemu nagnena, inu v' govorjenju sgol lohku faly.

2. Ena velika modrust je, v' opravileh nekar prenagel biti, tudi ne svojiga lestnega dosdevanja se terdovratnu dershati.

K' temu tudi slish'e, de vsakega zhloveshka besede se nimajo virjeti, inu katire se slishjo,

fhjo, inu virjamejo, nimajo sdajzi po drugeh ludy ufhesih reſglasene biti.

Polvjetuj se s' enem ſaſtopnem mosham, katire ima eno dobro veſt, inu sheli vſelej rajſhi od enga brumnishiga moſha, koker ſe ti, pod zhen biti, koker po tvojimu ſmiſhluvanju ſturiti.

Enu brumnu ſhivljenje ſtury zhloveka modrega pred Bugam, inu ſkuſhenega v' doſti rezheh.

Kulker ponishenshe je eden ſam v' ſebi, tulkaj modrejshe, inu myrniſhe bode on v' uſeh ſvojeh rezheh.

V. POGLAVITNE DEJL.

Od branja ſvetega Piſma.

I V' ſveteſh piſaneſh bukvah ſe ima reſniza, inu nekar ta modra ſgovornost iſkati.

Tu ſvetu piſmu ſe ima s' taiſtem duham brati, s' katirem je ſturjenu.

V' bukvah imamo vezh naſh nuz, koker tu viſoku govorjenje iſkati.

Toku radi imamo te andohtlive, inu mejhene uzhenuſti bukve brati, koker taiſte, v' katireh ſe viſoka, inu globoka uzhenost ſnajde.

Napuſti ſe ſkus preſhtemanje taiſtega, katire je te bukve popiſal, pregovoriti, na upraſhej, aku je velike, ali mejhene uzhenosti bil, te.

temuzh ta lubesen te zhiste, inu gole resnize ima tebe k' branju ulezhi.

Na uprashej, kdu je letu djal, temuzh kar je tukej govorjenu, letu se ti k' ferzu jemli.

2. Ti ljudje s' zhasam prejdejo, resniza pak tega Gospuda ostane, vekumej. Bres resgleda teh perfhon Buh k' nam na mnogitire vishe govory.

V' temu branju teh pisaneh naukov nafs dostikrat nasha radovednost saderfhuje, kir ozhmo taistu prov sastopiti, inu sgruntati, katiru bi mi imeli po nashi perprosheni memupustiti.

Aku ozhesf en nuz sadobiti, beri ponishnu, fkerbnu, inu sfvestu, inu na shelli enu ime te uzhenosti perdobiti.

Upashej rad, inu poslushej na tihem te besede teh sfvete h moshov, nej tebi dopadejo ti pripovisti, inu fkrivnu govorjenje teh stareh; sakaj ni so bres urshaha taistu naprej pernesli.

VI. POGLAVITNE DEJL.

Od naspodobnega poshellenja.

1. **K**aderkuli ta zhlovek kej naspodobnega poshelly, sdajzi on sam v' sebi napokojn postane.

Ta preusetne, inu lakomne nima nigdar pokoja, en uboge pak, inu v' duhu ponishen v' ednemu pokoju shivy.

En zhlovek, katire she ni sam sebi popolnema odumerl, bode hitru, inu v' mejhe-
neh, inu nezhemerneh rezheh fkushan, inu premagan.

En v' duhu slab zhlovek, katire je she nikolku k' shivotnem, iuu posemelskem rezhem nagnen, se teshku samore od posvetneh lushtov popolnema odtergati.

Inu satu bode pogoštu shalosten, kader se ima od taisteh lozhiti, postane tudi zelu lohku navolen zhes taistega, katire se njemu superstavi.

2. Kir pak on taistu doperneshe, kar je naspodobnu poshellil, taku bo sdajzi savol pregrehe na svoji vesti obteshan, dokler je on po svojimu shivotnemu nagnenju sturil, katiru njemu k' temu myru, katirega je on iskal, na samore pomagati.

Satorej se samu takrat ta prave myr tega serza najde, kader se tem naspodobnem shel-
lam, inu nagnenju superstoji, inu nekar takrat kader se taistem flushi.

Ni tedej nobenega myru v' serzu enga tim shellam tega shivota podvershenega zhloveka, ne v' enem zhloveku, katire se na te sunajne rezhy poda, ampak v' enem od ajfra gorezhem, inu duhovnemu zhloveku se ta prave myr, inu pokoj snajde.

VII. POGLAVITNE DEJL.

Koku se imamo od prasnega saupanja, inu preusetnosti varvati.

I Prasnu je, inu nobeniga prida ni, v' te ludy, ali stvary tu upanje postaviti.

Na framuj se is lubesni JEsusa Kristusa drugem flushiti, inu sa ubogega na temu svejtu dershan biti.

Nikar se sam na se naflanej, temuzh postavi tvoje upanje v' Boga.

Sturi tu tvoje, kulker per tebi stoji, toku bo Buh tvoji dobri voli perstopil, inu tebi pomagal.

Na savupej v' tvojo sastopnost, inu v' nobenega shivega zhloveka pregnanost, temuzh veliku vezh saupej na gnado Boshjo, katire tem ponishnem pomaga, inu taishte, katiri veliku od sebe dershe, ponisha.

2. Na pohvali se s' tem blagam, aku ga imash. tudi ne s' perjatl, sa tu, kir so mogozhni, ampak pohvali se s' Bugam, katire use rezhy dodejly, inu zhes use druge rezhy ozhe sam sebe nam dati.

Na preusemi se v' velikusti, inu lepoti tega shivota, katire skus eno mejhenno bolesn resdjan, inu nashtauten postane.

Aku se saspopen, umetoven, inu pameten, nima'h v' letemu sam sebi dopasti, de se Bogu na sameresih: dokler use je njegovu, kar ti od nature dobrega imash.

3. Na shtemej se sa bulshega, koker so drugi, de ti kje morebiti na boih sa porednihega pred Bugam dershan: dokler on zelu dobru ve, kaj je v' temu zhloveku.

Na preusemi se v' tvojeh dobreh dellah; sakaj sodba Boshja je dergazhi, koker teh ludy; inu Buh dostikrat sa slu usame, kar tem ludem dopade.

Aku ti kej dobriga na sebi imash, virje-mi kej bulshega od drugeh ludy, de to ponishnost ohranesih.

Nezh na shkodje, aku se lih usem ludem nasaj postavesih: veliku pak shkodje, kader bi se le enemu samemu naprej postavil.

Per enemu ponishnemu je stanoviten myr: serd pak, inu navolnost per teh, katiri so preusetnega serza.

VIII. POGLAVITNE DEJL.

De se imamo prevelike perjasnosti varvati.

1 **N**a resodeni slednemu zhloveku tvoje serze; temuzh posvjetuj se v' tvojeh rezheh s' enem modrem, inu bogabojezhem zhlovekam.

Malu,

Malukedej se snajdi per mladeh, inu su-
najneh ludeh.

Naperlisuj se tem bogatem, inu teh, ka-
teri so visokega stanu, se ogibli.

Perdrushi se k' tim ponishnem, inu po-
hlevnem, k' tem andohtlevem, inu brumnem;
s' letem preudari, kar k' pobulshanju tvojiga
shivlenja slishe.

S'nobeno sheno na imej fusebno perjasnost;
ampak bres reslozhka ufe brumne shene. Bo-
gu perporozhi.

Poshelli Bogu samemu, inu njegovem An-
gelzam snan biti, inu s' njimi perjasnost imeti,
teh ludy snanja pak se vari.

2. Lubesn fzer se ima pruti usem ludem
imeti; al fusebna perjasnost ni dobra.

Se dostikrat pergody, de ena nasnana per-
fhona, is ene salfishane hvale veliku preshte-
mana bode; ali kader se v' prizho snajde, nje-
na uprizhnost tem ludem te ozhy taku satem-
ny, de ony nezhi, ali zelu malu potler od
nje dershe.

V' zhafu se nam dosdeva, de drugem
fkuši nafho uprizhnost dopademo, al mi po-
stanemo njim veliku vezh nadopadlivi, dok-
ler ony nad nami to porednost nafhega sader-
shanja spregledajo.

IX. POGLAVITNE DEJL.

Od pokorshene, inu podloshnoste.

1 **E**na velika rezh je pod enem vikshem v' pokorsheni shiveti, inu nekar svoje lestne vole oblastnik biti.

Veliku shihrejshe je v' podloshnosti stati, koker v' oblastvanju.

Njeh dosti je pod pokorsheno vezh is perfylenja, koker is lubesni, inu ony imajo eno teshavo, inu zelu lohku super mermrajo.

Inu letaki na bodo enu prostu serze sado-bili, aku se is zelega serza sa vol Boga na pod-vershejo.

Pojdi sem, ali kje, na bosh pokoja neshl, koker v' enem ponishnem podvershenju pod vishanju enga oblastnika.

Domishluvanje drugeh krajou, inu taisteh spreminenje je njeh dosti sapelalu.

2. Refs je, de en fleherne rad po svojim dosdevanju andla, inu se rajshi nagne pruti taistem, katiri s'nym dershe.

Aku je pak Buh med nami, je potreba, de mi tudi v' zhasu sa vol myru nashe lestne dosdevke sapustimo.

Katire je toku moder, de bi on use rezhy prov, inu popolnema vediti samogel?

Satorej na saupej prevezh v' tvojo pamet, inu domishluvanje, ampak rad poslushej tudi drugeh ludy manenge, ali nauke.

Aku je tu, kar se tebi dosdy, dobru, vendar pak od taistiga savol Boga odstopefh, inu enga drugega bugash, bodefh skus letu v' ti brumnosti veliku gori usel.

3. Jest sem dostikrat flishal, de je bel shiher en svjet flishat, inu gori useti, koker vendajati.

Lohku se pergody, de tu, kar eden meni, je dobru, al kir pak kdu nozhe enga drugega manengo goriuseti, aku lih ta pamet, inu en dober urshah k' temu opomina, je enu snaminje te preusetnosti, inu terdouratnosti.

X. POGLAVITNI DEJL.

De se imamo od preobilnega Govorjenja sdershati.

I Varvej se napokoja teh ludy, kulker morefh, dokler tu pogovarjanje od posvetneh opravil nafs sylnu sadershuje, aku se lih s' eno dobro manengo naprej pernesejo. Sakaj sdajzi bomo skus te prasne rezhy omadeshvani, inu samotani.

Jest bi rad othl, de bi bil vezhkrat molzhal, inu de bi med ludmy na bil se sneshil.

Ali sakaj taku radi govormo, inu med fabo se pogovarjamo, kir se mi vender malukedej bres fhkode nashe vęsty k' molzhanju nasaj povernemo?

Satu se pak mi taku radi fkupej pogovarjamo, dokler ishemo fkus nashe pogovarjanje se potroshtat, inu shelmo nashe serze ohladiti, katiru fkus mnogitere misli trudnu postane.

Mi radi govormo od teh rezhy, katire sa lubu imamo, inu katire shelmo; nam tudi dopade dostikrat misliti, inu govoriti od teh nam superneh rezhy.

2. Ali, Bogu se usmili! letu use je dostikrat sabstojn, inu bres usega prida.

Dokler takefhni sunajni troshti ni so ena mejhena fhkoda tega snotreshnega boshjiga troshta.

Sategavolo imamo zhujti, inu moliti, de nam ta zhafs napridnu naprej na pojde.

Aku je tebi perpushenu, inu se spodobi govoriti, govori, kar samore k' pobulshanju tvojiga shivlenja flushiti.

Huda navada, inu sanikernost v' dobrem gorijemati, veliku stury, de mi nashe ufta na varjemo.

Vender pak k' duhovnemu gorijemanju veliku pomaga enu andohtlevu pogovarjenje od duhovneh rezhy, slasti, kader se nekatiri enakega serza, inu duha v' Bugu fkupej sdrushjo, inu snidejo.

XI. POGLAVITNE DEJL.

Od sadoblenja tega myru, inu ajfra v'brumnosti gorijemati.

I Mi bi samogli veliku myru imeti, ke bi se mi v' drugeh ludy govorjenje, inu djanje na mesnali, katire nam nezhi am na gredó.

Koku more taiste dolgu per myru ostati, katire se v'ptuje fkerby mesha, inu k'sunajnem rezhem perloshnost ifhe, ter malu inu poredkem svoje shivljenje spregleduje?

Isvelizhani so ti sami sa se fkerbni, sakaj ony bodo veliku myru imeli.

2. Sakaj so bli nekatiri Svetniki toku bogabojezhi, inu taku visoki premishluvauzi nebeshkeh rezhy?

Sategavolo, dokler ony so se possifali sami sebe dolitretti, inu usemu posvejtneemu poshellenju odumreti; satu so ony samogli s'zelem ferzam se Boga dershati, inu bres use sadershbe sami sa se fkerbeti.

Mi smo pervezh od lestnega hudega nagenje noteruseti, inu sa te prejdeozhe rezhy prevezh fkerbemo.

Tudi malukedej eno pregreho prov do konza premagamo, inu ni smo k' usakdanemu pobulshanju ushgani, satu ostanemo taku mersli, inu mlazhni.]

3. Aku bi mi bli sami sebi popolnema od-umerli, inu snotrej bi na bli v' posemelskeh rezheh samotani, taku bi samogli te boshje rezhy saftopiti, inu tu nebeshku premishlivanje nikulku pokushati, inu obzhutiti.

Nasha zela, inu nar vezhi sadershba je v' letemu, de ni smo od resbersdanega nagnenja, inu naspodobniga poshellenja prosti, inu se tudi na ahtamo po tem bogabojezhemu potu teh svetnikou hoditi.

Kader nafs tudi ena mejhena supernost sadene, sdajzi zaglivega serza postanemo, inu se k' zhloveshkem troshtam oberremo.

4. Aku bi se mi pomujali koker terdni moshje v' temu boju stati, sagvishnu bi mi to pomuzh tega Gospuda od nebefs nad nami vidili.

Sakaj on je perpravlen pomagati tem, kati se vojskujejo, inu v' njega gnado savupajo, kir on nam perloshnost da se shtritati, satu, de bi mi premagali.

Aku mi nafhe duhovnu gorijemanje le v' letih sunjaneh opravilah postavemo, bo hitru nasha brumnost en konz imela.

Ali nastavimo to fkiro na korenino, de mi od greshnega nagnenja ozhisheni, bodemo enu myrnu serze sadobili, inu posedli.

5. Aku bi mi slednu leytu le en sam greh is nafhe veshy isterbili, bi mi hitru prov brumni ludje postali.

Ali mi nad nami dostikrat dergazhi obzhutimo, de smo se bulshi, inu brumnejshi v' sazhetku nashega preobernenja snaidli, koker smo sdej veliku lejt po sturjeni nashi obubi.

Nash ajfer, inu pobushanje bi szer imelu od dneva do dneva gorijemati, sdej pak bo sa veliku porajtanu, kader edn en dejl svojiga pervega ajfra samore obdeishati.

Aku bi si mi eno mejheno sylo od sazhetka sturili, taku bi mi potler use rezhy samogli lohku, inu s' veseljam sturiti.

6. Teshku je szer te rezhy, katireh se je eden pervadil, sapustiti, ali she bel teshku je svoji lestni voli superstati.

Ali aku ti te mejhene, inu lohke rezhy na premagash, kedaj bodesh te bel teshke rezhy premagal?

Superstoj v' sazhetku tvojimu nagnenju, inu odstavi tvojo hudo navado, de te kje s' zhasama morebiti v' vezhi teshavo na perpele.

O ke bi ti samerkal, kaj bi sam sebi s'en myr, inu drugem s' enu veselje sturil, kader bi se dobru sadershal, menim, de bi si ti k' tvojimu duhovnemu gorjemanju veliku vezh fkerby persadel.

XII. POGLAVITNE DEJL.

Od prida teh teshau, inu superneh rezhy.

1. Dobru je sa nafs, de mi v' zhasu teshave, inu supernosti imamo, sakaj fkus letu sami k'sebi pridemo, inu sposnamo, de ni smo v' nashemu pravemo kraju, inu de nashu upanje v' nobeno rezh tega svejta na postavemo.

Je tudi dobru, de mi v' zhasu supergovorjenje terpemo, inu de bode hudu, inu kervu od nafs dershanu, deslih mi dobru ftermo, inu menemo. Letu nam dostikrat k' pohleuosti pomaga, inu nafs od prasne posvetne zhasy obvarva.

Sakaj takrat ishemo veliku vezh Boga k'snoterni prizhi, kader od sunej bodemo sanizhuvani, inu kader nam ludje malu virjamejo, ali savupajo.

2. Satega volo bi se imel ta zhlovek taku v' Bugu terditi, de bi njemu na bilu potreba veliku zhloveshkeh troshtov iskati.

Kader zhlovek enga dobrega ferza kej terpy, bode skufshan, ali s' hudemi misli naldeshen, takrat on sastope, de je njemu Buh bel potreben, kir on samerka, de on bres njega nezhdobrega na samore.

Takrat tudi on shaluje, sdihuje, inu profe, de bi on od teh nadlug, katire on terpy, refhen bil.

Takrat se njemu stoshe dalej shiveti, inu sam febi to smert shelly, de bi le enkrat mogel od tega svejta odlozhen biti, inu s'Kri-stusam prebivati.

Takrat on tudi dobru samerka, de na temu svejtu tu popolnema sashihranje, inu prave myr na more obftati.

XIII. POGLAVITNE DEJL.

De imamo tem skushnavam superftati.

I Koker dolgu mi shivemo na temu svejtu, na moremo bres nadlug, inu skushnau biti. Dokler je per Jobu pisanu: Tega zhloveka shivljenje je ena skushnava na ti semli.

Satorej ima en sledne zhlovek v' svojih skushnavah fkerben biti, inu v'molitvah zhujti, de ta hudizh na najde mesta, inu perloshnoste njega sapellati; sakaj ta hudizh nigdar na saspy, ampak hode okuli, ter ishe, katiriga bi on mogel poshreti.

Nobeden ni taku popolnema, ne taku svet, katire bi v' zhasu skushnave na imel, inu mi namoremo do konza bres skushnau biti.

2. Vender so te skushnave temu zhloveku dostikrat slu nuzne, akulih so superne, inu te-

teshavne; sakaj v' leteh bode ta zhlovek ponishan, ozhishen, inu poduzhen.

Ufi Svetniki so skus mnoge britkusti, inu skushnave hodili, inu so na svetusti gorjemali.

Inu katiri ni so othli te skushnave prenesti, so postali hudobni, inu so nafrezhen konz useli.

Ni nobeden duhovne stan taku svet, nobeden krej taku shiher, kir bi se skushnave, inu supernosti na snefhle.

3. Ta zhlovek ni nigdar do konza shiher pred skushnavami, koker dolgu on shivy; sakaj tezhy, inu je noter v' nami, od katirega mi bomo skushani, dokler smo mi v' naspodobnemu poshellenju rojeni.

Koker hitru ena skushnava, al supernost odyde, sdajzi verh lete ena druga pride, de taku mi uselej imamo kej terpeti, sakaj smo ta frezhne stan nafhe perve nadolshnosti sguibili.

Njeh dosti othe tem skushnavam ubeshati, padejo pak she navarnishi v' taiste.

Skus samu beshanje na samoremo taiste premagati, ampak skus poterplenje, inu pravo ponishnost postanemo mi mozhnejshi, koker ufi nafhi sovrashneki.

4. Katire se samu sunej tim skushnavam ugane, inu to korenino von na isdere, leta si mejheno pomuzh skus letu sadoby, ja te skush-

nave se she s'tim hitrejšhi nasajpovernejo, inu so navarnišhi, inu teshišhi.

Ti bosh s' zhasama, inu skus v' edno poterpeshlivoſt s' boshjo pomuzhio lohkejšhi, koker skus leſtno terdobo, inu napokojſhno te ſkuſhnave premagal.

Usemi v' tvojih ſkuſhnavah pogoftu ſvjet od drugeh, inu na bodi ojſter pruti taiſtem, katiri ſo v' ſkuſhnjavah ſapopadeni, ampak veliku vezh taiſte potroſhtej, koker ſhellifh, de bi ſe tebi ſturilu.

5. Useh hudeh ſkuſhnav ſazhetek je naſtanovitnoſt tega ſerza, inu enu mejhenu ſaupanje v' Boga.

Sakaj koker en zholnizh bres zholnarja, inu veſla bode od valov ſem ter kje pognan, inu ſukan, raunu taku bo en ſanikern, toſhliv zhlovek na mnoge viſhe ſkuſhan, kader on ſvoje dobru naprejusetje ſapuſty.

Koker ta ogn tu sheleſu ſkuſha, taku ta ſkuſhnava enga pravizhnega zhloveka.

Mi doſtikrat na vemo, kaj premoremo, ali ta ſkuſhnava da na ſnanje, kaj ſmo mi, inu kaj ſamoremo.

Mi imamo ſuſebnu v' ſazhetku teh ſkuſhnav zhujti: dokler ta ſovraſhnek bode takrat narloſhejšhi premagan, kader ſe ſkus te urateza naſhega ſerza po nobeni zejni na perpuſty, inu ſe njemu ſdajzi, koker poterka, ſuperſtoji.

Satu je prov govoril taiste, katire je djal: superstoj temu sazhetku, sizer bode preposna ta arznija, kader bo ta bolesen fkus dolguft tega zhafa se prevezh ukoreninela.

Sakaj pervezh pride v' tu serze ena prasna misl, po tem enu mozhnu dosdevanje, na tu enu hudu reslushtanje, inu po tem enu greshnu nagnenje, inu pervolenje.

Na takshno visho ta hudobne duh po malem, inu lohku popolnema v' tega zhloveka pride, kir se on njemu od sazhetka prov super na postave.

Inu zhe dalej ta zhlovek odlashta temu sovrashneku superstati s' tem flabejshe od dneva do dneva sam v' sebi perhaja, spruti pak ta sovrashnek super njega mozhnejshhe.

6. Nekateri terpe narteshishi fkushnave v' sazhetku svojiga k' dobremu preobernenja, nekateri pak na svojimu konzu.

Nekaterim pak je use njih shivejozhe dny hudu, inu britku.

Nekateri bodo zelu mehku fkushani po ushafanju, inu poshilanju boshje modrusti, inu pravize, katira preudari, inu prevaga ta stan, inu saflushtenje teh ludy, ter visha use rezhy k' isvelizhanju svojih isvoleneh.

7, Satu mi nimamo zaglivi postati, kader bomo fkushani, ampak imamo she s' vezhem ajfram Boga na pomuzh klizati, de se on zhes nafs usmili, inu nam v' useh nadlugah
na

na pomuzh pride, katire to skushnavo po govorjenju S. Paula taku visha, de mi taisto samoremo prenesti.

Ponishejmo tedej nafhe dushe v'ufesh skushnavah, inu nadlugah pod to mogozhno roko boshjo, sakaj on taiste, katiri so pohlevni v' duhu, varva, inu poviksha.

8. V'teh skushnavah, inu teshavah bode ifkasanu, kulker je ta zhlovek na svetusti goriusel, dokler tukej je vezhi tu saflushenje, inu bo ta zhednost, al tugent bel na snanje dana.

De se ta zhlovek andohtliv, inu gorezh snajde, kader on nobene teshave na obzhute, na letu ni veliku dershati, de pak on ob zhafu te supernosti se poterpeshliviga ifkashe, takrat je enu upanje, de bo on v' svetusti gorijemal.

Nekateri bodo pred velikemi skushnavami obvarvani, bodo pak od teh mejheneh usakdaneh dostikrat premagani, de fkus letu bodo v' pohlevnosti obdershani, inu de v' velikeh skushnavah nigdar sami v' sebe na saupajo, kir se ony v'teh mejheneh taku flabi snajdejo.

XIV. POGLAVITNE DEJL.

Koku se imamo krive, inu ferbeshne sodbe ogibati.

1. **O**berni tvoje ozhy sam na se, inu varvej se drugeh ludy djanje soditi.

Kader ta zhlovek druge ludy sode, se sabstojn muja, v' ti sodbi pogostem faly, inu se lohku pregreshy: sam sebe pak isprashuvati, inu soditi, je uselej enu nuznu dellu.

Koker nam je ena rezh per serzu, taku tudi taisto pogostem sodemo: sakaj mi sa vol fusebne lubesni, katiro mi sami pruti sebi imamo, sgubemo lohku to resnizhno sodbo.

Ke bi Buh uselej ena zhisti misl nashega poshellenja bil, bi se mi na pustili taku lohku omotiti, kader se kje eden nas hemu dosdevanju superpostave.

2. Je pak dostikrat kje kej od snotrej skritu, ali se kej od sunej perdrushe, katiru nas na enako visho mote, inu sapeluje.

Njeh dosti na skrivnem sebe ishejo v' teh rezheh, katire ony sture, inu letega se na spomnjo.

Menjo tudi, koker de bi v' enem dobrem myru stali, kader use rezhy po njeh voli, inu misli se gode: kir pak dergazhi se sgody, koker ony shelle, takrat se ony sdajzi spreminejo, inu shalofni postanejo.

Sa

Sa vol tega, kir ludje ni so ene misli, inu manenge, ustajajo pogostem ardrije, inu prepiranje med perjatlam, inu sosedam, med duhounem, inu bogabojezhem.

3. Stara navada se teshku opusty, inu od tega, kar eden sam per sebi obsode, se nobeden rad na pusty odverniti.

Aku se ti na tvojo pamet, ali umetalnost vezh sanesesh, koker de bi se skus to podloshnost pruti JEsusu Kristusu pustil vishati, bosh malukedej, inu posnu en resvitlen zhlovek postal; sakaj Buh ozhe, de bi mi njemu bli popolnema podversheni, inu de bi ena pruti njemu gorezha lubesn vezh, koker usa nasha pamet premogla.

XV. POGLAVITNE DEJL.

Od dobreh is lubesni doperneseneh dell.

1. Sa nobene rezhy tega svejta, ne sa nobeniga zhloveka lubesni volo se nima kej hudega sturiti: vender k'nuzu enga potrebnega se sme enu dobru dellu shiher v' zhasu opustiti, ali tudi v' enu bulshi spreoberniti.

Kader se letu pergody, tu dobru dellu na bo opushenu, ampak v' enu bulshi spreminjenu.

Tu sunanje dellu nezha na nuzo bres lubesni, kar se pak is lubesni stury, kokerkuli je taistu

taistu mejhenu, inu porednu, vender zelu nu-
znu, inu radovitnu postane.

Dokler Buh veliku vezh preudari, is kaj-
sene shelle, inu lubesni ta zhlovek della, inu
koku velika je ta lubesn, koker koku veliku
je tu dellu.

2. Veliku della taiste, katire ima veliko
lubesn. Taiste veliku della, katire eno rezh
prov stury.

Taiste pak prov stury, katire vezh ta
gmejn nuz ishe, koker svoji lestni voli flu-
shiti.

Dostikrat se nam dosdeva, koker de bi
bila prava lubesn, inu je le lubesen tega shi-
vota: dokler tu shivotnu nagnenje, lestna vo-
la, upanje tega pourazhanja, inu poshellenje
enga perloshnega shivlenja se skorej uselej
perdrushjo.

3. Katire ima eno pravo, inu popolnema
lubesn v' nobeni rezhi sam sebe na ishe, am-
pak samu shelly, de bi v' useh rezhch zhast
boshja se sgodila.

On tudi pruti nobenemu ni navoshliu,
kir nobenega fusebnega veselja na lube; tudi
nozhe sam v' sebi se resveseliti, ampak on
shelly v' samemu Bogu zhes use tu drugu svoj
lusht, inu veselje imeti.

On nobenemu zhloveku kej dobrega na
perpishhe, ampak on use Bogu perlesty, od ka-
tirega so use rezhy od sazhetka perfhle, inu
v' ka-

v' katiremu ufi Svetniki k' sadnemu se reflushtajo, inu pozhivajo.

O katire bi eno iskro prave lubesni imel, taiste bi sagvishtnu obzhutil, de use posemel-ske rezhy so ena prasna rezh, inu enu golu nezh.

XVI. POGLAVITNE DEJL.

Koku se imajo drugeh ludy tadli, inu pomankanje poterpeshlivu prenesti.

I Kar zhlovek na sebi, inu na drugeh ludēh na samore pobulshati, more poterpeshlivu prenesti, dokler Buh dergazhi na oberne, nu na saukashe.

Spomni, de je morebiti bulshi sa te, de bodesh na takeshno visho skushan, inu se poterpeshlivosti uzhist, bres katire nafhe saslushenje se nima veliku shtemati.

Vender imash ti sa take sadershbe moliti, de bi tebi milostuv Buh perpomogel, drugeh ludy pomankanje volnu prenesti.

2. Kader se ti enga she enkrat, al dvakrat opominal, inu on tebe na buga, s' tem se ti nimash prepirati, ampak letu use Bogu perporozhiti, de bi se njegova sveta vola, inu zhast v' useh njegovih flushabnekeh sgodila, katire dobru ve tu hudu na dobru oberniti.

Ahtej se, poterpeshlivu drugih ludy flabusti preneſti, bodi ſi kar ozhe; dokler tudi ti veliku imaſh, katiru drugi od tebe morejo terpeti.

Koku ti ozheſh enga drugega po tvoji voli, inu dopadenju imeti, kir ti ſam ſebe na moreſh ſturiti, koker bi othl.

Mi radi imamo druge popolnema, inu ſvete, inu vender nozhmo naſhe leſtne flabusti, inu tadle pobulſhati.

3. Mi ſhelmo, de bi drugi ojſtru ſvarjeni bli, mi pak nozhmo ſvarjeni biti.

Mi ſa slu usamemo, kader ſe drugem kej dopuſty, inu vender nozhmo, de bi ſe nam kej doliudarilu, ſa katiru mi proſemo.

Mi ozhmo, de bi drugi ſkus poſtave, inu ſapoudi na teſnem derſhani bli, mi pak nozhe-mo terpeti, de bi ſe nam kej doliudarilu.

Je tedej ozhitnu, de mi naſhega bliſhnega malukedej taku ſodemo, inu ſhtemamo, koker ſami ſebe.

Ke bi pak uſi ludje popolnema, inu ſveti bili, kaj bi mi imeli ſavol Boga eden od drugega terpeti?

4. Sedej pak je Buh taku poſtaval, inu ſaukaſal, de bi ſe uzhili eden tega drugega butare noſiti; ſakaj nobeden ni bres poman-kanja, nobeden bres teſhave, nobeden ni ſam ſebi ſadoſti, nobeden ni ſam ſebi ſadoſti moder, temuzh mi moremo eden drugega preneſti,

eden drugega troshtati, eden temu drugemu pomagati, eden tega drugega poduzhiti, inu opominati.

Kulkur pak mozhy, inu brumnoſti je en ſledne imel, letu bode nar bel na snanje danu ob zhaſu te ſkuſhnave, inu ſupernoſti.

Te ſkuſhnave pak, inu perloſhnoſti k' temu grehu na ſture tega zhloveka ſlabega, ampak one iſkaſhejo, koku je en ſledne uſhafan.

XVII. POGLAVITNE DEJL.

Od Kloſhterſkega, inu duhovnega ſhivlenja.

Ti ſe moreſh uzhiti v' veliku rezheh ſam ſebe premagati, aku ozheſh myr, inu ſloſhnoſt, tu je pravo glihengo s' drugemi imeti.

Ni ena mejhena rezh v' teh kloſhtreh, ali v' drugeh duhovneh drushbah prebivati, inu bres uſega pertoſhenja biti, ter do ſmerti ſveſt obſtati.

Srezhen je taiſte, katire bo tamkej prov ſhivil, inu ſvoje ſhivljenje ſrezhnu ſklenil.

Aku ozheſh dobru, inu prov obſtati, inu gorijemati, je potreba, de ſe derſhiſh ſa enga ptujiga na ſemli, inu od ſvojiga pravega domu prezh odſtavlenega zhloveka.

Ti moresh savol Kristusa naumen postati, aku ozhesht enu pravu duhovnu shivljenje pelati.

2. Duhovne gvante nositi, inu obrit okuli hoditi, k' enemu duhovnemu shivljenju malu pomaga, ampak spreobernenje tega shivljenja, inu enu do konza obilnu samorjenje naspodobnega nagnenja stury enga pravega duhovnega zhloveka.

Katire kej drugega ishe v' duhovnemu shivljenju, ali stanu, koker famu Boga, inu svoje dushe isvelizhanje, na bode drugega neshil, koker teshave inu shalost.

Tudi taishte namore dolgu myrn obstati, katire se na pomuja ta narmajnshe, inu usem drugem podvershen biti.

3. Ti se semkej pershil drugem flushiti, inu postrezhi, inu nikar zhes druge gospoduat: tudi imash vediti, de se k' poterplenju, inu k' dellu poklizan, inu nekar, de bi ta lubezhas v' lenobi, inu v' prasnemu pogovarjanju dopernashal.

Tukej bodo ti ludje skushani, koker tu slatu v' temu ognju.

Tukej na more nobeden obstati, aku se nozhe is zelega serza savol Boga ponishati.

XVIII. POGLAVITNE DEJL.

*Od exempelnov, inu naukov teh sveteh
Ozhakov.*

I Poglej te shive podobe, inu exempelne sveteh Ozhakov, v' katireh je ta prava svetust, inu enu prov brumnu duhovnu shivljenje se pustilu viditi, bosh vidil, koku mejhenu, ja sgol nezh je taistu, kar mi stermo.

O kaj je nashe shivljenje! kader se temu shivljenju teh Svetnikov pergliha!

Ti Svetniki, inu perjatli Kristusovi so Gospud Bogu flushili v' lakoti, inu sheji, v' vrozhini, inu v' mrasu, v' nagoti, inu v' froshini, v' dellu, inu utrudanju, v' zhujenju, inu postih, v' molitvah, inu v' svetemu premishlujanju, v' mnogem pregananju, preklinanju, inu saframovanju.

2. O koku mnoge, inu teshke britkusti so preterpeli ti Apostelni, Marterniki, Sposnuvauzi. Divize, inu usi ti drugi, katiri so othli po Kristusoveh stopinah hoditi! sakaj ony so svoje lestne dushe na temu svejtu sovrashili, de bi taiste mogli k'vezhnemu shivljenju ohraniti.

O kaj s' enu ojstru, inu samotnu shivljenje so ti sveti Ozhaki v' pushavah pellali! koku dolge, inu teshke fkušnave so ony preterpeli!

kal-

kulkukrat so bli od hudizha nadlesheni, inu na ufe vishe skushani! kulkukrat so ony Bogu svoje pogostne, inu gorezhe molitve goriofruali! koka terde, inu ojtne poste so ony dersnali! s' kajsenem flisam, inu ajfram so ony k' ti duhovni popolnemaſti, inu svetuſti hiteli! kaj-senu vojskuvanje so ony imeli! de bi to pregreho premagali; kajseno zhiſto, inu pravo manengo so ony pruti Bogu imeli, inu ſtano-vitnu obdersnali.

Ta dan so ony s' teſhkem dellam, inu to nuzh s' dolgo molitvo doperneſli; inu vender tudi po dnevi ony ni so v' ſvojih ſerzeh od snotrejne molitve prasnuali.

3. Ony so vefs ſvoj zhaſs v' pridnem opravi-lu doperneſli; ſlejdna ura je njem kratka na-prejperſhla, katiro so ony k' flushbi boshji obernili.

So tudi v' zhaſu od prevelike ſlatkuſti ſve-tega premišhluvanja na to potrebo ſhivotne ſpiſhe poſabili.

Ony so ſe uſemu blagu, uſi oblaſti, zhaſty, tem perjatlam, inu ſhlahti odpovedali, toku, de ony ſgol nezh ni so ſhelleli imeti od tega ſvejta; ony so ſi kumej to golo potrebo ſvojiga ſhivlenja uſele; ja njem ſe je teſhku ſdelu temu ſhivotu tudi v' potrebi ſtrezhi, inu flushiti.

Satu so ony na zhasneh rezheh ubogi inu frotni bli, ali v' gnadi boshji, inu v' zhednosteh so bli bogati.

Ony so bli na sunajneh rezheh potrebnji; od snotrej pak so bli s' boshjim trofhtam, inu gnado naspishani.

4. Temu svejtu so bli nasnani, inu ptuji; per Bogu pak so bli eni fusebni, inu domazhi perjatli.

Ony so sami sebe sa nezhdershali, inu so bli pred tem svejtam sanizhvani, pred boshjim oblizhjam pak so bli shlahtni, inu lubesnivi.

Ony so stali v'eni pravi ponishnosti, so shiveli v'eni volni pokorshini, inu so hodili po potu ene stanovitne lubesti, inu poterpeshlivoosti; inu savol tega so ony od dneva do dneva v' temu duhu gorijemali, inu velike gnade od Boga dosegli.

Ony so k' enemu mushtu, inu nauku usem brumnem od Boga dani; satorej bi njeh sveti nauki nafs imeli vezh k' pobulshanju opominati, koker tu shtivilu teh mlazhneh k' dolijemanju v' ti brumnosti nagibati.

5 O koku veleki, inu urozh je bil ta ajfer teh duhovneh, kader so pervezh svoj stan, ali orden sazheli!

O kajsena velika andoht je bila v' ti molitvi! kajsene velike shelle k' brumnemu shivlenju! kajsena krotkust, inu ojstrust tega shivlenja! kajsenu veliku shposhtovanje, inu pokor-

korshena se je poušod pustila viditi med tem duhovnem pod njih postavo, inu vikshem oblastnikam!

She sdej iskashejo, inu sprizhujejo, te sapushene stopine, katire so ony sa sabo popustili, de so ony sa resnizo eni sveti, inu prou bogabojezhi moshje bili, katire so se taku terdnu vojskuvali, inu ta svejt pod noge perpravili.

Sdej bo taiste sa velikega dershan, katire te kloshterske postave ozhitnu na prestopi, inu katire s' poterpeshlivoſtjo dopernese, inu preterpy, kar je njemu bilu od njegoviga vikshega naloshenu.

6. O te toshlivoſti, namarnosti, inu sanikernosti nashega stanu, de mi taku hitra od tega pervega ajfra odstopemo, inu se nam od velike lenobe, inu namarnosti she toshi dalej shiveti!

O Buh othl, de bi v'tebi tu poshellenje v'teh zhednosteh gorijemati na bilu saspalu, kir se ti tulkajn dobreh naukov inu exemplov teh brumneh mosh zelu dostikrat sposnal, inu vidil!

XIX. POGLAVITNE DEJL.

Od shivlenja, inu opravila enga brumnega duhovnega, ali bogabojezhega Kristjana.

1 **E**nga brumnega duhounega zhloveka shivlenje ima s' usemi zhednosti oziranu biti, de se on od snotrej takefhen snajde, koker se od sunej od ludy vide.

Inu zelu spodobnu bi imelu od snotrej v' temu zhloveku veliku vezh dobrega biti, koker se od sunej more samerkati; dokler ta usegavidejozhe Buh nafs vide, inu ogleduje; katirega bi mi imeli poufod zhaftiti, inu koker ti Angelzi zhisti pred njegovem oblizhjam hoditi.

Mi imamo nafhe naprejusetje ufake dan ponoviti, inu sami sebe k' enemu gorezhemu ajfru obuditi, koker de bi mi she le donefs bli sazheli Bogu flushiti, ali k' pobulshanju nafhega shivlenja se preoberniti, inu imamo rezhi: Gospud moj Buh! pomagej ti meni v' dobrem naprejusetju, inu v' tvoji sveti flushbi, ter dodejli meni sdej, inu donefs popolnema sazheti, dokler she nezh ni, kar sem dadusehmalu sturil.

2. Kakerfshnu je nafhe naprejusetje, takersfshnu je tudi tu gorijemanje nafhega pobulshan-

fhanja, katire ozhe v' ti brumnosti gorijemati, temu je potreba veliko mujo si persadeti.

Kir pak en zhlovek dostikrat opešha, inu omaga, deflih mozhnu si naprejusame, koku se bo taistemu godilu, katire si malukedej, ali ne taku terdnu kej dobrega naprej na usame?

Sdej pak tu opušhanje našhega naprejusetja se na mnoge vishe pergody, inu tu sanikernu opušhanje sveteh opravil grede malukedej bres shkode naprej.

Teh pravizhneh ludy naprejusetje vise vezh na gnadi boshji, v' katiro ony uselej v' njih opravilah saupajo, koker na njih lestni modrusti.

Ta zhlovek si sizer naprejusame, Buh pak stury, koker on ozhe, inu temu zhloveku ni vedeozhe, koku Buh njega vishat ozhe.

3. Kar se od duhovnega djanja, inu navadnega opravila savol ene andohti, ali savol tega blishnega lubesni, al nuza venšpusty, letu se supet lohku more potler spolniti.

Aku se pak taistu is ene toshlivoſti tega serza, al is namarnosti sanikernu opusty, je posvarenja urednu, inu se bres shkode na bo obzhutilu. Flisejmo se po dobrem, kulker moremo, nam bo vender lohku kej smankalu v' dosti rezheh.

Mi si imamo uselej kej gvishnega naprejuseti, fusebnu super te sadershbe, katire našs od duhovnega opravila kej vezh sadershujejo.

Mi imamo ufe nafhe sunanje, inu snotrej-
ne opravila pregledati, inu srovnati; sakaj
ene inu te druge so nam k' nafhimu pobulshanju,
inu gorijemanju nuzne, inu dobre.

4. Aku ti namoresh pogostem sam sebe,
inu tvoje opravila spregleduvati, vender imash
letu ufaj v' zhasu sturiti, narmejn enkrat v' dne-
vi, namrezh s'jutrej, ali s' vezher.

S' jutrej sturi enu dobru naprejusetje; s'
vezher pak spregledej, inu sprashuj tvojo
vest od tvojiga djanja, koku se fe ti po dnevi
sadershal v' besedah, v' djanju, inu v' misleh;
morebiti, de se ti ta dan Boga, inu tvojiga
blishnega vezhkrat reshalil.

Brani se koker en mosh super ufo hudobo
tega hudiza; bersdej tvoje nasmasnu poshel-
lenje k' jedi, inu pitju, taku bosh loshej sa-
mogel tvoje telesnu nagnenje premagati.

Nigdar na prasnuj, de bi sgol nezh na
imel opraviti; ali pishti, ali beri, ali moli,
premishluj, ali kej dellej k' gmein nuzu.

Vender se ima tu shivotnu, al teh rok
dellu s' maso dopernefti, inu se nima na enako
visho od ufakega na se useti, inu opraulati.

5. Tu dobru opravilu inu djanje, katiru
ni tem drugem gmejn, nima ozhitnu sturjenu
biti; sakaj fusebnu djanje se bel shiher na
skrivnem opravla.

Varvej se pred lenobo v' gmejn opravileh,
inu nabodi bel nagnen k' tvojim fusebnem, inu

left-

leitu volnem opravilam; temuzh kader se do konza inu svestu dopernesil tvoje opravilu, katiru se bil dolshan sturiti, inu je bilu tebi saukasanu, inu zhes letu vezh zhasa imash, takrat seshi na tvoje susebnu djanje, inu opravi taistu, koker bo tebi tvoja andoht noter-dala.

Na morjo usi ludje enaku opravilu imeti; sakaj enu flushe enemu, tu drugu temu drugemu.

Tudi po vishi, inu perloshnosti tega zhasa vezh fort tega opravila temu zhloveku dopadejo; sakaj nekatire rezhy so spodobne inu dopadejozhe v' delovnek, inu druge v' prasnek.

Drugeh rezhy opraukov mi poterbujemo ob zhasu te skushnave, inu supet drugeh ob zhasu tega myru, inu pokoja.

Nam pridejo druge rezhy na misl, kader smo shalostni, inu druge, kader smo v' Gofpudu veseli.

6. Na sledni visoki prasnek, se imajo nashe dobre della, inu opravila ponoviti, inu se ima sa pomuzh, inu proshno teh Svetnikov s' vezhem ajfram profiti.

Od enga prasneka do tega drugega bi si mi imeli k' serze useti, inu misliti, koker de bi se mi imeli is tega svejta lozhiti, inu k' temu vezhnemu prasneku goriuseti biti.

Satu se imamo ob sveteh zhaseh s' velikem flisam perpraulati, inu bel andohtlevu se sader-shati,

shati, ter nafhe sapoudi, inu postave fkerbnejshi ohraniti, inu dopolniti, koker de bi mi imeli v' kratkem od Boga tu plazhilo, inu lon nafhega della sadobiti.

7. Aku pak nam ta zhas, inu ta smert bo na dalej odloshena, imamo sa gvisfnu der-shati, de k' nafhemu konzu ni smo fhe sadofti perpravleni, inu de smo fhe taifte tulkajn velike zhashty nafhega isvelizhanja nauredni, katira ima nad nami ob svojimu zhasu resodejta biti; satu se imamo k' nafhemu odhodu fhe s' vezhem flisam perpraulati.

Dokler isvelizhan je taifte hlapez (prave sam Kristus) katirega ta Gospud, kader pride, zhujezhaga najde, sa resnizo jest vam povem, on bode njega zhes use svoje blagu postavil.

XX. POGLAVITNE DEJL.

Od lubesni te samote, tega molzhanja, inu odlozhenja od teh posvetneh rezhy.

Ifshi en perloshen zhas sam sa se fkerbeti, sam na se mirkati, inu premisli vezhkrat te dobrute, inu dary boshje.

Sapusti use taistu, kar tvoji radovednosti dopade, preberi, inu pregledaj takeshne rezhy, katire tebi bodo vezh k' obshalvanju tvo-

je pregrehe , koker k' nasmasnemu opravilu flushile.

Ti najdesih obilne , inu perloshne zhafs k' bogabojezhemu premishluvanju , aku se od napridnega govorjenja , inu poslushanja prashne , inu novih rezhy ozhesih odtergati.

Ti narvezhi Svetniki , kulkurkuli so mogli , so se ogibali snanja , inu perjasnosti teh ludy , inu so si svolili na tihem Bogu flushiti.

2. Eden je rekal : kulkurkulikat sem jest med ludmy bil , tulkukrat sem jest porednishe damu perphil.

Letu fami pogostu samerkamo , kader se dolgu eden s' drugemu pogovarjamo. Sagvishtnu veliku lohkejsihi je zelu molzhati , koker v' govorjeniu prov se sadershati , inu nekar se pregreshiti.

Lohkejshe je doma fkrit biti , koker sunej sadohti se varvati.

Katire tedej ozhe na snotrejne , inu duhoune rezhy se podati , se more s' Jesusam tega ludstva , inu drushene ogibati.

Nobeden shiher na dan na pride , ampak katire je rad sam per sebi , inu na tihem.

Nobeden shiher na govory , ampak taiste , katire rad molzhy.

Nobeden namore bel shiher drugem sapoveduati , ampak katire je rad pokorn.

Nobeden bel shiher na ukasuje, ampak katire se je nauzhl volno pokorsheno iskasuati.

Nobeden se bel shiher na vesely, ampak katire tu sprizhvanje ene dobre veshy sam v' sebi ima.

Vender pak je teh sveteh ludy shihroft uselej boshjiga strahu polna bila.

Inu ni so nez h mejn skerbni, inu do konza pohlevni bili, aku so se lih na temu svejtu s' velikemi zhednosti, inu s' gnado boshjo svejtili.

Ali teh hudobneh shihroft pride is te preusetnosti, inu ferbeshnosti, katira bode h' konzu sapellala, inu k' shpotu sturjena.

Ti si nimash nigdar eno shihroft na letemu svejtu oblubiti, aku lih bodesh sa enga brumnega duhounega, al andohtlevega pushavneka dershan.

4. Dostikrat so ti po zhloveshkemu prehtemanju narbrumnishi tes hku padli, inu se pregres hili, satu kir so ony sami v' sebe prevez h saupali.

Satorej je dostirem med njimi veliku nuzhni shi, de ni so zilu bres skushnav, ampak de s' taistem bodo pogostu nadles heni, de bi ony na menili, koker de bi bli v' enemu sashihranju, savol katirega bi se morebiti preuseli, inu bi se s' tem loshej k' sunajnem troshtam, inu res lushtanju podali.

O kajseno dobro vešt bi taisti ohranil,
hatire bi nobenega mineozhega veselja na iskal,
inu bi se is fkerbmy sa tu posvetnu prevezh
na obloshil!

O koku velik pokoj bi taiste ushival, ka-
tire bi use nanuzne fkerby na stran postavil,
inu bi svete, inu boshje rezhy premishluval,
ter use svoje upanje v' Boga postavil.

5. Nobeden ni boshjiga troshta ureden,
koker taiste, katire se v' eni sveti, inu grenki
grevengi fkerbnu skusha, inu vade.

Aku se ozhesn is zelega serza sgrevati,
pojdi v' tvoje serze, inu deni od sebe use na-
pokojshehe tega svejta, koker stoji pisanu:
V' vasheh serzeh se vi imate sgrevati, sakaj
v' tvojimu serzu bodesn neshil, kar se dosti-
krat sunej sguby.

Zhe vezh eden v' ti kamerzi svojiga serza
prebiva, s' tem slajshi ona njemu postane; ka-
tire pak se taiste prov na poslushi, timu tosh-
liva naprejpride. Kader se bosh od sazhetka
tvojiga pobulshanja te kamerze prov navadil,
inu v' taisti varnu prebival, bode ona potler
tebi ena lubesniva perjatelza, inu k' enemu per-
jetnemu troshtu postala.

6. V' molzhanju, inu pokoju ena andoht-
leva dusha na brumnosti gorijemle, inu se
uzhy te fkrivnosti svetega pisma.

Ondi ona najde te potoke teh sols, s' ka-
tirmi se ona usako nuzh umiva, inu snashe,
da

de ona svojimu Stvarneku tulkajn perjasnishi postane, kulkajn bel delezh od use posvetne napokojshene ona odlozhena prebiva.

Katire se tedej od svojih snanzov, inu perjatlov odterga, k' temu se bode Buh is svojimi svetimi Angelzami perblishal.

Bulshi je na skrivnem sam edin biti, inu sam sa se skerb imeti, koker zhudesha dellati, ter sraven sam sebe samuditi.

Hvale je urednu nad enem brumnem duhovnem zhlovekam, malukedej venhoditi, se ogibati od drugeh ludy viden biti, ne shelleti druge ludy viditi.

7. Pokaj ozhesht taistu viditi, kar se tebi na spodobi imeti? Ta svejt prejde, inu use njegovu poshellenje.

Te shelle tega shivota ulezhejo v' zhafu tega zhloveka k' temu sprehananju; kader pak ura tega sprehajalisha pretezhe, taku ti nezh drugega s tabo damu na pernesesh, koker eno teshko vest, inu enu restresenu serze.

En vesel ishod pernese dostikrat en shalofsten prihod, inu enu veselju zhujenje stury enu shalofstnu jutru.

Taku use shivotnu veselje grę zilu flatku noter, al h' konzu grise, inu mory.

Kaj bi ti mogel dergi viditi, kar doma na videsh? Polej! pred tabo je tu nebu, semla, inu elementi, is katireh so use rezhy sturjene.

8. Kaj ti samorešh dergi viditi, katiru bi moglu pod sonzam dolgu obštati?

Ti mejnešh morebiti, de se bodešh s' tem nasitil, kir ti veliku videsh? ali tega na bošh dosegil.

Aku bi tudi use rezhy vidil, katire fo na semli, kaj bi letu use skupej drugega bilu, koker en prasne pogled.

Pousdigni tvoje ozhy k' Bogu v' nebu, inu prosi sa tvoje grehe, inu sanikernosti.

Pusti te napridne, inu prasne rezhy tem v' tu posvejtnu salublenem; ti pak merkej na taistu, kar je tebi Buh sapovedal.

Sapri sa tabo te dure, inu poklizhi k' sebi JEsausa tvojiga lubega.

Ostani per njemu v' ti kamerzi, dokler ti na bošh dergi vezhega myru najdil.

Aku bi ti na bil vonkejšhl, inu bi na bil nove marnje, inu pogovore flishal, taku bi ti bil bel v' dobremu myru obštal.

Satu kir tebi v' zhasu se islushta nove rezhy flishati, morešh potler napokoj v' tvoji-mu ferzu terpeti.

XXI. POGLAVITNI DEJL.

Od grevenge, inu shaluvanja tega ferza.

Aku ozhešh kej v' dobrem gorijemati, oh-rani se v' boshjimu strahu, inu na bodi

prevezh prost, ali preshirm; ampak dershi tvoje pozhutke v' enemu duhovnemu strahu, inu na isdej se enemu naspodobnemu veselju.

Isdej se v' to serzhno grevengo, taku bodesh to andoht najdil.

Ta grevenga k' velikemu dobremu ta pot pokashe, inu odpira, katiru pak hitru nasha preshernost poguby.

Enu veliku zhudu je, de se kedej en zhlovek na letemu svejtu prov veseliti samore, katire vide, inu premishluje, de se on tukej sunej svojiga pravega domu snajde, inu de njegovi dushi mnoge navarnosti naprejsloje.

2. Namarnost nashega serza, inu sanikeru resgledanje nasheh tadlov, inu pomankanja stury, de mi te bolezhine nasheh dush na obzhutemo, ampak se dostikrat namarnu smejammo, kir bi bel spodobnu imeli se jokati.

Ni nobena prava frajost, ne pravu veselje, koker v' boshjimu strahu s' eno dobro vestjo shiveti.

Srezhen je taiste, katire use smote, inu sadershbe tega restrefenja od sebe djati, inu k' eni sveti grevengi perstopiti samore.

Srezhen je taiste, katire od sebe odloshy use taistu, kar bi moglu njegovo vest omadeshuvati, inu teskho sturiti.

Vojfkuj se po moshku; ta navada bo s' navado premagana.

Aku ti bosh snal druge per myru pustiti; bodo tudi ony tebi tvoje della v' myru dellati pustili.

3. Nekar na ulezhi na se drugeh ludy opravila, inu nekar se na meshej v' rezhy teh viksheh.

Tvoje rezhy oberni pervezh sam na se, inu pred usemi tvojimi perjatlami opominej susebnu sam sebe.

Aku nimash perjasnosti, ali lubesen teh ludy, na shaluj savol tega, ampak letu si ti pusti teshku biti, de se taku dobru, inu pametnu na sadershish, koker bi se enemu bogabojezhemu duhounemu, inu flushabneku boshjimu spodobilo.

Veliku nuznishe, inu dostikrat veliku shihrejshe je, de ta zhlovek v' letemu shivlenju nima veliku troshtov, susebnu telesneh.

Mi pak smo sami sebi kervi, de boshjiga troshta nimamo, al poredkim nad nami obzhutemo, kir ta pokoj enga sgrevanega serza na ishemo, inu te sunajne posvejtne troshte od nafs do konza na savershemo.

4. Sposnej se sa naurednega boshjiga troshta, ampak veliku vezh sa urednega velikega terplenja, inu shaluvanja.

Kader se ta zhlovek popolnema sgrevan snajde, takrat njemu zel svejt teshak, inu grenak naprejpride.

En brumen zhlovek najde dosti urshahov shaluati, inu se jokati.

Ali on sam sebe pogleda, ali svojiga blishnega premishluje, dobru ve, inu sposna, de nobeden tukej bres nadluge na shivy.

Ja kulku vezh on sam sebe premishluje, tulkajn vezh on shaluje.

Urshah ene prave shalosti, inu snotrejne grenkusti so nashi grehi, inu hudobne della, v'katireh smo mi taku samotani, de malukedej te nebesheke rezhy samoremo prov spremishluati.

5. Aku bi ti bel pogostu na tvojo smert, koker na tvoje dolgu shivljenje mislil, taku bi se ti bres zvibla hitrejshe pobulshal.

Kader bi ti tudi skerbnejshe na perhodne martre tega pekla, inu teh viz vezhkrat spomnil, jest dobru virjamem, de bi ti veliku rajshe use nadluge, inu shalosti terpil, inu bi se nobene ojstrusti tvojiga stanu na bal.

Dokler pak mi si take rezhy k'serzu na usamemo, inu she posvejtenu perlisvanje lubemo, satu mersli, inu sanikerni ostanemo.

6. Dostikrat pride is pomankanja tega duha, de se ta revni shivot taku lohku pertoshe.

Satu Boga tvojiga Gospuda pohlevnu profi, de on tebi enga prov sgrevanega duha dodejly, inu rezi s' Prerokam Davidam: Spi shej mene o Gospud! s' kruham teh sols, inu dej meni enu s' solsami dobru merjenu pitje.

XXII. POGLAVITNE DEJL.

Od premishluvanja zhloveshkeh nadlug.

I Ti si revn, inu nadlushen, bodi kirkuli ozhesf, inu kamerkuli se obernesf, aku se ti k' Bugu na obernesf.

Sakaj se prestrasfesh, kir se tebi na gody, koker ozhesf, inu shellif?

Kdu ima use rezhy po svoji voli? ne ti, ne jest, ne obeden zhlovek na semli.

Nobeden ni na temu svejtu bres nadluge, inu britkufti, aku je lih Krajl, ali Papesf.

Kdu pak mejnifh ima kej bulshega? sagvisfhnu taifte, katire savol Boga kej terpeti samore.

2. Njeh veliku, katiri so flabi, inu bolehni, pravjo: Poglej kajsenu dobru shivlenje une zhlovek ima? koku bogat, koku velek, inu mogozhen, koku preshteman je on?

Al pomirkej na tu nebesfku blagu, inu bodesf videl, de use tu zhasnu je enu golu nez, nagvisfhnu, inu teshavnu, kir se nigdar namore bres fkerby, inu strahu ushivati.

Ni dobru temu zhloveku teh zhasneh rezhy dosti imeti, ampak njemu je ena fredna rezh sadosti.

Sa resnizo ena revna rezh je na temu s'vejtu shiveti!

Kulku brumneshe shelly en zhlovek biti, tulkajn grenkejshe njemu tu sedajne shivljenje naprejpride; dokler on te slabusti zhloveshke strohlivosti ozhitnu vidi, inu veliku bel obzhuti.

Sakaj jesti, piti, zhujti, spati, pozhivati, dellati, ali drugem potrebam te nature podvershen biti, je sa resnizo velika nadluga, inu martra enemu andohtlevemu zhloveku, katire bi rad od useh grehov prost, inu frej bil.

3. Sakaj ta snoterne zhlovek bode mozhnu s'temi shivotnemi potrebami na temu s'vejtu obteshan.

Satu ta Prerok pohlevnu prose, de bi mogel od taisteh prost, inu reshen biti, kir prave: O Gospud, reshi ti mene od mojih potreb!

Ali gorje taistem, katiri svojo revnost na sposnajo! inu she vezh gorje taistem, katiri letu revnu, inu strohliku shivljenje zelu sa lubu imajo!

Sakaj nekateri taistu na takefhno visho lubjo, de, akulih kumej svojo potrebo imajo, inu si taisto s'dellam, ali s'petlanjam sadobe, bi se malu nebesfhkega krajlestva ahtali, aku bi njim bilu dopushenu uselej tukej shiveti.

4. O teh naumneh, inu navirneh serz! katire so taku globoku v' teh posemelfkeh rezh

zhëh sakopane, de njim nezh drugega, koker te posemelske rezhy, na dishy.

Ali leti revni ludje bodo she na njeh konzu s' njeh shkodo obzhutili, koku prasnu, inu голу nezh ni bilu, kar so ony taku mozhnu sa lubu imeli.

Ti Svetniki boshii pak, inu usi andohtle. vi perjatli Kristusovi ni so mirkali na te rezhy, katire so temu shivotu dopadlive bile, ne na te rezhy, katire so v' letemu zhasu imenitne, inu v' velikemu preshtemanju bile; ampak use njeh upanje, ufa njeh misl je bila navishana pruti temu vezhnemu, inu nebeshkemu blagu.

Use njeh poshellenje je bilu pousdignenu k'tem stanovitnem, inu navidjozhem rezhem, de bi ony skus lubesn tega vidjozhega na bili ulezheni na te prasne posvejtne rezhy.

Lubesnive moj brat! nikar na pogubi tvoje savupanje k' tvojimu duhovnemu gorijemanju, inu pobulshanju; she uselej imash zhas, inu uro.

Sakaj ozhesht tvoje naprejusetje odlashati, inu na dalej ulezhi? Ustani gori, ter perzej sazhi, inu rezi: sdej je zhas sturiti, sdej je zhas se vojskuati, sdej je ta perloshne zhas se pobulshati.

Kader se tebi hudu gody, inu se s' terplenjam obdan, takrat je zhas, per Bogu kej sadobiti.

Tebi je potreba skus ogn, inu vodo prejeti, aku ozhesi k' pokoju pridti.

Aku sam sebi sylo na sturish, na bosh ta greh premagal.

Koku dolgu mi letu slabu truplu noseimo, na moremo bres greha biti, ne bres terpenja, inu othoshnosti shiveti.

Mi bi radi pokoj imeli od use reve, inu nadluge, dokler pak smo to nadolshnost skus to pregreho sgubili, smo tudi ob ta pravi, frezhni isvelizhanski stan obropani.

Satorej moremo poterpeshlivi biti, inu na boshjo milost zhakati, taku dolgu, de te nadluge prejdejo, inu de nas hemu shivotu bode tu shivljenje usetu.

6. O Koku je velika ta zhloveshka flabust, katira je uselej k' temu grehu nagnena!

Donefs se ti tvojih grehov spoveš, inu jutri supet taiste, katireh se se spovedal, ponovish.

Sdej oblubesi se pred greham varvati, inu zhes eno uro taistega supet dopernefes, koker de bi si nigdar na bil naprejusel.

Tedej se imamo spodobnu ponishati, inu nigdar kej velikega od sebe dershati, kir smo taku flabi, inu nastanovitni.

Tudi se zelu hitru skus nas ho sanikernost sguby, kar se je s' veliko mujo skus gnado boshjo kumej sadobilu.

7. Kaj bode she h'konzu s' nami, kir mi v'sazhetku smo taku lejni, inu mlazhni?

Gorje nam! aku se mi na takeshno visho k' pokoju inagnemo, koker de bi she sdej myr bil, inu shihermost, kir v' nashemu shivlenju nekar ena stopina ene prave svetusti, inu brumnosti se na snajde.

Bi bilu dobru potreba, de bi mi she supet, koker dobri sazhetneki, (novizi) k' brumnemu shivlenju poduzheni bili, satu de bi se s' zhasam nad nami tu upanje enga pobulshanja, inu duhovnega gorijemanja iskassalu.

XXIII. POGLAVITNE DEJL.

Od premishluvanya te smerti, inu k' nje pravlanja.

I **Z**elu hitru bode letukej enkrat po tebi djanu; satu pogledej, koku se ti sader-shish; sakaj doness je ta zhlovek, inu jutri njega ni vezh sgledati.

Kader on enkrat spred nasheh ozhy pride, tudi hitru is nasheh ferz se isnide.

O naumnost, inu terdoba nashega ferza! de mi le samu na te uprizhne rezhy mislemo, inu te perhodne na premishlujemo.

Ti bi se imel v' useh tvojih mislih, inu djanju taku sadershati, koker de bi imel donefs umreti.

Aku bi ti eno dobro, vesh imel, bi se ti te smerti na bal.

Bulshi bi blu pred greham se varvati, koker te smerti se bati, ali pred njo beshati.

Aku ni se donefs perpraulen, koku bodesh jutri?

Juter je en nagvishen dan, koku ti vesh, aku bosh jutershne dan doshivil?

2. Kaj nuza dolgu shiveti, kir se taku malu pobulshamo?

Ah dolgu shivljenje nafs uselej na pobulsha, temuzh she dostikrat, inu vezh gmira to pregreho!

O Buh othl, de bi bili mi le en sam dan na letemu sveitu prov, inu dobru dopernefli.

Njih dosti shtejejo te lejta njih preobenja, ali vender je dostikrat mejhen ta frucht, al prid njih pobulshanja.

Aku je strashnu umreti, je morebiti she navarnefhi dalej shiveti.

Srezhen je taiste, katire to uro svoje smerti uselej pred ozhmy ima, inu se usake dan k' sinerti perpraula.

Aku se ti kedej videl enga zhloveka umreti, spomni, de po taistemu potu tudi ti pojdesh.

3. Kader bo tu jutru v' prizho, spomni, de ti vezhera na bosh doshivil.

Kader pak vezher pride, na podstopi se, sam sebi tu jutru oblubiti.

Satu bodi uselej perpraulen, inu shivi taku, de ta smert nigdar tebe naperpraulenega na najde.

Veliku ludy umerje na naglem neoskerbeleni, inu naprevideni: sakaj Syn tega zhloveka pride ob ti uri, ob katire se nam na sdy.

Kader bode ta pusledna ura pershla, bosh sazhel veliku dergazhi misliti od tvojiga pretezhenega shivlenja, inu bosh slu obshaluval, de se taku sanikern, inu namarn bil.

4. O koku frezhen, inu moder je taiste, katire se pomuja v' svojemu shivlenju takeshen biti, kakershne sebi voshi v' svoji smerti snajden biti.

Sakaj ta zhlovek ima veliku upanja frezhno smert sturiti, aku on ta svejt popolnema sanizhuje, aku ima enu gorezhe poshellenje v' teh zhednosteh gorijemati, aku on lubi to krotkust, inu pohlevnost, aku on sferby, inu se pomuja to pokuro dellati, aku je k' ti pokorshini volan, aku on sam sebe sataji, inu savol Kristusove lubesni use forte supernosti, inu nadluge volnu prenese.

Ti samoresh veliku dobrega sturiti, dokler se sdrau; kader pak bodesh bolan, na vem, aku bosh kej samogel.

Malu ludy se pobulshajo po bolesni, koker ti malukedej svety ratajo, katiri veliku okuli romajo, inu v' en dan po boshjih poteh hodjo.

5. Nikar se veliku na sanashej na tvoje perjatle, inu tvoje blishne, tudi na odlashej tvoje isvelizhanje na ta perhodne zhafs, sakaj ti ludje bodo posabili na te poprej, koker ti mislesh, inu menesh.

Veliku bulshe je tedej sdej per zaitu se pre-fkerbeti, inu kej dobrega na une svejt poslati, koker na drugeh ludy pomuzh po smerti saupati.

Aku se ti sdej sam sa se naskerben, kdu bode ob perhodnemu zhasu sa te skerbil?

Sdej je ta preslahtne zhafs, sdej so ti dne-vi tega isvelizhanja, sdej je ta perjetni zhafs, v' katiremu lohku samoresh tulkajn saflushiti, s' katirem bodesh mogel vezhnu shiveti.

Ali, bodi Bogu potoshenu, de ti ta lepe zhafs taku nanuznu potratesh!

Bi utegnili k' temu pridti, de bi ti k' tvojimu pobulshanju, inu pokuri le en sam dan, ali le eno samo uro shellil; jest pak navem, aku bodesh taisto sadobil.

6. Oh moj lubesnive, is kajsene velike navarnosti se ti moresh ven spraviti, inu od kajsenga velikega strahu reshiti, aku bosh sdej ufeskusi v' boshjimu strahu shivil, inu to smert pred ozhmy imel!

Poflifej se sdej na ufo visho taku shiveti,
de se v' ti uri te smerti bosh mogel veliku vezh
veseliti, koker bati.

Sdej se uzhi temu svejtu odumreti, de
bosh takrat sazhel s' Kristufam shiveti.

Uzhi se sdej use posvetnu sanizhvati, de
bosh ta zhafs prost h' Kristusu mogel pridti.

Kashtigej sdej tvoj shivot skus pokuro,
de takrat bodesh mogel enu gvishnu saupanje
imeti.

7. O ti naumne zhlovek! sakaj si ti do-
mishlujesh dolgu shiveti, kir enga samega dne-
va gvishnega nimash?

O koku je blu njuh veliku sapelaneh, kir
so na naglem bli is tega shivota smakneni!

Kulkukrat se slishal praviti: Leta je s'me-
zham okuli pernesen, uni je utonil, en druge
si je is visokega doli urat ulomil, leta se je per
jedi sadavil, une je per igranju konz usel.

Eden je v' ognu, en drugi skus oroshje,
une od kuge, en druge skus pobj svoj konz
sturil; inu taku njuh useh konz je ta smert, inu
tu zhlovefshku shivljenje prejde per ti prizhi,
inu zelu hitru mine, koker ta senza.

8. Kdu menish ti, bo na te spomnil po
tvoji smerti, inu kdu bo sa te molil?

Sturi, sturi sdej moj lubesnive, karkuli
samoresh sturiti, dokler na vesh, kedaj bo te-
bi umreti, inu koku se bode s' tabo po tvoji
smerti godilu.

Sdej kir imash zhafs, spravlej tu naumer-
jezhe, inu vezhnu blagu.

Nezh na drugu, koker na tvoje isvelizhan-
je spominej, inu fkerbi samu sa tu, kar je
boshjiga.

Sturi si k' perjatlam te Svetnike boshje,
inu zhasti taiste, shivi, inu sturi po njih djan-
ju, de ony, kir bosh s'tvojim shivlenjam ob-
magal, bodo tebe v'te vezhne prebivalshhe
goriuseli.

9. Sadershi se na ti semli, koker en ro-
mar, inu ptuji, katirega nezh am na gredó
te opravila tega svejta.

Ohrani prostu tvoje serze, inu pousdig-
nenu k' Bugu, sakaj tukej nimash nobenega
stanovitnega mesta.

Tjakej poshilej tvoje molitve, inu ufak-
danu sdihvanje is solсами, de tvoj duh po
smerti ureden postane k' vezhnemu Bogu se
prestaviti, inu preseliti. Amen.

XXIV. POGLAVITNE DEJL.

Od sodbe, inu shtrafeng teh greshnekov.

I V' useh rezheh versi tvoje ozhy na ta konz,
inu gledej gori, koku bosh obstal pred
tem oystrem Sodnikom, katiremu nezh ni fcri-
tu, katire se napusty s' daruvanjami utolashiti,

tu

tu isgovarjanje gori na usame, ampak ule zhi-
stu po pravi pravizi bode sodil.

O ti revne, inu naumne greshek, ka-
tire v' zhasu oblizhja enga serditega zhloveka se
bojish! kaj bosh Bogu, katire ule tvoje pre-
grehe ve, inu sna, odgovoril?

Sakaj se ti na previdesh, sa ta dan te sodbe,
v' katire nobeden od tega drugega na bode mo-
gel isgovorjen, ne shirman biti? dokler en-
usakatire bode od svoje lestne butare sadošti
obteshan.

Sakaj se sdej na preskerbish v' temu zhasu,
v' katiremu je tvoje dellu rodovitnu, tvoje jo-
kanje ushezh, inu perjetnu, tvoje sdihvanje
bo uslishanu, kir tvoja shalost, inu terplenje
tebi k' sadoštisturjenju, inu ozhishenju samore
slushiti.

2. Ene velike, ali vender ti dushi nuzne
vize ima en poterpeshlive zhlovek, katire,
deslih se njemu hudu, ali kerviza gody, ven-
der vezh savol enga drugega hudobe, koker
savol kervize, katiro on terpy, shaluje; ka-
tire sa svoje supernike rad mole, inu njim is-
ferza odpusty; katire na odlashta odpushanja
od drugeh profiti, katire se rajshe zhes druge
usmile, koker serdy, katire sam sebi pogostu
sylo della, inu se muja tu mesu svojiga shivo-
ta temu duhu popolnema podloshnu sturiti.

Veli.

Veliku bulthe je sdej se od greha ozhistiti, inu ufo hudobo opustiti, koker taisto na perhodne zhase k' ozhishtvanju hraniti.

Sa resnizo mi sami sebe sapelemo skus naspodobno lubesn, katiro pruti nas hemu shivotu imamo.

3. Kaj bo ta ogn tamkej drugega ziral, koker tvoje grehe?

Kulku vezh ti sam sebi sdej pregledash, inu tvojimu shivotu sanashash, tulkajn teshifhi bosh mogel potler terpeti, inu vezhe urshah, shgan, inu pezhen biti si perhranesh.

V' kakerfhneh rezheh se eden vezh pregreshy, v' takerfhneh bode tudi teshifhi potler shtrafan.

Tamkej bodo ti lejni, inu toshlivi v' boshji flushbi s' gorezhmi ostmy dregani, ti poshreshni, inu pyanzi, bodo s' veliko lakoto, inu shejo martrani.

Ti nazhisti lotri, inu perjasniki teh naspodobneh lushtov bodo s' gorezho smolo, inu smerdejozhem shveplam polivani: inu ti navoshlivi bodo koker eni resjeseni, inu stekli pesji od velike martre lajali, inu tulili.

4. Na bode nobenega greha, katire bi na imel svojo lestno shtrafengo, inu martro.

Tamkej bodo ti preusetni, inu napuhnjeni s' usem shpotam, inu framoto napolnjeni: inu te lakomne bode ena revna froshina, inu potreba stiskala.

Tam-

Tamkej bo ena ura teshifhi v' ti martre, koker tukej stu lejt v' ti narojstrefshi pokuri.

Tamkej ti ferdamani obenega pozhitka, nobeniga troshta nimajo, letukej bode ufaj v' zhasu od rev, inu nadluh prenehanu, inu en trosht od perjatlov prejet.

Bodi sdej fkerben, inu obshaluj tvoje grehe, de bosh na ta dan te sodbe s' temi isvolenmi shiher.

Takrat bodo ti pravizhni s' veliko stanovitnostjo gori ustali super taiste, katiri so njeh na letemu svejtu stiskali, inu doli terli.

Takrat bo stal soditi te druge, katire se tukej ponishnu podvershe sodbi teh ludy.

Takrat bo enu veliku saupanje imel ta uboge, inu ponishne, ta preusetne pak bo stal v' velikemu strahu.

5. Takrat se bo ozhitnu vidilu, de je na temu svejtu moder bil taiste, katire se je sa Kristusa volo nauzhil naumen, inu savershen biti.

Tazhafs nam bodo dopadle use reve, inu nadluge, katire smo poterpeshlivu prenesli: Usa hudoba bode takrat utihnela, inu prenehala.

Takrat se bodo veselili ti bogabojezhi; ti pregreshni pak bodo shaluvali.

Takrat se bo tu v' pokuri kashteganu truplu vezh veselilu, koker de bi se bilu uselej v' lushteh, inu veseluvanju gori redilu.

Taistekrat se bo en sanizhvan, al saversh-live gvant svejtil, inu enu shlahtnu, shidanu oblazhilu bo satemnjenu.

Takrat bo ena uboga hifha vezh velala, koker enu kralevu poslazhenu poslopje, al dvor.

Takrat bo enu stanovitnu poterplenje vezh velalu, koker usoga svejta oblast.

Takrat bo ena pohlevna pokorshena vezh povikshana, koker usa posvetna modrust, inu pregnanost.

6. Tazhafs bo ena zhistu, inu dobra vest engu vezh veselila, koker usa sastopnost teh uzheneh ludy.

Takrat bo sanizhvanje posvetnega blaga vezh preshtemanu, koker usi fhazi, inu saloge teh ludy.

Takrat bosh vezh potroshtan od ene serzhne molitve, koker od ene shlahadne drage gostarije.

Takrat se bosh tvojiga molzhanja, katiru se dershal, vezh veselil, koker tvojiga dolgega govorjenja, inu modrega pogovarjanja.

Takrat bodo veliku vezh velale te svete della, koker te obilne lepe besede.

Takrat bode enu terdu shivljenje, inu ojstra pokura dopadljivishe, koker usi posvejtni lushti.

Uzhi se sdej tu mejhenu terpeti, de bosh mogel takrat od velikega terplenja reshen, inu proft biti.

Poskusi poprej letukej, kaj bi imel tamkej terpeti.

Aku ti sdej kej mehenega na moresh terpeti, koku bosh mogel te vezhne martre terpeti?

Aku tukej enu mejhenu terplenje tebe taku napoterpeshlivega stury, kaj bo ta peklenške ogn sturil?

Pole sa resnizo ti namoresh dvoje veselje enu na drugu imeti, tukej na letemu svejtu se veseliti, inu potler s' Kristusam kraluvati.

7. Debslih od sazhetka tega svejta noter do danashnega dneva uselej v' zhafty, inu veselju bil shivil, inu bi sdej leto uro mogel umreti, kaj bi tebi use letu pomagalu?

Use je tedej golu, inu prasnu, sunej Boga lubiti, inu njemu samemu flushiti.

Katire Boga is serza lube, se na boji ne smerti, ne martre, ne sodbe, ne pekla; dokler ena serzhna lubesn stury en shiher pot, inu prihod k' Bugu.

Katirega pak she uselej grehe dopernashati lusht obhaja, ni zhudu, aku se she te smerti, inu sodbe boji.

Vender je dobru, aku tebe she ta lubesn od greha na obdershuje, de usaj ta strah tega pekla tebe od greha nasajdershy.

Katire pak ta strah boshji na stran postave, na more dolgu v' temu dobremu obstati, temuzh pade she poprej v' te saderge, inu mre-she tega hudizha.

XXV. POGLAVITNE DEJL.

Od pravega pobulshanja nashega zelega shivlenja.

1 V' boshji flushbi bodi zhujezh, inu flisek, ter pogostu premisli, pokaj se na ta svejt stvarjen, ali sakaj se ta svejt sapustil?

Ni le refs, de sa tega volo, de bi Bogu flushil, inu en bogabojezh zhlovek postal?

Imej tedej en gorezh ajfer k' tvojimu pobulshanju, inu duhovnemu gorjemanju, sakaj ti bosh tu plazhilo tvojiga della v' kratkem prejel, inu se na bo sa naprej per tebi ne strahu, ne terpenja snajdlu.

Letukej se ti refs bosh she en mejhen zhafs trudil, inu mujal, bosh pak po temu en velik pokoj, ja zel tu vezhnu veselje neshil.

Aku bosh v' temu dobremu djanju svešt, inu urozh obital, bode bres usega zvizla tudi Buh v' temu polonanju svešt, inu obilen.

Dobru, inu terdnu upanje imash ohraniti, de bodesh k' premaganju pershl, vender si nimash nobenu sashihranje oblubiti, de lejn, inu preuseten na postanesh.

2. Kader ob enemu zhasu je en zhlovek shaloften bil, inu med straham, inu upanjam taku rekozh omahuval, se je s' shaloftnem serzam v' zirku podal, inu v' molitvi pred oltarjam na svoje kolena padil, ter sam per sebi na takshno visho mislil, inu rekal: O Buh othl, de bi jest vëdel, aku bom v' temu dobremu, do konza stanoviten obstal! Na letu je on sdajzi en boshji odgovor v' svojemu serzu saflishal, katire je njemu djal: kader bi ti letu vëdil, kaj bi ti sturil? sdej taistu sturi, kar bi ti takrat shellil sturiti, taku bodesh dobru sa-shihran.

Sdajzi je bil on dobru potroshtan, inu poterden, ter se je boshji voli isrozhil, na katiru je v' njemu ta teshavna zaglivost potihnela.

Inu ni othl dalej radovëdnu, ali firbezhnu sprashuati, de bi vëdil, kaj se ima s'njim sa naprej goditi, temuzh on je fkerbnu sprashual, katira bi ta Bogu dobru dopadliva inu popolnema boshja vola bila, savol tega, de bi samogel usaku dobru dellu prov sazheti, inu prov dopernefti.

3. Ta krajleve Prerok prave: savupej na Gospuda, inu sturi dobru, inu 'prebivej na semli, inu bosh tvojo pasho imel v' njenemu blagu.

Enu je, katiru njuh dosti od duhounega gorijemanja, inu terdnega pobulshanja nasaj

dershy, namrezh ta grosa te teshave, inu muja tega vojskuanja.

Nar bel pak pred drugemi taisti ludje v' teh zhednosteh, inu tugenteh gorijemlejo, katire se pomujajo serzhnu premagati taiste rezhy, katire njim nar theshejsi, inu nar supernishi naprejpridejo.

Sakaj ta zhlovek na takefho visho veliku vezh v' temu duhu gorijemle, inu saflushe vezhi gnado, kader sam sebe premaga, inu se snotrej mory.

4. Ali nimajo ufi na enako visho fami sebe premagati, moriti, inu dolitreti.

Vender pak eden, katire susebno fkerb ima Bogu flushiti, deslih v' zhasu vezh skushnjav, inu nagnenja k' temu grehu ima, je terdnejshi k' pobulshanju svojiga shivlenja, koker en druge sfer dobrega sadershanja, inu brumen zhlovek, katire je vender mejn k' ti brumnosti, inu tugentam ushgant, inu gorezh.

Susebnu dve rezhy pomagajo k' enemu pravemu pobulshanju: tu pervu je, de eden sam sebe is sylo od taistega odterga, h' katiremu je njegova hudobna natura narvezh nagnena. Tu drugu je s' ajfram se mujati, tu dobru dosezhi, kar eden narbel poterbuje.

Pomuzej se tudi, taisteh rezhy susebnu se varvati, inu nje premagati, katire tebi na drugih ludgh dostikrat ni so dopadlive.

5. Poušod ishi, inu gledej na tvoje pobulshanje, de kader kje dobre exempelne, inu nauke videsh, ali flifhesh, sam sebe k' enakemu djanju obudish.

Aku pak na drugeh kej svarjenja urednega samerkash, taku varvej se, de taistu na sturish, ja aku se kej takeshnega sturil, poslisej se berish ke berish se pobulshati.

Koker tvoje oku druge samerka, taku tudi drugeh ozhy so na tvoje djanje odperte.

O koku lepu, inu perjetnu je viditi andohtlive, k' dobremu ushgane ludy, katiri so dobrega, inu pohlevnega sadershanja!

O koku pak je toshlivu, inu teshavnu takeshne ludy viditi, katiri se naspodobnu sadershe, inu taistu, h' katiremu so poklizani, na dopolnjo!

O koku fhkodlivu je, kader eden od dobrega naprejusetja svojiga pokliza odstope, inu svoje misli na tu, kar ni njemu narozhenu, oberne!

6. Spomni na taistu, kar se si naprejusel, inu postavi si pred ozhy to podobo tega krišhanega Odreshenika.

Kader tu shivlenje JEsa Kristusa pregledash, se imash slu framuvati, de she se ni se bel poslisal, po njegovih stopinah hoditi, aku lih se se she dolgu na temu boshjimu potu sneshil.

En bogabojezh zhlovek, katire skerbnu, inu andohtlevu se v' temu presvetemu shivlenju, inu terplenju JEsusa Kristusa vade, inu skuha, najde obilnu v' taistemu use, kar je njemu nuznu, inu potrebnu, tudi njemu ni potreba sunej JEsusa Kristusa kej bulshega iskati.

O koku hitru, inu sadohti bi mi bli poduzheni, ke bi JEsus ta krishane v' nafhe serza perfhl.

7. En od lubesni ushgane brumne zhlovek goriusame, inu lohku prenese, kar bo njemu naloshenu.

En sanikern, inu mlazhen zhlovek ima nadlugo zhes nadlugo, inu terpy britkusti po useh krajih, dokler njemu manka ta snotrejne trosht; tega sunanega troshta pak iskati ni njemu dopushenu.

En duhovne zhlovek, katire shivy bres duhovnega strahu, inu podloshnosti, je v'navarnosti enga teshkega padanja.

Katire reshirnost, inu samopashnost lube, inu ishe, bode uselej v' britkusti shivil, sakaj njemu bo sdej na eni rezhi, sdej na ene druge merselu.

8. O koku dobru, inu prov sture ti duhovni, katiri v' temu kloshterskemu stanu pod ojs trem postavam shive, inu po enemu voske-mu potu hodjo!

Ony gredó malukedej vonkej, iuu shive od tega svejta odlozhene, ony uboshnu jedó,
gro-

grobe, inu ojštre gvante nošjo, veliku dellajo, malu govore, dolgu zhujejo, inu sgudej uštajajo, ony dolgu moljo, pogostu beró, inu se v' ufi podloshnosti, inu ojštrušti ohranjo.

Poglej te Carthajsarje, Cisterciensarje, inu drugeh ordnov duhovne ludy, Menihe, inu Nune, koku ob pulnozhi Gospud Bogu zhašt, inu hvalo dajati goriustajajo.

Sategavolo bi blu naspodobnu, de bi ti v' takešhnemu svetemu djanju takrat toshliv, inu lejn bil, kader ena taku velika drushba teh duhovneh sazhe boga zhaštiti, inu hvaliti.

9. O de bi nam nezh drugega na bilu opravit, koker samu Boga nashega Gospuda s' zelem serzam, inu jesikam zhaštiti, inu hvaliti!

O de bi nam nigdar na biiu potrebnu jesti, pyti, spati, inu druge potrebe opravlati, samuzh uselej Bogu nashemu Gospudu zhašt, inu hvalo dajati, inu njemu samemu v' duhovnemu djanju, inu opravilu flushiti! taku bi mi veliku frezhnišhi bli, koker smo sdej, kir temu shivotu savol mnogeh potrebshen moremo strezhi.

Buh othl, de bi mi teh telefneh potrebnošt na imeli, temuzh de bi samu tu duhovnu spishanje nashem dušham dohajalu, katiru (Bogu se usmili) sylnu po redkem pokušhamo.

10 Kader ta zhlovek taku delezh pride, de on od nobene stvary trošhta na ishe, ta-

krat njemu Buh she le sazhne popolnema dobru difhati, tudi bo njemu use, karkuli se pergody, usezh.

Takrat se on tudi na bo sa kej velikega veselil, ne sa kej mejhenega shaluval, ampak on bo postavil zelu svoje serze s' velikem sau-panjam v' Boga, katire je njemu use v' useh rezheh, katiremu sagvishtnu nezha pogine, inu na odumerje, samuzh njemu use rezhy shive, inu k' njegovi voli bres prenehanja flushjo.

11. Spomni uselej na ta konz, inu de ta sgublene zhafs na pride vezh nasaj.

Bres fkerby, inu muje na bosh nobeno zhednost sadobil.

Aku sazhnesht toshliv, inu mlazhen perhajati, bosh tudi sazhel k' tvoji shkodi hudu obhtajati.

Aku pak se bosh s' enem ajfram na te duhovne rezhy podal, bosh en velik myr najdel, inu mejn muje obzhutil savol gnade boshje, inu savol lubesni te zhednosti.

En v' ajfru gorezh, inu bogabojezh zhlovek je k' usem rezhem perpravlen.

Ena vezhe muja je greham, inu greshnemu nagnenju superstati, koker v' shivotnemu dellu se mujat, inu truditi.

Katire se teh majnsheh tatlou na ogible, inu navarva, s' zhasama v' te vezhi pade.

Uselej se bosh na vezher resveselil, aku
bosh ta dan dobru, inu nuznu dopernefil.

Zhuj sam zhes se, obudi sam sebe, nej bo
sa druge koker ozhe, le sam sebe na samudi.

Tulkajn bosh na brumnosti goriusel, inu
sam sebe pobulshal, kulkur bosh sam sebi syle
perloshil. Amen.

Konz teh perveh Bukuv.

DRUGE BUKVE.

Opominanje k' notreshnemu duhovnemu djanju, ali shivlenju.

I. POGLAVITNE DEJL.

Od snotreshnega djanja, ali sadershanja.

1 **T**u boshje kraylestvu je noter v' vafš, prave ta Gospud. Spreberni se s' zelem ferzam k' temu Gospudu, ter sapusti ta revne svejt, inu tvoja dusha bo neshla ta pokoj.

Uzhi se sunajne rezhy sanizhuati, inu k' tem snotreshnem se podati, taku bodesh vidil tu boshje kraylestvu v' tebe pridti.

Sakaj tu kraylestvu boshje je en myr, inu veselje v' svetemu Duhu, katiru tem pregreshnem na bode danu.

Kristus bode k' tebi pershl, inu tebi njegov trosht pokasal, aku bodesh njemu od snotrej enu urednu prebivalshe perpravil.

Ufa njegova zhasht, inu zir je od snotrej, inu tamkej on ima svoje dopadenje.

On ima v' navadi pogostu tega snotreshnega zhloveka obiskati is sladkem pogovaram, perjetnem troshtam, s' velikem pokojam, inu s' eno prezhudno perjasnostjo.

2. Aj dusha bodi svesta, inu perpravi temu shenenu tvoje serze, de se on usmili k' tebi pridti, inu v' tebi prebivati.

Sakaj on taku govory: Aku mene kdu sa lubu ima, bode moje govorjenje dershal, inu moj Ozha bo njega lubil, inu mi bodemo k' njemu perlhli, inu stanuvanje per njemu sturili.

Dej tedej Kristusu enu mestu v' tebi, inu usem drugem ta prihod odpovi.

Kader ti Kristusa imash, se bogat, inu imash usega sadofti. On bode tvoj preskerbenik, inu v' useh rezheh tvoj sveste namestnek, de tebi na bode potreba upanje na te ludy postaviti.

Sakaj ti ludje se hitru spreminę, inu prejdejo, Kristus pak ostane vekumaj, inu tebi na strani stoji stanovitnu noter do konza.

3. Ni nobenu veliku saupanje na enga slabega, inu mertuashekega zhloveka postaviti, aku je lih enemu nuzen, inu ushezh, tudi nimash sa vol tega veliku shaluvati, aku kdu tebi v' zhasu se supern ifkashe, ali superrezhe,

Katiri so dones s' tabo, bodo morebiti jutri zhes tebe. inu tudi supet spruti koker ta veter pogoftu se povernejo.

Postavi use tvoje saupanje na Gospuda, njega se boj, inu njega lubi: On bode sa te govoril, on bode tebi dobru sturil, koker sa te bulshe bode.

Ti letukej nimash obenga obstojezhnega kraja, tukej sé le en unane inu ptuje, kirkuli bodesh, tudi na bosh pokoja imel, aku na bosh s' Kristusam do konza sdrushen, inu fklenen.

4. Kaj se letukej okuli febe oserash, kir leta krej ni mestu tvojiga pozhivanja?

V'nebeshkeh rezheh se imash ti gorider-shati, inu ima biti tvoje stanuvanje; te pose-melske, inu zhafhne rezhy imash raunu ko-ker memugredo zh pogledati.

Use rezhy prejdejo, inu ti s'njemi ured.

Glej gori, de v' njeh na obtizhish, se na ujamesh, inu konz na usamesh.

K' temu narvikshemu ima tvoja misl, inu h' Kristusu tvoja molituv bres prenehanja po-USDIGNENA biti.

Aku na moresh, ali na snash visoke, inu nebeshke rezhy spremishlúvati, pozhivej, inu ostani v' Kristusovemu terplenju, inu prebivej rad v' njegovih svetih ranah.

Sakaj kader ti andohtlivu k' tem ranam, inu preshlahtnem JEsusovem snaminam per-bejshish, bosh veliko muzh v' supernosteh, inu nadlugah neshil, tudi na bosh veliku po-rajtal na sanizhvanje teh ludy, inu opravlive besede bosh lohku prenefil.

5. Kristus je tudi bil na letemu svejtu od ludy sanizhuvan, inu v' ti narvezhi potrebi od

fvo-

fvojih shanzov, inu perjatlov med shpotam, inu framoto sapushen.

Kristus je othl terpeti, inu sanizhuvan biti, inu ti se smesh sa kej pertoshiti?

Kristus je superneke, inu opraulauze imel, inu ti ozhefh sgol perjatle, inu dobrutneke imeti?

Koku bode tvoja poterpeshlivoft kronana, aku se tebi nima nezh supernega pergoditi?

Aku nobeho nadlugo nozhefh terpeti, koku bodesh Kristusov perjatel?

Ti imafh s' Kristusam, inu sa Kristusa terpeti, aku ozhefh s' Kristusam kraluvati.

6. Ke bi ti enkrat v' tu dobrutlevu serze JEsusovu bil popolnema perfh, inu bi bil le enu malu negovo gorezho lubesn sposnal, bi savol tvojiga lestnega nuza, al fhkode nezh fkerby na imel, ampak bi se veliku vezh na usemu tebi sturjenemu saframuvanju resveselil, dokler ta JEsusova lubesn stury, da ta zhlovek sam sebe sanizhuje.

Eden, katire JEsusa sa resnizo lube, ter je en snotreshne zhlovek, inu je proft od naspodobnega poshellenja, se lohku samore k' Bugu oberiniti, inu se v' duhu sam zhes se pouzdigniti, inu v' njemu is ushitkam pozhivati.

7. Taiste je resnizhnu moder, inu vezh od Boga, koker od ludy poduzhen, katiremu use rezhy dopadejo, koker so one same na sebi,

bi, inu nekar koker se imenujejo, ali bodo preshtemane.

Katire od snotrej brumnu hoditi, inu le enu malu te sunane rezhy preudarit sna, na ishe fufebnega mesta, inu na zhaka posebnega zhasa svoje duhovne opravila dopernafhati.

En duhovne snotreshne zhlovek sam sebe hitru fkupej sprave, dokler se v' te sunajne rezhy nigdar do konza na reslje, al poda.

Njemu tu sunajne dellu ni fhkodlivu, ne druge opravila, katire so v' zhasu potrebne, samuzh koker se pergode, taku se on taisteh poslushe.

Katire je od snotrej dobru ustavljen, inu uglihan, na porajta veliku na teh ludy prezhudnu, inu prevershenu djanje.

Tulku bo ta zhlovek sadershan, inu restresen, kulker on te sunajne rezhy na se ulezhe.

8. Ke bi s' tabo prov stalu, inu bi ti dobru ozhishen bil, use rezhy bi tebi k' tvojimu nuzu, inu pobulshanju pomagale.

Kir ti sam sebi ni se popolnema mertov, ne od teh posvejtneih rezhy odlozhen, sa tu tebi veliku rezhy na dopadejo, inu te pogostu reshaljo.

Nezh ni na sveitu, katiru bi tega zhloveka ferze toku mozhnu omadeshuvalu, inu samotalu, koker ta naspodobna lubesn teh stvary.

Aku ti od sunej nozhesh potroshtan biti, bosh dobru samogel te nebeshke rezhy spremishluvati, inu pogostu enu snotreshnu veselje imeti.

II. POGLAVITNE DEJL.

Od pohlevnega podvershenja.

1 **N**ekar veliku na porajtej, katire bi s'tabo, ali super tebe bil; ampak letu sturi, inu skerbi, de bo Buh s'tabo v' useh rezheh, katire ti dellash.

Imej eno dobro vest, inu Buh bode tebe dobru branil, inu varval.

Sakaj taistemu, katiremu bo Buh othl pomagati, na bo nobenega zhloveka hudobija mogla shkodvati.

Aku ti snash molzhati, inu terpeti, bosh bres usega zvibla to pomuzh tega Gospuda vidil.

On ve zhass, inu visho tebe prostega sturiti, sa tu se ti imash njemu zhesdati.

Bogu slishe tebi pomagati, inu od usega shpota te reshiti.

Dostikrat je zelu dobru, de drugi ljudje sa nashe tadle vedó, inu taiste svare, de se mi v' vezhi ponishnosti ohranemo.

2. Kader ta zhlovek savol svojih tadlov, inu pomankanja le ponishuje, hitru te druge potolashe, inu taistem, katire je on reshalil, lohku sadofti stury.

Buh odreshti, inu brane tega ponishnega, lube, inu potroshta tega pohlevnega, on se nagne k' temu pohlevnemu, on dejly velike gnade temu pohlevnemu, inu kir ta zhlovek sam sebe ponisha, njega k' vezhni zhasti pouzdigne.

Temu pohlevnemu resodene svoje skrivnosti, inu v' slatkufti njega k' sebi ulezhe, inu vabe.

En ponishen zhlovek je per pozhitku, inu v' myru, akulih shpot, inu framoto prejme; sakaj on stoji v' Bugu, inu se na njega, nekar na ta svejt sanasha.

Nekar na misli, de bi bil kej na brumnosti goriusel, aku se sa tega narmajnshega, inu nar bel savershlivega med usemi na dershish.

III. POGLAVITNE DEJL.

Od enga brumnega, myrnega zhloveka.

I Postavi narpoprej sam sebe v' ta pravi myr, inu po temu bosh samogel tudi druge ludy myrne sturiti.

En myren zhlovek je bel nuzen, koker en uzhen.

Katire po svojimu hudemu nagnenju shi-
vy, tudi tu dobru na hudu ulezhe, inu loh-
ku tu hudu virjame.

En brumne, myrne zhlovek ufe rezhy na
dobru obrazha.

Katire je v' dobremu myru, od nobenega
fi kej hudega na dosdeva: katiremu pak se
sdy, de njemu ni sadoſti ſturjenu, inu poſta-
ne napokojn, bode od mnogeh dosdevkov
ſem ter kje majan, inu gnan, on ſam ni per
myru, inu druge na puſty per pokoju.

Dostikrat kej rezhe, kar bi na imel rezhi,
inu dostikrat von puſty, kar bi njemu nuznu,
inu ſpodobnu bilu ſturiti.

On miſle, inu mirka, kaj ſo drugi dolshni
ſturiti, taiſtu pak puſty na ſtrani, kar je on
dolshan ſturiti.

Satu imej ajfer inu ſkerb pervezh ſam ſa
ſebe, potem ſamoreſh tudi ſa tvojiga bliſhne-
ga ſkerbeti.

2. Tvoje djanje dobru ſnaſh naprejper-
neſti, inu iſgovarjati, drugeh ludy iſgovore
pak nozhesh goriuſeti.

Bi blu ſpodobneſhe, de bi ſam ſebe krive-
ga dellal, tvojega brata pak, ali bliſhnega
iſgovarjal.

Aku ozheſh, de bi ſe tebi pregledalu,
ali persaneſlu, preglej, inu persaneſi tudi tem
drugem.

Poglej, koku delezh sé she od ene prave lubesni, inu pohlevnosti, katira se na sna super nobenega serditi, inu navolna biti, koker sama super sebe.

Ni velika rezh s' dobrem, inu krotkem shiveti, dokler letu flehernemu po naturi dopade, tudi en fledne ta myr rad ima, inu taifte lube, katire s' njem dershe.

Ali per terdeh, preversheneh, resvaje-neh, inu nam superneh ludëh biti, inu myrnu s' njimi shiveti, tu je ena velika gnada, enu hvale urednu, inu zelu moshku djanje.

3. Se najdejo ludje, katiri nikar le is fami sabo, ampak tudi s' drugem se myrnu sadershe. Tudi so ludje, katiri fami is sabo myru nimajo, inu tudi druge per myru na puste, drugem ludem so teshavni, ali fami sebi so she uselej teshavnishi.

So tudi ludje, katiri fami sebe per myru ohranjo, inu se possifajo tudi druge ludy k' myru perpraviti.

Vender ima nash myr v' letemu revnemu shivlenju vezh biti v' enemu pohlevnemu poterplenju, koker de bi nobeno supernoft na imeli, inu na obzhutili.

Katire bel sna terpeti, se bo per vezhemu myru ohranil. Leta je en sam svoj premagavz, inu Gospud tega svejta, en perjatel Kristusov, inu en irbezh teh nebefs.

IV. POGLAVITNE DEJL.

Od enga zhislega serza, inu dobre manenge.

I S' dvema perutmi bode ta zhlovek od posemel'skeh rezhy pousdignen, skus perprosheno, tu je: skus manengo samemu Bogu slushiti, inu dopasti, inu skus zhistost, tu je: skus poshellenje svoje serze bres uslega greha ohraniti.

Perproshena ima biti v' ti manengi; zhistost v' temu poshellenju. Perproshena use rezhy visha k' Bogu, zhistost pak objame, inu pokusha Boga.

Use, kar sturish, na more tebi shkodvati, aku si od snotrej od uslega naspodobnega poshellenja prost.

Takrat bosh ti to snoterno frajost ushival, kader na bosh nezh drugega, koker boshje dopadenje, inu kar je temu blishnemu nuznu, shellil, inu ifkal.

Aku bi tvoje serze prov bilu, bi tebi use rezhy, inu stvary ble k' enemu shpeglu tega shivlenja, inu k' enem bukvam svetega nauka.

Nobena stvar ni taku mejhena, inu saver-shliva, al flaba, katira bi to dobruto boshjo na okasuvala, al naprej na postavela.

2. Aku bi ti od snotrej dober, inu od greha zhist bil, bi use rezhy bres sadershbe vidil, inu dobru sapopadel.

Enu zhistu ferze predere nebefa, inu pekov.

Koker je en fledne od snotrej ushafan, taku on tudi od sunej fode.

Aku se na letemu svejtu enu veselje snajde, sagvisihnu taistu en zhlovek, katire enu zhistu ferze ima, ushiva.

Aku se pak v' enemu kraju, ena teshava, al britkust snajde, leto nar bel sposna, inu obzhute ena hudobna vest.

Koker enu shelesu, kader se v' ogn postave, to erjavino sguby, inu zelu ognjenu postane, raunu taku ta zhlovek, katire se popolnema k' Bogu preoberne, sguby, inu odlozhe to lenobo, inu se v' enga novega zhloveka spreoberne.

3. Kader ta zhloveksazhne lejn, inu toshliv perhajati, se tudi enga mejhenega della boji, inu en sunajne trosht rad goriusame.

Kader pak on sazhne sam sebe popolnema premagati, inu serzhnu po boshjimu potu hoditi, sa mejn dershy te rezhy, katire so nje-mu poprej teshavne naprejpershle.

V. POGLAVITNE DEJL.

Koku imamo sami sebe spremishluvati.

Mi nimamo sami sebi prevezh virjeti, dokler nam dostikrat gnada, inu sastopnoft permanka.

Ena mejhena luzh je v' nashhi pameti, inu mi taisto zelu lohku fkus nasho sanikernost sgubemo.

Tudi dostikrat na samirkamo, de smo od snotrej taku slu slepi.

Pogoftu hudu stermo, inu kar je she huj she, se she sgovarjamo.

V' zhasu bodemo is enga hudobnega poshellenja k' eni rezhy napellani, inu letu der-shemo sa en ajfer.

Majhene rezhy na drugeh svarmo, al tadalmo, inu velike rezhy sami na sebi pregledamo.

Kar mi od drugeh ludy terpemo, taistu sdajzi obhutemo, inu sa veliko dershemo, kar pak drugi od nash terpe, letu sa nezh der-shemo, inu na tu na porajtamo.

Taiste, katire bi svoje rezhy prov, inu dobru preudaril, bi na imel kej hudega od enga drugega misliti, inu soditi.

2. En snoterfhne zhlovek to skerb sa se usem drugem skerbem naprejpostave; inu ka-

tire sam na se fkerbnu mirka, lohku od drugeh molzhy.

Ti nigdar na bosh en snoterfhne andohtlev zhlovek, aku na bosh od sadershanja drugeh ludy molzhal, inu fusebnu sam na se gledal.

Aku bosh sam na se, inu na Boga prov fkerbnu mirkal, te bode malu motilu, al nagnilu letu, kar od sunej samirkash.

Kje se ti, de bi na bil sam sebi v' prizho? Inu deflih bi use rezhy preshl, inu preiskal, kaj bi sa en nuz fkus letu sadobil, aku bi sam sebe samudil.

Aku shellish k' pravemu myru pridti, inu s' Bugam sklenen biti, je potreba, de use rezhy od sad postavefh, inu le sam sebe pred ozhmy imash.

3. Veliku bosh tedej goriusei, aku se bosh pred posvetnem fkerbmy obvarval.

Bosh pak slu dolijemal, aku bosh na zha-fne rezhy kej porajtal.

Tebi nima nezh veliku, ne visoku, nezh dopadlivu, nezh perjetnu, inu lubu biti, koker sam edine Buh, inu kar je boshiga.

Use sa prasnu, inu sa nezh dershi, kar tebi troshta od ene stvary dojde.

Ena Boga lubeozha dusha use rezhy sanizhuje, inu Boga njem naprejpostave.

Trosht te dushe, inu pravu veselje tega ferza je samu ta edine naismirjene, vezhne, poufod prizhjozhe Buh.

VI. POGLAVITNE DEJL.

Od veselja ene dobre vesty.

Ta zhašt enga dobrega zhloveka je tu spri-
zhuvanje ene dobre vesty.

Imej eno dobro vest, bosh tudi uselej
enu veselje imel.

Ena dobra vest samore veliku prenesti,
inu je ramnu v' teshavnih rezheh vesela.

Ena huda vest je uselej bojezha, inu, na-
pokojna.

Sladku bosh pozhival, aku te tvoje serze
na bo svarilu.

Nekar se na veseli, ampak kader bosh do-
bru sturil.

Ti hudobni nimajo nigdar enu resnizhnu
veselje, inu na obzhutjo nobenega snotershe-
nega myru, sakaj tem pregreshnem na bode
myr, prave ta Gospud.

Inu kir bi ony rekli: mi smo v' myru,
nam se na bo nezh hudega pergodilu, kdu nam
bo smel shkodvati? nekar njim na virjemi:
sakaj ta serd boshji bo na naglem goriustal,
inu use njih misli, naredbe, inu djanje bo
okuli vershenu, resdjanu, inu k' nezh
sturjenu.

2. Enemu Boga lubeozhemu zhloveku ni teshku sa zhaft fi dershati, nadluge, inu supernoſti terpeti, sakaj v' letemu se veseliti, je se v' krishu tega Gospuda poshtemati.

Ena kratka hvala, inu zhaft je, katira se od ludy daje, inu prejme.

S' posvejtno zhaftjo uselej hode terplenje, inu shaloſt.

Teh brumneh veselje, inu zhaft je v' njih veſty, inu nekar v' uſteh teh ludy.

Teh pravizhneh ludy veselje je od Boga, inu v' Bogu, inu njih resveselenje pride lod te reſnize.

Katire to pravo hvalo, inu vezhno zhaft shelly, se te posvejtne inu zhaſne hvale, inu zhaſty na ahta.

Inu katire posvejtno zhaft iſhe, al nekar taisto is zelega ſerza na sanizhuje, leta ozhitnu ſkaſhe, de on to nebeſhko zhaft premalu sa lubu ima.

En velek pokoj v' ſvojimu ſerzu ima taiste, katire ne na hvalo, ne na sanizhvanje porajta.

3. Lohku se letemu sadostiftury, inu myr sadoby, katire ima eno zhiſto veſt.

Ni ſe ſatu ſvetejſhe, aku boſh pohvalen, ne ſatu poredneſhe, aku boſh sanizhvan, al tadlan.

Kar ſe ſam na ſebi, letu ſe, inu na moreſh

sa vezhega dershan biti, koker sê pred Bugam, katire je tvoja prizha.

Aku ti pomishlesh, kaj sê od snotrej sam per sebe, na bosh porajtal, kar ti ludje od tebe govore, al pravjo.

Ta zhlovek vide ta obras, Buh pak vide tu serze. Ta zhlovek prevaga tu djanje, Buh pak preudare te misli, inu manenge.

Uselej dobru sturiti, inu malu od sebe dershati, je snamine ene ponishne dushe.

Ne otheti od ene, al druge stvary en trostht sadobiti, je enu snamine ene prov dobre, inu zhiste vesty, inu enga snotreshnega v' Boga saupanja.

4. Katire sa se nobenega sunajnega prizhuvanja na ishe, da sposnati, de se je Bogu zelu do konza isrozhil.

Dokler nekar leta, katire sam sebe pohvale (prave S. Paul) je hvale ureden, ali sa dobrega snajden, ampak katirega Buh pohvale.

Od snotrej s' Bugam hoditi, inu od sunej s' nobenem poshellenjam dershan al obdan biti, je stan enga snotreshnega zhloveka.

VII. POGLAVITNE DEJL.

Od lubesn pruti JEsusu zhes use drugu.

I Isvelizhan je taiste zhlovek, katire sastoppe, inu ve, kaj je JEsusa lubiti, inu sam sebe savol JEsusa sanizhvati.

Je

Je potreba eno lubleno rezh savol lublenega sapustiti, sakaj JEsus ozhe sam zhes use rezhy lublen biti.

Ta lubesen teh stvary je sapeliva, inu nastanovitna.

Ta lubesen pruti JEsusu je svesta, inu obstojezha.

Katire se te stvary dershy, bo padel s' padeozhem.

Katire se s' JEsusam fklene, bode na uselej uterjen.

Tega lubi, tega se k' perjatlu ohrani, katire, kader bodo usi od tebe odstopili, tebe na bo sapustil, inu ne pustil, de bi ti k' puflednemu v' pogublenje padel.

Tebi se je enkrat, al ozhefh, al nozhefh od useh rezhy odlozhiti.

2. Dershi se per JEsusu v' shivlenju, inu v' smerti, ter v' njegovo svestust se isrozhi, katire tebi samore pomagati, deslih bi tebe usi sapustili.

Tvoj lublene JEsus je takefhne nature, de nobenega drugega nozhe perpuustiti, on ozhe sam tvoje serze imeti, inu v' taistemu koker en krajl v' svojemu tronu sedeti.

JEsus bi othl rad per tebe stanvati, ke bi ti snal od useh stvary se odlozhiti.

Ti bosh lohku sastopel, de je use sabstojn, inu sguhleno, kader bi se sunej JEsusa na te ludy sanafhal.

Na saupej, inu na nallanej se na en puhel, inu vetrast terst, dokler use mesu je, koker enu senu, inu usa njegova zhaft bode okule padla, koker zvetje te trave.

3. Hitru bosh sapellan, aku bosh samu na tu gledal, kar se od sunej na ludeh vide.

Sakaj aku ti per drugeh trosht, inu dobi-zhek, al pomuzh ishesht, bosh pogostu tvojo shkodo obzhutil.

Aku JEsusa v' useh rezeh ishesht, bosh sagvishtnu JEsusa najdel.

Aku pak sam sebe ishesht, bosh tudi sam sebe najdel, ali k' tvoji shkodi.

Sakaj kader eden JEsusa na ishe, je on sam sebi shkodlivshe, koker zel svejt, inu usi njegovi superneki

VIII. POGLAVITNE DEJL.

Od snotershne perjasnosti s' JEsusam.

I Kader se JEsus per tebi snajde, je use dobru, inu na bo nezsh sa teshtku der-shanu, kader pak JEsusa ni per tebi, use je terdu, inu teshtku.

Kader JEsus k' tebi od snotrej na govory, sleden trosht je poreden, inu mejhen; koker hitru pak JEsus k' tebi le eno besedo rezhe, sdajzi v' tvojimu serzu en velek trosht obzhutesht.

Ni le Maria Magdalena sdajzi goriustala od tega mesta, kir se je jokala, kader je Martha k' nje rekla: Mojster je tukej, inu te klizhe.

O frezhna ura, v' katire JEsus od fols k' temu veselju tega duha klizhe!

O koku terd, inu fuh se ti bres JEsusa! O koku naspameten se, inu koku prasne misli imash, aku sunej JEsusa kej shellish! Ni le letu tebi vezh k' fhkode, koker de bi zel svejt sgubil?

2. Kaj tebi samore zel svejt dati, al pomagati bres JEsusa.

Bres JEsusa biti je en teshak pekl, s' JEsusam pak biti je en sladak paradish.

Aku bode JEsus s' tabo, nobeden sovrashnek na more tebi fhkodvati.

Katire JEsusa najde, najde en dober shaz, ja eno dobruto zhes ufo dobruto.

Inu katire JEsusa sguby, sguby zel preveliku, ja vezh, koker de bi zel svejt sgubel.

Katire bres JEsusa shivy, je ta nar uboshnefhe, katire je pak JEsusu v' gnadi, je ta narbogatishe.

3. Velika kensht je per JEsusu snati stanuvati, inu njega snati ohraniti, je ena velika modrust.

Bodi myren, inu ponishen, taku bo JEsus s' tabo.

Bodi bogabojezh, inu pokojn, taku bo JEsus per tebi obstal.

JEsusa ti hitru preshenesh, inu njegovo gnado sgubish, aku se bosh othl na sunajne rezhy podati.

Inu aku njega preshenesh, inu sgubish, h'komu potler pobeshish, inu koga bosh sa perjatla iskal?

Bres perjatla na moresh dobru shiveti, inu aku JEsus na bode pred usemi drugemi tvoj perjatel, bosh bres usega troshta, inu v' shalosti do konza sapushen.

Satu zelu naumnu andlash, aku tvoje saupanje, inu veselje v'enga drugega postavesh.

Bulshi je isvoliti imeti zel svejt k' sovrashneku, koker JEsusa reshalenega imeti.

Satorej sam JEsus s' med useh drugeh lubeh rezhy ima tvoj lublene, inu fusebne perjatel biti.

4. Ufi ludje se imajo savol JEsusa, JEsus pak savol sam sebe sa lubu imeti.

Sam JEsus Kristus ima fusebnu lublen biti, katire sam je dober, inu svešt pred usemi perjatlame snajden.

Savol njega, inu v' njemu se imajo perjatli, inu naperjatli sa lubu imeti; on tudi ima sa usakega proshen biti, de bi njega usi ludje sposnali, inu sa lubu imeli.

od Nekol na shelli, de bi fufebnu hvalen, al lublen bil sakaj letu se spodobe famemu Bogu, katire nobenega sebi enakega nima.

Satu nimash shelleti, de bi eden savol tebe, al ti savol enga drugega eno lubesn fkerbil imeti; ampak fkerbi, de bi sam JEsus od tebe, inu od usakega brumnega lublen bil.

5. Bodi zhift, inu od snotrej proft, inu se na pusti fkus nobeno ftvar motiti, al samotati.

Ti imash enu golu, inu zhiftu ferze k'JEsusu imeti, aku ozhesht sposnati, inu vediti, koku fladak je ta Gospud.

Inu sa resnizo k'temu na bosh pershl, aku gnada boshja tebi k'temu na pruti na pride, inu te k'temu na bode napellala, de use ftvary bodo od tebe vonisgnane, inu opushene, ti pak sam is famem bosh sdrushen postal.

Sakaj kader gnada boshja k'zhloveku pride, takrat on k'usem rezhem mozhan rata; kader pak ona odstope, takrat rata on ubog, inu slab, inu koker bi on samu k'gaishli, inu fhtrafengi sapushen bil.

V' letemu pak nimash zaglivega ferza biti, ne zagati, samuzh s'enakem ferzam per boshji voli ostati, inu use, kar zhes tebe pride, imash Kristusu na zhast, inu hvalo terpeti. Sakaj po ti symi pride tu lejt, po te nozhi bode supet dan, inu po hudemu uremenu se pusty tu jafnu nebu viditi.

IX. POGLAVITNE DEJL.

Od pomankanja usëga troshta.

1 **N**i veliku ali teshku zhloveshke trosht sa-
nizhuvati, kader je boshji trosht pred
rokami.

Ampak bres obdvojiga, taku boshjiga, ko-
ker zhloveshkega potroshtanja shiveti, inu
Bogu k' zhashty ufo revnost, inu edinsheno te-
ga serza radovolnu terpeti, ter sam sebe
v' nezheser ifkasati, ne na svoje lestnu saflu-
shenje se osirati, letu je ena velika, ja ena
ramnu velika rezh.

De sé ti vesel, inu andohtliv, kader ta gna-
da boshja pride, letu ni nobenu zhudu; sled-
ne se take zhafs pervoshe.

Zelu lohku taiste jesdare, tu je lohku brum-
nu shivy, katirega boshja gnada nose.

Inu kaj se je sazhuditi, de eden svojo bu-
taro na obzhute, katirega ta usegamogozhne
Buh nose, inu ta narvikshe Vojarn, ali Vaj-
voda vode?

2. Mi radi kej k' nashimu troshtu imamo,
inu ta zhlovek teshku sam sebe zhistu flezhe.

Svete Lorenz Marternek je is svojim mash-
nekam ta svejt premagal, sakaj use, kar je na
temu svejtu veselu njemu naprejperfhlu, je on
sa nezh dershal, inu je tega vikshega Mash-

neka Sixtusa, katirega je is serza lubil, savol Kristusa volnu pustil od sebe useti.

Is lubesni tedej tega Stvarneka je on to lubesn enga zhloveka premagal, inu na mestu zhloveshkega troshta je njemu boshje dopadenje lubeshe bilu.

Taku se tudi ti uzhi enga tebi potrebnega, al lublenega perjatla is lubesni pruti Bogu sapustiti.

Na pusti si tudi teshku biti, kader od engaperjatla sapushen bodesh, kir vesh, de se mi ufi enkrat bodemo eden od drugega lozhitimogli.

3. Ta zhlovek more dolgu, inu pogostu sam is sabo se vojskuvati, prejden se on nauzhy sam sebe popolnema premagati, inu svoje poshellenje v' Boga vishati, inu oberiniti.

Kader zhlovek sam na se saupa, rad ishe zhloveshke troshte.

Ali taiste, katire Kristusa serzhnu lube, inu se te brumnosti fkerbnu ahta, na ishe troshte, inu takefhne shivotne flatkusti, ampak ishe vezh mozhnu fkushanje, inu terdu dellu sa Kristusa prenesti.

4. Kader tedej Buh tebi en duhovne trosht da, usemi taistega s'hvaleshnostjo gori, inu spomni, de ta trosht je en boshji dar, inu nekar tvoje saflushenje.

Nekar se na pousdigni, nekar se prevezh na veseli, tudi nekar se prasnu na preusemi,

temuzh bodi ponishenshe savol prejete gnade, inu skerbnejšhe, inu bojezhishe bodi v' ušemu tvojimu djanju, sakaj leta ura bode preshla, inu bo šupet škušnava pershla.

Kader bode tebi ta trošht oduset, na za-gej prezej, ampak s' ponishnostjo, inu s' pohlevnem poterplenjam zhakej na nebeshku obiskanje, dokler Buh je mogozhen tebi eno vezhi gnado, inu trošht šupet podejliti.

Letu ni nezhi novega, ne nasnanega taištem, katiri so ta pot tega Gospuda pokusili, dokler takeshna visha tega spreminjenja, se je zelu pogostu v' velikeh Svetnikih, inu stareh prerokih sneshla.

5. Sategavolo je Prerok David v' prizhote gnade na takeshno visho djat: Jest sem v' moji obilnosti rekal: Jest se na bom na veku-mej premeknel.

Kir je pak ta gnada odsšla, perslave, kar je on sam na sebi samerkal, inu prave: Ti se tvoje oblizhje od mene oberneš, inu jest sem shalošten postal.

Vender med tem ni on na obeno visho zviblal, al zagval, ampak je tega Gospuda she skerbnejšhe profil rekozh: O Gospud! na tebe jest ozhem klizati, inu mojiga Boga ozhem jest profiti.

Po tem je on ta freht svoje molitve sadobil, inu sprizhuje, de je bil ušlišhan, rekozh: ta Gospud je mene ušlišhal, inu se je

zhes mene usmilil; Gospud je moj pomozhnik postal. V' kajseni rezhi pak? Ti se moje jokanje (perstave on) v' veselje preobernal, inu se mene s' veseljam obdal.

Aku je Buh na takeshno visho s' velikem Svetnikam andlal, nimamo mi ubogi, inu flabi zaglivi biti, aku se v' zhasu prov andohtlivi, v' zhasu pak mersli snajdemo; sakaj ta duh pride, inu supet odide, koker je njemu dopadlivu. Satorej prave Job: Sjutrej ti njega doma obishefh, inu zelu hitru njega skuhsafh.

6. Na kaj tedej ozhem jest saupati, ali na kaj bi se jest smel sanesti, koker samu na to veliko boshjo milost, inu na samu upanje nebesheke gnade?

Satu akulih brumni ludje, andohtlevi bratji, svești perjali, ali svete bukve, ali lepi pogovori, ali perjetne pesme se per meni, inu okuli mene snajdejo; vender use lete rezhy meni malu pomagajo, inu malu dishe, aku jest od gnade boshje bom sapushen, inu v' moji-mu lestnemu boshtvu bodem pushen.

Takrat ni nobene bulshi ernzije, koker poterplenje imeti, sam sebe satajiti, inu se v' volo boshjo zhesdati.

7. Jest nisem nigdar enga taku andohtle-vega, inu taku bogabojezhega neshil, katire-mu bi na bila v' zhasu gnada boshja odtegnena, ali katire bi na bil enu pomanshanje svoje andohti obzhutil.

Nobeden Svetnik ni bil taku visoku samaknen, inu resvetlen, katire bi na bil poprej, al potler skufhnave terpil.

Sakaj taiste ni ureden visoke boshje rezhy resgleduvati, katire ni bil savol Boga v' teh supernosteh poskufhan.

Dokler ta skufhnava, katira spred pride, je enu snamine enga perhodnega troshta.

Sakaj taistem, katiri so skus skufhnave skufhani, je ta nebeshke trosht oblublén; satoraj prave ta Gospud: katire bo premagal, letemu jest ozhem dati od dervefa tega shivlenja jesti.

8. Satu pak bode ta boshji trosht dan, de bi ta zhlovek mozhnejsh bil te supernosti prenesti, inu premagati.

Tudi na ta trosht pride supet ta skufhnava, de bi se on v'temu dobremu na preusel.

Sakaj ta hudizh na spy, tudi tu mesu she ni do konza mertvu, satu na prenehej k' vojkuvanju se perpravlati, dokler imash te sovrashnike na desnizi, inu levizi, katiri nigdar na pozhivajo.

X. POGLAVITNE DEJL.

Od hvaleshnosti sa gnado Boshjo.

1. Sakaj ishesht ta pokoj, kir se ti k' dellu rojen?

Postavi se vezh na poterplenje, koker na troshte, isdej se vezh ta krish nositi, koker veselje imeti.

Katire posvetne zhlovek bi trosht, inu duhovnu veselje rad na prejel, kader bi on taistu uselej mogel dosezhi?

Dokler en duhovne trosht use veselje tega svejta, inu use lushte tega mesa preseshe.

Sakaj use posvetnu veselje je al zelu prasnu, al ostudnu, inu naspodobnu, ta duhovne trosht pak, inu veselje je lushtnu, poshtenu, inu spodobnu, od zhednosteh rojenu, inu od Boga tem zhistem serzam noterulitu.

Ali tega boshjiga troshta namore nobeden po svojimu poshellenju uselej ushivati, satu kir ta zhas te skushnave dolgu ven na ostane.

2. Ta faushna frajost tega serza pak, inu veliku sam na se saupanje je boshjimu obiskanju ramnu shkodlivu, inu supernu.

Buh dobru stury, de on temu zhloveku to gnado tega troshta dodejly; ta zhlovek pak hudu stury, de on taisto Gospud Bogu s' veliko sahvalo zelo na perpishe.

Inu satu na morejo ti darovi gnade boshje v' nafs tezhi, dokler smo temu darovniku nahvaleshni, inu taiste use v' njih prvi svirek supet nasaj na islijemo.

Sakaj temu, katire je hvaleshen, bode uselej ta gnada dodejlana, inu bo enemu pre-

uset-

usetnemu oduseta, de bo enemu pohlevnemu dana.

3. Jest nozhem takeshnega trofhta, katire meni tu resgrevanje, inu grenkuft mojiga serza odusame; jest na shellim taku resgledanje, inu prem ishluvanje, katiru bi mene v' preusetnost napelluvalu.

Sakaj ni use fvetu, kar je visoku, ni use dobru, kar je flatku, ni use zhistu, kar bo poshellenu, ni use Bogu perjetnu, kar je nam lubu.

Jest rad prejmem to gnado, skus katiro jest pohlevneshe, inu bojezheshe, inu sam sebe sapustiti perpravneshe postanem.

Katire je poduzhen s' darovam te gnade, inu isuzhen is shlakam odtegnjenja te gnade, na sme sam sebi kej dobrega perloshiti, ampak se bo veliku vezh sa enga revnega, inu golega sposnal.

Dej Gospud Bogu, kar je boshje, inu tebi perpishi, kar je tvojiga, tu je: Dej hvalo Bogu sa njegovo gnado, sam sebe pak krivega delej, iuu sposnej, de ta saflushena shtrafenga sa ta dolg tebi slishe.

4. Podej, inu poloshi se uselej na tu nar nishishe, taku bo tebi danu tu nar vikshe, dokler tu nar vikshe na obstoy bres nar nishishega.

Ti pred Bugam nar vikshi Svetniki so nar ponishenshi sami pred sabo, inu kulkajn sa zha-

stitsi, inu viksi so ony od drugeh dershani, tulkajn ponishenshi so ony sami per sebi.

Ony so polni resnize, inu nebesike zhasi, inu ni so shelni te prasne posvejtne zhasi, inu hvale.

Katiri so v' Bugu ustavleni, inu uterjeni, na morjo na obeno visho preusetni biti.

Inu kir ony use, kar so dobriga prejeli, Bogu perpishejo, na ishejo to zhasi od drugeh, samuzh ony ozhjo to zhasi, katira je od samega Boga, inu shelle, de bi Buh v' njeh, inu v' useh Svetnikih zhes use zhesen, inu hvalen bil; inu tjakej se ony uselej obrazhajo, inu vishajo.

5. Satorej bodi hvaleshen sa tu nar majnshe, taku bosh ureden postal vezhi rezhy prejeti.

Nej bo tebi tu nar majnshe, koker tu nar vezhe, dershi tudi tu nar porednishi sa en fuseben dar.

Kir se ta visokust, inu urednost tega darovnika resgleduje, na bo obeden dar sa mejhen, inu sanezhliv dershan, sakaj tu ja ni mejhenu, kar nam bode od tega nar vikshega Boga danu.

Aku lih bi shtrasenge, inu shlake dajal, vender bi nam use moglu perjetnu, inu dopadlivu biti, dokler on savol nashega isvelizhanja stury, karkuli on zhes nafs pusti pridti.

Katire to gnado boshjo shelly obdershati, ima sa to njemu dodejlano gnado hvaleshën, inu sa oduseti poterpeshliv biti.

Nejprofi, de se ona nasajpoverne, nej bo pohleven, inu nej se varva, de on njo na sguby.

XI. POGLAVITNE DEJL.

Od mejhenu perjasnekov JEsusovega krisha.

I JEsus ima sedej dosti perjasnekov svojiga nebeshekega krajlestva, ali malu taisteh, katiri bi njegov krish nosili.

On ima veliku taisteh, katiri so njegovega troshta, al malu taisteh, katiri so njegove muje, inu britkusti shelni.

On ima dosti tovarshov, katiri bi se radi njegove mise, ali malu, katiri bi se njegovega sdershanja, inu posta othli dejleshni sturiti.

Ufi othë se s' Kristusam veseliti, ali malu njih othë savol njega kej terpeti.

Dosti njih hodjo sa Kristusam noter do prelomnenja tega kruha, al zelu malu je taisteh, katiri bi sa njim hodili noter do pitja kelha tega terplenja.

Veliku njih hvaljo, inu zhashtë njegove zhudesha, ali malu njih othë hoditi po fershmajhti tega krisha.

138. Njeh dosti imajo JEsusa sa lubu, koker dolgu se njim ena supernost na pergody.

Veliku njeh nega hvaljo, inu njemu dobru rekó, koker dolgu kej troshta od njega prejemajo.

Aku se pak JEsus skrije, inu le enu malu njeh sapusty, sdajzi ony al jamrajo, inu klagujejo, al v'eno veliko zaglivoft padejo.

2. Katiri pak JEsusa savol JEsusa, inu nekar savol svojiga lestnega troshta sa lubu imajo, leti njemu dobru rekó, njega zhaftę, inu hvaljo v' useh nadlugah, inu britkusteh raunu taku dobru, koker v' temu narvezhemu troshtu, inu veselju.

Ja deslih bi on njeh nigdar nothl potroshtati, vender bi ony njega uselej zhaftili, inu hvalili.

3. O kulku premore ena zhiſta lubesn pruti JEsusu, katira ni s' nobeno lestno lubesnjo, inu nuzam smeshana!

Ni so le ufi taiſti eni pravi najemneki, katiri uselej ta trosht koker enu plazhilo ishejo?

Na bodo le ony skus letu previshani, de ony fami sebe vezh, koker Kristusa lubjo, kir ony uselej na svoj nez, inu obrest, al dobi-zhek gledajo, inu miſljo?

Kje se bo en takſhen sneſhil, katire bi othl sabſtojn Bogu flushiti?

4. Zelu poredkim se en taku andohtlev zhlovek snajde, katire bi se useh rezhy snebil, inu bi Bogu savol samega Boga flushil.

Ja kje bo eden enga taku v' duhu ubogega, inu od useh stvary golega, inu odlozhenega zhloveka najdel? sagvishtnu en tak bi mogel s' veliko zeno od sadneh krajov perpelan biti.

Akulih bi en zhlovek use svoje blagu od sebe resdal, vender bi she nezh na blu.

Inu deflih bi eno veliko pokuro dellal, she uselej je malu.

Akulih bi eden use snal, inu sastopil, vender je on she delezh prez.

Inu akulih on ima veliko brumnofti, zhednosti, inu veliko gorezhe andohti, vender njemu she uselej veliku manka, namrezh enu, katiru je njemu narbel potrebnu.

Kaj je taistu? letu je, de on, aku je she use rezhy sapustil, tudi sam sebe sapusty, inu de on sam od sebe zelu do konza vengre, inu nezh od lestne lubesni na ohrane. Inu de on, kader je use sturil, kar je vedil, inu sposnal, de ima sturiti, dershy, inu sposna, de she nezh ni sturil.

5. On nima nezh sa veliku dershati, akulih bi samu na sebi moglu sa veliku preshtemanu biti, ampak se ima sa resnizo sa enga napridnega hlapza sposnati, koker sama boshja resniza prave: kader vi use sterte, kar je vam
sapo-

sapovedanu, taku vender rezite, mi smo eni nanuzni hlapzi.

Takrat bode samogel eden prov ubog, inu v' duhu gol, al nag postati, inu s'tem pre-rokam rezhi: Edin, inu ubog sem jest.

Vender ni obeden bogatishhe, obeden mo-gozhenishhe, nobeden ni bel frej, koker taiste, katire sna sam sebe, inu use rezhy sapustiti, inu sebe sa tega narmajushhega, inu narnishe-shhega dershati.

XII. POGLAVITNE DEJL.

Od prave zeste svetega krisha.

I Veliku ludem se teshku sdy letu govor-jenje: Sataji sam sebe, usemi tvoj krish na se, inu hodi sa JEsusam.

Ali veliku teshejshe bo flishat to pusledno besedo: Pejte od mene vi prekleti v' ta vezh-ne ogn.

Katiri sdej to besedo tega krisha radi flishjo, inu po taisti svoje shivlenje vishajo, leti se tedej pred besedo tega vezhnega pogublenja na bodo bali.

Tu snamine tega krisha bode na nebeseh, kader ta Gospud bode pershl soditi.

Takrat bodo ufi flushabneki tega krisha, katiri so se v' shivlenju s'tem Krishanem sgli-hali, s' enem velikem saupanjem h' Kristufu temu sodniku perstopili.

2. Sakaj se tedej bojish ta krish na se use-ti, fkus katirega se v' tu krajlestvu boshje pride ?

V' krishu je tu isvelizhanje, v' krishu je tu shivljenje, v' krishu je tu pervarvanje pred sovrashnekami.

V' krishu je tu ulivanje nebeshke flatkuste, v' krishu je muzh tega serza, v' krishu je tu veselje tega duha.

V' krishu je ta sapopadek useh zhednost, v' krishu je ena popolnema svetust.

Nekjer ni isvelizhanja te dushe, nekjer ni upanje k' vezhnimu shivlenju, koker v'te-mu krishu.

Satorej usemi na se tvoj krish, inu hodi sa Jesusam, taku pojdesh v' tu vezhnu shiv-lenje.

On je pred tabo hodil, svoj krish na svoji rami nosil, inu sa te na svetemu krishu smert fturil, de bi tudi ti taistega nosil, inu shellil na krishu umreti.

Sakaj aku bosh ti s' njim umerl, bosh tu-di s' njim shivil, inu aku ti bodesh njegove-ga terplenja dejleshen, bosh tudi njegove zha-fty inu veselja dejleshen.

3. Pole v' temu krishu use stoji, inu na smerti, inu umiranju je use lesheozhe, inu ni drugega pota k' shivlenju, inu k' enemu pravemu snoternemu myru, koker ta pot svetega krisha, inu usakdanega odumerjenja, inu doli-trenja teh shivotneh shellá.

Pojdi, inu oberni se, kamerkuli ozhesf, inu preifshi, karkuli ozhesf, na bosh najdil enga vikfhega pota odsgorej, ne obenega bel shiher pota od sdolej, koker je ta pot fvetega krisha.

Rovnej, inu vishej use rezhy po tvoji saftopnosti, inu voli, inu na bosh nefhil, koker, de je potreba uselej kej terpeti ali s' volo, ali s' navolo, inu taku bosh uselej ta krish nefhil.

Sakaj al bosh na shivotu eno teshavo obzhutil, ali bosh na dufhi britkufsti tega duha imel prenefti.

4. V' zhasu bosh ti od Boga sapushen, v' zhasu bosh od tvojiga blishnega nadleshuvan, inu kar je she vezh, dostikrat bosh sam sebi nadleshen, inu teshak.

Vender pak na bosh mogel s' nobeno pomuzhjo, al troshtam od teh teshav reshen biti, ali taiste fi lohkejshe fturiti, temuzh koker dolgu bode Buh othl, bodesf mogel ti taiste terpeti.

Sakaj Buh ozhe, de bi se ti uzhil te reve, inu nadluge bres usega troshta terpeti, inu de

bi se njemu do konza podloshnega sturil, ter
fkus teshave, inu britkufti ponishenshe ratal.

Nobeden na more tu terplenje Kriftusovu
taku mozhnu per serzu obzhutiti, koker taiste,
katiremu se pergody takeshne rezhy terpeti,
koker je on terpil.

Ta krish tedej je uselej perpravlen, inu
poufod na te zhaka.

Ti na moresh njemu odjiti, tezi, inu bej-
shi kamerkuli ozhesf, sakaj kamerkuli pri-
desf, taku se ti sam is sabo nosesf, inu sam
sebe uselej najdesf.

Oberní se gori, ali oberni se doli, oberni
se noter, ali oberni se vunkej, poufod, inu v'
useh rezheh bosh ta krish neshil.

Satorej je potreba, de poufod tu poter-
plenje ohranesf, aku ozhesf ta snoterne myr
imeti, inu to vezhno krono saflushiti.

5. Aku bosh ta krish radavolnu nosil,
bode tudi on tebe nosil, inu k'enemu poshel-
lenemu konzu perpellal, kir bo en konz tega
terplenja, tukej pak na letemu svejtu tu ter-
plenje na bo nehalu.

Aku pak ti ta krish narad nosesf, sam se-
bi she teshejshe butaro nakladash, inu vender
moresh taistega nositi.

Aku en krish od sebe vershesf, bosh sa-
gvishnu enga drugega morebiti teshavnshaga
neshil.

6. Mejnesh le ti temu krishu odjiti, kir nobeden zhlovek ni mogel taistemu ubeshati? katire Svetnik je le bil na letemu svejtu bres krisha, inu terplenja?

Ja Kristus JEsus nash Gospud ni bil eno uro bres shaloſti, inu terplenja, koker dolgu je on na letemu svejtu shivil.

Satorej je on djal. Je bilu potrebnu Kristusu terpeti, inu od smerti goriustati, inu taku v' njegovo zhaſt, inu veselje pojti. Sakaj ti tedej en druge pot ishesh, sunej te prave zeste svetega krisha.

7. Zelu shivljenje Kristusovu je krish, inu martra blu, inu ti ishesh ta pokoj, inu veselje.

Ali sagviſhnu delezh falish, aku kej drugega ishesh, koker krish inu terplenje, dokler letu zelu shivljenje na letemu svejtu, je polnu rev, inu froſhin, inu obdanu s' krisham, inu terplenjam.

Inu kulkur vezh eden v' temu duhu gori-jemle, s' tem teshejſhi krishe on pogostu najde, sakaj ta martra, inu terplenje tega revnega shivljenja rase, is lubesni, inu bode usefkusi vezhi.

Akulih pak na mnogetire vishe bode eden s' terplenjam obdan, vender na bo bres pomuzhi enga troſhta puſhen, dokler on dobru obzhute, de njemu en ſylnu velek nezh dojide, kir ſvoj krish poterpeſhlivu noſe.

Sakaj kader se on temu krishu volnu podvershe, bode njemu ufa teshava njegovih britkust v'eno sauplivoŝt boshjiga troshta obernena.

Inu kulkur vezh bode tu meŝu s' nadluga-mi dolitlazhenu, inu ŝtifkanu, tulkajn vezh bode ta duh ŝkus noterno gnado poterden.

Ja v'zhaŝu bo ta zhlovek taku mozhnu poterden is tega poŝhellenja teh britkust, inu supernoŝt ŝavol lubesni k'temu krishu Kristuŝove-mu, katiremu on ŝelly v' ŝvojimu ŝhivlenju enak biti, de bi on zelu narad bres terplenja, inu ŝhaloŝti othel biti, dokler on virje, de on Bogu tulkajn perjetenŝhe, inu dopadlivŝhe poŝtane, kulkajn vezh, inu teshejŝhe rezhy bode ŝamogel ŝavol Boga preterpeti.

Letu pak na ŝtury ta muŝh tega zhloveka, ampak ta gnada Kristuŝova premore, inu della uŝe letu v'temu ŝlabemu ŝhivotu, de nam-rezh ta zhlovek s'enem gorezhem ajfram ŝe na uŝe taiŝtu poda, inu uŝe taiŝtu objame, kati-rega ŝe je poprej od nature uŝelej bal, inu ogibal.

9. Ni v' zhloveŝhki oblaŝti, ali mozhi ta krish noŝiti, ta krish ŝa lubu imeti, ta ŝhivot dolitreŝi, inu ŝe ti ŝluŝhabnoŝti podurezhi, pred zhaŝtjo beŝhati, ŝerŝmajhti volnu terpeti, ŝam ŝebe ŝanizhuvaŝi, inu ŝhe ŝhelleti ŝanizhuvan biti, uŝe ŝorte ŝupernoŝti is ŝhkodo ured terpeti, inu nobene frezhe na temu ŝvejtu ŝhelleti.

Aku ti sam sebe premislilh, inu resgle-
dash, nobeno od useh leteh rezhy is sam sebe
na premoresh.

Aku ti pak saupash v' tega Gospuda, ta-
ku bo tebi ta muzh od nebes dodejlana, inu
tvoji oblasti bode ta shivot, inu ta svejt pod-
vershen.

She tudi se na bosh hudizha bal, aku bo
ta vira tvoje oroshje, inu snamine tvoje ta
svete krish.

10. Satu podej se koker en dober, inu
svest flushabnek Kristusov mosku nositi ta
krish tega is lubesni pruti tebi krishanega
Gospuda.

Perpravi se veliku supernost, inu use forte
teshave v' temu revnemu shivlenju preterpeti,
sakaj taku bode Jesus per tebi, bodi ushe ti
kirkuli ozhes, inu bosh resnizhnu taku neshil,
kamerkuli bi se fkril.

Taku more biti, inu zhes tu ni nobene
pomuzhi, de bi ti tem revam, inu teshavam
mogel odyti, samuzh de use letu volnu pre-
terpish.

Ta keleh tega Gospuda moresh s' poshel-
lenjam piti, aku shellish njegov perjatel biti,
inu tudi dejl s' njim imeti.

Trosht, inu veselje Bogu perporozhi; pu-
sti njega s' taistemi dellati, koker bode njemu
narbel dopadlivu.

Ti pak se isdej ule reve, inu nadluge terpeti, inu dershi nje sa ta narvezhe trofht; sakaj akulih bi ti sam edine ule krishe inu britkufti premogel preterpeti, vender bi tu terplenje sedanega zhasa na bilu sadofti saflushiti to perhodno zhas, inu veselje, katiru ima nad nami resodivenu biti.

11. Kader bosh she taku delezh pershl, de bodo tebi te reve inu nadluge flatke naprejpershle, inu taishte savol Kristusa terpeti bode dobru difhalu, takrat imash mislit, de s'tabo dobru stoji, inu de se ta paradish na semli neshil.

Koker dolgu pak tebi tu terplenje tesku naprejpride, inu ti ishesht taistega se ogibati, koker de bi othl ubeshati, taku dolgu bo hudu sa te stalu, inu ti krishi, inu nadluge, pred katiremi ti beshish, bodo od useh krajov she vezh sa tabo sahajali.

12. Aku se pak postavesht kje, kamer bi se imel, tu je k' terplenju, inu k' lmerti, taku bo s'tabo hitru bulshe, inu bosh myr imel.

Akulih bi ti is svetem Paulam v' tretje nebu samaknen bil, vender bi na bil sashihran bres supernofti, inu terplenja biti; dokler je Kristusam od svetega Paula rekali: Jest ozhem njemu pokasati, kulku bode on mogel savol mojiga imena terpeti.

Tedej morest ti terpeti, aku shellish Jesusa lubiti, inu njemu stanovitnu flushiti.

13. Buh othl, de bi ti savol imena JE-
susovega ureden bil kej terpeti! O kajseno ve-
liko zhaft bi fi ti s' tem sadobil! kajseno ve-
liku veselje bi blu ufem Svetnikam, inu kajsen
lep nauk bi ti dal temu blishnimu, na tako
visho shiveti!

Sleherne hvale fzer to poterpeshlivoft,
ali zelu malu njuh je, katiri bi othli terpeti.

Spodobnu je, de bi ti kej mejhneha, inu
lohkejshega savol Kristusa terpil, dokler dosti
ludy veliku teshejshe rezhy savol tega svejta
terpe.

14. Ti sagvishtnu imash vediti, de ti enu
shivljenje morefh pellati, v' kateremu se mo-
rejo te hude shelle dolitrete, inu moriti, inu
kulku vezh bosfh sam sebi odumerl, tulku bel
bosfh sazhel Bogu shiveti.

Nobeden ni perpraven nebeshe rezhy
sapopasti, ampak ta, katire se je podal savol
Kristusa teshavne rezhy prenesti.

Bogu ni nezh dopadlivshega, ne tebi na
temu svejtu nuzhnejshega, koker savol Kri-
stusa terpeti.

Inu ke bi tebi na isvolo blu danu, taku
bi rajshi imel isvoliti savol Kristusa supernofti
terpeti, koker s' dostirem troshtanjam resve-
seljen biti, dokler bi fkus letu Kristusu, inu
ufem Svetnikam podobnejshe, inu bel glih bil.

Sakaj nashe saflushenje, inu gorijemanje
na stoji v' dostireh troshteh, inu flatkusteh, sa-
muzh

muzh v'prenesenju velikeh teshav, inu supernost.

15. Aku bi k'isvelizhanju teh ludy kej bulshega, inu nuzneshega bilu, koker tu terplenje, sagvishtnu bi bil Kristus s'besedo, inu s'djaniam na snanje dal.

Dokler use svoje Jogre, katiri so sa njim hodili, inu use taiste, katiri she sdej shelle po njegoveh stopinah hoditi, on ozhitnu opomina, ta krish sa njim nositi, inu prave: katire ozhe sa mano hoditi, ta satay sam sebe, inu usemi svoj krish, ter hodi sa mano.

Taku tedej ostane per tem, de, aku bi bil use bukve prebral, ter use rezhy dobru premislil, inu preudaril, se ima k'sadnemu per temu ostati, inu skleniti: De mi skus velike nadluge, krishe, inu britkusti imamo v' tu nebeshku krajlestvu pojti.

Konz teh drugeh Bukur.

TRETJE BUKVE.

Od snoternega troshta.

Dokler lete tretje Bukve so bile od tega Uzhenika spisane, inu sloshene na visho enga pogovora med Gospud Bugam, inu med tem zhlovekam, ali med Gospudam, inu hlapzam se je v' eneh krajih perstavela ta beseda Gospud, fkus tu saftopit, de tukej govory Gospud Buh k' temuzhloveku: per te besede hlapez pak se ima saftopit, de tukej ta zhlovek pruti Gospudu Bogu govory. Na to visho enga pogovora so tudi te zheterte bukve.

I. POGLAVITNE DEJL.

Od snoternega Kristusovega govorjenja k' eni virni dushi.

I. Hlapez. Jest ozhem poslushati, kaj Gospud Buh k' meni govory.

Gospud

Gospud. Isvelizhana je ta dušha, katira te ga Gospuda slishe v' sebi govoriti, inu to besedo tega trošhta is njegovih ust prejme.

Sreznhe so te ushesa, katire te besede bošjiga shuma sastopjo, inu se tega shepetanja, inu perlisvanja tega svejta na ahtajo.

Ja sa resnizo sreznhe so te ushesa, katire nekar na ta sunajne glafs te shitime, temuzh na to resnizo, katira od snotrej uzhy, mirkajo.

Sreznhe so taiste ozhy, katire so tem sunajnem rezhem saperte, tem snotrenem pak odperte stoje.

Isvelizhani so ti ludje, katire is svojo pametjo te snoterne rezhy sapopadejo, inu skus usakdane opravila, inu poskushanja vezh, inu vezh se perpravljajo te nebesške rezhy, inu skrivnosti sastopiti.

Sreznhi so taisti, katiri se vesele Bogu samemu flushiti, inu od use sadershbe tega svejta se odreshejo.

Lete rezhy dobru samirkej o moja dušha, inu sapri te urata tvojih pozhutkov, de bošh mogla slishati, kaj *Gospud* tvoj Buh v' tebi govory.

2. Letu prave tvoj lubesnive *Gospud*: Jest sem tvoje isvelizhanje, tvoj myr, inu tvoje shivljenje.

Ohrani mene per tebi, taku bošh ta myr neshla.

Sapusti use prejdejozhe rezhy, inu ishi te vezhne.

Kaj so use zhasne rezhy, koker ena gol-fija, inu sapelluvanje, inu kaj tebi pomagajo use stvary, aku se od tega Stvarneka sapushena?

Satu sapusti use rezhy, inu sturi se perjet-no, inu svesto tvojimu Stvarneku, de bosh samogla tu pravu isvelizhanje sapopasti, inu dosezhi.

II. POGLAVITNE DEJL.

De leta resniza od snotrej bres sunajneh besedy nam govory.

1. *Hlapez.* **G**ovori o Gospud! sakaj tvoj hlapez tebe poslufha. Jest sem tvoj hlapez, dej meni sastopnost, de bom tvoje prizhuvanje, ali tvojo volo vedil.

Nakloni moje serze k' besedam tvojih ust: naj solsy tvoje govorjenje, koker ta rosa.

Nekedej so rekli ti israelski otrozi k'Mojsefu: govori ti nam, taku bomo poslufhali: Ta Gospud pak k' nam nej na govory, de bi mi kje naumerli.

Nekar taku o Gospud! jest taku na prosem: ampak s' Prerokam Samuelam pohlevnu, inu shelnu tebe prosem: Govori o Gospud! sakaj tvoj hlapez tebe poslufha.

Nej na govory k' meni Mojses, al eden is teh Prerokov, temuzh ti o Gospud moj Buh en noterdajavez, inu resvetelnik ush Pre-rokov meni pred usemi drugemi govori, sa-kaj ti sam bres njih samoresh mene popolnema poduzhiti, ony pak bres tebe na samorejo nizheser sturiti.

2. Ony szer samorejo tem besedam ta glafs dati, ali tega duha na morejo dati.

Ony refs lepu, inu dobru govore, ali, aku ti molzhish, na morejo tu serze ushgati.

Ony nam naprejnesh te sapisane rezhy, ali ti nam dafh taiste sapopasti. Ony nam te fkrivnosti naprejpokladajo, ti pak nam resodevash to v' taisteh fkrity saftopnost.

Ony nam osnanujejo te sapovdi, ti pak pomagash taiste dopolniti.

Ony nam kashejo ta pot, ti pak nam do-dejlsh to muzh po taistimu hoditi.

Ony delajo samu od sunej, ti pak pod-uzhish, inu resvetlish te serza od snotrej.

Ony fhkrofe, inu mozhjo od sunej, ti pak dajesh ta rast, inu rodovitnost.

Ony svoj glafs spustesh v' besedah, ti pak dafh tem ushesam to saftopnost.

3. Satorej nekar meni na govori Mojses, temuzh ti moj Buh, inu Gospud, ti vezhna resniza! de kje jest morebiti na umerjem, inu bres nuzha na oftanem, aku jest samu od sunej bom opomnen, inu od snotrej na bom ushgan.

De mene na bo teshalu per ti sodbi, de jest tvoje povele sem slishal, ali ni sem sturil, de sem sposnal, ali ni sem sa lubu imel, de sem virjel, ali ni sem dershal.

Satu govori o Gospud! sakaj tvoj hlapez poslusha, dokler ti imash te besede tega vezhnega shivlenja.

Govori meni h'karkuli s' enemu troshtu moje dushe, inu k' pobulshanju mojiga zelega shivlenja ozhefh, tebi pak k' vezhi zhashty, inu hvali.

III. POGLAVITNE DEJL.

De se besede boshje imajo s' ponishnostjo poslushati, inu de njih veliku taiste na spremishjo.

1. *Gospud.* **P**oslushej moj syn! moje besede, kir so narflajshhe besede, katire to modrust useh teh uzhenesh, inu modreh tega svejta preseshejo.

Moje besede so duh, inu shivlenje, inu nimajo s'zhloveshko sastopnostjo preudarjene, ne k' prasni dopadlivofti ulezhenesh, temuzh na tihem, inu is uso ponishnostjo, inu s' velikem poshellenjam goriusete biti.

2. *Hlapez.* Inu jest sem rekal: Srezhen je leta, katirega ti o Gospud! vishash, inu v' tvoji postavi poduzhish, de on bode od tebe v'te.

v' temu zhasu teh nadlug potroshtan, inu na ti semli zagliv na postane.

3. Gosp. Jest (prave ta Gospud) sem te Preroke uzhil od sazhetka, inu she dadusehmal jest napreneham k' usem govoriti.

Ali njih dosti je k' moji shtimi gluheh, inu terdeh.

Vezh ludy rajshi flishjo ta svejt, koker mene, inu rajshi sahajajo po shellah svojiga shivota, koker po mojimu dopadenju.

Ta svejt obeta zhasne, inu poredne rezhy, inu sa taiste se njemu s' velikem shellam flushe: jest pak obetam visoke, inu vezhne rezhy, ali k' temu so lene, inu sanikerne te zhloveshke serza.

Kdu meni v' useh rezheh s' taku veliko fkerbjo flushe, kdu je meni taku pokorn, koker se temu svejtu, inu njegovi gosposheni flushe? Sramuj se o Sidon! prave tu morje. Inu aku ti sa urshah uprashash, poslushej, sakaj.

Savol enga mejhenega perhodisha, al dobizhka se dostikrat en dolg, inu teshak pot tezhe, ali sa tu vezhnu shivljenje bode od dosti ludy kumej enkrat ta noga od semle goripousdignena.

Ena mejhena, inu prasna obrest, ali blagu se s' veliko mujo, inu teshavo ishe: sa en mejhen dnar se dostikrat gerdu prepirajo, sa eno napridno rezh, ali sa eno mejheno oblubo
fe

se na boje ti ljudje nuzh, inu dan truditi; inu pomujati.

4. Ali Bogu se usmili! sa tu naspremineo-
zhe blagu, sa ta napreshazlive lon, sa to nar
vezhi zhast, inu sa vezhnu veselje, se njih ve-
liku taku leni, inu toshlivi fkashejo, de ony
sa use letu nozhejo tudi en nar majnsihi trud,
inu mujo na se useti.

Sramuj se tedej ti sanikerne, inu pertosh-
live hlapez! de ti posvetne otrozi se perpravn-
shi snajdejo k' vezhnemu pogublenju, koker ti
k' vezhnemu shivlenju.

Ony se vezh vesele v' teh posvejtneih lesh-
niveh rezheh, koker ti v'ti pravi vezhni
resnizi.

Ony bodo sfer dostikrat v' svojimu upan-
ju ogolfani, ali jest v' moji oblubi pruti nobe-
nemu na fallim, inu moja obluba taistega, ka-
tire v' mene saupa, na pusty prasnega.

Kar sem jest oblubil, bom dal, kar sem
rekal, bom dopolnil, aku le ta zhlovek bode
v' moji lubesni svest do konza obstal.

Jest sem taishte, katire use te dobre obilnu
polonam, inu use te bogabojezhe mozhnu, inu
ojstru poskussem.

5. Pisshi moje besede v'tvojimu ferzu, inu
s'fifam premishluj, dokler taishte bodo tebi v'
tem zhasu te fkuhnave slu potrebne.

Kar na saftopesih, kader beresh, letu bosih
na dan tega obiskanja dobru sposnal.

Jest

Jest v' navadi imam moje isvolene na dve vishe obiskati, skus skushnave, inu troshtanje. Inu njim usake dan naprejberem dvoje branje: enu je, de jest njuh pregrehe svarujem: tu drugu, de jest opominam v' zhednosteh, inu v' brumnosti gorijemati.

Katire moje besede ima, inu taiste sanizhuje, ima enga, katire bode njega na sodne dan sodil.

**Molituy to gnado te andohti
sadobiti.**

6. Hlap. **O** Gospud moj Buh! usa moja dobruta sé ti. Inu kdu sem jest, de se postopem k'tebi govoriti?

Jest sem tvoj narfrotenshe hlapez, inu en savershen zhervizhek, veliku revneshe, inu sanizhlivshe, koker jest vem, inu snam rezhi.

Ali Gospud spomni vender na mene, kir sem en nezh, nezh nimam, nezh na premorem.

Ti sam se dober, pravizhen, inu svet, ti samoreshe use rezhy, ti strish use rezhy, inu use napolnesh, samega greshneka golega, inu prasnega pustish.

Spomni na tvoje usmilenje, inu napolni moje serze s'tvojo gnado, sakaj ti nozhesh, de bi tvoje della prasne bile.

7. Koku bodem mogel v' letemu revnemu shivlenju sam sebe prenesti, aku ti mene s' tvojo gnado, inu milostjo na bodešh poterdil?

Na oberni od mene tvoje oblizhje, inu na odlashej tvoje obiskanje, inu tvoj trošt od mene na odusemi, de moja dusha na bo pred tabo, koker ena semla bres vode.

O Gospud! uzhi mene tvojo volo sturiti, uzhi mene pred tabo urednu, inu ponishnu hoditi; sakaj ti se moja modrust, kir ti mene v' ti resnizi sposnash, ja she poprej, koker je ta svejt bil, inu poprej, koker lem jest na ta svejt rojen bil, se ti mene sposnal.

IV. POGLAVITNE DEJL.

De se ima v' resnizi, inu ponishnosti pred Bugam hoditi.

Syn! hodi poleg mene v' resnizi, inu ishi mene uselej v' ponishnosti tvojiga serza.

Katire poleg mene v' resnizi hode, taiste bo pred hudem superstanjam, ali sapelluvanjam obvarvan, inu ta resniza bo njega od useh sapellavzov, inu opravliveh jesikov teh kervizhneh reshila.

Aku bo tebe ta resniza odreshila, bosh resnizhnu prost postal, inu se na bosh teh prasnih besedy teh ludy ahtal.

2. *Hlap.* O Gospud! refs je, koker ti pravešh, taku, te prosem, nej se meni sgody; nej mene tvoja resniza poduzhy, obvarva, inu k'enemu frezhnemu konzu ohrani.

Tvoja resniza nej mene odrefhi od usega hudega poshellenja, inu naspodobne lubesni, taku bom jest v' veliki frajosti tega serza s'tabo hodil, inu shivil.

3. *Gosp.* Jest te ozhem uzhiti, kar je pravizhnu, inu poleg mene dopadlivu.

Spremljli tvoje grehe s'eno veliko zhesnje supernostjo, inu shalostjo, inu na dershi od sebe, de bi ti kej bil savol tvojih dobrih dell.

Sa resnizo sé en greshnek, inu sé mnogemu hudemu nagnenju podvershen, inu samotan.

Sam od sebe se uselej k'nizhemer obrazhafh, hitru padefh, hitru bosh premagan, hitru bosh smoten, hitru jenafh.

Nimafh nizheser, s'kom bi se mogel pohvaliti, veliku pak imafh, savol katirega se ti morefh sa nezh dershati, sakaj ti sè veliku slabfhe, koker samorefsh sapopasti.

4. Nezh tedej med usem rezhem, katire ti sturish, sa veliku na dershi.

Tebi nezh nima naprejpridti, de bi blu kej mogozhnega, shlahtnega, prezhudnega, preshtemanja urednega, visokega, sa refs hvala, inu poshellenja urednega, sunej samu letu, kar je vezhnu.

Pusti si to vezhno resnizo zhes use dopasti, nej tebi uselej super bode tvoja zel velika revnost, inu naurednost.

Nezh se taku na boj, nezh taku na sanizhuj, nezh taku od sebe na odrivej, koker tvoje grehe, inu greslne navade, katire tebi imajo bel super biti, koker karkuli s'eneh rezhy shkoda, ali poguba.

Nekateri na hodjo svetstu poleg mene, temuzh is ene radovednosti, inu preusetnosti ozhjo moje skrivnosti vediti, inu te visoke boshje rezhy saftopiti, sebe pak, inu svoje isvelizhanje ony samude.

Lety pogostu v' velike fkušnave, inu grehe savol svoje preusetnosti, inu radovednosti padejo dokler se jest njim superpostavem.

5. Boj se sodbe boshje, prestrašhi se pred serdam tega usegamogozhnega. Na poshelli sgruntati della tega narvikshega, temuzh spregleduj tvojo hudobo, kajsene velike pregrehe se dopernesil, inu koku veliku dobrega se sanikernu samudil.

Nekateri nosjo svojo andoht v' besedah, inu v' bukvah, eni v' pildeh, eni pak v' sunajneh snaminah, inu podobah.

Nekateri mene imajo v' svojih usteh, ali malu v' svojih serzah.

Drugi so, katiri v' pameti refvetleni, inu v' poshellenju ozhisheni po vezhneh rezheh sdihujejo, od posvetneh pak s' teshavo slishjo,
inu

inu tem potrebam te nature is shalostjo flushjo, inu leti obzhutjo, kar ta duh te resnize k' njim govory.

Kir on njuh uzhy zhasne rezhy sanizhuvati, inu nebesheke sa lubu imeti, ta svejt sa nezhdershati, nuzh, inu dan nebesa shelleti.

V. POGLAVITNE DEJL.

Od prezhudne mozhy boshje lubesni.

1. *Hlap.* Jest tebe zhasnim Ozha nebesheke! Jo Ozha mojiga Gospuda JEsusa Kristusa, de se se usmilil na me ubogega spomniti!

O Ozha te milosti, inu Buh usega troshta! jest tebe sahvalet, de ti mene usega troshta naurednega s' tvojim obiskanjam v' zhasu resveselish.

Jest tebe uselej zhasnim, inu hvalem s' tvojim edinu rojenem Synam, inu s' tem Trosh-tarjam svetem Duham uselej, inu vekumej.

Ali moj Gospud, inu Buh! kir mene lubesh, kader bosh ti v' moje serze pershl, taku se bo use v' moji dushi resveselilu.

Ti se moja zhasht, inu veselje mojiga serza.

Ti se moje upanje, inu moje perbejshal-she na ta dan moje britkusti.

2. Dokler pak sem jest v' ti lubesni she slab, inu v' teh zhednosteh she napopolnema,

inu pomanklivu, taku je meni potrebnu, de bom jest od tebe potroshtan, inu poterden, satu obishti, inu poduzhi mene vezhkrat s' tvojim svetem ukam.

Odreshi mene od hudobnega, inu greshtnega nagnenja, inu osdravi moje serze od usega naspodobnega poshellenja; de od snotrej sdrav, inu dobru ozhisten, tebe lubiti perpraven, k' terplenju mozhan, inu stanoviten bodem postal.

3. Ta lubesn je ena velika rezh, inu ena zel velika dobruta, katira sama use, kar se teshkega snajde, lohku stury, inu use, deslih ni enaku, na enako visho prenese.

Sakaj tu teshavnu prenese bres teshave, inu use, kar je grenku, flatku, inu shmahtnu stury, inu naprave.

Ta shlahtna lubesn JEsusova nafs nagajna velike rezhy sturiti, inu nafs obudy, uselej bell, inu bel svete rezhy shelleti.

Leta lubesn ozhe na visokem biti, inu v' nobeneh niskih rezheh nozhe sadershana biti.

Ta lubesn ozhe prosta, inu od usega posvejtnega poshellenja odlozhena biti, de bi njenu snotrejnu resgledanje, al poshellenje na bilu sadershanu, inu skus en zhasne dobizhek na bla premagana, inu skus nobeno nadleshnost na bla pod noge perpravlena.

Nezh ni slajshega, nezh mozhnejshega, nezh vikshega, nezh shirshega, nezh veselej she-

fhEGA, nezh polnefhEGA, nezh bulshEGA v' ne-
beseh, inu na semli, koker ta lubesn; sakaj
ta lubesn je s' Boga rojena, inu namore nigdar
sunej, koker v' samemu Bugu zhes use stvar-
jene rezhy pozhivati.

4. Katire lube, se usdigne, teka, se ve-
fely, je prost, inu se napusty dershati.

Da use rezhy sa use rezhy, inu ima use
rezhy v' useh rezheh, sakaj on pozhiva v' ene-
mu nar vikshemu, katire je zhes use, is kati-
rega use dobru pride, inu ishaja.

On na gleda na ta dar, samuzh k' darov-
niku zhes use darove se oberne.

Lubesn dostikrat na sna te mase, temuzh
ona je zhes ufo maso urozha inu gorezha.

Ta lubesn na obzhute to teshavo, inu na
porajta na dellu, inu mujo; lubesn shelly vezh
sturiti, koker samore;

Lubesn se na prestrashe savol namogozh-
nosti, sakaj ona mejni, de je nje use mogozhe,
inu de se nje use rezhy spodobjo.

Satorej je ta lubesn k' usem rezhem dobra;
ona dopolne, inu stury veliku rezhy, katire
szer taiste, katire na lube, je preslab sturiti,
inu obmaga.

5. Ta lubesn zhuje, inu akulih ona spy;
taku vender ni saspana.

Ta lubesn, akulih se muja, na postane
trudna; od syle na bo posylena, ne od strahu
ostrashena, temuzh koker en shiv plemen,

inu koker ena gorezha bakla, na kvishku unkejudare, inu use sadershbe predere.

Katire lube, ta vë, inu sna, kaj ta glafs pomeni.

En velek glafs je v'teh usheseh boshjih tu gorezhe poshellenje te dufhe, katira prave: Moj Buh, moja lubesn, ti se vefs moj, inu jest sem usa tvoja.

6. Refhiri ti mene v'tvoji lubesni, de jest v'teh snotrejneh usteh mojiga serza se nauzhim pokushati, koku flatku je lubiti, v'tvoji lubesni se restajati, inu plavati.

Nej mene ushge ta lubesn, de pojdem verh mene od velike andohti, urozhine, inu sazjudenja.

Pusti mene peti to pesem te lubesni, de jest bodem mogel sa tabo moj lube Buh gori na kvishku hoditi, nej se veselu restaja moja dufha od lubesni v'tvoji zhashty, inu hvali.

Nej jest tebe lubem vezh, koker sam sebe, ja de tudi sam sebe na lubem, temuzh le savol tebe, inu de jest lubem use taiste v'tebi, katiri tebe resnizhnu lubjo, koker ta postava te lubesni, katira se s'tebe venfvejte letu sapove, inu ukashe.

7. Ta lubesn je hitra, zhista, brumna, vesela, lushtna, mozhna, poterpeshлива, fvesta, modra, dolgu sanashлива, moshka, inu nigdar na ishe sama sebe.

Sakaj kir eden sam sebe ishe, tam on od prave lubesni odpade.

Ta lubesn je previdna, pohlevna, inu dobra, nekar mehka, nekar preshirna, inu se na ahta teh prasneh rezhy, ta lubesn je tresna, zhistá, stanovitna, krotka, inu v' useh pozhutkeh dobru savarvana.

Ta lubesn je podloshna, inu pokorna tem naprejpostavlenem, inu vikshem, sama sebi je frotna, inu savershena, Bogu pak andohtleva, inu hvaleshna: v' Bugu je use njenu upanje, inu saupanje, akulih on nje vesh trosht odusame: dokler bres terpenja se na shivy v' lubesni.

8. Katire po svojiga lublenega voli shiveti, inu use terpeti ni perpravlén, ni ureden en prave perjasnek, inu lublenek imenovan biti.

Taistemu, katire enga lube, se spodobe, de on use teshke inu grenke rezhy savol svojiga lublenga rad goriusame, inu savol nobenega supernega perpadka se od njega na lozhe.

VI. POGLAVITNE DEJL.

Koku se skashe, de eden pravo lubesn ima.

1. Gosp. Syn! ti she ni sé en mozhan, inu moder lublenek.

Hlapez. Gospud! sakaj?

Gosp. Satu, kir ti savol ene mejhene supernosti od sazhete rezhy odstopefh, inu opustish, inu prevezh shelnu te troshte ishesfh.

En mozhan lublenek stoji stanoviten v'teh skushnavah, inu na verjame kmalu temu golufnemu noterdajanju tega sovrashnika. Sakaj koker v' frezhneh rezheh, taku tudi v'superneh jest njemu dopadem.

2. En moder lublenek vezh mirka na to lubesn tega darovnika, koker na ta dar tega lubejozhega.

On veliku vezh gleda na njegovo dobrovolnost, koker na svoj dobizhek; on zhes use prejete rezhy tega lublenega nar vezh prefhema.

En shlahtne lublenek na pozhiva v'temu daru, ampak v'meni, kir sem zhes use dary.

Satu ni use sguhleno, deslih ti v'zhasu mejn dobrega od mene, inu od mojih Svetnikov obzhutish, koker bi ti sfer rad othl.

Taiste dober, inu flatke obzhutek, inu poshellenje, katiru ti v'zhasu obzhutesfh, je en sad te uprizhne gnade boshje, inu enu predpokuhanje nebeshekega krajlestva: Na katiru se ti nimash prevezh sanesti, sakaj taistu pride, inu odyde.

Vojfkovati se pak super noterpadejozhe hudobne shelle tega serza, inu tu noterdajanje tega hudizha sanizhuvati, je enu ozhitnu sname-

mene te zhednosti, inu enga velikega saflushenja.

3. Satorej na pusti se od nasnaneh misl posvejtne rezhy, nej bodo, kakershne othe, veliku shaliti, ali mamiti.

Ohrani eno pravo manengo pruti Bogu, inu enu mozhnu naprejusetje.

Tudi nimash sa eno smotnavo dershati, kader bosh ti v' zhasu naglu k' boshjim rezhem pousdignen, inu sdajzi te shelle teh posemel-
fkeh rezhy po svoji navadi tebe nadleshajo.

Sakaj taiste ti veliku vezh s'navolo terpish, koker de bi se njih ahtal, ja koker dolgu so taiste tebi super, inu se njem superstavefh, so tebi k' saflushenju, inu nekar k' pogubi.

4. Ti imash vediti, de ta stare sovrashek se na ufo visio pomuja, tvoje poshel-
lenje v' dobrem odverniti, inu od andohtlevega opravila nasajdershati, koker od flushbe, inu zhasfy teh Svetnikov, od brumnega spremishluvanja mojiga terplenja, od nuznega spomina zhes grehe, od savarvanja lestnega ferza, inu od terdnega naprejusetja v' zhednosteh gorijemati.

Dosti hudobneh misl tebi ta sathan noter-
daje, de bi on mogel tebi eno toshlivost, navolo, inu strah sturiti, inu tebe od molitve, inu svetega branja odverniti.

Njemu je super ena ponishna spoved, inu aku bi on samogl, bi fturil, de bi se ti od boshje mise prez hdershal.

Ali nekar njemu na virjemi, inu nekar se njega na ahtej, akulih bo on vezhkrat te fhtrike njegovega sapelluvanja tebi pod noge vergel.

Njega krivega dellej, aku tebi v'zhafu naspodobne, inu nazhiste misli noterpadejo, inu rezi k'njemu: poberi se prez ti nasnashne duh! framuj se ti nasrezhne, ti se raunu nazhist, inu nagnusen, de takefhne rezhy k' mojim ushesam noses h!

Odstopi od mene ti hudobne goluf! na bosh nobenega dejla nad mano imel, ampak JEsus bode per meni, koker en mozhan vojshak, inu ti bosh is shpotam obstal.

Jest ozhem rajshe umreti, inu use martre prestati, koker tebi pervoliti.

Umolkni, inu ostani mutast, jest te na bom vezh poslushal, deslih bi, koker dolgu bi othl, mene drashil. Gospud je moje resvetlenje, inu moje isvelizhanje, koga se bom jest bal?

Aku bodo ony lih te fhotorje okuli mene stavili, vender moje serze se na bode ustra-shilu, sakaj Gospud je moj pomozhnik, inu moj odreshenik.

5. Vojfkuj se koker en dober vojshak, inu aku ti is slabusti padesh, usemi ti supet she

vezhi muzh, koker je ta poprejshena bila; imej enu dobru upanje k' moji obilni gnadi, inu mozhnu se varvej pred preusethnostjo, inu prasnem dopadenjam.

Skus letu dosti ludje bodo v' eno smoto spellani, inu padejo v' zhasu v' eno naosdravljivo flepoto.

Ta padez, inu pogublenje teh preusethneh, katiri (inu tu je naumnu) veliku sami od sebe dershe, bodi tebi k' enemu opominuvanju, inu savarnosti, s' katirem se bosh ti uselej v' ponishnosti ohranil.

VII. POGLAVITNE DEJL.

Koku nuznu, inu dobru je, to gnado te brumnosti pod enem ponishnem serzam skrivati.

1. Goss. Syn! tebi je nuznu, inu varnu, de ti to gnado te brumnosti skrivas, inu savol taiste nekar visoku sam sebe pousdigujesh, od taiste veliku na govorish, ne veliku, al pogostu taisto preudarjash, temuzh veliku vezh ti sam sebe sanizhujesh, ter se bojish, koker de bi taista bila tebi koker enemu nurednemu dana.

Se ni prevezh na ta stan sanesti, katire prov lohku se samore v' en druge temu superne stan preverniti.

Spomni, kader se ti v'gnadi snajdesh, koku reven, inu ubog le ti bres gnade.

Dokler tu duhovnu gorijemanje na stoji tulku v' letemu, de se ti s' duhovnem troshtam obdan, temuzh v' letemu, de sam sebe goriis-rozhish, tu odtegnenje gnade boshje pohlevnu, inu poterpeshlivu prenesesh, taku, de takrat od ajfra v' molitvi is toshlivoosti na odstopeesh, ne v' drugeh dobreh dellah, katire v' navadi imash dopernashati namarn na postanesh.

Temuzh kulkur ti samoresesh, inu sastopesh, radovolnu sturi, kar na tebi stoji, inu savol nobene otoshnosti, ali britkusti tega serza, katiro per sebi obzhutesh, te navadne della popolnema na opusti.

2. Sakaj veliku njih je, katiri, kader njim dobru na gre, sdajzi napoterpeshlivi, al toshlivi postanejo.

Ta pot tega zhloveka ni uselej v' njegovi oblasti, ampak Buh je taishe, katire ta trosht daje, kader ozhe, kulkur ozhe, inu komu on ozhe, koker njemu dopade, inu nekar vezh.

Nekateri nasavarni ludje so sami sebe savol te gnade te andohti pokasili, dokler so ony vezh othli sturiti, koker so samogli, inu ni so to myro svoje slabusti preudarili, temuzh ony so se veliku vezh dersnali tega poshellenja svojiga serza, koker tega, kar je njem njih pamet noterdajala.

Inu dokler so se ony vezheh rezhy, koker je bilu Bogu dopadlivu, podstopili, satu so to gnado hitru sgubili.

Ony so ubogi postali, inu revni bili sapusheni, kir so bli svoje gnejsdu she v² nebefa postavili, de bi ony, kir so ponishani, inu revni postali, se uzhili nekar is svojimi perutmi letati, temuzh pod mojim perjam saupati.

Katiri so she novaki, inu naskusheni na potu tega Gospuda, morejo zelu lohku sapelani, inu is pota isrineni biti, aku ony skus svjetuvanje teh sastopneh se na bodo pustili vishati.

3. Aku pak ony ozhejo vezh svoje lestne pameti se dershati, koker tem dobru skushenem virjeti, bodo ony en navarn konz useli, aku se od svojih misl, inu naprejusetja na bodo pustili odverniti.

Katiri sami sebe sa modre, inu sastopne dershe, malukedej drugeh vishanje ponishnu goriusamejo.

Veliku bulshi je mejhenu sastopiti s' ponishnostjo, inu mejhenu snati, koker shaze te uzhenusti posesti s' enem prasnem, inu preusetnem dopadenjam.

Bulshi je tebi mejn imeti, koker veliku, is katirega bi utegnil preuseten postati.

Taiste na andla pametnu, katire se do konz temu veselju isda, inu na svojo prejdno froshino, inu na ta pravi strah tega Gospuda po-

sabe, inu na premisle, de bi on to dodejlen gnado lohku sgubil.

Tudi taiste nima sadoosti dobre sastopnosti, katire ob zhasu ene supernosti, ali ene fleherne teshave se zaglivu sadershy, inu enu majnshe savupanje, koker se spodobe, k'meni ima.

4. Katire ob zhasu tega myru ozhe prevezh shiher biti, se bo dostikrat ob zhasu tega vojskuvanja zagliv, inu bojezh snefhil.

Aku bi ti snal uselej sam v' sebi mejhen, inu ponishen obstati, k'temu tudi tvojiga duha dobru masati, inu vishati, bi taku hitru v' navarnost, inu v' greh na padel.

En dober svjet je, de ti po tem, kir se she tega duha te andohti prejel, premislifh, kaj bi se tebi pergodilu, kader se bo ta luzh te gnade od tebe lozhila.

Kader se pak letu she sgody, spomni, de ta luzh se samore supet nasajverniti, katiro sem jest tebi k'eni savarnosti, meni pak k'eni zhasy na en zhas odusel.

5. Tebi je dostikrat enu takeshnu skufhanje bel nuznu, koker de bi ti uselej use rezhy frezhne po tvoji voli imel.

Sakaj tu saflushenje nima is tega preshtemanu biti, de eden vezh perkasen, inu troshu ima, ali de je on v' teh bukvah dobru uzhen, inu skufhen: ali de je on v' en vikshi stan postavljen.

Temuzh v' tem stoji tu saflushenje, de je eden v'eni pravi ponishnosti gruntan, inu boshje lubesni polhen, de on uselej, inu v'useh rezheh samu boshjo zhaft, inu hvalo ishe, inu sam od sebe nezh na dershy, sam sebe v'refnizi sanizhuje, inu de on vezh veselja ima, kader bo od drugeh sa malu ahtan, inu sanizhvan, koker de bi bil v' zhafty dershan.

VIII. POGLAVITNE DEJL.

Koku je imamo sa majhene pred boshjimi ozhmy dershati.

1. *Hlap.* **B**i se le jest imel podstopiti s' mojim Gospudam govoriti, kir sem prah inu pepel? Aku bi se jest sa vezh dershal, pole! ti se zhes mene, inu moje pregrehe pravizhnu sprizhuvanje dajo, katiremu namorem superrezhi, ali govoriti.

Aku pak jest sam sebe sa mejhenega delam, inu zelu sa nezh dershim, tudi od usega lestnega preshtemanja neham, ter sam sebe k' enemu prahu, inu pepelu sturim, koker tudi kej drugega ni sem, bode tvoja gnada pruti meni milostva, inu tvoja luzh se bo k' mojimu ferzu perblishovala, inu use preshtemanje, bode se taku mejhenu, kokerkuli ozhe, bode v' ti dollini moje nezhemernosti pogrosnenu, inu bo poginilu na vekumej.

On-

Ondi ti meni mene pokashesh, kdu sem jest, kaj sem jest bil, inu kam sem jest pershl; sakaj jest sem en nezh, inu letega ni sem sposnal.

Aku bom jest sam per sebi pushen, pole! jest sem en nezh, inu gola slabust. Koker hitru pakti mene pogledash, sdajzi mozhan postanem, inu bom s' novem veseljam napolnen.

Inu je prov enu veliku zhudu, de bom jest taku hitru od tebe pousdignen, inu taku dobrutlevu od tebe objet, kir s' mojo lestno teshavo se uselej v' to globozhino ulezhem.

2. Letu della tvoja lubesn, katira meni bres mojiga saflushenja napruti pride, inu v' tulkajn potrebah pomaga, mene v' teshkeh navarnosteh obvarva, inu (de jest resnizo povem) od ramnu veliku hudega me odreshy.

Kader sem jest szer sam sebe naspodobnu sa lubu imel, sem se pogubil, kir sem pak tebe samega iskal, inu zhistu lubil, sem skupej tebe inu mene neshil, inu is lubesni she globokej she mene pogrosil, inu k' nezhemer sturil.

Dokler ti o! moj narlubesnive she ardash s' mano zhes use moje saflushenje, inu zhes use letu, kar bi jest smel saupati, ali profiti.

3. Bodi zheshen, inu hvalen moj Buh, sakaj aku sem lih jest usega dobrega naureden, taku vender tvoja preshlahtna, inu bres konza velika dobruta na neha tudi tem nahvaleshnem, inu delezh od tebe odvernenem dobru sturiti.

Čbarni nafs k' tebi, de bodemo hvareshni, pohlevni, inu prov andohtlevi, kir sé ti nafshe isvelizhanje, ufa muzh, inu terdnust.

IX. POGLAVITNE DEJL.

De use rezhy k' Bogu, koker k' temu puslednemu konzu se imajo vishati, inu rounati.

1. *Gosp.* Syn! jest bi imel tvoj narvikshe, inu pusledne konz biti, aku resnizhnu shellish isvelizhan biti.

Skus leto manengo bodo ozhishe tvoj shelle, katire so pruti tebi, inu tem stvarēm dostikrat naspodobnu obernene.

Sakaj aku ti sam sebe v' eni rezhy ishesh, sdajzi dolijemlesh, inu sam v' sebi usahnesh.

Satorej use rezhy pred usem k' meni rounej, inu obrazhej, sakaj jest sem taisti, katire sem use rezhy dal.

Eno sledno rezh premisli, koker je ona is te narvezhi dobrute venperfhla; satu se imajo use rezhy v' meni, koker v' njih sazhetek, inu svirek rounati.

2. Is mene ta mejhene, inu ta veliki, ta uboge, inu bogate, koker is enga shivega studenza sajemajo to shivo vodo.

Inu katiri meni is frej vole, inu radovolnu flushjo, bodo gnado sa gnado prejeli.

Katire pak se bode othl sunej mene pohvaliti, ali v' eni posebni dobri rezhi se reslushtati, na bode v' enemu pravemu veselju uterden, inu njegovu serze na bo ishirjenu, temuzh on bode na mnogitire vishe sadershan, inu s' britkustjo obdan.

Sategavolo nimash ti kej dobrega sebi perpisati, tudi nekar temu zhloveku muzh, al imenitnost perloshiti, ampak use dej Bogu, inu njemu isrozhi, bres katirega ta zhlovek nezhi nima.

Jest sem use dal, jest ozhem tudi use supet imeti, inu s' veliko ojstrustjo to sahvalo, inu hvaleshnost pogirjem.

3. Leta je ta resniza, skus katiro bode ta posvejtna prasna hvala pregnana.

Inu kir bo ta nebesnka gnada, inu prava lubesn noter v' te pershla, na bo tamkej obenavoshlivost, ne tesnoba tega serza, inu ta lestna lubesn na bo tebe pod se usela.

Dokler ta lubesn boshja use premaga, inu reshire use mozhy te dushe.

Aku imash eno pravo sastopnost, se bosh v' meni samemu veselil, inu v' mene samega sapal. Dokler nobeden ni dober, koker sam Buh, katire ima zhes use rezhy pohvalen, inu v' useh rezheh zheshehen biti.

X. POGLAVITNE DEJL.

*Koku flatku, inu dobru je ta svejt sanizhvati,
inu samemu Bogu flushiti.*

1. Hlap. **O** Gospud! jest bom supet govoril,
inu nekar molzhal, jest ozhem
govoriti v'te ushesa mojiga Boga, mojiga Gos-
puda, inu mojiga Krajla, katire je v' ti viso-
kusti.

O Gospud! koku velika je ta obilnost tvo-
je flatkusti, katiro sè taistem, katiri se tebe
boje, perkril, inu perhramil? Ali kaj sè pak
taistem, katiri tebe ljubjo, inu is zelega serza
tebi flushjo?

Sa resnizo je ena naisrezhena flatkust tvo-
jiga spremishlivanja, katiro tem dodejlifh, ka-
tiri tebe ljubjo.

Ta flatkust tvoje lubesni sè ti meni v'temu
narvezh ifkasal, de sè, kir jest ni sem bil, me-
ne stvaril, inu de sè ti mene, kir sem delezh
od tebe bil safhl, supet nasajperpellal, de bi
jest tebi flushil, inu sè sapovedal, de bi jest te-
be lubil.

2. O studenz vezhne lubesni! kaj bi jest
tebe rekal?

Koku bi jest mogel na te posabiti, kir sè
milil na me spomniti, she tudi po tem, kir

tem se she bil ikus ta greh pogubil, inu konz
usel?

Ti sè zhes use upanje milost s' tvojim hlap-
zam sturil, inu njemu zhes use saflushenje gna-
do, inu perjasnost skasal.

Kaj bom tebi sa to gnado povernil? do-
kler ni ulem ludem danu, de bi se ony od useh
rezhy odtergali, inu ta svejt sapustili, ter enu
duhovnu shivljenje na se useli.

Ali je kej velikega, de bi jest tebi flushil,
katirimu so use stvary dolshne flushiti?

Meni se nima sa veliku sdeti, tebi flushi-
ti; samuzh letu meni ramnu veliku, inu zhud-
nu naprejpride, de ti enga taku revnega, inu
naurednega sa tvojiga hlapza goriusamefh, inu
k' tvojim lubesnivem flushabnekam perdru-
shesh.

3. Pole! use je tvoje, kar jest imam, inu
s' katirem jest tebi flushem.

Vender ti meni spruti vezh flushesh, ko-
ker jest tebi.

Pole! nebu, inu semla, katire sé temu
zhloveku k' flushbi stvaril, so tebi perpraulene,
inu sturę usake dan, kar sè njim sapovedal.

Inu letu je she premalu: Ja ti sè she
te angelze temu zhloveku k' flushbi
inu odlozhil.

Letu pak use tu drugu preseshe
ti ponishal temu zhloveku flushiti
sebe njemu dati oblubil.

4. Kaj bom jest tebi sa tulkajn taushent darov mogel urednega dati? O de bi jest tebi use moje shive dny mogel flushiti!

O de bi jest le en sam dan mogel tebi eno perjetno, inu hvale uredno flushbo ifkasati!

Sa resnizo se ti use flushbe, use zhafty, inu vezhne hvale ureden.

Ti se resnizhnu moj Gospud, inu jest sem tvoj uboge hlapez, katire sem dolshan is use moje mozhy tebi flushiti, inu nigdar nimam v'tvoji flushbi toshliv postati.

Letu jest ozhem, letu jest shellim, inu kar meni permanka, ti meni skus tvoje usmiljenje daloshi, inu spolni.

5. Velika zhaft je, velike zhafty je urednu tebi flushiti, inu use rezhy savol tebe sanizhuvati.

Sakaj veliko gnado, inu hvalo bodo ufi taisti imeli, katiri se tvoji sveti flushbi radavolnu podvershejo, inu podloshni sture,

Ony bodo te narflajshi troshte svetega Duha neshli, katiri savol tvoje lubesni so use shivotne lushte savergli.

Taisti bodo veliko prostust, ali frajost tega serza sadobili, katiri so savol tvojiga imena na eno vosko pot stopili, inu use posvetne skerbi sanizhuvali.

6. O perjetna, inu vesela boshja flushabnost, skus katiro ta zhlovek resnizhnu prost, inu svet postane.

O koku fvet je ta stan ene duhovne družene, katire tega zhloveka Bogu dopadlivega, Angelzam enakega, hudizham strahnega, inu usem virnem perjetnega stury!

O kajsenalubesniva, inu uselej pervoshe-
na slushba je leta, skus katiro se ta narvikshe
dobruta sam Buh saflushe, inu enu veselje,
katiru bode bres konza, se sadoby, inu do-
seshe!

XI. POGLAVITNE DEJL.

*De tu poshellenje tega serza se ima spregledat,
inu masati.*

1. Gosp. Syn! ti se she dosti moresh uzhiti,
kar se she ni se dobru nauzhil.

Hlap. O Gospud! kaj so lete s'ene rezhy?

Gospud. Letu je, de ti tvoje poshellenje
do konza v' mojo dopadlivost postavesh, inu
sam sebe na lubesh, temuzh mojo volo is serza
sa lubu imash, inu po taisti tvoje shelle vishash.

Tvoje shelle tebe dostikrat ushgó, inu mo-
zhnu napellujejo; ali premisli, aku se ti pu-
stish savol moje zhashty, al savol tvojiga nuza
bel nagniti.

Aku se letu savol mene sgody, taku bode
tebi prov, inu bosh per myru, kokerkuli jest
obernil bodem; aku pakl kej lestnega iskanja
od

od sad fkritega leshy, pole! tu je, kar tebe
sadershava, inu teshy.

2. Satorej varvej se, de seti na tu bres mo-
ijga svjeta v' misel usetu poshellenje nikar pre-
vezh na bolh nagnil, de tebe potler morebiti
na bode grevalu, inu tebi na bo merslu, al
nadopadlivu, kar je poprej tebi dopadlu, inu
kar se koker eno bulshi rezh mozhnu poshellil.

Sakaj se nima po eni sledni shelli, katira
se dobra vide, sdajzi sturiti, koker tudi se
nimamo enga flehernega supernega poshellenja
kmalu od sazhetka ogibati.

V'zafu je nuznu, inu dobru, tudi v' do-
bremu djanju, inu poshellenju se nasajdershati,
de skus taistega nadleshnost v' enu restresenje
tega serza na padesh, inu skus tvoje resbers-
danu shivlenje drugem pohujshanja na dash,
ali skus superstanje teh drugeh taku hitru se na
pustish shaliti, ali okuliurezhi.

3. V' zhasu pak je potreba sylo si persa-
deti, inu se tem pregreshnem shellam moshku
superstaviti, inu se nekar ahtati, ali je temu
shivotu perjetnu, ali naperjetnu, samuzh se
tega narvezh poslifat, de tu mesu tudi super
njegovo volo bode temu duhu podloshnu.

Taku dolgo ima taistu dolitretu, inu v'
flushnosti dershanu biti, de bode k' usem re-
zhem perpraulenu, inu se nauzhy s' mejhenem
dobru useti, k' gmein, inu revnem rezhem

K 3 lusht

lusht imeti, inu super te teshaune, inu superne rezhy nekar memrati.

XII. POGLAVITNE DEJL.

Od poduzhenja k' ti poterpeshlivosti, inu od vojskuvanja super te shivotne shelle.

1. *Hlap.* **O** moj Gospud, inu Buh! koker jest videm, meni je tu poterplenje fhe ramnu potrebnu, dokler v' temu shivlenju se veliku superneh rezhy pergody.

Sakaj kokerkuli se jest bom pomujal k' mojimu myru use vishati, vender moje shivlenje bres fhtritanja, inu shalosti na more biti.

2. *Gosp.* Syn! temu je taku. Ali jest ozhem, de nimash ti takeshen myr ifkati, kati bi bres skushnave bil, ali de bi nezsh supernega na obzhutil.

Temuzh takrat imash fhtemati', de se tudi ta myr neshil, kader bosh v' mnogitireh skushnavah, inu supernosteh skushen.

Aku bi rekal, de na moresh veliku terpeti, koku bosh enkrat mogel ta ogn v' teh vizah terpeti?

Is dveh hudeh rezhy se ima uselej ta majnfhe isvoliti.

Satu de bosh ti perhodni vezhni martri odyti samogel, fkerbi te prizhne reve, inu nadluge savol Boga poterpeshlivu preterpeti.

Me-

Menesh le ti, de druge ljudje tega svejta nezh, ali malu terpe? Letu ti na bosh neshil, deflih bi te narzartliveshi poiskal.

3. Ti pak pravesih: ony imajo veliku lushtov, inu veselja, inu shive po svoji lestni voli, satorej ony na svoje reve, inu nadluge malu porajtajo, inu taiste malu obzhutjo.

4. Bodi si, koker ti pravesih, inu akulih bi imeli, kar bi othli; ali koku dolgu menish, de bode letu terpelu?

Pole! katiri so na letemu svejtu usega obilnu imeli, inu mogozhni bili, bodo raunu, koker ta dem preshli, inu teh lushtov, katiri so she preshli, se na bodo vezh spomnili.

Ja dokler she shive, na morejo ony bres grenkusti, toshlivoosti, inu bres straha v' svojih lusteh pokoj imeti.

Sakaj ramnu od taisteh rezhy, od katireh ony tu veselje prejemlo, obzhutjo ony dostikrat to shtrafengo te shaloosti.

Letu se njim po pravizi gody, de taku ony, dokler naspodobnu te lushte ishejo, taiste nekar bres grenkusti, inu bres k' shpotu sturjenja na ushivajo.

5. O koku kratki, koku golufni, koku naspodobni, inu nagnusni so usi lushti tega svejta!

Ali vender ti ljudje savol svoje pianosti, inu slepote na sastopjo, temuzh koker ena namna, inu mutasta shivina savol enga mejhe-

nega lushta tega strohlivega shivlenja padejo ony v' to smert svoje dushe.

Ti pak moj syn nimash po reslushtkeh, inu po naspodobneh shellah hoditi, temuzh odverni se od tvoje vole.

Resveseli se v' Gospodu, inu on bo tebi dal, kar bo tvoje serze poshellelu.

6. Aku pak seti ozhefh resnizhnu reslushtati, inu veseliti, inu prov obilnu od mene potroshtan biti, imash vediti, de v' sanizhvanju useh posvejtnezh rezhy, inu v' odterganju od useh naspodobneh reslushtkov ima tvoj shegen, inu obilne trosht biti.

Inu kulkur vezh se bosh od useh stvary troshta odtegnil, tulku flajshe, inu mozhnejsh troshht bosh ti v' meni neshil.

Ti pak na morefh od sazhetka bres ene, ali druge shalosti, inu muje tega fhtritanja k' temu pridti.

Ta stara, inu ukoreninena navada bo tebi na potu stala, katira pak s' eno bulshi navado se pusty premagati.

Tu mesu se bode superstavilu, ali letu imash ti s' enem gorezhem ajfram tvojiga duha dobru v' bersdah dershati.

Tudi ta stara peklerska kazha bo tebe drashila, inu nagibala; ali skus molituv bode ona odgnana, inu skus tvoje nuznu dellu inu opravilu bodo te urata tvojiga serza nje sadellane.

XIII. POGLAVITNE DEJL.

*Od pokorshene enga ponishnega podloshneka po
exemplu JEsusa Kristusa.*

I. *Gosp.* Syn! katiri se podstope od pokorshene se odulezhi, leta se odulezhe od te gnade boshje, inu katire ishe lestne svojereshy imeti, leta sguby te gmejn rezhy.

Katire se rad, inu volnu svojimu vikshemu na podvershe, taisti ozhitnu na snanje da, de tudi njemu njegovu mesu she ni popolnema pokornu, temuzh de taistu njemu she pogostu se superstave, inu odmermra.

Satorej uzhi se tvojimu vikshemu hitru, inu volnu se podurezhi, aku ti shellish tvoje lestnu mesu krotku, inu podloshnu sturiti.

Sakaj veliku hitrejshe bo ta sovrashnek od sunej premagan, aku ta snoterne zhlovek sam v sebi ni resdjan.

Tvoja dusha nima nobenega nadleshenshega, inu shkodlivshega sovrashneka, koker se ti sam sebi, aku ni se s tvojim duham dobru sloshen, inu spravlen.

Ti moresh prov resnizhnu sam sebe sanizhuvati, aku ozheshe tvoje mesu, inu kry premagati.

Dokler sam sebe she prevezh naspodobnu sa lubu imash, satu se ti bojish enga drugega voli se popolnema zhesdati.

2. Ali kaj je tu veliku, de se ti, kir drugega ni se, koker prah, inu pepel, ja enu голу nezh, enemu zhloveku savol Boga podversheshe? dokler jest ta usegamogozhene, inu narvikshe, katire sem use rezhy is nezh stvaril, sem se temu zhloveku savol tebe ponishnu podloshnega sturil.

Jest sem med usemi ta narparedneshe, inu ponishenshe ratat, de bi ti tvojo preusetnost s' mojo ponishnostjo mogel premagati.

Uzhi se pokorn biti ti prah, inu pepel! uzhi ponishati se ti semla, inu ilovza, inu pod nogami useh ludy poteptan biti.

Uzhi se tvojo volo prelomiti, inu ukrotiti, inu se ufi podloshnosti isdati.

3. Referdi se super sam sebe, inu na puti v' tebi tu napihuvanje te preusetnosti prebivati, inu muzh si jemati, temuzh iskashi se taku mejhenega, inu podloshnega, de bodo ufi ludje po tebi hoditi, inu tebe koker blatu te zeste mogli teptati.

O ti prasen, inu od usega gole zhlovek! kaj se imash toshiti?

Kaj ti nagnusne greshek smesh supergovoriti taistem, katiri tebi tvoje tadle naprejemzhejo, dokler se dostikrat Boga reshalil, inu ta peklenške ogn tulkukrat saflushil.

Ali

Ali moje oku je tebi pregledalu, dokler tvoja dušha je pred mojimi ozhmy draga, inu shlahtna bila, de bi mojo lubesn sposnal, inu meni sa moje dobrute hvalessen bil, ter eni pravi podloshnosti, inu ponishnosti na uselej se isdal, inu tvoje sanizhuvanje poterpeshlivu prenefil.

XIV. POGLAVITNE DEJL.

Koku se imajo te skrivne sodbe boshje premishluvati, de se v' dobrem na preusamemo.

1. *Hlap.* **T**voje sodbe o Gospud! buzhe, inu gerge zhes mene, ter s'trepetanjam, inu is straham tresesh ti use moje kofy, inu moja dušha trepezhe od sylnega strahu.

Jest stojim vefs oterpnen, inu spremishlujem, de tudi te nebesa ni so zhiste pred tvojim oblizhjam.

Aku se ti med Angelzami to hudobo neshil, inu njim taisto ni se pregledal, kaj se bo tedej s'mano godilu?

Tesvesde so od nebess padle, inu kaj se jest bom smel podstopiti, kir sem prah, inu pepel?

Taisti, katireh della so se videle hvale uredne, so na globoku padli, inu katiri so ta kruh

Kruh teh Angelzov jedli, taiste sem vidil, de
so v otrobeh teh svin svoj lusht imeli.

2. Ni tedej obena svetust, kir ti o Gospud!
tvoje roko odtegnesh.

Na pomaga nobena modrust, kir ti pre-
nehast vishati.

Na pomaga nobena muzh, kir ti opustish
njo ohraniti.

Tam ni nobena zhistost shiher, kir ti na
pervarvasth.

Nobenu lestnu varvanje na pomaga, kir
tvoje svetu vahtanje na perstope.

Sakaj kader smo mi sapustheni, utonemo,
inu konz jemlemo, od tvojiga obiskanja pak
bodemo supet goripousdigneni, inu oshivimo.

Mi smo izer naslonovitni; fkus tebe pak
bodemo poterdeni; mi mlazhni ratamo, ali
fkus tebe bodemo supet ogreti, inu ushgani.

2. O koku ponishnu, inu savershlivu bi
jest imel sam od sebe dershati, inu sa golu
nezh shternati, akulih bi se kej dobrega na
meni vidilu!

O koku globoku se jest imam, inu morem
o Gospud! tvojim naisgruntanem sodbam pod-
urezhi? kir jest na meni nezh drugega na mo-
rem snajdti? koker de sem enu prasnu, golu
nezh, inu supet nezh.

O nasmasna butara, inu napreplaunu morje,
kir jest nezh drugega sam na sebi na najdem,
koker zelu do konza nizhefer!

Kje

Kje je tedej ta perkrita zhaft, kje je tu saupanje, katiru sem jest na mojo brumnost, inu zhednosti postavlal?

Ta globozhina tvojih sodbá zhes mene je ufo prasno zhaft, inu pohvalenje k' nezh sturila, inu pod se usela.

4. Kaj je use mesu pred tvojim oblizhjam? Ali se bode tudi ta glina super tega lonzharja, katiri je njo rounal, ali nje eno podobo dal, smela pohvaliti, inu pousdigniti?

Koku se bo smel taiste s' prasnim govorjenjam usdiguvati, katirega serze je v'resnizi Bogu podvershenu?

Zel svejt na bo mogel taistega pousdigniti, inu preusetnega sturiti, katirega si je ta resniza podloshnega sturila, tudi skus useh ludy hvalo na bode premaknen, katire je svoje upanje v' Boga poslavlil, inu uterdil.

Sakaj pole! taisti, katiri taku govore, so tudi en nezh: ony bodo s' glasam svojih besedy preshli, inu minuli: Ta resniza pak tega Gospuda ostane na vekumej.

XV. POGLAVITNE DEJL.

Koku bi mi imeli govoriti, inu se sadershati v' usemu temu, kar mi shelmo, inu profemo.

1. Gosp. Syn! taku imash ti v' useh rezheh govoriti: Gospud! aku je letu tebi dopadeozhe, taku nej se sgody.

Gof-

Gospud aku je letu, al unu k' tvoji zhafty, nej se sgody v' tvojimu imenu.

Gospud! aku sposnash, de je meni letu k' nuzu, inu k' dobremu, taku dodejli meni, de se bom taistega k' tvoji zhafty poslushil.

Aku pak sposnash, de bode meni taistu k' fhkodi, inu moji dushi nanuznu, odusemi od mene takefnu poshellenje.

Sakaj ni slehernu poshellenje od svetega Duha, akulih se temu zhloveku prov, inu dobru vide.

Sagvisfnu tesku je sposnati, aku tebe en dober, al en druge duh letu, al unu poshelletu naklajna, ali aku ti is lestnega duha bodesh k' temu napellan.

Veliku je bilu h' konzu sapellaneh, kati rem se je sdelu, de so bli popred od enga dobrega duha napellani.

2. Satorej se ima use, kar se enemu sashelleti permire, uselej s' boshim straham, inu s' ponishnem ferzam poshelletu, inu profiti, ter fusebnu is satajenjam lestne vole se ima meni use zhespuftiti, inu rezhy.

O Gospud! ti dobru vesh, katiru je meni bulshi, sturi meni letu, ali unu, koker ti ozhesf.

Dodejli meni, kar ti ozhesf, inu kulku ozhesf, inu kader ti ozhesf.

Dellej s' mano , kar ti ozhefh , koker bo tebi narbel dopadlu , inu kar bo tebi k' vezh zhafty.

Postavi mene , kamer ozhefh , inu sturi frej , inu shiher s' mano v' useh rezheh.

Jest sem v' tvojih rokah , fukej , inu okroh me obrazhej.

Pole ! jest sem tvoj flushabnek , k' usem perpraulen ; sakaj jest na shellim meni , ampak tebi shiveti , o Buh othl ! de bi letu mogel urednu , inu popolnema sturiti.

Ena Molituv.

Sa dopernesenje boshje dopadljivosti.

3. Hlap. **O** dobrutlive Gospud JEsus Kristus ! dodejli meni tvojo gnado , de ona s' mano bode , s' mano dellala bode , inu s' mano noter do konza bode ostala.

Dej meni , de jest bodem uselej shellil , inu othl , kar je tebi bel perjetnu , inu bel labu.

Nej bo tvoja vola tudi moja vola , inu nej se moja vola uselej po tvoji voli visha , inu s' taisto do konza sgliha.

De kar bosh ti othl , ali nothl , jest enu-volnu sturil bodem , inu de jest nezh drugega na bom mogel otheti , ali notheti , sunej kar ti ozhefh , al nozhefh.

4. Dodejli meni usem rezhem, katire so na svejtu, odumreti, inu de bo meni lubu sa-
vol tebe na temu svejtu sanizhuvan, inu sa-
nezh dershan, ali usem nasnan biti.

Dej meni zhes use rezhy, katire se po-
shelle, le v' samemu tebi pozhivati, inu moje
ferze v' tebi myrnu sturiti.

O ti prave myr mojiga serza, ti edine
moj pokoj! sunej tebe so use rezhy teshke,
inu napokojne.

V' letemu myru, tu je v' tebi edini, nar-
vezhi, inu vezhni dobruti ozhem jest saspati,
inu pozhivati, Amen.

XVI. POGLAVITNI DEJL:

*De ta prave trosht se ima v' samemu Bogu
iskati.*

1. Hlap. **U**se, kar bi jest k' mojimu troshtu
fi mogel smisliti, al poshelleti,
nozhem jest letukej, ampak na perhodne zha-
fe perzhakati.

Aku bi jest she usega svejta troshte, inu
veselje sam imel, inu use reslushtke ushival,
gvishnu je, de letu use na more dolgu terpeti.

Satorej moja dusha na bodesh mogla do
konza potroshtana, ne popolnema resveselena
biti, sunej v' samemu Bogu, katire troshta te
uboge, inu gorijemle te pohlevne.

Zha-

Zhakej enu malu moja dusha, pozhakej na boshjo oblubo, taku bosh v' nebeseh eno obilnost useh dobreh rezhy imela.

Aku bosh te uprizhne rezhy prevezh na spodobnu shellela, bosh te nebeshke, inu vezhne sgubila.

Nej bodo te zhasne posvejtne rezhy k' su- najnemu nuzu, te vezhne pak k' snoternemu poshellenju.

S' posvejtnem blagam na moresh nasitena biti, dokler ni se stvarjena, de bi taistu ushivala.

2. Deslih bi use stvarjene rezhy imela, vender per useh taisteh bi na mogla frezhna, inu isvelizhana biti, temuzh v' samemu Bogu, katire je use rezhy stvaril, vesh tvoj frezhne stan, inu isvelizhanje stoji.

Nekar en takefhne stan, koker bo od teh naumneh perjasnekov tega svejta preshteman, inu hvalen, temuzh en take stan, na katirega ti brumni kristjani zhakajo, inu katirega taisti, katiri so v' duhu andohtlevi, inu zhistega serza, inu svoje prebivalshe v' nebeseh imajo, tudi v' zhasu naprej okusjo, inu she na letemu svejtu eno flatkust obzhutjo.

Prasen, inu kratek je sleherne zhloveshke trosht.

Srezhen, prave, inu resnizhen je ta trosht, katire od snotrej od te resnize se sadoby.

En bogabojezh zhlovek nose poufod sabo svojiga troshtarja JEsusa Kristusa, h'katiremu taku govory: Bodi per meni o Gospud JEsus Kristus v' useh krajih, inu uselej!

Letu bodi moj susebne trosht, de bodem volnu, inu rad usega zhloveshkega troshta pomankanje imel.

Inu kader bode meni tvoj trosht odshl, nej bo tvoja sveta vola, inu pravizhnu skufhanje meni na mesti narvezhega troshta.

Sakaj ti se na bosih uselej ferdil, ne na uselej shugal, al pertil.

XVII. POGLAVITNE DEJL.

De usa nasha skerb se ima v' Boga postaviti.

I. *Gosp.* **L**ube Syn! pusti mene s' tabo andlati, koker jest ozhem; sakaj jest vem, kaj je tebi nuznu, inu dobru.

Ti mislesh, koker en zhlovek, ti sastopefh veliku rezhy, koker tebe tu zhloveshku nagnenje napeluje, inu svjetuva.

Hlap. Gospud kar ti pravish, je resnizhnu; tvoja skerb sa mene je vezhi, koker usa skerb, katiro jest sam sa se samorem imeti.

Sakaj zel navarnu stoji sa taisliga, katire ufo skerb na tebe na postave.

O Gospud! sturi s' mano, koker tebi dopade, de le moja vola prov inu terdnu pruti tebi ostane.

Sakaj na more dergazhi, koker dobru biti use taistu, kar ti s' mano sturish.

2. Aku ozhesf de bi jest v' temoti bil, taku bodi pohvalen; aku ozhesf, de bi v' svetlobi bil, bodi supet pohvalen; aku je tebi dopadlivu mene potroshtati, bodi zhesfen, inu hvalen; ozhesf pak, de jest bodem bres troshta, inu v' britkusti, taku bodi na enako visho uselej zhesfen, inu hvalen.

3. Gosp. Syn taku se morefsh sadershati, aku ozhesf s' mano hoditi.

Ti morefsh taku volan, inu perpravlen k' terplenju, koker k' veselju biti.

Ti morefsh tudi taku rad ubog, inu froten biti, koker napolnen, inu bogat.

4. Hlap. Rad ozhem jest o Gospud! savol tebe terpeti, karkuli ti ozhesf zhes mene pustiti pridi.

Bres reslozhka ozhem jest od tvoje roke prejeti tu dobru, inu tu hudu, flatku, inu grenku, veselu, inu shalostnu, inu sa use taistu, kar se meni more pergoditi, ozhem tebe sahvaliti.

Obvarvej mene pred usem greham, taku se jest na bodem bal ne smerti, ne pekla.

De le mene na vezhnu od tvojiga oblizhja na savershesf, inu is bukuv tega shivlenja na sbrisfesh, nez h meni na bo shkoduvalu, karkuli s' ena nadluga, ali britkust zhes mene pride.

XVIII. POGLAVITNE DEJL.

De te zhasne reve , inu nadluge se imajo po nauku , inu exemplu Kristusovemu poterpeshlivu prenesli.

1. Gosp. Syn! savol tvojiga isvelizhanja sem jest s' nebess doliperihl , inu sem tvoje reve , inu nadluge na se usel , ne is potrebe , ampak is lubesni , de bi se ti poterpjenja uzhl , inu bi te zhasne reve volnu nosil.

Sakaj od te ure mojiga rojstva noter do smerti na krishu , ni sem jest bres shalosti , inu terpenja bil.

Jest sem veliku pomankanje v'teh zhashtneh rezheh imel , dostikrat sem velike toshbe zhes mene flishal , shpot , inu framoto sem volnu preterpil , sa moje dobrute sem nahvaleshnoft , sa zhudesha preklinanje , inu sa moj uk supergovorjenje , inu tadle prejemal.

2. Hlap. Gospud! dokler se ti v' tvojimu shivlenju poterpeshliv bil , inu v' letemu sufebnu tvojiga ozheta sapovd spolnil , je spodobnu , de jest revne greshnek se po tvoji sveti voli poterpeshlivu sadershim , inu koker dolgu bosh ti othl , to butaro tega strohlivega shivlenja savol mojiga isvelizhanja nosem.

Sakaj akulih letu uprizhnu shivlenje ramnu teskhku , inu terdu naprejpride , vender je sedej

sedej skus tvojo gnado velikega saflushenja polnu, inu skus tvoj exempel, inu tvojih svetnikov stopine se od nafs slabeh ludy veliku loshej prenese, inu je nam ozhitnu na snanje danu.

Ja vezhega troshta je letu shivljenje polnu postalu, koker je nekedej v' ti stari postavi bilu, kir so te nebeshke urata saperte stale, inu ta zesta pruti nebesam se je temnejše videla, kir njih zelu malu se je po nebeshkemu krajlestvu flisalu, inu trudilu.

Ja tudi taisti, katiri so takrat pravizhni, inu tega isvelizhanja uredni bili, ni so mogli pred tvojo martro, inu tvoje smerti plazhiam v' tu nebeshku krajlestvu pridti.

3. Kajseno veliko sahvalo sem jest dolshan tebi dati, de se ti meni, inu usem virnem en prave, inu dober pot v' tu vezhnu krajlestvu pokasal?

Sakaj tvoje svetu shivljenje je nash pot, inu skus sveto poterpeshlivošt mi k' tebi gremo, kir se ti nasha krona.

Aku bi ti na bil naprejshi, inu nafs na bil poduzhil, kdu bi se bil to fkerb persadel po temu potu hoditi?

Ah koku njih veliku bi bilu delezh, inu sad ostalu, ke bi na bli ony na tvoj lepe ozhiten exempel gledali!

Pole! mi smo she uselej mlazhni, akulih smo tulkajn tvojih zhudeshov, inu naukov

slifhali, kaj bi fhe blu, ke bi mi eno taku veliko luzh inu svetlobo sa tabo hoditi na imeli?

XIX. POGLAVITNE DEJL.

Od prenesenja te kervize, inu kdu se ima sa enga refuzhnu poterpeshlivega dershati.

1. *Gosp.* **K**aj je tu, kar govorish moj lube syn? nehej se pertoshuvati potem, kir moje, inu drugeh Svetnikov terplenje ipremislesh.

Ti se fhe ni se do prelivanja te kervi voj-skuval.

Zelu mejhenu je, kar ti terpish, pruti taistim, katiri so tulkajn terpeli, taku synu bli skushani, taku teshku shaleni, inu na mnogitire vishe poskusheni, inu v'terdem dershani.

Ti imash drugeh ludy teshku terplenje si k'ferzu jemati, de bodesh lohkejshe tvoje zelu mejhene teshave prenesil.

Inu aku se tebi one zelu mejhene na sde, gledej, de letu na stury tvoja napoterpeshlivost.

Vender, bodi si tvoja nadluga mejhena, ali velika, skerbi taisto poterpeshlivu prenesti.

2. Kulker bel se k'terplenu perpravnega dellash, s' tem modrejshe ti andlash, inu si vezh saflushesh, bosh tudi lohkejshe prenesil,
aku

aku se bosh k' terplenju volan, inu perpravlen snefhil.

Nikar na rezi: jest na morem letu od tega zhloveka terpeti, leto rezh jest ni sem dolshan prenefti, on je meni eno veliko shkodo sturil, inu on meni naprejmezhe, kar meni ni nigdar v' misl padlu, ali od enga drugega bodem rad terpil, inu koker bom vidil, de se ima terpeti.

Naspametna je taka misl, katira to zhednost te poterpeshlivofti na spremisli, inu na resgleda, od koga ima polonana biti, temuzh vezh to perfhono, inu tu sturjenu reshajenje preudari, inu premishluje.

3. Taiste ni en prave poterpeshlive zhlovek, katire nozhe vezh terpeti, sunej, kar se njemu sdy, inu od koger se njemu lube.

Ali en prov poterpeshlive zhlovek na gleda, od koga on terpy; aku on od svojiga Gospuda, ali vikshega, od enga svoje glihe, ali od enga, katire je mejn, koker on, ali od enga brumnega, inu svetega, ali od enga hudobnega, inu naurednega zhloveka bode nadleshen, ali drashen.

Temuzh bres usega reslozhka, karkuli, inu kulkukrat se njemu kej od ene, ali druge stvary pergody, use letu on is sahvalo od boshjih rok goriusame, inu sa en veleki dobizhek dershy.

Dokler per Bugu nobena rezh se na pufty bres lona, bodi si mejhena, koker ozhe, de se le savol Boga stury, inu prenese.

4. Satu bodi perpravlen k' boju, aku shelish premagati.

Bres vojskovanja na moreh to krona te poterpeshlivoſti doſezhi.

Aku nozhesh terpeti, nozhesh, inu se braneſh kronan biti.

Shellish pak kronan biti, ſhtritej se ſerzhu, terpi poterpeshlivu.

Bres muje se na more k' nobenemu myru pridti, inu bres vojskovanja se na more premagati.

5. *Hlap.* O Gospud! nej bode meni ſkus tvojo gnado mogozhe, kar se meni ſkus naturo namogozhe sdy.

Ti veſh, de jeſt malu samorem terpeti, inu de jeſt hitru tudi od ene mejhene supernoſti, katira se meni permire, zaglivega ſerza poſtanem.

Meni ima ena fleherna ſkuſhina ene nadluge savol tvojiga imena perjetna, inu saſhelna biti, ſakaj savol tebe terpeti, nadleſhen, inu shalen biti, je moji duſhi ramnu sravu, inu dobru.

XX. POGLAVITNE DEJL.

Od sposnanja lesne slabusti, inu od nadlug tega shivlenja.

1. *Hlap.* J est bom sposnal mojo kervizo super sam sebe, tebi o Gospud bodem moja slabust sposnal.

Dostikrat je ena mehena rezh, katira mene okuli vershe, inu shali.

Jest si naprejusamem, terden, inu mozhan biti, ali kader ena mejhena skushnava pride, meni ramnu britku perhaja.

V' zhasu je ena flaba, inu poredna rezh, od katire v' meni ena velika skushnava uftane.

Inu kader jest menem, de sem zelu shiher, kir jest nez na obzhutem, se snajdem v' zhasu od enga mejhenega veterza ene skushnave skorej premagan.

2. Satorej o Gospud! poglej moja revsheno, inu slabust, katira je tebi poufod dobru snana.

Usmili se zhes mene, inu potegni me is tega blata, de v' taistemu na obtizhim, inu zelu do konza savershen, inu premagan na oftanem.

Letu je, katiru mene pogoftu resbije, inu pred tabo k' shpotu stury. de jest taku lohku

padem, inu se pregreshim, inu zelu slab sem temu hudemu nagnenju superstati.

Akulih v' zhasu na pride do pervolenja, vender je meni ramnu teshku, inu toshlivu useskusi skushnave terpeti, inu usake dan v' shtritu shiveti.

Is tega bode meni moja slabust snana, de uselej lohkejshe te poredne, inu nagnusne mi fli, inu domiselki na mene planejo, inu pridejo, koker odidejo.

3. O ti usegamogozhni Buh Israel, katire en gorezh ajfer sa te virne dushe imash! O de bi enkrat pogledal na trud, inu mujo tvojiga hlapza, inu de bi ti njemu poufod, kamer se on bo obernil, inu v' useh rezheh na strani stal!

Poterdi mene s' nebeshko mozhjo, de ta stare zhlovek, inu tu revnu mesu, katiru temu duhu she ni popolnema podloshnu, zhes njegga na bo gospoduvalu: super katire se je potreba shtritit, koker dolgu v' letemu revnemu shivlenju to sapo ulezemo.

Ah kaj je letu s' enu revnu shivlenje, kir ni obeden pred britkustjo, nadlugo, inu shalostjo shihe; kir je use polnu shtrikov, inu sovrashnikov!

Sakaj kader ena nadluga, ali skushnava prejde, pride supet ena druga, ja kir mi she s' to pervo se vojfkujemo, pride dosti drugeh na naglem zhes nafs.

4. Kda bi letu shivljenje, katiru je polnu grenkusti, inu britkusti, inu s' tulkajn nadlugami, inu revami obloshenu, othl sa lubu imeti?

Koku more tudi enu shivljenje imenuvanu biti, kir tulkusmerti, inu hudega porody?

Inu vender se she le sa lubu ima, inu veliku je taisteh, katiri v' njemu tu reslushtanje ishejo.

Dostikrat se temu svejtu naprejvershe, de je sapeliv, inu poreden, prasen, inu napriden; vender na bo lohku sapushen, dokler tu poshellenje tega mesa prevezh oblastuje.

Ali ene rezhy tega zhloveka naklanajo, inu ulezhejo ta svejt lubiti, ene njega sanizhuvati.

K' lubesni tega svejta ulezhejo tu poshellenje teh ozhy, tu poshellenje tega mesa, inu preusethnost tega shivljenja. Ali te fhtrafenge, inu nadluge, katire na taiste pravizhnu pridejo, sture, de se ta svejt sovrashe, inu permersnen rata.

5. Ali Bogu se usmili! tu hudobnu reslushtanje premaga tu temu svejtu sdanu serze, kir letu mejni, de pod tem ternjam se tu reslushtanje snajde, dokler she ni ne te boshje flatkuste, ne te noterne lubesnivosti te brumnosti ne vidilu, ne okusilu.

Taisti pak, katiri ta svejt popolnema sanizhujejo, inu se v' enemu svetemu podvishu-

van-

vanju Bogu flushiti ahitajo, posnaje to boshjo flatkust, katira je tem pravem sanizhvavzam tega svejta, ali tem, katire se temu svejtu bodo resnizhnu odpovedali, oblublana: ony tudi vidjo ozhitnu, koku delezh, inu navarnu se ta svejt sayde, inu na kulkajn vish se sam sapelluje.

XXI. POGLAVITNE DEJL

*De se v' Bugu ima zhes use drugu blagu, do-
brute, inu dary pozhivati.*

1. Hlap. **O** moja dusha! ti moresh zhes use rezhy, inu v' useh rezheh uselej v' Bugu pozhivati, sakaj on je ta vezhne pokoj useh Svetnikov.

O ti preslatke, inu prelubesnive JEsus! dodejli ti meni v' tebi samemu zhes use druge stvary pozhivati, tu je: zhes use sdravje, inu lepoto, zhes uso zhasht, inu hvalo, zhes uso oblast, inu Gospostvu, zhes use snanje, inu sastopnost, zhes use blagu, inu umetalnosti, ali kunshiti, zhes use veselje, inu lushte, zhes use dobru ime, inu preshtemanje, zhes uso flatkust, inu troshtanje, zhes use upanje, inu oblubo, zhes use saflushenje, inu poshellenje: zhes use shenkenge, inu darove, katirekuli ti samoresht dati, inu noteruliti, zhes use veselje,
inu

inu petje, katire ta um sapopasti, inu tu serze obzhutiti samore.

Ja zhes use Angele, inu Archangele, zhes use nebelhko vojsko, zhes use videozhe, inu navideozhe rezhy, inu zhes use drugu, kar ti moj Buh ni sè.

2. Sakaj ti moj Gospud, inu Buh sè zhes use rezhy ta nar bulshe: ti sè sam ta nar vikshe: sam nar mogozhenshe: sam nar polneshe, inu nar obilneshe: ti sam nar trohtlivshe, inu nar slajshe: ti si nar lepshe, inu nar lubesnivshe, inu sam nar shlahtneshe, inu zhahtitlivshe zhes use rezhy, v' katiremu je use tu dobru skupej, inu popolnema, je uselej bilu, inu bode.

Satu use, kar ti meni dasb bres tebe, ali sam od sebe resodevash, inu obetash, letu je meni use premalu, aku jest tebe samega na videm, inu popolnema na sadobim, inu na do-feshem.

Sakaj moje serze na more resnizhnu pozhivati; njemu ni popolnema sadošti sturjenu, temuzh de taistu v' tebi samemu pozhiva, inu taku zhes use dary, inu stvary se pousdigne.

3. O ti moj prelubesnive JEsu Kriste, ti nar zhisteshe lublenek, inu oblastnik useh stvary! kdu bo meni dal peruti ene prave prostusti, al frajosti, k' tebi se pousdigniti, inu v' tebi pozhivati?

Ah kedaj bom jest sadošti mogel pokusiti, inu viditi, koku fladak si ti o moj Gospud! inu Buh?

Kedaj se bom jest popolnema k' tebi obernil, de bom tebe taku lubil, de pred tvojo lubesnjo sam sebe na bodem obzhutil, temuzh tebe samega bodem obzhutil zhes ufo pozhutilivost, inu maso, vender v'eni prezhudni vi-shi, katira ni slednemu vedeozha, inu snana?

Sdej pak jest pogostu sdihujem, inu nosem mojo revo, inu nadlugo is shaloštjo.

Sakaj meni se veliku hudega v' ti dolini teh rev pergody, katiru mene dostikrat smote, ishali, inu otemny, pogostu v' temu dobremu sadershuje, inu restrefa, tudi drashe, inu samota, de jest na morem obenega frej perhoda k' tebi imeti, ne tvojiga veselega obje-manja ushivati, katiru tvoji isvelizhani duhovi ufeskusi ushivajo.

Pusti se skus moje sdihovanje, inu skustu moje v' obilneh revah tega svejta prebivanje k' usmilenju omehzhiti.

4. O JEsu ti svetloba vezhne zhašty, en trošht te popotne dušhe: per tebi so moje usta bres glasa, inu moje molzhanje govory s' tabo.

Koku dolgu she odlashta k' meni pridti moj Gospud, inu Buh?

Ah de bi she enkrat k' meni revnemu othl pridti, inu mene veselega sturiti! Nej stegne

on k' meni svojo roko, inu mene ubogega od-
refhi od use britkusti.

Pridi o Gospud! pridi, sakaj bres tebe na
bo nobeden dan, ali ura vesela, sakaj ti si moje
veselje, inu bres tebe je moja misa prasna.

Jest sem reven, inu koker en jetnik is
shpringarjami svesan taku dolgu, de ti mene
s'luzhjo tvoje uprizhnosti na resveselish, me-
ne prostega na sturish, inu enu perjasnu ob-
lizhje na perkashesh.

5. Nej drugi ludje na mesti tebe ishejo,
kar se njim bo lubilu, meni pak nezh drugega
na dopade, inu na bode dopadlu, koker ti
moj Gospud, inu Buh, ti moje upanje, inu
vezhnu isvelizhanje!

Jest na bom molzhal, ne prenehal tebe
ponishnu profiti taku dolgu, de se tvoja gna-
da nasaj na poverne, inu de ti bosh od snotrej
k' meni govoril.

6. *Gosp.* Pole! tukej sem jest, pole! jest
sem per tebi, kir se mene na pomuzh klizal:
tvoje solse, poshellenje tvoje dushe, tvoja po-
hlevnost, inu grevenga tvojiga serza so mene
nagnile k' tebi pridti.

7. *Hlap.* Inu jest sem rekal: Gospud jest
sem tebe na pomuzh klizal, inu tebe ushivati
shellil, jest sem perpravljen use rezhy savol
tebe sa nezh dershati, inu saurezhi.

Sakaj ti se mene popred obudil, de bi jest
tebe iskal.

Satorej zhaſt, inu hvala bodi tebi o Goſpud! kir ſe ti leto dobruto tvojimu hlapzu po veliki tvoji miloſti iſkaſal.

Kaj bi imel tvoj hlapez ſhe dalej pred tabo govoriti, ſunej ſamu, de ſe on pred tabo niſku ponisha, inu de uſelej ſpomni, de je on en greſhnek, inu de nizheſer ni?

Sakaj tvoje glihe ni v' uſeh prezhudneh rezheh na nebefeſh, inu na ſemli.

Tvoje della ſo ramnu dobre, inu tvoje ſodbe reſnizhne, inu ſkus tvojo previdnoſt bodo uſe rezhy viſhane.

Satu bodi tebi o modruſt nebefeſhkega Ozheta! zhaſt, inu hvala! nej te hvaljo moje uſta, inu moja duſha, inu s' mano uſe ſtvarjene rezhy ſkupej.

XXII. POGLAVITNE DEJL.

Od ſpomina mnogitereh dobrut boſhjih.

1. *Hlap.* **O**dpri o Goſpud moje ſerze v' tvoji poſtavi, inu poduzhi mene v' tvojih ſapovdeh hoditi.

Dodejli meni tvojo volo ſaſtopiti, inu s' velikem ſpoſhtuvanjam, inu iſ ſkerbnem ſpremiſhluvanjam tvoje uſezhiherne, al gmejn, inu ſuſebne dobrute ſpomniti, de bodem ſa mogel tebi eno uredno ſahvalo ſa taiſte dati.

Jest pak vem, inu sposnam, de jest tebi tudi sa ta nar majnshe dejl tvojih dobrut uredno hvalo, inu sahvalo na premorem poverniti.

Jest sem usem tvojim dobrutam, katire so meni dodejlene, napremoshen, inu preslab, inu kader si jest tvojo shlahtnuft k'ferzu usamem, moj duh pred tvojo visokustjo dolijemle, inu omaga.

2. Karkuli mi na dushi, inu na telefu imamo, inu kar mi od snotrej, inu od sunej k' isvelizhanju te dushe, inu k' nuzu tega shivota posedemo, letu so use tvoje nam iskasane dobrute, inu tebe, koker enga taku dobrega, inu milostvega dobrutneka, od katirega smo use tu dobru prejeli, nam perporozhajo.

Deflih je eden vezh, en druge mejn prejel, vender use letu je tvoje, inu bres tebe na more obeden tudi to narmajnshe rezh imeti.

Katiri je vezhi dary prejel, se nima pohvaliti, koker de bi blu letu njemu savol njegovega saflushenja danu, ne se zhes druge pousdigniti, ne tega, katiri majnsihi darove ima, sashpotuvati; dokler taisti bode sa vezhega, inu bulshega dershan, katire sam sebi mejn perloshy, inu se pohlevneshe, bel andohtlevu hvaleshnega iskashe.

Inu katire sam sebe sa bel revnega dershy, inu sa bel naurednega sode, leta je perpravneshe, vezhi gnade, inu darove sadobiti.

3. Katire je pak malu darov, inu gnad prejel, nima satu shaluvati, ne sa slu useti, tudi nekar temu, katire vezh ima, satu navoshliv biti: temuzh na tebe samega resgled imeti, inu tvojo dobruto she vezh hvaliti, kir ti tvoje dary, inu gnade taku obilnu inu radavolnu bres ufega nafhega saflushenja, bres resgleda teh perfhon vendejlifh.

Ufe rezhy pridejo is tebe, satu imash v'ufesh rezheh pohvalen biti.

Ti vesh, kar se flehernemu rajma dati; inu sakaj leta vezh, une pak mejn ima; katiru ufe tebi, nekar nam se spodobe reslozhiti, per katirimu ufesh ludy saflushenje je reslozhenu, inu preudarjenu.

4. Satorej o moj Buh ! jest tudi dershim sa eno veliko dobruto, de eden veliku nima, od katirega bi njemu od sunej od teh ludy ena zhaft, inu hvala doshla, taku de, kir on to revnost, inu boshtvu svojiga stanu premisli, is tega nekar le nobeno shalost, al zaglivost na obzhute, ampak veliku vezh troshta, inu veselja is tega prejme.

Dokler ti o Gospud se uboge, ponishne, inu od tega svejta savershene sebi sa tvoje perjasneke, inu domazhe isvolil.

Letu sprizhujejo tvoji lubesnivi Apostelni, katire se ti sa ene Firshte, inu vajvode zhes zelo semlo postavil.

Ony vender, kir so na letemu svejtu shi-
veli, se ni so pertoshili; so bli pohlevni, inu
krotki bres use hudobe, inu golfije, taku, de
so se tudi veselili savol tvojiga imena fersh-
majhti, al sashpotvanje terpeti, inu kar je te-
mu svejtu supernu, so ony s' velikem lushtam
na se useli.

Sategavolo nima enga, katire tebe o Gos-
pud! lube, inu tvoje dobrute sposna, nezh
taku resveseliti, koker de se tvoja vola v' nje-
mu dapolne, inu njemu dopade, kar ti sturish,
inu koker ti obernefh.

Letu ima njemu taku dopasti, inu v' lete-
mu ima on en takeshen trosht imeti, de bi
on ravnu taku rad ta nar majnsihi bil, koker en
druge shelly ta nar vezhe biti.

Inu de on taku dobru s'tem sadnem, ko-
ker s' tem pervem mešlam sa lubu usame: de
taku rad je savershen, inu sanizhuvan, inu
nobenega dobrega imena inu hvale na shelly
imeti, koker de bi bil teh vezheh, inu pred
drugemi na temu svejtu sposhtuvaneh eden.

Sakaj tvoja sveta vola, inu lubesn tvoje
zhashty ima use rezhy presezhhi, inu vezh nje-
ga troshtati, inu bel njemu dopasti, koker use
njemu dane dobrute, ali katire she s' zhasam
njemu imajo dodejlene biti.

XXIII. POGLAVITNE DEJL.

*Od shtireh rezhy, katire en velele myr
sabo perneso.*

1. *Gosp.* Syn! sdej te bom uzhlil ta pot tega myru, inu enga prov prostega ferza biti.

2. *Hlap.* Sturi o Gospud! koker pravešh, sakaj meni je perjetnu letu saflishati.

3. *Gosp.* Moj syn! poslisej se enga drugaga volo vezh, inu rajshi, koker tvojo sturiti.

Isvoli uselej rajshi tu majnshe, koker tu vezhi imeti.

Ishti uselej tu spudnu mestu, inu slednemu podloshen biti.

Shelli, inu profi uselej, de ta vola boshja bode nad tabo dopolnena.

Pole! en takeshen zhlovek pride noter v' te prave kraje tega myru, inu pokoja.

4. *Hlap.* Gospud! letu tvoje govorjenje je kratku, ali ima v' sebi veliko popolnemašt.

Je kratku v' besedah, ali polnu skrivnosti, inu radovitnu v' nuzu, inu ushitku.

Sakaj aku bi jest letu mogel svestu dershati, bi v' meni taku lohku enu spreminenje, ali shalost na mogla ustajati,

Sakaj kulkukrat jest en napokoj, ali teshavo obzhutem, samerkam, de sem od tega nauka odstopil.

Ali ti, katire use samorefsh, inu tu gori-jemanje teh dush sa lubu imash, dodejli meni eno obilnshe gnado, de bodem mogel tvoje govorjenje dopolniti, inu moje isvelizhanje popolnema gvishnu sturiti.

M O L I T U V

Super te hude misli.

5. *Hlap.* **O** Gospud moj Buh! nekar na bodi delezh od mene: moj Buh! pri-di meni k' pomuzhi. Sakaj ene inu druge misli v' meni gori ustajajo, inu eni velek strah shali, inu martra mojo dusho.

Koku bom bres shkode skuspershl, inu koku bom taishte premagal?

6. *Gosp.* Jest, prave on, pojdem pred tabo, inu bodem te mozhne ponishal, jest bodem te urata te jezhe odperl, inu te skrivnosti teh skrivneh rezhy bodem tebi resodel.

7. Sturi taku o Gospud! koker pravesht, inu nej pobegnejo pred tvojim oblizhjam use pregreshne misli.

Letu je moje saupanje, inu moj edine trosht, de jest v' usi moji nadlugi k' tebi per-beshim, v' tebe saupam, tebe is grunt moji-

ga serza na pomuzh klizhem, inu na tvoj trofht poterpeshlivu zhakam.

M O L I T U V

Sa resvetlenje te saslopnosti.

8. *Hlap.* **O** dobrutlive JEsus! resvetli mene s' to svetlobo te snoterne luzhi, speli od prebivalsha mojiga serza ufo temoto.

Varvej mene od mnogitireh restreseneh misl, inu presheni use skushnave, katire meni sylo dellajo.

Vojfkuj se mozhnu sa me, inu satari v' meni te hude sverine, tu je: use k' hudemu: drashlive shelle, de skus tvojo muzh myr postane, inu de ena obilnost tvoje zhasty, inu hvale bo v' tvoji sveti hifhi, tu je v' eni zhisti vesty supet sallsishana.

Sapovi tem vetram, inu hudem vremenam: rezi temu murju: bodi pokojnu, inu temu merslemu vetru burji: nekar na vihari; inu bode sdajzi tihu postalu.

9. Poskli vonkej tvojo luzh, inu tvojo resnizo, de bodo svetile na ti semli, sakaj jest sem ena prasna, napridna, inu pusta semla, dokler ti mene na resvetlish.

Isli zhes mene od sgur doli tvojo gnado, inu polivej moje serze s' nebesko roso: podej meni to vodo te andohte; tu suho semlo s' tai-
sto-

sto poshkrofi, de bode dober, inu nar bulshe
sad pernefla.

Pousdigni moje serze, katiru je od tesha-
ve teh grehov dolipotlazhenu, inu use moje
shelle vishej k' nebeshkem rezhem, de se bo-
de taistemu stoshilu na posemelske rezhy mi-
fliti, po tem kir bo to flatkuft tega vezhnega
isvelizhanja okusilu.

Odtergej, inu smekni mene od usega na-
obstojezhega troshta, inu veselja teh stvary,
sakaj nobena stvarjena rezh namore moje shel-
le popolnema k' pokoju perpraviti, inu po-
troshtati.

Sdrushi mene s' tabo s' eno naresveslivo
sveso te lubesni, sakaj ti sam se sadofti temu,
kir tebe lube, inu bres tebe so use rezhy pra-
sne, inu napridne.

XXIV. POGLAVITNE DEJL.

*De se imamo anati radovednega sprashuvanja od
drugeh ludy shivlenja.*

1. *Gosp.* Syn! na bodi radoveden, inu pra-
sne fkerby na imej.

Kaj tebi amgre letu, al unu? sa mano ti
hodi.

Kaj je tebi mar satu, aku je leta takefhen,
ali takefhen, ali pak de leta taku, inu taku
govory, ali della?

Tebi ni potreba sa druge odgovor dajati, ampak sam sa se bosh mogel enkrat rajtengo dajati. Sakaj se tedej umefsmefhafh, inu samotavafh? Pole! jest flehernega posnam, inu jest videm use rezhy, katire se pod nebam pergode, videm, inu vem, koku s' enem slednem stoji, kar on misli, kar on ozhe, inu h' kaisenemu zilu inu konzu je njegova manenga nagnena.

Meni tedej se imajo use rezhy isrozhiti, ti pak ohrani se v' dobremu myru, inu pusti slednega dellati, kar ozhe.

Use bode zhes njega samega perfhlu, kar kuli bo dellal, ali djal; sakaj on namore mene golfati, ali nezh meni fkriti, ali pertaiti.

2. Na imej fkerby sa senzo enga velikega imena, na shelli tudi to perjasnost dosti ludy, ne njih fusebno lubesn.

Dokler lete rezhy donefo veliku restresenje, inu temoto tega serza.

Jest bi rad tebi nebeshke, inu fkrivne rezhy resodel, inu moje besede s' tabo govoril, kader bi ti mojiga perhoda svestu perzhakal, inu meni te urata tvojiga serza odperl.

Bodi fkerben, inu previden, zhuj v' molitvah, inu ponishej se v' useh rezheh.

XXV. POGLAVITNE DEJL.

V' komu stoji stanoviten myr tega serza, inu enu pravu gorijemanje v' ti brumnosli.

1. *Gosp.* Syn! jest sem djāl: Ta myr vam jest pustim, moj myr vam dam, nekar, koker vam daje ta svejt, jest vam dam.

Ufi ludje shelle ta myr, ali kar k' enemu pravemu myru flishe, se ufi na ahtajo.

Moj myr se snajde per teh, katiri so pohlevnega, inu krotkega serza. Tvoj myr bode v' velikemu poterplenju.

Aku bodesh mene poslušal, inu se po mojimu glasu vishal, bosh samogel veliku myru ushivati.

2. *Hlapez.* Kaj imam jest tedej sturiti?

3. *Gosp.* V' useh rezheh mirkej, inu gledej na se, kaj dellash, inu kaj govorish, inu ufo tvojo misl na tu vishej, de bosh meni samemu dopadel, inu de sunej mene nezh na bosh shellil, ne iskal.

Tudi drugeh ludy djanje, inu besede nimash ferbeshnu soditi, inu se na meshej, inu na samotej v' te rezhy, katire ni so tebi isrozhene, ter se bo lohku sgodilu, de bosh poredkem, inu malu shalen, inu nadleshen.

De bi pak zelu nobeno shalost, ali nadlugo na obzhutil, ne obene teshave na serzu,

ali shivotu na terpil, letu je en stan, katire se nekar v' sedanemu zhasu temuzh v' vezhnemu pozhitku snajde.

Satorej nimash mejniti, de se ti ta prave myr neshil, aku nobene teshave na obzhutesh, tudi si nimash dosdevati, de takrat dobru s' tabo stoji, kader nobenega superneka na terpish; nekar na misli, de je letu ena popolnemaft, kader se use rezhy po tvoji voli gode.

Nekar se tudi sa velikega na shtemej, ali na misli, de se v'eni fusebni lubesni per Bugu, aku se v'eni veliki andohti, inu flatkufti snajdesh; sakaj v' letem usem se na sposna, de eden to zhednost lube; tudi na stoji v' letemu tu gorijemanje, inu popolnema brumnost tega zhloveka.

4. *Hlap.* V' zhim o Gospud! tedej stoji?

5. *Gosp.* V' letemu, de se ti is zelega tvojiga serza boshji voli goriofrash, inu na ishesn tu tvoje, ne v' mejhenesh, ne v' velikeh rezheh, ne v' letemu zhasu, ne v' ti vezhnosti.

Taku de enakega serza med frezho, inu nafrezho v' sahvallenju ostanesh, inu use rezhy v' enaki vishi preudaresh inu premislesh.

Aku bosh v' temu saupanju taku mozhan, inu poterpeshliv, de ti potem, kir tebi bode ta noterne trosht oduset, tvoje serze bodesh perpravil, she vezhi rezhy terpeti, tudi se na bosh

bosh pravizhnega dellal, koker de bi tulkajn terpeti na bil dolshan.

Temuzh aku moje ushafanje v' useh rezheh bosh sa pravizhnu, inu svestu dershal, inu hvalil; takrat bodesh po temu pravimu, inu pravizhnemu potu tega myrtu hodil, inu bosh gvishnu upanje imel, moje oblizhje v' velikemu veselju enkrat supet viditi.

Aku bosh k' tvojimu popolnema sanizhuvanju perfhl, imash vediti, de takrat bodesh obilne myr ushival, kulker se samore na letemu svejtu, koker v' eni ptuji desheli ushivati.

XXVI. POGLAVITNI DEJL.

Od visokusti enga prostega serza, katira se s' eno ponishno molitvo vezh saflushe, koker s' tem branjam.

1. Hlap. **G**ospud! letu je dellu enga popolnema brumnega mosha, nikoli svoje serze od premishluvanja nebeshkeh rezhy odtegniti, inu med veliku fkerby, koker bres use fkerby shiveti, inu hoditi, nekar koker en namarn inu lejn zhlovek, temuzh koker s' eno preshlahtnuštjo enga prostega serza, katiru k' nobeni stvary s' naspodobnem poshellenjam se na perlipy, ali dershy.

2. Jest tebe pohlevnu profeni o dobrutlive Buh! varvej mene od fkerby tega shivlen-

lenja, de na bom prevezh samotan, preusdigni meni te velike potrebe tega shivota, de na bom skus reslushtanje ujet; odrefhi mene od useh sadershb te dushe, de na bom skus te teshave omagal, inu zagliv postal.

Na pravem od teh rezhy, katire ta posvejtna perproshena s' zelem poshellenjam ishe, inu shelly, temuzh od teh rezhy, katire to dushe tvojiga hlapza v' gmejn prekletvi te mertvashke nature shtraflivu teshavajo, inu perdershujejo, de on v' to prostust, ali frajost tega duha, kulkukrat se njemu slube, namore noterjiti.

3. O moj Buh! ti naisrezhena flatkust, preoberni meni v' grenkust use shivotne troshte, katiri mene od lubesni vezhneh rezhy odbijajo, inu pod enem perkasanjam ene uprizhne reslushtlive dobrute hudobnu k' febi vabjo.

Na pusti o Gospud! de bi bil premagan, na pusti, de bi mene mesu inu kry premagala, de bi bil od tega svejta, inu njegove kratke zhafsty sapellan: Na pusti mene skus hudizha, inu njegovo pregnanost omotiti, inu dolitreti.

Dodejli meni muzh k' superstanju, poterpeshlivoost k' terplenju, inu stanovitnost, de obstojim.

Dej meni na mestu posvejtnezh troshtov tu flatku masilu tvojiga duha, inu na mestu te telefne lubesni uli meni noter to lubesn tvojiga imena.

4. Pole! ta spisha, pitje, oblazhilo, inu druge rezhy, katire k'ohranjenju, inu shivlenju tega shivota flushjo, so temu prov andohtlevmu duhu nadleshne, inu teshke.

Dej meni o Gospud! se takeshneh potreb s'maso poslushiti, de na bom s'prevelikem poshellenjam v'taiste samotan.

Use rezhy saurezhi ni dopushenu, dokler ta natura more ohranjena biti, eno preobilnost pak iskati, inu po reslushtanju sahajati, ta poslava prepouduje, s'zer bi tu mesu zhes tega duha se pousdigvalu.

Jest ponishnu prosem, de v'leteh rezheh tvoja roka mene vishala, inu poduzhila bode, de se v'enu, ali drugemu kej prevezh na sgody.

XXVII. POGLAVITNE DEJL.

De ta samolestna lubesn nafs od vezhne dobrute narvezh sadershuje.

1. Gosp. Syn! ti se moresh zelega sa zelega dati, inu zelu nezhi sa se obdershati.

Imash vediti, de tebi tvoja samolestna lubesn vezh shkodva, koker karkuli s'ena rezh na semli.

Ufaka rezh po masi te lubesni, katiro k'taisti imash, se tebe mejn, ali vezh dershy.

Aku

Aku je tvoja lubesn ozhishena, fama na febi, inu dobru vishana, bodesh od useh rezhy proft postal.

Nekar na poshelli, kar se tebi na spodobi imeti.

Nekar na shelli imeti, kar tebe samore sadershuvati, inu te snoterni frajosti obropati.

Enu zhudu je, de se ti is zelega grunta tvojiga serza sam sebe meni na isrozhish, inu sam sebe zhes na dasi is usem tem, kar ti shelleti, inu imeti samoresi.

2. Sakaj se fkus prasnu shaluvanje dolinesi, inu zirasi? sakaj se fkus napotrebne fkerby trudesi?

Stoj, inu dersi se mojiga dopadenja, inu na bosi nobeno shkodo obzhutil.

Aku ti ishesi letu, ali unu, ali ozhesi savol tvojiga nuza, inu dopadenja tukej, ali tamkej biti, nigdar na bosi k'pokoju pershi, inu na bosi od fkerby proft; sakaj v' useh rezhes se bode kej snajdlu, katiru bode na febi kakeshnu pomankanje imelu, inu v' usakemu kraju se bode kakershna supernost pruti tebi snajdla.

3. Satorej tebi na pomagajo te rezhy, katire se od sunej sadobil, ali katire so tebi pogmirane, temuzh tebi so veliku vezh nuzne, aku taisi sanizhuješ, inu is serza s'korenino ven sruješ.

Inu letu imash ti sastopiti ne le samu od premoshenja, dnarjov, blaga, inu perhodish, temuzh od posvejtne zhashty, inu poshellenja prasne hvale, katiru use skupej is svejтам red prejde.

Tu mestu, inu krej malu varva, aku manka ta duh tega ajfra; tudi na bo dolgu obstal ta myr, katire se od sunej ishe, aku ta stan, inu ushafanje tega serza pomankanje ima enga stanovitnega grunta ene prave brumnosti, tu je, aku ti v' meni na bosh obstal, se fizer samoresh prestaviti, ali nekar pobulshati.

Sakaj v' ti perloshnosti, katira se tebi bode pergodila, inu bode gori useta, bosh ti letu, kar se se ogibal, neshil, inu she vezh.

M O L I T U V

Sa ozhishenje tega serza, inu sa nebeshko modrust.

4. Hlap. **O** Gospud poterdi mene skus to gnado lvetega Duha.

Dej meni muzh, de bom v' snoternemu zhloveku poterden, sprasni moje serze od usega nanuznega fkerblenja, inu kumranja, de skus te velike shelle eneh, ali drugeh rezhy, shlahtneh, ali poredneh, na bodem sem ter kje ulezhen; temuzh, de jest use rezhy ogle-

dam,

dam, inu dershim, koker prejdejzhe, inu de jest s' njemi red bom enkrat preshl.

Sakaj nezh ni obstojezhega pod sonzam, ampak use je prasnu, inu golu, inu ena tesha-va tega duha.

O koku moder je, katiri letu na takefshno visho premisle.

5. O Gospud! dodejli meni nebeshko modrust, de se jest nauzhim, tebe zhes use rezhy ishati, inu najdti, tebe zhes use rezhy snati, inu lubiti, inu use tu drugu po vishanju tvoje modrusti, koker je samu na sebi, sastopiti.

Dodejli meni tega, kir se meni raduje, ali perlisuje, modru se ogibati, inu tega, kati-
tire je meni super, poterpeshlivu prenesti.

Sakaj letu je ena velika modrust, de se eden od slednega vetra teh besedy na pusty omajati, inu te perlisnive firene, ali sapelive posvejtne shelle na poslusha. Na takefshno visho se na temu sazhetemu potu prov shiher napreigrede.

XXVIII. POGLAVITNE DEJL.

Super te hudobne jesike teh opravlavzov.

1. Gosp. Syn! nekar sa slu gori na usemi, aku nekateri nezh dobrega od tebe na dershe, inu pravjo, kar ti narad flishefh.

Ti

Ti imash še hujše rezhy od sebe der-shati, inu virjeti, de nobeden ni slabeshi, koker se ti.

Aku tvoje rezhy od snotrej dobru stoje, se na bosh veliku ahtal teh memuleteozheh besedy.

Ni ena mejhena modrust, v' enemu hude-mu zhasu molzhati, inu se od snotrej k' meni oberniti, ter se od zhloveshke sodbe na pu-stiti motiti.

2. Tvoj myr, inu pokoj nima biti v' zhlo-veshkeh usteh, aku tvoje rezhy dobru, ali hudu voniskladajo, satu ni se en druge zhlo-vek. Kje je en prave myr, inu ena prava zhasť? ni le ule v' meni?

Satu katire na shelly tem ludem dopasti, inu se na boy se njim samiret, bode velek myr ushival.

Od naspodobne lubesni, inu prasniga stra-hu pride vesh napokoj tega serza, inu smotna-va teh pozhutkov.

XXIX. POGLAVITNE DEJL.

Koku se ima Buh na pomuzh klizati, inu zhasľiti v' eni nadlugi, ali britkusľi.

1. Hlap. Bodi tvoje ime o Gospud! zheshe-nu na vekumej, de se leto skush-navo, inu nadlugo othl pustiti zhes mene pridti.

Jest taisti na morem ubeshati ; meni je pak potrebnu, de k' tebi perbeshim, de menj potmagash, inu menj taisto na dobru obernefsh.

Gospud! pole, sdej sem jest v' britkufti, inu mojimu serzu ni dobru, ampak mene tu prizheozhe hudu nagnenje nadlesha.

Ja moj lubesnive Ozha! kaj bi imel jest rezhi? jest sem med britkufti sapopaden, inu vjet, ohrani, inu reshi mene v' leti uri.

Ali satu sem jest k' ti uri pershi, de bi ti zheshen, inu refvizhen bil, katiru se bo sgodilu, kader bom slu ponishan, inu potler skus tebe odreshen.

Pufti si, o Gospud! dopasti, de mene odreshish, dokler jest uboge, kaj samorem sam sturiti, inu bres tebe kam pojdem?

O Gospud! dej meni tudi sa sedej tu poterplenje.

Pomagej meni; o Gospud, inu Buh! taku se jest na bom bal, kulkerkuli mozhnu bodem obloshen.

2. Inu sdej, kaj bi imel jest k' temu rezhy? koker o Gospud! isgodi se tvoja vola: jest sem dobru saflushil taku shalen, inu obteshan biti.

Je tedej potreba, de jest terpim, Buh othl! de bi se letu poterpeshlivu sgodilu do taistehmal, de tu hudu ureme prejde, inu enkrat bulshe rata.

Tvoja roka pak je usegamogozhna, inu dobru samore to skushnavo od mene oduseti, inu njeno napokojnost utolashiti, de jest do konza na omagam, koker se ti moj Gospud, moja milost! poprej she dostikrat s' mano sturil.

Inu kalku teshejshe je meni, tulkajn lohkejshe je letu spreminenje tvoji desni roki, kir se ta nar vikshe.

XXX. POGLAVITNE DEJL.

Koku se ima Buh sa pomuzh profiti, inu od saupanja to gnado supet sadobiti.

I. *Gosp.* Syn! Jest sem ta Gospud, katire na dan te britkusti muzh dam, inu potroshtam.

Pride k' meni, kader tebi dobru na pojde.

Letu je, kar narvezh sadershuje ta nebesheke trosht, dokler se preposnu oberneshe k' molitvi.

Sakaj prejden ti mene skerbnu profesh, veliku posvejtnehe troshtov popred isheshe, inu se v' sunajnehe rezhehe reslushtash.

Satu se sgody, de use skupej tebi malu pomaga, dokler na samirkash, de sem jest taiste, katire lete, kir v' mene savupajo, od njih nadlug reshim, sakaj sunej mene ni nobene prave pomuzhi, nobenega nuznega svjeta, ne obitojezhega pervarvanja.

Kader pak v' temu duhu si bosh to muzh usel po hudemu uremenu, oberni se k' meni, k' ti luzhi moje milosti, sakaj jest sem blisu, (prave ta Golpud) de use popravem, ter tudi popolnema, inu preobilnu pogmiram.

2. Mejnesi le ti, de je meni kej preteshku? Ali de sem taistemu enak, katire eno rezh rezhe, inu taisto na stury?

Kje je tvoja vira? stoj terdnu, inu stanovitnu.

Bodi koker en stanoviten, inu terden mosh, tebi bo ta trosht ob pravemu zhasu pershl.

Zhakej, inu pozhakej na mene, jest ozhem k' tebi pridti, inu tebe osdraviti.

Le ena skushnava je, katira tebe drashe, inu en prasen strah, katire tebe strashe.

Kaj se doby skus to fkerb od perhodneh rezhy drugEGA, koker ena shalost zhes to drugo? En fleherne dan je sam sa se sadoosti teshaven.

Prasnu, inu nanuznu je, de se eden savol perhodneh rezhy grima, al vesely, katire morebiti se na bodo nikoli sgodile.

3. Ali zhloveshka slabust je, s' takeshnemi dosdevkami skushan, inu nadleshen biti, inu je enu snamine enga bojezhEGA, inu zaglivega serza, de se eden taku lohku od noterdajanja tega sovriashneka pusty prenorit, inu sapellati.

Dokler ta sovrashnek na porajta, aku on katinga s' resnizo, ali s' leshnivemi rezhmy omoti, inu sapele, ali aku on s' lubesnjo teh uprizhneh, ali is straham teh perhodneh rezhy enga okulivershe.

Nima se tedej tvoje serze prestrashtit, ali bati.

Virji v' mene, inu v' mojo milost saupanje imej.

Kader ti menish, de se delezh od mene, sem dostikrat she blishishe per tebi.

Kader menish, de je skorej use sgublenu, je pogostu takrat blisu ta perloshnost, she vezhi saflushenje sadobiti.

Ni kimalu use sgublenu, kader ena rezh se dergazhi, inu na eno tebi superno visho pergody.

Ti nimash soditi, koker se tebi sdej v' prizhnemu zhasu ena rezh dosdeva: ti tudi nimash v' eni sledni teshavi, pridi si od koder ozhe, obtizhati, inu si taisto k' serzu jemati, koker de bi upanje she bilu odusetu, is taiste se vonspraviti.

4. Ti nimash meniti, de si do konza sapushen, kader jest tebi nekatire nadluge na en zhas sem poslal, ali ta pervoshene trosht odusel, sakaj taku, inu na takefno visho se gre pruti nebesam.

Inu bres usega zvibla je tebi, inu drugem mojim flushabnekam huznejshhe, de vi boste

s' nadlugami, inu supernoſtmi dobru poſkuſheni, koker de bi uſe rezhy po vaſhi voli imeli.

Jest vem te ſkrivne miſli: ſatu je k'tvojimu isvezhanju ſylnu dobru, inu nuznu, de v' zhaſu bres uſega ſhmaha enga obzhutenega troſhta bodeſh puſhen, ſatu, de ſe kje morebiti v' temu, kir bi tebi prov ſhlu, na preuſameſh, inu ſam ſebi v' temu, kar ni ſe, na dopadeſh.

Kar ſem jeſt tebi dal, ſamorem ſupet uſeti, inu ſupet dati, kader bode meni dopadlu.

5. Kader bodem jeſt tebi dal, taku je moje, inu kader bom jeſt tebi naſajusel, jeſt niſem tebi tu tvoje odusel, ſakaj moj je ſledne dober dar, inu uſaku imenitnu daruvanje.

Kader jeſt tebi nekatire teſhave, ali ſupernoſti poſhlem, nimafh navolen biti, inu zaglivega ſerza poſtati.

Jest ſamorem sdajzi taiſte tebi preuſdigniti, inu uſe teſhave v' veſele preoberniti.

Vender ſem jeſt pravizhen, inu velike hvale ureden, kir na takeſhno viſho s'tabo ſturim.

6. Aku bi ti prov ſaſtopil, inu v' reſnizi ſpregledal, bi tebi ſavol ſupernoſt, inu teſhav v' ſhaloſti ſerze na imelu upaſti, temuzh veliku vezh ſe veſeliti, inu mene ſahvaliti.

Ja letu ſa enu ſuſebnu veſelje derſhati, de v' temu, kir tebi iſ ſhaloſtjo teſhave dellam, tebi na persaneſem.

Koker je mene lubil moj Ozha, taku jest vafš lubem, sem rekal mojim lubem Jogram, katire jest ni sem poslal k' posvejtne mu veselju, temuzh k' velikinu štritanju, nekar k' zhašty, temuzh k' sanizhuvanju, nekar k' pozhivanju, temuzh k' dellu, nekar k' pozhitku, ampak veliku sadu v' poterpeshlivošti pernešti. Moj fyn! spomni na lete besede.

XXXI. POGLAVITNE DEJL.

Od sanizhuvanja useh stvary, de bi se ta stvar nek mogel najdti.

I. Hlap. O Gospud! jest dobru poterbujem she vezhi gnado, aku imam kjekej pridti, kir mene nobeden zhlovek, ne nobena stvar na bo mogla sadershuvati.

Sakaj koker dolgu mene ena rezh nasajdershy, na morem se k' tebi frej pousdignit.

Shellil je une frej se pousdignit, katire je djal: kdu bo meni dal perute, koker enemu golobu, taku se bodem pousdignil, inu bodem pokoj najdel.

Kaj je bel pokojnu, koker enu oku, katuru na nobeno posvejtno rezh na gleda? Inu kaj je bel proštu, koker eden, katire na letemu svejtu nezha na shelly?

Satu je potreba zhes use stvary se pousdignit, al per taisteh samu memu jiti, inu sebe

popolnema sapustiti, v' enemu samaknenju tega serza biti, inu resgledat, de ti en stvarnek useh rezhy s' temi stvarmy nezh enakega nimash.

Aku ta zhlovek na bo od useh stvary odlozhen, na more prov frej na boshje rezhy misliti.

Satorej se malu premishluvavzov, inu v' boshje rezhy samaknenedh lady snajde, dokler se na snajo od teh prejdeozheh stvary popolnema lozhiti.

2. K' temu je ena velika gnada potrebna, katira to dusho pousdigne, inu njo samo zhes use umakne.

Inu aku ni ta zhlovek v' duhu pousdignen, inu od useh stvary prost, ter s' Bugam vesh sklenen, karkuli on sastopi, ali kar on ima, nima sa veliku dershanu biti.

Dolgu bode taiste mejhen, inu nisku leschal, katira kej sa veliku fhtema, sunej to edino, naismirjeno, inu vezhno dobruto.

Sakaj kar je sunej Boga, tu je en nezh, inu ima sa nezh dershanu biti.

Velek reslozhek je med modrustjo enga resvetlenega, inu bogabojezhiga zhloveka, inu med enga uzhenega, inu pridnega snanjam, inu uzhenustjo.

Veliku shlahtneshe je ta uk, katire doli s' boshjiga noterdajanja pride, koker leta, katire se skus zhlovefshko umetalnost s' veliko mujo sadoby.

3. Veliku se njih snajde, katire shelle boshje rezhy (premishtuvati, inu ogleduvati, kar pak k' temu flishe, se ony na poslisajo sturiti.

Ena velika sadershba je, de se le v' snamineh, inu sunajneh rezheh saštoji, inu se malu preskerby, kar k' enemu popolnema doli-trenju tega shivota flishe.

Jest navem, kaj je tu, kajsan duh nasf vodi, inu napeluje, ali kaj menemo mi, kir sa duhovne, ali bogabojezhe dershani, inu imenuvani bodemo, de vender tulkajn muje, inu vezhi fkerby sa te prejdeoze, inu poredne rezhy imamo, inu od nasheh snoterneh rezhy, koku je s' nasfimi dushami ufhafanu, poredku is prov fskupspraulenem misljam preudaremo.

4. O Bugu se usmili! de kir se mi le enu mejhenu v' duhu ukup spravemo, sdajzi supet venplanemo, inu nashe della s' enem ojstrem sprashuvanjam na prevagamo.

Na pomirkamo, kje nashe shelle tizhe, inu koku nazhistu je use nashe djanje, na obshalujemo.

Kir je use zhlovestvu svoje pote, ali shivlenje blu resdjalu, ali pokasilu, satu je bil pershl ta velike potop.

Dokler tedej nashe snoternu poshellenje, inu nagnenje je slu pokashenu, na more dergazhi biti, koker de nashe della, koker enu

snamine, tega pomankanja snoterne mozhy bodo pomanklive; inu strohlive.

Is enga zhistega serza pride ta sad enga brumnega shivlenja.

5. Kulku, inu kaj je kdu sturil, bode uprashtanu, koku velik je pak ta ajfer, inu ta zhednost, is katire on della, na bode taku fkerbnu preudarjenu.

Se uprashta, aku je kdu mozhan, bogat, lep, sastopen, en dober pisar, en dober peuz, en dober dellovez, aku je pak ubog v' duhu, poterpeshliv, krotak, pohlevn, andohtlev, inu koku je od snotrej ushafan, njih malu uprashta.

Skus naturo se lete sunajne rezhy tega zhloveka ogledajo, ali skus gnado se k' tem snoternem rezhem pride, inu oberne.

Ta natura bode dostikrat ogolfana, ta gnada ima saupanje na Boga, de na bode omo-tena, inu sapellana.

XXXII. POGLAVITNE DEJL.

Koku ima ta zhlovek sam sebe satajiti, inu ushem shellam se odpovedati.

1. Gosp. Syn ti na moresh te popolnema fra-josti ushivati, aku ti sam sebe do konza na satajish.

Koker eni jetniki v'shelesju to taisti, katiri to lestnust, inu sami sebe ljubjo, katiri so lakomni, radovedni, samopasni, inu ishejo uselej zartlive, inu mehke rezhy, inu nekar tu, kar JEsusu Kristusu flishe, temuzh si dostokrat smishlujejo, inu fkladajo ene rezhy, katire vender na bodo nobene stanovitnosti imele.

Sakaj use bode poginelu, kar is Buga na pride.

Ohrani ta fizer kratke, ali popolnema nauk: sapusti use rezhy, taku bosh neshil use rezhy: pusti tu nasmasnu poshellenje, taku bosh ta pokoj najdel.

Letu sam per sebi premishluj, inu kir bosh letu dopolnil, bosh use sastopil, inu de je temu taku, sapopadel.

2. *Hlap.* Gospud! letu ni enu dellu le enga dneva, inu ni ena igrazha teh otrok, ja v' letemu kratkemu nauku je popolnema brumnost useh duhovneh, inu bogabojezheh ludy sapopadena.

3. *Gosp.* Syn! ti se nimash sdajzi ustrašiti, ne per ti prizhi zagov postati, kir shivljenje teh popolnema brumneh sasilisheh, temuzh ti se imash veliku vezh k' vikschem rezhem pousdignit, ali usaj tu narmajnshe is ferzhnem poshellenjam po taistem sdihuvati.

Oh! de bi taku s' tabo ushafanu bilu, inu de bi ti taku delezh bil pershl, de bi sam sebe

na lubil, inu de bi ti moji, inu tega Ozheta, katirega sem tebi sa tvojiga visharja dal, voli se popolnema podvergil, taku bi meni sylnu dopadel, inu ushezh bil, inu bi tvoje shivljenje v' myru inu veselju naprejshlu.

Ti imash she veliku rezhy sapustiti, katire aku ti meni zhistu na isrozhish, na bosh dosegel, kar shellish.

Jest tebi svjetujem, de od mene kupezh tu skus ogn ozhishenu slatu, de bogat postanesh; tu je: de kupezh to nebeshko modrust, katira use posvejtnu blagu sanizhuje, inu s' nogami tepta.

Postavi od sad to posemelsko modrust, use zhloveshku, inu lestnu dopadenje.

4. Jest sem rekal, de imash kupiti te slabe, inu mejhene rezhy na mesti teh shlahtnen, inu pred ludmy visokeh rezhy.

Sakaj ta prava, inu nebeshka modrust bo de dershana sa mejheno, inu slabo, inu je skorej posablana, katira od sebe veliku na dershy, inu na ishe na temu svejtu pohvalena biti. Leta bo res od njih dosti s'ustmi hvalena, ali is shivljenjam so delezh prezhi od nje, vender je ona en preshlahtne kamen, katire je pred nji-mi dosti skrit, inu nasnan.

XXXIII. POGLAVITNE DEJL.

Od nastanovitnosti tega serza, inu koku se ima ta
manenga k' Bogu, koker k' poslednemu kon-
zu vishati.

1. Gosp. **M**oj syn! na saupej tvojimu nagnen-
ju, katiru je sdej; kir kimalu
bode v' enu drugu spreminenu.

Koker dolgu bodesh shivil, bosh tudi zhes
tvojo volo ti nastanovitnosti podvershen, ta-
ku, de se bosh sdej vesel, sdej shalosten, sdej
pokojin, sdej smamlen, sdej andohtliv, sdej
mlazhen, sdej fkerben, inu marliv, sdej tosh-
liv, sdej teshaven, sdej lohak snajdel.

Ali zhes use lete naobstojezhe rezhy sta-
noviten obstoi en moder, inu v' temu duhu
fkushen, katire se na ahta tega, kar v' sebi ob-
zhuti, ali od kod ta vejter, te nastanovitnosti
paha, temuzh mirka, de usa njegova misl, inu
manenga k' spodobnemu, inu narbulshemu zi-
lu, inu konzu doyde.

Sakaj na takeshno visho bode eden samo-
gel sam per sebi, inu napremaknen oflati, inu
se s' ozhesam ene zhiste manenge med tulkajn
use sorte perpadkeh k' meni stanovitnu obra-
zhuvati.

2. Kulker pak zhistifhe je tu oku ene dobre manenge, tulkajn stanovitnishe se hode v' tulkajn viharjih teh supernost, inu skushnav.

Ali v' velikeh rezheh bode tu oku ene dobre manenge satemnenu, dokler se kmalu na eno reslushtlivo rezh, katira naprejpride, osre, inu oberne.

Dokler malukedej se eden od madesha lest-nega ifkanja sgol proft snajde.

Taku so nekedej ti Judje v' Bethanjo k' Marthi, inu k' Marij pershli, ne le samu savol JEsusa, temuzh tudi, de bi Lazarusa videli.

Satu se more tu oku te manenge ozhistiti, de bode dobru, inu pravizhnu, inu zhes use druge rezhy k' meni navishanu.

XXXIV. POGLAVITNE DEJL.

De enemu, katire Boga lube, Buh zhes use rezhy, inu v' useh rezheh dopade.

1. Hlap. **P**ole moj Buh, inu use! kaj ozhem jest vezh, inu kaj bulfhega, inu frezhenshega morem shelleti?

O koku dopadliva, inu flatka je leta beseda! ali samu taistemu, katire lube Boga, nekar ta svejt, inu nekar te rezhy, katire so na temu svejtu.

O Moj Buh, inu use! Temu saštopnemu je sadošči rezhenu, inu temu, katire Boga lu-
be, je enu veselje, letu pogostu isrezhi.

Use rezhy lo perjetne, kir sè ti v' prizho,
kir pak ti sraven ni sè, lo use superne, inu
toshlive.

Ti šturish enu pokojnu ferze, inu dafh en
velek myr, inu pravu veselje.

Ti šturish, de se od useh rezhy dobru der-
shy, al misli, inu de ti bosh v' useh rezheh
zhastit, inu hvalen, inu de bres tebe na more
nobena dolgu dopasti: ali aku ena rezh ima
perjetna, inu dopadliva biti, more tvoja gna-
da v' prizho biti, inu s' gbirzam tvoje modru-
sti se ogbirzati.

2. Katiremu ti dišhish, ali dopadesh, kaj
bi njemu dobru na dišhalu, ali dopadlu? inu
katiremu ti na dišhish, kaj njemu more k'
veselju biti?

Ali modri tega svejta, inu taišti, katirem
te telesne rezhy deshe, odstopajo od tvoje
modrusti; dokler per uneh se use prasnu, inu
golu, per teh pak ta smert snajde.

Katire pak škus sanizhvanje posvejtne
rezhy, inu škus dolitrenje teh telesnih shella sa
tabo hodjo, bodo resnizhnu sa modre sposna-
ni, dokler bodo od teh prasneh rezhy k' res-
nizi, inu od telesnih k' duhu perpellani.

Takefhnem ludem difhy Buh, inu kar se dobrega v' teh stvaréh snajde, letu use obernejo k' zhafty svojiga Stvarneka.

Ali vender je slu reslozhen, inu dergazhi ta shmah, inu pokufhnja tega Stvarneka, inu teh stvary, te vezhnosti, inu tega zhasa, te nasturjene luzhi, inu te svetlobe, katira nam fkus noternu resvetlenje doyde.

3. O ti vezhna luzh, katira use stvarjene luzhi preseshesh, pusti doli od visokusti tvoje svetlobe, inu prederi use snoternu mojiga serza.

Ozhisti, resveseli, resvetli, inu oshivi mojiga duha, inu use njegove mozhy, de se jest bodem mogel tebe bres use mase tega veselja dershati.

O kedaj bo pershla ta srezhna, inu sashelena ura, de ti mene bosh s' tvojo prizhnostjo nasitil, inu meni bosh use gladku v' useh rezheh postal?

Koker dolgu letu meni na bode dodejleno, na bo v' meni enu pravu, inu popolnema veselje.

V' meni she uselej shivy (Bogu se usmili) ta stare zhlovek, she ni do konza krishan, ne popolnema umorjen.

On she mozhnu super tega duha poshelly, on obudy snoterne vojske, inu na pusty permyru tu kraylestvu te dushe.

4. Ali ti o Gospud! katire zhes to sylo tega morja gospodujesh, inu to napokojnost nje-

njegovih valovov potalashesh, ustani gori, inu pomagej meni.

Refkropi te ludy, katire se shelle vojfkovati, inu poteri taiste v' tvoji mogozhnosti.

Iskashi na meni, te ponishnu profem, tvoje velike zhudesha, de bode tvoja roka visoku zhesheha; sakaj jest nimam nobenu drugu upanje, ne perbeshalshe, koker v' lamera tebe, o moj Gospud, inu Buh!

XXXV. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek ni shiher pred /skushnavam v' temu shivlenju.

I. *Gosp.* Syn! ti ni se nigdar shiher v' letemu shivlenju, temuzh ti poterbujesh usake dan duhovnega oroshja, koker dolgu ti shivish.

Ti prebivash med sovrashnekami, inu ony od desne, inu leve strany zhes tebe se vojskujejo.

Aku tedej poufod se na bosh poslushils'to brambo te poterpeshlivoosti, na bosh dolgu bres rane ofal.

Inu zhes letu, aku tvoje serze terdnu v' mene na postavesh, s' eno terdno volo use rezhy savol mene preterpeti, na bodesh samogel to grosno vojsko prestati, ne k' premaganju teh isvoleneh pridti.

110 Satorej moreh serzhpu skusi use predreti, inu se s' mogozhno roko usem spruti postavlenem supernostam superpostaviti.

111 Sakaj ta nebeska manna se temu, katire premaga, dodejly; temu lenemu pak, inu namarnemu velike reve, inu nadluge naprejstoj.

2. Aku ishesh ta pokoj v' letemu shivlenju, koku bosh mogel tedej k'temu vezhnemu myru, inu pokoju pridti?

Na postavlej se na mnogu pokoja, temuzh na veliku terplenje.

Tega pravega myru na ishi na semli, temuzh v' nebeseh, nekar per ludesh, ne v' teh drugeh stvarsh, ampak v' samemu edinemu Bogu.

Savol boshje lubesni imash use volnu terpeti, namrezh teshke della, bolezhine, skushnave, nadleshuvanje, stiskanje, potrebe, bolesni, kervize, opravljanje, ozhitanje, dolitrenje, sashpotvanje, svarjenje, inu sanizhuvanje.

Lete rezhy pomagajo k'eni pravi brumnofti, lete rezhy skushajo enga Kristusovega shularja, lete rezhy kujejo to nebesko krono.

Jest bodem dodejlil ta vezhni lon sa kratku dellu, inu mujo, inu sa mineozhe sashpotuvanje to vezhno zhast.

3. Menesh le ti, de bosh uselej po tvoji voli duhovne troshte imel?

Moji Svetniki ni so uselej take imeli, ampak so imeli velike teshave, use sorte skufh nave, inu velike britkuſti.

Ampak ony so se v' useh rezheh poter-peshlivu sadershali, inu so vezh na Boga, koker na se saupali, sakaj ony so dobru vedeli, de use terplenje tega shivienja ni sadoſti urednu, to perhodno vezhno zhaſt saflushiti.

Ozheſh ti sdajzi imeti, kar veliku ludy ſkus obilne ſolſe, inu veliko mujo so kumej sadobili?

Zhakej na Gospuda, moſhku se vojskuj, inu terden bodi; na bodi nasaupliv, na odstopi; ampak truplu, inu duſho ſtanovitnu poſtavi sa zhaſt boſhjo.

Jest bodem use obilnu polonal, jest v' vseh tvojih teshavah per tebi bodem.

XXXVI. POGLAVITNE DEJL.

Zhes te prasne, inu krive ſodbe teh ludy.

I. Goff. Syn! poſtavi tvoje ſerze terdnu v' tega Gospuda, inu se na boj teh ludy ſodbe, hir se v' tvoji veſty pravizhen, inu nadolshen snajdeſh.

Dobruje, inu Bogu dopadlivu na takeſhno viſho terpeti, inu letu ni teſhku enemu, katire je is ſerza pohlevn, inu vezh na Boga, koker ſam na se saupa.

Veliku ludy veliku govory, satu njim ni veliku virjeti.

Ali usem ludem sadoſti ſturiti ni mogozhe. Deflih ſe je Paulus pomujal v' Gospudu ſlednemu dopaſti, inu ſlehernemu je uſe poſtal: vender je ſa ſgol malu derſhal od zhloveſhkega dneva obſojen biti.

On ſi je sadoſti perſadel ſa drugeh brumnost, inu iſvelizhanje, kulker je na njemu ſtalu, inu je ſamogel ſturiti: de bi pak v' zhaſu od drugeh na bil ſojen, ali ſanizhuvan, ni mogel ubraniti.

Satu je uſe Bogu perporozhil, katire uſe vide, inu ſpoſna, ter ſe je s' poterplenjam, inu ponishnoſtjo pred hudobnemi uſtmi, inu pred taiſtimi, katiri ſo praſne, inu leſhnive rezhy ſuper njega ſmiſhluvali, tudi pred taiſtem, katiri ſo ſe po ſvoji namarnoſti hvalili, branil, inu obvaruval.

Vender je v' zhaſu odgovor dal, de bi ſe ti ſlabi nad njegovem molzhanjam na pohujſhali.

3. Kdu ſe ti, de ſe bojiſh obſojen biti od enga mertvaſhkega zhloveka, katire je doneſ, inu jutri njega na bo vezh ſgledat?

Boga ſe boj, taku ſe ſtrahu teh ludi na boſh ahtal, inu bal.

Kaj menesh, de eden tebi s' beſedami, al s'kervizo more ſhkoduvati? on ſam ſebi vezh,

ko-

koker tebi shkoduva, inu on na bo boshji sodbi odsihl, bodi si, katirekuli ozhe.

Imej ti Boga pred ozhmy, inu s' pertoshlivemi besedami se na prepirej.

Aku se sdej tebi dosdeva, de fi dolipotlazen, inu moresh framoto terpeti, katiro ni se saflushil, nimash satu navolen biti, de skus napoterpeshlivoost tvojo krono na pomajns hash.

Temuzh poglej veliku vezh k' meni v' nebefa, kir sem mogozhen pred ushem safhpotvanjam, inu kervizo obvarvati, inu slednemu po njegovemu djanju poverniti.

XXXVII. POGLAVITNE DEJL.

Koku ima ta zhlovek sam sebe popolnema goridati, de on to pravo frajost svojiga serza sadobiti samore.

1. Gosp. Syn! sapusti sam sebe, taku bodesh mene neshil.

Stoj bres usega isvolenja, inu bres use lestnusti; taku bosh uselej kej perdobil.

Dokler tebi bo sdajzi vezhi gnada dodelena, koker hitru se bodesh goridal, inu v'temu stanoviten ostal.

2. Hlap. Gospud! kulkukrat bi se jest imel goridati, inu v'zhim bi se jest imel sapustiti?

3. *Gosp.* Uselej, inu ufako uro, taku dobru v' velikemu, koker v' mejhenemu. Jest nezh ven na usamem; temuzh v' useh rezheh tebe ozhem golega imeti.

Koku bi ti mogel dergazhi moj, inu jest tvoj biti, aku od snotrej, inu od sunej tvojo lestno volo na opustish?

Kulker hitrejshe letu sturish, tulku bulshi je tebi, inu kulker bel popolnema, inu svestejshe se letu sgody, tulkajn vezh meni dopadesh, inu tulkajn vezh bodesh is tega sadobil.

4. Nekateri se gorisdadò, inu isrozhe, ali s' enem venusetkam, kir ony Bogu popolnema na saupajo, inu se ahtajo sami sebe ofkerbeti.

Nekateri se pervezh popolnema gorisdadò; kader pak bodo v' eni skushnavi sapopadeni, se supet potler nasaj k' svoji voli, inu shellam vernejo; satorej na morejo! v' zhednosti, inu brumnosti gorijemati.

Leti na morejo k' eni pravi frajosti enga zhistega serza, ne k' ti gnadi moje perjetne perjasnosti pridti, aku se ony popolnema gori na sdadò, inu se sledni dan meni popred gori na ofrajo: bres katirega na morejo s' mano stanovitnu skleneni oftati, inu mene ushivati.

5. Jest sem tebi dostikrat rekal, inu she sdej supet povem: nezh si na isvoli, inu nezh si lestnega na dellaj, taku bosh en velek snoterne myr ushival.

Dej use sa use, nezh na ishi, nezh nasaj na shelli, stoj zhistu, inu stanovitnu v' meni, taku bosh ti mene imel.

V' serzu bodesh prost, inu ta tema na bo-
de tebe doliterla.

K' temu se ti flisej, letu prosti, letu shelli, de bi nezh lestnega na imel, inu taku nag sa nagem JEsusam hoditi, tebi odumreti, inu me-
ni vezhnu shiveti mogel.

Takrat bodo usi prasni dosdevki, hu-
dobne smotnave, inu napotrebne skerby
nehale.

Takrat bo tudi ta nasmasne strah odstopil,
inu usa naspodobna lubesen bo odumerla.

XXXVIII. POGLAVITNE DEJL.

*Od dobrega governanja v' sunajneh rezhgh, inu
koku en zhlovek v' useh svojih nadlugah ima
k' Bogu beshati.*

1. Gosp. Syn! ti se imash na uso visho possi-
fati, de po v' useh krajih, v' use-
mu tvojimu djanju, inu sunajnemu opravilu
od snotrej prost, inu sam zhes sebe mozhan
bodesh, taku, de use rezhy bodo pod tabo,
inu nikar ti pod njemi.

De bosh en Gospud, inu oblastnik tvoji-
ga djanja, inu nekar en hlapez, ne koker en
na prudej postaulen flushen.

Temuzh veliku vezh koker en prost, inu
en prave Hebræer v' tu isvolenje, inu prostust
teh otrok boshjih prestavljen.

Katiri te prizheozhe rezhy pod nogami
imajo, inu te vezhne spremishlujejo.

Katiri te prejdeozhe rezhy s' tem 'levem
ozhesam, te vezhne pak s' tem delnem ogle-
dujejo.

Katiri od tega zhasniga na bodo nagneni,
de bi se tegaittega derskali, temuzh veliku
vezh tu zhasnu obrazhujejo, de taistu njim k'
temu flushe, h' katiremu od Boga koker tega
narvikshega Mojstra (katiri v' svojih stvarch
nezh smeshanega ni pustil) je odlozhenu, inu
goripostavlenu.

2. Ti se nimash v' useh pergodkeh na su-
najni ogled sapustiti, ne use, kar se sishal,
inu vidil, s' telesnimi ozhmy ogledati; temuzh
v' ene fleherni rezhe s' Moysefam v' ta taber-
nakel, al utto hitru se podati, tamkej se s'
Gospudam posvjetuvati, taku bosh v' zhasu
bohji odgovor flishal, inu v' dosti prizheo-
zheh, inu perhodneh rezheh bosh dobru pod-
uzhen vonkej pershle.

Sakaj Moyfes kulkukrat so njemu zvib-
luve rezhy, inu uprashanja naprejpershle, je
uselej svoje perbeshalshe k' tabernakelnu usel,
inu

inu k' odurazhanju teh navarnost, inu pregreh
teh ludy je on svojo pomuzh per molitvi iskal.

Taku bi ti tudi imel v' tu skrivnu mestu
tvojiga serza beshati, inu tamkej boshjo mi-
lost fkerbnu na pomuzh klizhati.

Satorej se bere, de Josue, inu ti Israel-
ski otrozi so bli od Gabaonitarjov ogolfani,
dokler ony popred ni so Boga sa svjet upra-
fhali; Temuzh kir so temu perlisnenemu go-
vorjenju prevezh virjeli, so bli fkus to hinau-
sko brumnost omoteni, inu sapellani.

XXXIX. POGLAVITNE DEJL.

*De ta zhlovek se nima prenaglu, inu napokojnu v'
svojih rezheh sadershati.*

1. Gosp. Syn isrozhni meni uselej tvoje rezhy,
inu jest bom ob pravemu zhasu
taiste prov isrounal.

Pozhakej na tu, kar bom jest obernal, ter
bosh ta nuz obzhutil.

2. Hlap. Gospud! rad, inu volnu use mo-
je rezhy tebi isrozhim, dokler kar jest menim,
inu si smishlujem, meni malu samore pomagati.

Ah! de bi jest letem perhodnem pergod-
kam nekar prevezh serze na perloshil, temuzh
de bi se k' tvojimu dopadajenju bres odlashan-
ja goriofral.

3. *Gosp.* Moj syn! ta zhlovek dostikrat eno rezh naprejšene, katiro shelly; koker hitru pak on k' taiti pride, sazhne dergazhi misliti, sakaj tu nagnenje, inu poshellenje na obštane s'myram na eni rezhi; ampak nals dhe veliku vezh od ene rezhy do te druge shene.

Satu ni sa mejhenu dershati, tudi v' teh narmajnsheh rezheh se snati sapustiti.

4. Sam sebe satajiti, je tega zhloveka resnizhne nuz, inu gorijemanje, inu en zhlovek, katire je lam sebe satajil, je zelu prost, inu shiher.

Ali ta stare sovrashnek, katire je usemu dobremu super, na preneha s'to skushnavo, ampak nuzh, inu dan se pomuja tega zhloveka napellati, de bi le kje mogel enga nasavarnega v' svoje golufne saderge, iuu mreshe samotati.

Zhujte, inu molite, prave ta Gospud, de v' skushnavo na padete.

XL. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek nezhdobrega sam od sebe nima, inu v' nobeni rezhi se nima snashati, inu pohvaliti.

i. *Hlap.* **G**ospud! kaj je ta zhlovek, de ti na njega spomnish, ali kaj je ta syn tega zhloveka, de ti njega damu obisheh?

Kaj

Kaj je ta zhlovek saflushil, de ti njemu tvojo gnado dodejlish?

Gospud! koku bi se jest mogel pertoshiti, aku ti mene sapustish, ali koku bi jest mogel s' pravizo sa slu useti; aku na sturish, kar tebe prosem?

Ja po pravi resnizi jest na morem nezh drugega misliti, inu rezhi, temuzh, Gospud! jest sem en nezh, nezh na samorem, nezh dobrega nimam sam od sebe, ampak v' useh rezheh dolijemlem, inu se v' nezh usefkusi obrazham.

Inu aku ti meni s' tvojo pomuzhjo na perstopesh, inu mene od snotrej na poduzhish, do konza mlazhen, inu resbersdan postanem.

2. Ti pak o Gospud! se, inu ostanesh uselej enak, inu naspreminen, uselej dobrutliv, pravizhen, inu svet na vezhne zhase, kir use rezhy v' tvoji modrusti dobru, pravizhnu, inu svetu rovnash, inu vishash.

Jest pak, kir sem bel k' dolijemanju, koker k' gorijemanju nagnen, na obstanem stanoviten v' enemu stanu, ampak koker ta zhafs fedemkrat se jest spreminim.

Vender bode hitru bulshi s' mano, kader bode tebi dopadlu, inu bosh ti meni tvojo roko k' pomuzhi podal; sakaj ti sam bres zhloveshke pomuzhi samoresh meni pomagati, inu mene tulkajn poterditi, de se moje oblizhje na bo vezh k' enem, al drugem rezhem obrazhuvalu,

valu, temuzh de bode moje serze k' tebi same-
mu obernenu, inu v' tebi pozhivalu.

3. Satu ke bi jest dobru snal usega zhlo-
veshkega troshta se snebiti, bodi si to andoht
fkus tu sadobiti, al savol potrebe, katira me-
ne nagajna, tebe iskati, kir ni zhloveka de bi
mene potroshtal.

Takrat bi se jest dobru mogel na tvojo
gnado sapustiti, inu tega daru enga novega
troshta se oveseliti.

4. Hvala bodi tebi, od katirega use pride,
kulkerkrat meni dobru grede.

Jest pak sem ena prasna rezh, ja sgol nezh
pred tabo, en nastanoviten, inu slab zhlovek.

Odkod tedej se jest samorem pohvaliti,
ali snafhat, al sakaj shellim, de bi se kej od
mene dershalu?

Ali morebiti od tega, kir sem nezh? ali
letu je zelu ena prasna rezh.

Sa resnizo ta pusta zhast je ena huda kuga,
inu ena do konza prasna rezh, dokler ona od
te prave zhasty sadershuje, inu to nebeshko
gnado odusame.

Sakaj kir ta zhlovek sam sebi dopade, te-
bi sovraih postane: inu kir zhloveshke hvale
sashelluje, bodo njemu te prave zhednosti
odusete.

5. Ta prava zhast pak, hvala, inu svetu
veselje je, se v' tebi samemu o Buh! inu nekar
sam v' sebi pohvaliti, samu v' tvojimu imenu, ina

nekar v' lestni brumnosti veselje imeti, ne v' obeni stvary, koker savol tebe se reslushtati.

Tvoje svetu ime bodi pohvalenu, inu nekar moje: tvoje dellu, inu djanje bodi povikshanu, inu nikar moje: tvoje svetu ime bodi zhesshenu, meni pak nima od zhloveshke hvalle nezh perloshenu biti.

Ti se moja zhaft, inu hvala, ti se mojiga ferza veselje.

V' tebi se ozhem pohvaliti, inu zel dan resveseliti, kar pak mene amtizhe, se na bom pohvalil, koker v' moji slabusti.

6. Nej si ti Judje eden od drugega zhaft ishejo, jest pak bom taisto iskal, katira je od samega Boga.

Sakaj usa zhloveshka hvala, usa zhasna zhaft, inu usa posvejtna visokust tvoji vezhni zhasny prutipostavlena, je ena prasna rezh, inu perproshena.

O ti moja resniza, ti moja milost, ti moj Buh, ti sveta Troyza! tebi sami bodi hvala, zhaft, muzh, inu povikshanje od vekumej, do vekumej. Amen.

XLI. POGLAVITNE DEJL.

Od sanizhuvanja use posvejtne zhasny.

1. Gosp. Syn! nekar si k' ferzu na jemli, inu shal ti na bodi, aku videsh, de dru.

drugi bodo v' zhafty dershani, inu poviklani; ti pak bosh sanizhuvan, inu ponishan.

Pousdigni tvoje serze k' meni v' nebesa, taku tebi teh ludy sanizhuvanje na bo shal djalu na semli.

27. Hlap. Mi smo v' slepoti, inu skus prejdeozhe, inu prasne rezhy tega svejta bodemo hitru sapellani.

Aku se jest prov ogledam, meni se nigdar ni nobena kerviza od ene stvary pergodila; satu nimam urshaha se zhes tebe pertoshiti.

Dokler pak sem se jest dostikrat, inu mozhnu zhes tebe pregreshil, po pravizi se use stvary zhes mene usdigujejo.

Satu meni po pravizi shpot, inu sanizhuvanje, tebi pak zhaft, inu hvala flishe.

Inu aku se jest k' temu nozhem udati, inu perpravlen biti, de bi jest rad, inu volnu od useh stvary othl sanizhuvan, sapushen, inu do konza sa nezhi dershan biti, taku jest na morem od snotrej resmyrjen, inu ustanuvan, al poterjen, ne v' duhu resvitlen, ne s' tabo popolnema sloshen, inu sklenen biti.

XLII. POGLAVITNE DEJL.

De ta myr nima v' te ludy postavlen biti.

I. **M**oj syn! aku ti tvoj myr postavesh na enga zhloveka, satu, kir on s' tabo der-

dershy, inu ti s' njim shivish, bodesh naita-
noviten, inu v' napokoj samotani.

Aku se pak ti k' ti resnizi, katira uselej
shivy, inu ostane, obernes, te na bo re-
shalil en perjatel, akulih on od tebe odstope,
ali odumerje.

V' meni ima ta lubesen tega perjatla stati,
inu en sledne, katirega ti sa brunnega der-
shish, inu v' temu shivlenju sylnu sa lubu
imash, se ima savol mene lubiti.

Bres mene nez, na vela, inu na bode
dolgu terpella ta perjasnost, ja ni nobene pra-
ve, inu zhishte lubesni, katiro jest ne sem ukup
sdrushil.

Taku imash temu nagnenju pruti tem lu-
dem, katire lubesh, odumreti, de, kar tebe
amtizhe, bi shellil bres ufega zhloveshkega
troshta, inu tovarshstva biti.

Tulkajn se ta zhlovek k' Bogu perblishuje,
kulkajn se od ufega posvejtnega troshta od-
lozhuje.

On tudi tulkajn vikshe k' Bogu goriustaja,
kulker globokejs, hi se on dolispusty, inu mejn
sam od sebe dershy.

2. Katire pak sam sebi kej dobrega per-
klada, na pusty to gnado boshjo v' sebe pridti,
sakaj ta gnada svetega Duha ishe uselej enu
ponishnu ferze.

Aku bi ti snal sam sebe popolnema k' nez
sturiti, inu od use stvarjene lubesni se spras-
niti,

niti, taku bi jest k' tebi s' veliko gnado peršhl.

Kader ti na te stvary gledašh, inu se ose-
rašh, bode tebi ta pogled tega Stvarneka
oduset.

Uzhi se v' useh rezheh savol tvojiga Stvar-
neka se premagati, taku bosh samogel k' boshji-
mu sposnanju pridti.

Use, kar se naspodobnu lube, ina ogle-
duje, bodi si mejhenu, koker ozhe, od ve-
zhne dobrute nasajdershy, inu tega zhloveka
omadeshuje.

XLIII. POGLAVITNI DEJL.

*Od te prasne, inu posvejtne uzhenustli, ali
snanja.*

1. *Gosp.* Syn! napusti se skus tu lepu, inu
visoku govorjenje teh ludy na-
gniti; sakaj tu boshje kraylestvu na stoji v'
temu govorjenju, ampak v' ti zhednosti, inu
brumnosti.

Mirkej na moje besede, katire ushgó te
ferza, inu to dušho resvetle, k' grevenge na-
pellujejo, inu use sorte troshte dodejle.

Nekoli satu na beri, de bi sa bel uzhe-
nega, ali sa bel saštopnega dershan bil.

Uzhi se to pregreho dolitrete, sakaj letu
bo tebi vezh prida perneflu, koker de bi ti
veliku teshkiga uprašanja snal reslozhiti.

2. Kir

2. Kir bosh veliku bral, inu sastopil, je potreba, de se k' temu sazhetku useh rezhy povernefh.

Jest sem, katire te ludy kej snati uzhim, inu tam mejhenem eno bel sastopno uzhenost dodejlim; koker ony od enga zhloveka samorejo poduzheni biti.

Katiremu jest govorim, bode hitru sastopen, inu bo mozhnu v' temu duhu gorijemal.

Gorje taistem! katiri dosti ti radovednosti dopadeozheh rezhy od ludy sprashujejo, sa ta pot pak meni flushiti malu fkerbe.

Perfhl bode taiste zhafs, kader se bode Kristus en Mojster useh mojstrov, en Gospud useh Angelzov perkasal, inu ta uk, ali branje, tu je, te vesty useh ludy, inu enga slednega posebej bo sprashuval, inu saslishal.

Inu takrat bode Jerusalem s' laternami preiskanu, inu tudi te narfkrivnishhi rezhy te temote bodo ozhitne postale, inu nobeden jesik se na bo mogel sgovarjat, inu superflavit.

3. Jest sem, katire eno ponishno dusho v' enemn hipzu pousdignem, de tu ushafanje vezhne resnize veliku bel samore, sapopasti, koker de bi eden deset lejt se v' teh shulah uzhil.

Jest uzhim bres glasa, inu ropotanja teh besedy, bres smotnave teh dosdevkov, bres napihvanja te zhafty, inu bres usega prepiranja.

Jeſt ſem, katire uzhim te poſvejtne rezhy ſanizhuvati, na teh prizheozheh enu permersenje imeti, vezhne iſkati, vezhne rezhy ſa perjetne, inu uſhezh derſhati, pred zhaſtjo beſhati, pohujſhanje preneſti, uſe upanje v' mene poſtaviti, ſunej mene nizheſer ſhelleti, inu mene zheſ uſe rezhy ſ'eno gorezho lubesnjo lubiti.

4. Sakaj eden, katire je mene iſ zelega ſerza lubil, ſe je ſkus letu veliku boſhjih rezhy nauzhil, inu je prezhudne rezhy govoril.

On je vezh goriuſel, kir je uſe ſapuſtil, koker ke bi bil viſoke rezhy ſe uzhit ſe podal.

Ali jeſt pruti enem govorim gmejn rezhy, pruti enem poſebne rezhy: enem ſe jeſt lubesnivu ſkus podobe, inu ſnamine perkashem, drugem pak te ſkrivnoſti v' eni veliki luzhi reſodevam.

En glaſ, ali viſha tega podvuzhenja je v' teh bukvah, ali na bodo uſi enaku poduzheni, dokler jeſt ſem od ſnotrej en uzhenik te vezhne reſnize, ſpraſhuvauz tega ſerza, ſpoſnuvavz teh miſl, podviſhar tega djanja; jeſt ſlednemu dodejlim, kar ſa urednu, inu ſpodobnu ſpoſnam.

XLIV. POGLAVITNE DEJL.

De se nimamo teh sunajneh rezhy prevezh amuseti.

1. *Gosp.* **M**oj syn! potrebnu je, de ti veliku rezhy na vesh, inu sam sebe koker sa mertvega dershish na ti semli, inu koker de bi tebi zel svejt krishan bil.

Je tudi potrebnu, de ti veliku s' gluhem ufhesam pustish memujiti, inu veliku vezh na letu, kar k' myru tvoje veshy slishe, mislesh.

Nuzhnishe je tvoje ozhy odverniti od nadopadliveh rezhy, inu usakega per njegovi manengi pustiti, koker se v'prepiranje podati.

Aku bosh s' Bugam dobru stal, inu tvoje ozhy na njegovo sodbo obernil, bosh loshej prenesil, kader bi utegnel premagan biti.

2. *Hlap.* O Gospud! koku delezh smo mi perfhli? Pole! koku mi eno mejheno posvejtno shkodo objokamo, koku se mi sa en mejhen dobizhek pomujamo, inu tekamo? to duhovno shkodo pak pustimo v' posablivost pridti, inu se taishe zelu posnu kumej spomnemo.

Kar nam malu, al nezh prida na doneše, na letu svestu mirkamo; kar je pak zel potrebnu, namarnu pustimo memujiti: kir se ta zhlovek zelu na sunajne rezhy poda, inu islje,

inu aku se on hitru supet nasaj na verne, inu na pobulsha, rad inu s' volo v' teh sunajneh rezheh obleshy, inu obstane.

XLV. POGLAVITNE DEJL.

De ni usem ludem virjeti, inu de se ta zhlovek hitru s' jesikam spotakne.

1. *Hlap.* Gospud! poshli meni to pomuzh v' ti nadlugi, sakaj ta zhloveshka pomuzh je pusta, inu flaba.

Koku dostikrat ni sem tamkej vire neshil, kir sem njo menil najdti?

Kulkukrat sem njo neshil, kir ni sem imel upanje taisto najdti?

Prasnu je tedej tu upanje, katiru se v' te ludy postave, teh pravizhneh pak pomuzh, inu isvelizhanje je v' tebi o Gospud!

Bodi zheshen, inu pohvalen o moj Gospud, inu Buh! v' useh rezheh, katire se nam pergode.

Mi smo flabi, inu nastanovitni, hitru bodedemo sapellani, inu spremineni.

2. Kdu je ta zhlovek, katire bi se samogel taku savarnu, inu skerbnu v' useh rezheh obvarvati, de bi on kje v' zhasu v'enu sapelluvanje, ali smotnavo na padil?

Ali katire v' tebe o Gospud ! saupa, inu tebe s' pohlevnem serzam ishe, se taku lohku na spotakne, inu na pade.

Inu deslih on bode v' eno nadlugo padil, bodi si lih v' taisto, koker ozhe samotan, hitru bode od taiste skus tebe odreshen, inu od tebe potroshtan, dokler ti do konza na sapustish tega, katire v' tebe upanje ima.

Malukedej se snajde en taku svest perjatel, katire bi v' useh britkusteh svojiga perjatla stanovitnu per njemu obstal.

Sam edine ti o Gospud ! se ta narsvestejhe v' useh rezeh, inu sunej tebe ni nobeden takeshen.

3 Koku dobru sastopna je bila taista sveta dusha, katira je rekla: Moje serze, inu misl je ustanovljena, inu na Kristusa gruntana.

Aku bi taku s' mano ushafanu bilu, bi meni taku lohku ta zhloveshke strah teshave na dellal, tudi te ojstre besede bi jest tulkajn na obzhutil.

Kdu more use rezhy previdit, inu' kdu samore fleherni perhodni shkodi naprejpridti?

Kir te previdene rezhy nafs dostikrat ishaljo, inu nadleshajo, koku tesheishe nafs bodo te previdene ranile, inu udarile?

Sakaj pak jest revne zhlovek si ni sem bulshe previdil? ali sakaj sem jest drugem taku hitru virjel?

Ali mi smo zhloveki, ja nezh drugega ni smo, koker flabi zhloveki, akulih bi bli od mnogih sa angelze fhtemani, inu imenovani.

Gospud! komu bi jest imel virjeti, koker le tebi? Ti si ta resniza, katira na fally, inu na sapelle, inu namore falliti, ali sapellana biti.

Inu she vezh: Ufi zhloveki so leshnivi, pomanklivi, nastanovitni, flabi, slasti v'govorjenju, taku, de se nima hitru virjeti, kar se tudi od sunej vide, de bi bilu resnizhnu.

4. Koku modru se ti mene preopmnil, de bi se imel pred ludmy varvati: Inu de tega zhloveka sovrashneki so njegova dershina, inu domazhi ludje: inu de bi se tudi na imelu virjeti, aku eden rezhe: Pole! tukej je, ali pole! tamkej je.

Jest sem s' mojo lestno shkodo poduzhen, inu Buh othl! de bi letu meni k'eni savarnosti, inu nekar k'eni naumnosti na flushilu.

Nektere prave, varvej se, bodi savarn, ohrani, inu dershi per sebi, kar jest tebi povem. Inu kader jest molzhim, inu virjem, de je letu na skrivnem, on sam na more samolzhati, kar je shellil, de bi samolzhanu bilu; ampak sdajzi resodene sebe inu mene, in prezh grede.

Pred takefhnem naumnem govorjenjam, inu nasavarnemi ludmy obvarvej mene o Gospud,

puđ! de v' njeh roke na padem, inu nekoli
kej takšnega na dopernešem.

Dej meni gnado resnizhne, inu stanovit-
ne rezhy govoriti, inu odverni od mene de-
lezh en pregnan jesek.

Kar jest nozhem terpeti, tega se morem
jest na ufo visho anati, inu ogibati.

5. O kajsena dobra, inu myrna rezh je
od drugeh ludy molzhati, inu nekar use re-
zky bres reslozhka virjeti, inu tudi nekar ta-
ku lohku dalej resglasiti.

Malu ludem sam sebe resodeti, tebe pak
koker enga ogledvavza tega serza uselej iskati.

Tudi nekar se pustiti od flehernega vetra
teh besedy okulignati, temuzh vofhiti, inu
shelleti, de bi use snoterne, inu sunajne re-
zhy po dopadljivosti tvoje vole dopolnene
bile.

O koku varnu se ohrane ta nebeshka gna-
da od taisega, katire se ogible, de njegove
della med ludy na pridejo, inu se teh rezhy,
katire od sunej enu sazhudenje sture, na ahta,
temuzh se s' zelem flisam na taiste rezhy poda,
katire njemu pobulshanje tega shivlenja, inu
prave ajfer dadò.

Kulku ludem je fhkodvala, ta zhednost,
ali brumnost, kir je bla ludem na shanje dana,
inu presgudej hvalena.

Koku sylnu nuzna je bla ta gnada, katira
je bila samolzhana v' temu revnemu shivlenju,

katiru je ena vedna skufhnava, inu vojškuvanje.

XLVI. POGLAVITNE DEJL.

De se ima na Gospud Boga saupanje imeti, kader se ojstre besede zhes nafs usdignejo.

I. Gosp. Syn! stoj stanoviten, inu saupej na mene.

Kaj so te besede drugega, koker besede, katire skus left letę, inu enemu kamenu, tu je, enemu v' meni uterjenemu zhloveku na morejo fhkodvati?

Aku se kriv, smisli, de se rad ozhesb pobulshati.

Aku se ti nezg krivega na vęsh, premisli, de ozhesb rad letu savol Boga volnu terpeti.

Ni nobena velika rezg, de v' zhasu usaj ene besede preterpish, katire she na samoresb teshke shlake prenesti.

Inu sakaj tebi taku mejhene rezhy k' ferzu gredò? satu kir si she prevezh obzhutliv, inu na te ludy vezh, koker je potreba, porajtash.

Sakaj kir se bojish sanizhuvan biti, nozhesh savol tvojih tadlov, inu pomankanja posvarjenje terpeti, inu te isgovore k' enemu sakrivanju ishesb.

2. Ali bel se ogledaj, inu bosh sposnal, de v' tebi ta svejt, inu prasna lubesn ludem dopasti she shivy.

Satu kir nozhesh ponishan, inu savol tvo- jiga pomankanja saframuvan biti, se ozhitnu sklene, de ni se prov pohlevn, inu ni se temu svejtu odumerl, inu de ni tebi ta svejt krishan.

Ali poslushej mojo besedo, taku se na bosh deset taushent zhloveshkeh besedy bal.

Pole! aku bi se use letu zhes tebe reklu, karkuli narhujshega bi si eden mogel smislit, kaj bi tebi shkodvalu, ke bi ti use letu pustil memujiti, inu ne vezh, koker sa eno troho, al pleva dershal? bi se le tebi skus letu mo- gel en las spuliti.

3. Ali katire ni terdnega serza, inu Boga pred ozhmy nima, bode lohku skus eno be- sedo tega ozhitanja, ali tadlanja premaknen.

Katire pak v' mene saupa, inu na shelly v' svoji lestni sodbi stati, leta bode bres usega zhloveshkega strahu.

Sakaj jest sem sodnik, inu sposnavz useh fkrivnost, jest vem, koku se je ta rezh per- godila, jest sposnam tega, katire je to kervi- zo sturil, inu taistega, katire je kervizo terpil.

Od mene je ta beseda vonkejshta, skus moje perpushenje se je letu pergodilu, de bi is mnogih serz te misli bile resodete.

Jest bodem tega krivega, inu nadolshnega sodil, ali skus skrivno sodbo sem jest oth obedva poprej skufiti.

4. Tu sprizhuvanje teh ludy dostikrat fally, inu sapelle, moja sodba je resnizhna, bode obstalla, inu na bode okulivershena.

Ona je vezh tal perkrita, inu malu ludem v'ufaki rezhy snana; vender nikoli na fally, inu tudi na more falliti, akulih v'ozhëh teh naumneh se vide, koker de bi prov na bila.

Satu se ima v'useh fodbah k'meni tezhi, inu perbeshati, inu nekar se na lestno volo, inu dosdevanje sanesti.

Sakaj ta pravizhne se na bo shalil, karkuli se bode od Boga njemu permirlu. Deslih se bo kej krivega od njega naprejperneslu, vender na bo on na letu veliku porajtal.

Inu kader bi njega drugi na eno spodobno visho isgovarjali, na bo na letemu nobenega dopadenja imel.

Sakaj on premisli, de sem jest, katire tu serze, inu snoterne tega zhloveka ogledam, inu kir na sodem po oblizhju, inu koker se per temu zhloveku od sunej vide.

Dokler dostikrat se pred mojimi ozhmy snajde svarjenja urednu, kar po zhloveshki sodbi se dershi hvale urednu.

5. *Hlap.* O moj Gospud, inu Buh, pravizhne sodnik, ti mozhna inu poterpeshlive, katire to zhloveshko slabust, inu hudobo spo-
snash,

snafh, bodi moja muzh, inu use moje saupanje, sakaj moja vesh mene sadoſti na sashihra!

Ti vesh, kar jeſt na vem, satu je bilu meni potrebnu v' usemu ſvarjenju ſe ponisha-ti, inu taiſtu krotku preneſti.

Odpuſti tudi meni miloſtву, kulkukrat jeſt ni ſem taku ſturil, inu dodejli ſupet meni gnado vezhi poterpeſhlivoſti.

Dokler tvoja obilna miloſt je meni buſhe k' ſadoblenju tega odpuſhanja, koker moja pravi-za, katiro ſi doſdevam, k' iſgovorjenju taiſteh rezhy, katire ſo v' moji veshy ſkrite.

Akulih ſe nezh krivega na vem, vender ſe na morem, ſkus letu pravizhnega dellati, ſakaj kir tvoja miloſt odſtope, na bode no-beden ſhiv zhlovek pred tvojim oblizhjam pravizhen ſnajden.

XLVII. POGLAVITNE DEJL.

*De use teshavne rezhy savol vezhnega shivlenja
ſe imajo poterpeſhlivu preneſti.*

I. *Gosp.* Syn! na puſti ſi preteſhko naprej-
pridti to mujo, inu dellu, kati-ru ſe ſavol mene na ſe uſel, inu ſkus te nadluge napuſti ſe zaglivega dellati, temuzh moja ob-luba ima tebi v' uſeh perpadkeh muzh dajati, inu tebe potroſhtat.

Jest dobru premorem tebe zhes ufo visho,
inu iniro polonat.

Ti se na bosih tukej dolgu mujal, inu na
bosih uselej s' teshavami, inu is shaloftjo ob-
loshen.

Zhakej en mejhen zhafs, inu bosih v' krat-
kem ta konz usoga hudega vidil.

Enkrat bo ena ura pershla, v' katire bo
usa muja, inu napokojshena preshla.

Use je mejhenu, inu kratku, kar s' zha-
sam prejde.

2. Delej, kar dellash, svestu se mujej v'
mojimu vinogradu, jest bodem tvoj lon, inu
plazhilo.

Pishti, beri, poj, sdihuj, molzhi, moli,
terpi moshku use supernosti, tu vezhnu shiv-
lenje je usoga tega, inu she vezhega shtritanja
urednu.

Ta myr bo pershl v' enemu dnevu, kati-
re je temu Gospudu snan, inu na bode dne-
va, ne nozhy, namrezh tega zhafa, temuzh
ena vezhna luzh, ena naiskonzhana svetloba,
en stanoviten myr, inu enu shiher pozhivanje.

Na porezhesh takrat: kdu bo mene re-
shil od tega trupla te smerti? Na bosih tudi
upil: Gorje meni, dokler moje na ti semli
prebivanje je na dolgu potegnenu! Sakaj ta
smert bode okulivershena, tu isvelizhanje bo-
de bres usoga pomankanja, na bode nobena

brit.

britkuſt, temuzh enu isvelizhanſku veſelje, inu enu lubesnivu, perjetnu, lepu tovarſhtvu.

3. O ke bi ti bil vidil te vezhne krone teh Svetnikov v'nebeſeh, v'kajſeni veliki zhaſty ſe ony tudi sdej veſele, katiri nekedej ſo bli na letemu ſvejtü ſanizhuvani, inu ni ſo bli ſkorej tega ſhivlenja uredni derſhani, ſa reſnizo ti bi ſe noter do ſemle ponishal, ja veliku vezh ſhellil ſlednemu podverſhen biti, koker zhes enga ſamega goſpoduvati.

Ti bi tudi veſeleh dny tega ſhivlenja na poſhellil, ampak ſe vezh veſelil, ſavol Boga nadluge terpeti, inu bi ſa narvezhe dobizhek derſhal, ſa nezh med ludmy porajtan biti.

4. O ke bi ti lete rezhy dobru ſaſtopil, inu globoku k'ſerzu tebi ſhle, koku bi ſe ti podſtopil le enkrat ſe pertoſhiti?

Ni le urednu ſavol vezhnega ſhivlenja uſe teſhavne rezhy preterpeti?

Ni ena mejhena rezh, ſgubiti, al dobiti boſhje krajleſtvu.

Pouſdigni tedej tvoje obliſhje pruti nebeſam. Pole! jeſt, inu uſi moji ſvetniki ſo s'mano, katiri ſo na temu ſvejtü veliku ſhtritanja imeli, sdej ſe veſele, sdej ſo potroſhtani, sdej ſo ſaſhihrani, sdej pozhivajo, inu bodo bres uſega konza s'mano v'krajleſtvu mojiga Ozheta oſtali.

XLVIII. POGLAVITNE DEJL.

Od vezhnega veselja, inu od britkusti zhasnega shivlenja.

1. Hlap. **O** ti frezhnu, inu isvolenu stanu-
vanje tega sgunega mejsta! o ti
naršvetleishe dan te vezhnosti, katirega ta nuzh
na satemny, temuzh ta vezhna boshja resniza
ufeskusi resvetly, inu resije! o uselej vesele
dan, uselej shiher, inu v' svojimu stanu sta-
noviten, katire na bo nikoli v' eno supernost
spreminen!

O de bi se bil leta dan enkrat perkasal,
inu bi usem letem zhasnem rezhem enkrat konz
sturil!

On szer tem svetnikam s'vezhno svetlobo
svejti, tem popotnekam pak na semli samu od
delezh, koker skus en shpegel se leskazhe.

2. Ti nebesški mejstneki vedò, koku ve-
fel je leta dan, ti revni otrozi Evæ sdičujejo,
de ta dan njih shivlenja je grenak, inu otoshen.

Leti dnevi tega zhasa so kratki, inu hu-
di, polni britkusti, inu shalošti.

V' katireh bode ta zhlovek s'mnogimi gre-
hami omadeshuvan, s' mnogem terplenjam sa-
mreshen, s' mnogem straham stiskan, s' mno-
gimi skerbmy napet, s' mnogo radovednostjo
restresen, s' mnogimi prasnimi rezhmy samotan,
s'mno-

s' mnogimi smotnavami obdan, s' veliko mujo dolitert, skus te skushnave oteshuvan, skus te lushte oslaben, inu s' boshtvam martran.

3. O kedaj bo she en konz tega uslega hudega? Kedaj bom enkrat refhen od te revne flushnosti teh grehov.

Kedaj bom jest o Gospud! na tebe samega mislil? kedaj se bom jest v' tebi popolnema veselil?

Kedaj bom bres use saprege, toshlivoſti, inu teshave te dushe, inu teleſa v' pravi frajosti shivil?

Kedaj bo she en ſtanoviten, terden myr, inu pokoj, en nasmeſhan, inu shiher myr, en myr od snotrej, inu od sunej, inu en po useh krajih obſtojezh myr?

O dobrutlive JEſus! kedaj bom jest pred tabo ſtal, inu tebe gledal? kedaj bom jest vidil to zhaſt tvojiga krajleſtva? kedaj boſh ti meni use v' useh rezheh ratal?

O kedaj bom jest per tebi v' tvojimu krajleſtvu, katiru ſe ti tvojim isvolenem od vekumej perpravil?

Jest ſapushen, boſhen, inu v' eno ſovrashno semlo poſtavlen, kir ſe uſakdanu vojskuvanje, inu narvezhi naſrezhe ſnajdejo.

4. Potroſhtej mojo revſheno, pomajnshej mojo ſhaloſt, ſakaj use moje ſhellę po tebi sdihujejo.

Dokler use je meni ena tefhka butara, kar meni ta svejt k' enemu troshtu ponuja.

Jest tebe shellim od snotrej s' zelem serzam ushivati, ali na morem dosezhi.

Jest si vofhem teh nebesfhekeh rezhy se dershati, ali te posvejtne rezhy, inu tu premalu dolitertu nagnenje mene sadershuje, inu brane.

Jest bi othl, de bi moja dusfa zhes use rezhy gospoduvala, ali jest bom posylen tudi zhes mojo volo temu shivotu podloshen biti.

Taku jest nasrezhen zhlovek is sam sabo se vojskujem, inu sem sam sebi teshaven ratat, kir ta duh gori, ta shivot pak doli ulezhe, inu syle.

5. O kaj jest od snotrej terpim, kader jest v' mojimu serzu te nebesfheke rezhy spremishlujem, kir sdajzi meni, kader molem, ena velika tropa teh shivotneh shella na pruti pride?

O moj Buh! na odstopi delezh od mene, inu ne ogni se v' tvojimu serdu od tvojiga hlapza.

Sabliskej s' tvojo svetlobo, inu reskropi taiste shivotne shelle, pusti vunkej tvoje strele, taku bodo usi hudobni dosdevki tega sovrashneka k' shpotu sturjeni.

Spravi fkupej k' tebi moje pozhutke, sturi, de bodem na use posvejtne rezhy, posabil, dodejli meni, de bodem mogel hitru use pregrehne misli savrezhi, inu sanizhuvati.

Pridi meni k'pomuzhi o ti vezhna resniza, de mene nobena posvejtna, inu prasna rezh na premakne!

Pridi sem ti nebeshka flatkust, de bo usa nasnashnost pred tvojim oblizhjam pobegnila.

Odpusti tudi meni, inu milostvu persanesi, kulkerkulikrat jest v' molitvi dergam, koker na tebe mislim.

Sakaj jest resnizhnu sposnam, de sem se navadil v' ti molitvi ramnu restresenu sader-shati.

Dokler dostikrat na temu mestu ni sem, kir is shivotam stojim, al sedim, temuzh sem veliku vezh tamkej, kamer me moje misli ule-zhejo, inu nesò.

Ondi sem, kir je moja misel. Ondi je dostikrat moja misel, kir je letu, kar jest lubem.

Letu meni hitru na misel pride, kar mene od nature reslushta, ali kar meni savol pri-da dobru dopade.

6. Satu sè ti o Buh te resnize! ozhitnu djal: kir je tvoja saloga, ali shaz, ondi je tudi tvo-je ferze.

Aku jest nebesa lubem, tudi rad nebesh-ke rezhy spremishlujem.

Aku jest ta svejt lubem, se tudi v' njego-vi frezhi veselim, inu v' njegovih teshavah shalujem.

Aku jest ta shivot lubem, si dosdevam, kar je tega shivota.

Aku pak tega duha sa lubu imam, taku mene reslushta tu, kar je duhovnega, spremisliti.

Dokler karkuli jest lubem, od tega jest rad govorim, inu slisnem, inu takefnneh rezhy podobo s' mano damu nosem.

Ali frezhen je taiste zhlovek, katire savol tebe, o Gospud! usem stvar'em slov'u da: katire ti naturi sylo della, inu tu poshellenje tega shivota s' ajfram tega duha krisha: de bi tebi s' ozhisheno vestjo eno andohtlevo, inu zhisto molituv goriofral, inu use posemelske rezhy sunej, inu snotrej od sebe vergel, ter ureden postal med angelske kore, al drushbo perpushen, inu goriuset biti.

XLIX. POGLAVITNE DEJL.

Od poshellenja vezhnega shivlenja, inu kajsen velik lon je taistem oblubljen, katiri se sa taistu shtritajo.

1. *Gosp.* **M**oj syn! kader ti obzhutish, de bode tebi od sgorej doli tu poshellenje tega vezhnega isvelizhanja noterulitu, inu de od prebivalsha tega shivota se lozhiti shellish, de bi moja svetlobo bres senze tega spreminenja mogel ogledati, moresh tvoje serze reshirit, ter tu svetu noterdajanje s' eno veliko shelljo goriuseti.

Veliko sahvalo vezhni dobruti dej, karta s' tabo taku milostvu andla, tebe taku lubesnivu obishe, gorezhe obudy, inu mogo-zhnu pousdigne, de skus lestno teshavo na posvejtne rezhy na padesh.

Sakaj ti tega nimash sam od sebe, tu je, od tvojih misl, ali muje, inu djanja, temuzh samu is dobrute, inu usmilenja te sgurne gnade, inu boshjiga pogleda, namrezh, de bi ti v' duhovneh zhednosteh, inu vezhi ponishnosti gorijemal, k' prihodnemu shtritanju se perpravlal, mene is zelega serza se dershah, inu se poslisal meni s' gorezhem ajfram flushiti.

2. Syn! ta ogn dostikrat gory, ali bres dima se ta plemen gori na usdigne.

Taku nektereh ludy poshellenje pruti nebesam je ushganu, inu vender ni so prosti od skushnave shivotnega poshellenja.

Satu na andlajo ony samu, inu zhistu savol boshje zhashty, kar s' takeshnem poshellenjam od njega profjo.

Takeshnu je tudi dostikrat tvoje poshellenje, katiru se ti menil, de je zhistu, inu de bode stanovitnu.

Dokler taistu ni zhistu, inu popolnema, kar je s' lestnem nuzam, ali ushivanjam omadeshvanu.

3. Nekar na profi, kar je tebi perjetnu, inu nuznu, temuzh kar je meni dopadlivu, inu zhashtilevu; sakaj aku ti prov sodesh, bi

imel moje vishanje tvojimu poshellenju, inu usemu, kar posheliish, naprejpostavil, inu po taistemu se sadershati.

Jest vem tvoje shelle, inu tvoje pogostu sdihtovanje sem jest shishal.

Ti bi she rad bil v' ti frajosti te zhashty teh isvoleneh boshjih, tebe she resvesely ta vezha na hisha, ta nebeska deshela veselja polna, ali leta ura she ni pershla, ampak she je en drugi zhafs, tu je ta zhafs tega vojskovanja, te muje, inu tega skushanja.

Ti shellish s' to narvikshi dobruto napolnen biti, letu pak sdej na moresh dosezhi.

Jest sem : zhakej na mene (prave ta Gos-pud) dokler pride tu boshje krajlestvu.

4. Ti imash she v' mnogih rezheh na semli skushan, poduzhen, inu uterjen biti.

En trosht se bo tebi v' zhasu dal, al obilna sitost na bode dodejlana.

Satu bodi mozhan, inu ferzhan taku dobru v' djanju, koker v' prenesenju tega, kar je naturi super.

Ti moresh enga novega zhloveka oblezhi, inu v' enga drugega mosta se spreoberniti.

Ti moresh dostikrat sturiti, kar nozhesh, inu kar ozhesh moresh pustiti.

Kar drugem dopade, bode svoj naprejhod imelu, kar pak tebi dopade, na pojde naprej.

Kar drugi rekò, se bo flifhalu, kar pak ti porezhesh, na bo nezh porajtanu.

Drugi bodo profili, inu bodo prejeli, ti pak bosh profil, inu na bosh prejel.

5. Od drugeh ludy se bodo velike rezhy pravile, od tebe pak se bode molzhalu.

Drugem se bo letu, ali unu isrozhilu, tebe pak bodo derшали, koker k' nobeni rezhy pridnega.

Ta natura bode v' zhasu savol teh rezhy shaluvala, inu tebi bode ramnu nuznu, aku bodesh letu s' molzhanjam prenesil.

V' leteh, inu takeshneh rezheh bode en svetl hlapez tega Gospuda skushan, inu poduzhen, koku on sam sebe more satajiti, inu se v' useh rezheh premagat.

Teshku je kej takeshnega snajdti, v' katre mu ti tulku sam sebi bi imel odumreti, koker letu, tu je, vidit, inu terpeti, kar je tvoji voli super, slasti pak, kader tebi superne, inu po tvojimu dosdevanju nanuzne rezhy bodo saukasane, inu taiste dopernefti bode sapovedanu.

Inu dokler ti pod eno oblastjo sapopaden se na smesh eni vikshi oblasti superstaviti, sattu se tebi teshku sdy, po enga drugega voli se vishati, inu rounati, inu use lestne dosdevke inu shelle opustiti.

6. Ali moj syn! ti imash ta nez lete tvoje muje, inu teshav, ta hiter konz, inu ta ram-

nu velike lon premislit : Taku na bosh nobe-
ne teshave v' taisteh , temuzh en mozhan
trofht tvojiga poterplenja obzhutil.

Sakaj na mesti tvoje mejhene vole , ka-
tiro ti sdej radavolnu sapustish , bosh tvojo
popolnema volo uselej v' nebeseh imel.

Tamkej bosh ti use , kar bosh othl , inu
use , kar bosh samogel shelleti , najdel.

Tamkej bodesh ti use blagu dosegel bres
strahu taistu sgubiti.

Tamkej bode tvoja vola uselej enaka s'
mano , inu na bode nezh sunajnega , ali sebi po-
sebnega shellela.

Tamkej se na bo tebi nobeden superstavil ,
nobeden zhes tebe toshil , nobeden te na bo
sadershaval , nezh na bo tebi super , ali pruti
ftalu , temuzh use rezhy , katire se shellil , bo-
do fkupej pred rokami , inu bodo tvoje zelu
poshellenje popolnema spishalle , inu napolnile.

Tamkej bodem jest tebi povernil to zhast
sa sahpotvanje , ta plajsh te hvale sa tvojo
shalost , sa tvoje puslednu , inu ponishnu me-
stu ta sedesh tega krajlestva na vezhne zhase.

Tamkej se bo ta sad , al nez te pokorshe-
ne perkasal , ta muja , inu opravilu te pokure
bode veselje ushivalu , inu usa ponishna pod-
loshnost bode zhastitu kronana.

7. Sdej tedej se ponishnu perklajnej pod
rokami useh lady , inu na bodi tebi mar , kdu
je letu , al unu rekal , ali saukasal.

Temuzh ti si imash sa letu veliko fkerb persadeti, de ti use, kar tvoji vikshe, eden tvoje glihe, ali eden majnshega stanu od tebe pogirva, ali shelly, sa dobru goriusamesh, inu is svesto volo se possifash dopolniti.

Nej si ishe eden letu, ta druge unu, nej se eden poshtema, inu snashta v'eni, ta druge v'uni rezhy, nej bode vezh, koker taushentkrat pohvalen, ti pak ne v'letemu, ne v'unemu, temuzh v'tvojimu lestnemu sanizhuvanju, inu v'mojimu dopadenju, inu zhashty se imash resveseliti.

Letu si imash ti voshiti, de bi Buh, bodi si fkus shivljenje, ali smert, uselej bil v'tebi zheshen, inu hvalen.

L. POGLAVITNE DEJL.

Koku se ima en troshta prasn zhlovek v'te roke boshje goriofrat.

I. Hlap. Gospud Buh svete Ozha! bodi sdej, inu na vezhne zhashe zheshen, inu hvalen, sakaj koker ti ozhesht, taku se je sgodilu, inu kar ti sturish, tu je dobru.

V'tebi se ima tvoj hlapetz, nekar sam v'sebi, ne v'nobenemu drugemu veseliti, sakaj ti o Gospud se sam tu pravu veselje, ti se moje upanje, moja krona, moje resveselenje, inu moja zhasht.

Kaj ima tvoj hlapez, katiru bi on na bil od tebe prejel, tudi bres svojiga saflushenja?

Tvoje so use rezhy, katire se ti stvaril, inu dal.

Jest sem ubog, inu reven, inu v' teshke-mu dellu, inu terplenju od moje mladosti sem-kej. Inu moja dusha bode v' zhasu reshalena noter do sols: inu se v' zhasu grima savol supernega nagnenja, ali terplenja, katiru na prejštoji.

2. Jest shellim tu veselje tega myru, jest profem is serza sa ta myr tvojih sinov, katire ti v' luzhi tvojiga troshta spishash.

Kader ti dash ta myr, inu enu svetu veselje noterulijesh, postane ta dusha tvojiga hlapza polna hvaleshnega petja, inu andohtleva v' tvoji zhasly, inu hvali.

Ali kader se bosh ti odmeknil, koker zelu pogostu v' navadi imash sturiti, na bode mogla po poti tvojih sapovd tezhi, temuzh bo mogla na svoje perfi se poudariti, inu svoje kolena perpogniti.

Sakaj s' njo na stoji vezh taku dobru, koker uzherej, inu preduzhereishnem, kir je tvoja luzh na njeno glavo svejtila, inu kader je ona bla pod lenzo tvojih perut pred noter-padejozhimi skushnavami savarvana.

3. O pravizhne, svete, inu use hvale uredne Ozha! ta ura je pershla, de tvoj hlapez ima skushan biti.

O lubesnive Ozha! je zel spodobnu, de bi tvoj hlapez ob ti uri kej savol tebe terpil.

O vezhne zhafty ureden Ozha! ta ura, katiro se ti od vekumej perhodno vidil, je pershla, de tvoj hlapez na en mejhen zhafs od sunej omaga, inu obleshy, vender uselej od snotrej per tebi shivy.

De on bode enu malu sanizhuvan, pred ludmy ponishan, inu dolidjan, s' hudem nagnenjam, inu s' bolesnami potert, de bi on s' tabo v' ti sgudni sarji te nove luzhi supet goristal, inu to nebeshko svetlobo ushival.

O svete Ozha, ti se taku use odlozhil, inu se na takehno visho othl imeti, inu taistu se je sgodilu, kar se ti sam sapovedal.

4. Letu pak je ta gnada, katiro ti tvoji-mu perjatlu fkashefh, de on na temu svejtu savol tvoje lubesni terpy, inu nadleshan bode, od koga, inu kulkerkrat ti dopustish, de bi se imelu sgoditi.

Bres tvojiga svjeta, inu previdnosti, inu bres urshaha se nezha na sgody na semli.

O Gospud! meni je nuznu, inu dobru, de se ti mene ponishal, de bi se tvojo pravizo nauzhil, inu de bi ufo preusetnost, inu fer-beshnost tega serza savergil.

Meni je tudi nuznu, de sem bil k' shpotu sturjen, de sem moj trosht vezh per tebi, ker per ludgh ifkal.

Jest sem se tudi nauzhlil tvoje naisgruntane sodbe se bati: kir ti tega brumnega, inu pravizhnega, s' tem kervizhnem, inu hudobnem ured, vender is spodobnostjo, inu pravizo shtrafujesh.

5. Jest tebe sahvalet de ti moje pregrehe ni se pregledal, temuzh meni terplenje, inu nadluge, britkusti, inu shaloft od snotrej, inu od sunej poslal, inu de se mene s' grenkemi shlakmi udaril, inu poterl.

Ni zhloveka pod nebam, katire bi mene samogel potroshtati, koker sam ti o moj Gof-pud, inu Buh, inu nebeshe osdravelnik, ali arzat teh dush, katire udarefh, inu osdravefh, v' ta pekov, inu supet unkej pellefh.

Tvoje podyishanje, inu strah bodi zhes mene inu tvoja shiba ima mene poduzhiti.

6 Pole lubesnive ozha! v' tvojih rokah sem jest; pod shibo tvojiga svarjenja, inu shtrafenge se jest perpognem.

Gajshlej moj herbet, inu urat, de mojo naukretnost po tvoji voli ukervim.

Sturi is mene enga bogabojezhaga, inu ponishnega jogra, koker rad v' navadi imash dellati, de bodem po usi tvoji voli hodil.

Jest sam sebe, inu use, kar imam, tebi perporozhim, de bosh mene popraval, inu pobulshal; bulshe je tukej, koker tamkej shtrafan biti.

Ti vësh use rezhy, inu sledne posebej, inu tebi v' zhloveshki vësty nezh ni skritega.

Ti vësh perhodne rezhy, preden se sgođe, inu tebi ni potreba, de bi tebe eden uzhil, ali teh rezhy, katire se na semli dopernafha-jo, opominal.

Ti vësh, kar je k' mojimu nuzu, inu gorijemanju dobru, inu kulku meni ta nadluga flushe teh grehov erjovino ostergati, inu ozhifiti.

Sturi, inu delej s' mano po tvojimu do-
bremu dopadenju, inu nekar nasaversi mene
savol mojiga greshnega shivlenja, katiru no-
benemu bulshi, inu ozhitenshe, koker tebi
famemu je snanu.

7. Gospud! dej meni vëditi, inu snati,
kar je urednu snanu biti; taistu lubiti, kar je
spodobnu lubiti, taistu hvaliti, kar je tebi nar-
vezh dopadlivu; taistu veliku shtemati, kar
je per tebi shlahtnu, inu shtemanja urednu,
inu taistu sanizhuvati, kar je tvojim ozhesam
supernu.

Na pufi mene po ogledanju sunajneh re-
zhy soditi, ne po poslushanju teh nasastopneh
ludy reslozhek dajati; temuzh de jest bom s'
eno resnizhno sodbo te navidejozhe, inu du-
hovne rezhy reslozhil, inu zhes use uselej to
volo tvoje dopadlivosti iskal.

Ti ljudje bodo dostikrat v' svojih sodbah ogolfani, tudi ti perjasneki tega svejta, kir ony samu te videjozhe rezhy ljubjo.

Kaj je ta zhlovek od tega bulshe, de bo-
de od drugega zhloveka sa vezhega shteman?

En golufne, al sapelive zhlovek golfa, al sapele enga golufnega, al sapelivega, en posvejtne zhlovek enga posvejtnega, ali v'tu posvejtnu salublenega zhloveka, en slepi enga slepega, en slab enga slabega, kader njega pousdiguje, ali hvali: sa resnizo s' tem njega vezh k'shpotu stury, kir njega v'prasneh, inu napridneh rezheh hvale.

Dokler kulker je en sledne pred tvojimi ozhmy, tulku je on tudi, inu nekar vezh, pravi ta pohlevne svete Franciscus.

LI. POGLAVITNE DEJL.

De se ima ta zhlovek na ponishne della podati, kader se vide preslabega k' temu visokemu djanju, ali opraviu.

I. Gosp. Syn! ti namoresh uselej v' enemu go-
rezhemu poshellenju teh zhednost
stati, ne v' enemu vikshemu stanu nebesškega
premisshlivanja v' ednu obštati, temuzh savol
poirbane slabusti je tebi potrebnu, de k' ni-
fkem rezhem, inu k' ponishnemu djanju se do-
lispu

lispustish, inu te teshave, tega strohlivega shivlenja tudi super tvojo volo, inu s' toshli-vostjo prenesesh.

Koker dolgu tu strohlivu trupu noses, bodesh to otoshnost, inu teshavo tega serza obzhutil.

Satu je potreba pogostu v' temu mesu zhes tega mesa teshave sdihuvati, kir na moresh se uleskusi v' uku teh duhovneh rezhy, inu v' boshjimu premishluvanju goridershati.

2. Takrat je tebi nuznu, de se ti k' pohlevnemu, inu sunajnemu dellu podash, inu perbeshish, ter se v' dobremu djanju resveselish, inu mojiga prihoda, inu sgurnu obiskan-je is stanovitnem saupanjem pozhakash, tvojo edinsheno, inu suhota tega duha poterpeshli-vu terpish, taku dolgu, de bodesh supet od mene obiskan, inu od use britkusti reshen.

Sakaj jest bodem sturil, de bodesh na tvo-je dellu inu mujo posabil, inu de bosh tvoj snoterne pokoj ushival.

Jest ozhem pred tabo te snosheti sve-teh pisaneh naukov resgerniti, de bodesh s're-shirjenem serzam po temu potu mojih sapo-ved sazhel tezhy.

Inu porezhesh: Use terplenje sedanega zhasa ni sadoosti urednu te perhodne zhasy, katira bode nad nami resodeta.

LII. POGLAVITNE DEJL.

De se ta zhlovek nima sa urednega te gnade, ali troshta, ampak sa urednega tega terplenja dershati.

I. Hlap. **G**ospud! jest ni sem ureden ne tvo-
jiga troshta, ne tvojiga obiskan-
ja; satorej pravizhnu s'mano andlash, de me-
ne revnega, inu bres troshta sapustish.

Sakaj, aku bi jest solse, koker enu mor-
je mogel tozhiti, vender bi she tvojiga troshta
na bil ureden.

Satu jest ni sem drugega ureden, koker
dobru gajshlan, inu shtrafan biti, kir sem do-
stikrat tebe mozhnu reshalil, inu v' velikeh
rezheh sylnu se pregreshil.

Dokler, kader s'pravo pametjo premislem,
sem tudi tega narmajnshega troshta naureden.

Ti pak o dobrutlive, inu usmilene Gospud,
inu Buh! kir tvoje della nozhesh pustiti konz
useti, de bi tu bogastvu tvoje dobrute v' teh
posodah tvoje milosti skasal, pognadash tudi
tvojiga hlapza, inu bres usega lestnega saslu-
shenja zhes ufo zhloveshko visho njega po-
troshtash.

Sakaj tvoji troshti ni so, koker zhlovesh-
ki pogovori.

2. Gospud! kaj sem jest takega sturil, de bi ti meni nebesškega troshta dodejlil?

Jest na vem nezh dobrega, de bi bil sturil, temuzh, de sem uselej k' pregrehi nagnen, inu k' pobulshanju namarn, inu lejn bil.

Refs je, inu jest letu na morem odrezhi, al tajiti. Aku bi jest dergazhi rekal, bi se ti meni superpostavil, inu nobenega bi na bilu, katire bi mene sagovarjal.

Kaj drugega sem jest s' mojimi grehami saflushil, koker ta pekov, inu ta vezhne ogn?

Po usi resnizi jest sposnam, de sem usega shpota, inu sanizhuvanja ureden, inu de se meni naspodobil med tvoje brumne shtet biti.

Inu akulih jest letu narad flissem, vender ozhem savol resnize moje grehe super mene samega sposnati, de bi mogel tvojo milost skus letu loshej sadobiti.

3. Jest en krive, inu usega shpota polne zhlovek kaj bi imel rezhi?

Nimam ust govoriti, hoker samu to besedo: Jest sem greshil, o Gospud! jest sem greshil, usmili se zhes mene, odpusti meni moje pregrehe.

Dopusti meni en mejhen zhafs, de bom mojo shalost objokal, prejden de pojdem v' to temno semlo, s'tem mrakam te smerti pokrito.

Kaj ti od tega krivega, inu revnega greshneka narvezh shellish, koker samu, de bi se zhes svoje grehe sgreal, inu ponishal?

V'eni

V'eni pravi grevengi, inu ponishnosti tega serza se rody tu upanje tega odpufhanja, ta s' britkustjo obdana vest bode s' Bugam spravlena, ta sgublena gnada bode supet najdena, inu ponovljena, ta zhlovek bode pred perhodnem serdam obvarvan, inu se v' enemu svetemu kushuvanju fkupej frezhajo Buh, inu ta resgrevana dusha.

4. Ena ponishna grevenga zhes te grehe je tebi, o Gospud! en perjeten ofer, inu deshy veliku perjetnejsho pred tvojim oblizhjam, koker enu pershganu kadilu.

Ona je enu perjetnu masilu, katiru se othl, de bi se na tvoje svete noge slilu, sakaj enu resgrevanu, inu ponishnu serze ni se nigdar savergel.

V'eni pravi grevengi je tu mestu tega perbeshalsha pred oblizhjam serditega sovrashneka. V'taisti bo pobulshanu, inu opranu, karkuli je od dergot sem pershlu, inu omadeshvanu bilu.

LIII. POGLAVITNI DEJL.

De ta gnada boshja je na mesha s' posvejtno modrustjo.

I. Gosp. Syn! moja gnada je shlahтна, inu veliku vela, ter se na pusty is sunajnemi rezhmy, ali s' posvejtnemi troshtami meshati. Sa-

Satu je potreba use sadershbe te gnade boshje savrezhi, aku si vofhish, de bi bila ona v' tebe ulita.

Poishhi si enu skrivnu mestu, inu rad prebivej sam per sebi; nobenega zhloveka pogovarjanja na ishi, ampak veliku vezh k' meni venkej isli tvojo andohtlevo molituv, de bodesh enu bogabojezhe, ali sgrevanu serze, inu eno zhisto vest ohranil.

Zel svejt sa nezsh shtemej: boshjo flushbo, ali opominanje usem drugem sunajnem rezhem naprejpostavi.

Sakaj ti na moresh meni flushiti, inu na mojo flushbo strezhi, inu per temu tudi v'prejdeozheh rezheh tu reslushtanje imeti.

Od snaneh, inu lubeh perjatlov se moresh odtegniti, inu tvoje serze od usega zhasnega troshta odlozhenu dershati.

Taku opomina ta svete Apostel Petrus, de bi se ti virni, koker popotniki, inu ptujizi na temu svejtu sadershali.

2. O kajsenu veliku saupanje bo en zhlovek ob svoji smerti imel, katirega nobene rezhy poshellenje na temu svejtu na dershy:

Ali enu slabu serze na sna se od usega posemel kega poshellenja odlozhiti, inu en tem shivotnem shellam isdan zhlovek nezsh na ve sa frajost enga snoternega zhloveka.

Ozhesh le pak en prave duhovne zhlovek biti, moresh tem dalnem, inu tem blish-

nem rezhem se odpovedati, inu se pred nikomer taku mozhnu, koker pred sam sabo varvati.

Kader ti sam sebe bosh popolnema premagal, si bodesh fkus tu loshej use te druge rezhy podloshne fturil.

Enu popolnema premaganje je, sam sebe premagati.

Sakaj, katire sam sebe podloshnega der-shy, de ta shivot ali shivotnu poshellenje je ti pameti, inu ta pamet meni v' useh rezheh pokorna; leta je sam svoj premagavz, inu gospud tega svejta.

3. Aku ti shellish k'ti visokusti se pousdigniti, moresh moshku sazheti, inu to fikiro na to korenino postaviti, de bosh mogel tu fkrivnu naspodobnu nagnenje pruti sam sebi, inu k' usemu posebnemu, inu posemelfkemu blagu vensruvati, inu resdjati.

Na temu tadlu, kir ta zhlovek sam sebe prevezh naspodobnu sa lubu ima, fkorej use vise, karkuli on ima s' korenino vensruvati, inu premagati: kader je leta tadel premagan, inu dolisatert, sdajzi en veleki myr, inu pokoj v' temu zhloveku postane.

Dokler pak malu njih je, katiri se pomujajo, de bi sami sebi popolnema odmerli, inu sami od sebe do konza venfhli, satu sami v sebi samotani oftanejo, inu se na morjo v' temu duhu zhes se pousdigniti.

Katire pak proſtu s' mano hoditi shelly, temu je potrebnu, de on uſe ſvoje naſpodobne shelle pomory, inu na nobeni ſtvary is ſuſebno lubesnjo poſhellnu na obtizhy.

LIV. POGLAVITNE DEJL.

Od mnogitirega nagibanja te nature, inu te gnade.

1. *Gosp.* Syn! ti moreſh na napelluvanje te nature, inu te gnade dobru merkati. dokler one na eno ſprud eni ti drugi zel ſuperno inu tenko viſho naſs napellujejo, inu bodo kumej ſunej od enega v' duhovneh rezheh uterjenega, inu popolnema reſvitlenega zhloveka reſlozhene.

Uſi ludje ſzer tu dobru shelle, inu v' ſvojimu govorjenju, ali djanju kej dobrega na dan dadò; ſatu je njih veliku, katiri bodo pod ſhtautjo tega dobrega smamleni, inu ogolfani.

2. Ta natura je pregnana, inu doſti ludy na ſe ulezhe, v' ſvoje ſaderge ſamota, inu ſapelle, ter ſama ſebe uſelej ſa ta zil, inu konz dershy.

Ta gnada pak prov, inu ſveſtu viſha, varje pred uſem, kar ima podobo te hudobe, nozhe nobenega golfati, temuzh uſe ſtury

lanu savol Boga, v' katiremu tudi ona k' puflednemu pozhiva.

3. Ta natura tu dolitrenje navolnu gorisame, nozhe stiskana, ne premagana, ne podloshna, inu ne radavolnu v' bersdah deršana biti.

Ta gnada pak se ahta tega odmerjenja, ti lestni pozhutlivosti superstoji, ona ishe podvershena biti, shelly premagana biti; inu se nozhe svoje lestne frajosti poslushiti, nje je lubu, de bode pod shibo, inu straham deršana, ona na shelly zhes nobenega gospodovati, ampak uselej pod Bugam shiveti, stati, inu biti, inu je perpraulena savol Boga se ufaki zhloveshki stvary pohlevnu podvrezhi.

4. Ta natura se po svojimu nuzu, inu perloshnosti flisa, inu pomuja, ter mirka, kaj nuza, inu dobizhka bi nje is ene sledne rezhy doshlu.

Ta gnada pak se na ahta lestnega nuza, inu perloshnosti, ampak veliku vezh premishluje, kar bi mnogem nuznu, inu perloshnu bilu.

5. Ta natura ima rada zhaft, inu shposhtovanje: ta gnada pak ufo zhaft, hvalo, inu shposhtovanje Bogu svestu daje, inu perlestuje.

6. Ta natura se boji shpota, inu sanizhvanja: ta gnada pak se vesely sa ime JEsofu saframvanje terpeti.

7. Ta natura sa lubu ima to lenobo, inu shivotnu pozhivanje: ta gnada pak na more lejna biti, temuzh radavolnu tu dellu, inu mujo goriusame.

8. Ta natura ishe ti radovednosti dopadlive, inu zhedne rezhy, inu nje se gnuse na poredneh, inu grobeh rezheh.

Ta gnada pak ima veselje na poredneh, inu ponishneh rezheh, ojsfre, inu terderezhy na sametuje, inu se na brani v' stare, inu flabe gvante oblezhena biti.

9. Ta natura gleda na zhasne rezhy, se vesely tega zhasnega, inu posvejtnega dobizhka, inu shaluje savol ene zhasne fhkode; ona se savol ene mejhene kervizhne, al superne besede serdy.

Ali ta gnada se ahta teh vezhneh rezhy, inu na obtizhy v' teh zhasneh, savol pogube tega zhasnega blaga na shaluje, se na serdy savol superneh besed; sakaj ona je svoj fhaz, inu veselje v' nebefa, kir nezhi konz na usame, postavela.

10. Ta natura je lakomna, inu rajshi usame, koker da, inu kej lestnega, inu fusebnega sa lubu ima.

Ta gnada pak je dobrutleva, inu je pravljena se usem pustiti ushivati, se posebnih rezhy ogible, s' mejhenem sa dobru usame, inu sposna, de je bulshi dati, koker useti.

11. Ta natura se naklajna na te stvary, na svoje lestnu melu, na prasne rezhy, inu na tu okulihojenje.

Ali ta gnada ulezhe k' Bogu, inu k' zhednostam, se odpove tem stvarjenem rezhem, pred tem svejтам beshy, tega mesa poshellenje foverashe, tega okulihojenja se masa, inu se framuje na ozhitnem se perkasuvati.

12. Ta natura ima rada ta sunajne trosht, v' katiremu svoje pozhutke reslushta, inu resvesely.

Ta gnada pak ishe samu v' Bogu potroshtana, inu zhes use videjozhe rezhy v' ti narvikshi dobruti reslushtana, inu resveselena biti.

13. Ta natura se muja, inu della use savol lestnega nuza, inu dobizhka, ona na more nezh sabstojn sturiti, temuzh ona se troshta ali kej enakega, ali kej bulshega, ali hvalo, ali perjasnost sa svoje iskasane dobrute sado-biti, inu shelly, de bi njene della, inu darovi veliku preshtemani bili.

Ta gnada pak nezh zhasnega na ishe, inu na shelly nobenega lona, ali plazhila, koker famega Boga, inu od zhasneh potrebnih rezhy nezh vezh na pogirva, temuzh kulker taiste nje morejo k' sadoblenju teh vezhneh flushti.

14. Ta natura se veseli nad veliku per-jatleh, inu nad ti shlahti, se preshtema nad svo-

svojim shlahtnem prebivalšham; inu nad svo-
jim sarodam; tu povele teh mogozhneh ter-
di, se perlisuje tem bogatem, inu prov daje
tem sebi enakem.

Ta gnada pak tudi te sovrashneke lube,
inu se nad obilnostjo teh perjatlov na preusa-
me; sa nezh dershy tu prebivalšhe, inu sa-
zhetek svojiga rodu, sunej aku on tamkej
vezh brumnosti najde.

Temu ubogemu zila k'pomuzhi pridti bel,
koker temu bogatemu, ina vezhi usmilenje s'
enem nadolshnem, koker s'enem mogozhnem,
se vesely s'enem resnizhnem, nekar s'enem
golufnem, al faufhnem.

Ona uselej opomina te brumne, de bi se
po vezheh gnadah, inu daroveh poslisali, inu
Synovu boshjimu skus te zhednosti se enake
sturili.

15. Ta natura se hitru pertoshi zhes po-
mankanje, inu nadleshnost.

Ta gnada prenese stanovitnu tu boshtvu,
inu frofhino.

16. Ta natura use k' sebi obrazha, se sa-
mu sa se fhtrita, inu sledniga svary.

Ta gnada pak use rezhy k' Bogu visha,
od katirega one svirajo: nezh dobra sebi na
perpisuje, se preusetnu na snafha, se naprepi-
ra, svojo manengo drugem naprej na ulezhe,
temuzh use svoje misli, inu sastopnost ti vezh-

ni modrusti, inu boshjimu sprashuvanju podvershe.

Ta natura shelly fkrivne rezhy vediti, inu nove slishti, ozhe od sunej se skasuvati, veliku fkus te pozhutke svediti, inu poskufiti, shelly sposnana biti, inu letu sturiti, od katirega hvala, inu tu sazhudenje pride.

Ta gnada pak se na ahta nove, inu firbezhne rezhy vediti, sakaj use letu je od te stare, fkus ta greh pokashene nature pershlu, dokler se nezh novega, inu obstajozhega na semli na snajde.

Ona tedej uzhy te pozhutke bersdati, tega prasnega dopadenja, inu preusetnega snafhanja se anati, inu ogibati, hvale, inu sazhudenja uredne rezhy ponishnu perkrivati, inu od sledne rezhy, inu v'usi uzhenosti ta pridne sad tega nuza, inu to zhaft, inu hvalo boshjo ifkati.

Nozhe, de bi ona, inu tu njenu hvaleru bilu, temuzh shelly, inu voshe, de bi Buh, katire use is gole lubesni vendejly, v'svojih daroveh zheshen, inu hvalen bil.

17. Leta gnada je ena boshja luzh, inu en fusebne dar boshji, inu enu fusebnu snaminje teh isvoleneh, inu ena saftava vezhnega isvelizhanja, katira tega zhloveka od posvejtneh, te nebesfke rezhy lubiti pousdigne, inu is enga k'tem posvejtnem rezhem nagnenga k'ene-
mu

mu v' te duhovne rezhy isdanemu zhloveku stury.

Kulkajn vezh tedej bo ta natura dolitlazhena, inu premagana, tulkajn vezhi gnada bo noterulita, inu ta snoterne zhlovek bo s' novem obiskanjam po podobi boshji usake dan ponovlen, inu pobulshan.

LV. POGLAVITNE DEJL.

Od pokashene nature, inu mozhy te boshje gnade.

1. Hlap. **O** moj Gospud, inu Buh ! katire si mene po tvoji podobi, inu tebi enakega, al po tvoji glihi stvaril, dodejli meni to gnado, katira, koker se ti mene uzhl, je taku velika, inu meni k' isvelizhanju taku je potrebna : de bodem moja hudobno naturo, katira mene k' greham, inu k' pogublenju ulezhe, mogel premagati.

Sakaj jest obzhutem v' mojimu telesu to postavo te pregrehe, katira ti postavi moje dushe supergovory, inu mene, de bi jest ti pozhutlivosti v' mnogeh rezheh pokorn bil, koker enga jetnika okulivode, inu jest na morem temu hudemu nagnenju te nature sadosti superstati, aku tvoja presveta gnada k' enemu aifru v' moje serze ulita, na bo meni na strani stala.

2. Potrebna je tvoja gnada, inu zela velika gnada, de bode ta natura premagana, katira je od mladosti k' hudemu nagnena.

Sakaj ona je fkusi Adama tega pervega zhloveka bila okulivershena, inu fkusi to pregreho pokashena, odtod je ta shtrafenga tega madesha na use ludy pershla, taku, de ta natura, katira je bla dobra, inu pravizhna od tebe stvarjena, bode sdej sa enu pomanjanje, inu sa eno bolesen te pokashene nature dershana, sakaj njenu nagnenje, aku bo samu per sebi pushenu, uselej le pud se k' temu hudemu, inu k' ti pregrehi ulezhe.

Dokler ta mejhena muzh, katira je she zhesostala, je koker ena iskerza pod pepelam fkrita.

Leta je sastopnost, ali pamet te nature, katira je s' eno veliko temnoto obdana, taku, de akulih she tu dobru, inu tu hudu sposna, tu resnizhnu od tega leshnivega reslozhe; vender na samore dopolniti, kar sa prov dershy, se tudi na more te luzhi te resnize, ne tega sravja svojiga nagnenja popolnema poslushiti.

3. Od tod pride, o moj Gospud, inu Buh! de jest po temu snoternemu zhloveku imam lusht k' tvoji postavi, dokler jest vem, de tvoja sapoved je dobra, pravizhna, inu sveta, inu de svary use tu hudu, inu ozhe, de bi se pred greham beshalu.

S' tem shivotam pak flushem ti postavi te pregrehe, kir se jest veliku vezh ti pozhutlivosti, koker ti pameti pokornega iskashem.

Is katirega pride, de jest lzer eno volo k' dobremu imam, taistu pak dopernești, v' meni mozhy na najdem.

Is tega tudi pride, de si jest dostikrat veliku dobrega naprejusamem, dokler pak ta gnada moji slabuști pomagat ni pred rokami, is mejhenega superstanja odstolim, inu omagam.

Odtod pride, de jest ta pot ene popolnema brumnosti sposnam, inu kar bi imel jest sturiti, sadosti ozhitnu videm.

Ali od teshave moje pokashene nature dolitlazhen se k' eni bel popolnema brumnosti na pousdignem.

4. O Gospud! koku mozhnu je meni potrebna tvoja gnada, tu dobru sazheti, v' taistemu naprejidti, inu taistu dokonzhati?

Dokler bres nje namorem nezh sturiti, v' tebi pak use premorem, aku mene tvoja gnada poterde.

O ti refnizhnu nebeska gnada! bres tebe nezh ni tu lestnu saflushenje, inu tudi ti darovi te nature so sa nezh dershati.

Bres tvoje gnade, o Gospud! use rezhy per tebi nezh na velajo, ne kunshti, ne blagu, ne lepota, ali muzh, ne sastopnost, ne sgo-vornost.

Sakaj ti darovi te nature so gmejn tem brunnem, inu tem hudobnem, ta gnada pak, inu lubesn je en fusebne dar teh isvoleneh; katiri so s'taistem ozirani, bodo sa uredne dershani tega vezhnega shivlenja.

Ta gnada je taku shlahtna, de tudi ta dar tega prerokvanja, dellanje teh zhudeshu, ali karkuli sa enu drugu visoku spremishlivanje bres lete gnade bode sa nezh dershanu.

Ali tudi ne vira, ne upanje, ne use druge zhednosti so tebi perjetne bres lubesni, inu gnade tvoje.

5. O ti presveta gnada boshja! ti is ubogega v' duhu sturish v' zhednosteh bogatega, inu is bogatega v' blagu sturish v' serzu ponishnega.

Pridi, inu stopi doli k' meni, napolni mene sdajzi s' tvojim troshtam, de moja duha od truda, inu suhote tega serza na omaga, inu konz na usame.

O Gospud! jest tebe ponishnu profem, pusti mene pred tvojimi ozhmy gnado najdti, sakaj sadofti je meni tvoja gnada, akulih te druge rezhy, katire ta natura shelly, na dofeshem.

Deflih bom teshku skufhan, inu s' dofti-remi nadlugami obdan, se na bodem nezh hudega bal, koker dolgu tvoja gnada per meni bode.

Ona je moja muzh, ona meni da ta svjet, inu pomuzh.

Ona je mozhnejshi, koker ufi moji sov-rashneki, ja bel modra, koker ufi ti modri.

6. Ta gnada je ena mojstrova te resnize, uzheniza tega v' strahu dershanja, ena luzh tega serza, en trosht v' britkufti, ena pregajnjauka te shalosti, ena odusetniza tega strahu, ona goriredy to andoht, inu porody te solse.

Kaj sem jest bres nje, koker en suh less, inu ena nanuzna glounja, katira se ima savrezhi?

Satorej dodejli meni o Gospud! de bode meni tvoja gnada uselej naprejpershla, inu sa mano hodila, ter mene v' dobremu djanju uselej vishala, de se bodem po taistemu v' ednu poslisal, fkusi JEsusa Kriftusa tvojiga Syna. Amen.

LVI. POGLAVITNE DEJL.

De imamo sami sebe satajiti, inu sa Kriftusam po potu tega krisha, hoditi.

1. *Gosp.* Syn! kulku ti samoresht sam od sebe venjiti, tulku tudi ti premoresht v' mene priditi.

Sakaj koker od sunej nezha poshalleti, pomaga k' snoternemu myru, taku tudi sam sebe

sebe od snotrej sapustiti, tega zhloveka s' mano sklene, ali sdrushe.

Jest ozhem, de se nauzhish popolnema sam sebe satajiti, inu moji voli zhesdati bres ulega superrezhenja, inu toshbe.

Hodi sa mano; jest sem ta pot, ta resniza, inu tu shivlenje. Bres pota se na more hoditi, bres resnize se na more sposnati, bres shivlenja se na more shiveti.

Jest sem ta pot, po katiremu moresh hoditi, jest sem ta resniza, katiri imash virjeti, jest sem tu shivlenje, na katiru imash upati.

Jest sem ta nasapellavne pot, ta nafalivna resniza, inu tu vezhnu shivlenje.

Jest sem ta narraunishi zesta, ta narvezhi resniza, tu pravu shivlenje, tu isvelizhansku shivlenje, tu nestvarjenu shivlenje.

Aku bosh na mojimu potu ostal, bodesh to resnizo sposnal, inu ta resniza bode tebe reshila, inu ti bodesh tu vezhnu shivlenje sadobil.

2. Aku ozheshe v' tu shivlenje jiti, dershte sapovdi.

Aku ozheshe to resnizo sposnati, taku virjej meni.

Aku ozheshe popolnema brumen biti, predej use rezhy.

Ozheshe le moj Joger biti, sataji sam sebe.

Ozheshe le tu isvelizhansku shivlenje sado-biti, sanizhuj tu zhasnu shivlenje.

Aku

Aku ozhesf v' nebeseh pousdignen biti, ponishej se na temu svejtu.

Ozhesf ti s' mano krajluvati, nosi s' mano ta krish?

Sakaj fami ti flushabneki tega krisha najdejo ta pot tega isvelizhanja, inu te prave luzhi.

3. *Hlap.* O Gospud JEsus Kristus! dokler je tvoj pot tesen, inu od tega svejta sanizhuvan, inu savershen, dodejli meni po tvojimu nauku v' sanizhvanju tega svejta shiveti.

Sakaj ta hlapez ni vezhe, koker njegov Gospud, inu ta Joger ni zhes svojiga mojstra.

Nej bo tvoj hlapez v' tvojimu shivlenju fkuſhen, inu isuzhen, dokler ondi je moje isvelizhanje, inu prava svetust.

Karkuli jest sunej tvojiga shivlenja berem, al flisfhem, na more sadoſti resveseliti, inu reslushtati.

4. *Gosp.* Syn! dokler ti uſe letu veſh, inu ſe bral, frezhen bodeſh, aku boſh taiftu ſturil.

Katire moje ſapovdi ima, inu dershy, taifte mene lube, inu jest tudi bodem njega lubil, inu mene ſamega njemu resodel, inu njega k' meni v' krajleſtvu mojiga Ozhefa poſtavil.

5. *Hlap.* O Gospud JEsus Kristus, nej ſe meni sgody, koker ſe reka, inu oblubil, nej ſe meni sgody letu ſafluſhiti.

Jest

Jest sem ta krish prejel, prejel sem tistega od tvoje roke; jest ozhem tistega nofiti, nosil bom tistega noter do smerti, koker se meni naloshil.

Sa refnizo tu shivljenje enga dobriga meniha, inu kristjana je en prave krish, ali pelle v' ta paradish.

Ta pot je sazhet nasaj se verniti se na sme, inu se naspodobi tistega sapustiti.

6. No tedej lubesnivi bratje! hodimo fkupej po potu tega krisha; JEsus bode s' nami.

Savol JEsusa fmo ta krish na se useli, sa vol JEsusa tudi ozhmo v' temu krishu stanovitnu oftati.

On bode nash pomozhnik, katire je nash vajvoda, inu sprednik.

Pole! nash krajl hode pred nami, katire se bo sa nafs shtrital.

Podvisejmo se moshku sa njim, nobeden se nima ustrashit, ali bati, bodimo perpravleni v' temu boju serzhnu umreti, na sturimo nashi zhashty ta shpot, de bi mi pred tem krisham beshali.

LVII. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek nima prevezh zaglivega serza biti, kader v' enu, al drugu pomankanje pade.

I. Gosp. Syn! meni bel poterplenje, inu ponishnost v'teshavah, inu v'supernih rezheh dopade, koker velek trosht, inu andoht v' frezhi.

Sakaj tebe shaly, kir bode ena mejhena rezh zhes tebe rezhena?

Akulih bi se tebi bilu kej vezhega pergodilu, bi si vender na bil imel pustiti shal djati.

Sdej pak pusti memujiti, letu ni tu pervu, tudi ni kej novega, inu tudi na bode tu puslednu, aku bodesh dalej shivil.

Ti se szer sadohti moshke, koker dolgu se tebi kej supernega na pergody.

Ti dajesh dobre svjete, inu snash druge ludy s' besedami dobru troshtat, inu njim serze dajati; kader pak ena nagla nadluga pred tvoje duri pride, sazhne na svjetu, inu na mozhi tebi permankuvati.

Poglej na tvojo veliko slabust, katiro ti pogostu tudi v' mejhenih rezheh, inu perpadkeh dobru samerkash: vender se letu use gody savol tvojiga isvelizhanja, kader se tebi kej takeshnega permire.

2. Versi letu is tvojiga serza, koker narbel moresh, inu akulih te je she sadelu, vender de te na bo okuliverglu, ne dolgu v'smotnjavi dershalu.

Terpi to nadlugo usaj poterpeshlivu, aku njo na moresh veselu prenesti.

Inu deslih v'zhasu eno rezh narad flishefh, inu eno navolnost obzhutesh, dershy se notri, inu is tvojih uft na pusti kej naspodobnega venpridti, is katirega bi ti mladi si enu pohujshanje useli.

Koker hitru se bo ta gnada v' tebe povernila, bode ta navola, katira je v'tebi bila obudena, sdajzi potolashena, inu usa snoterfina shalost bode flatka postala.

Jest she uselej shivim tebi pomagat perpravlen, prave ta Gospud, inu te she vezh, koker dosihmalu potroshtati, aku bodesh na mene saupal, inu mene andohtlevu na pomuzh klizal.

3. Bodi terdnega serza, inu perpravlej se she k' vezhemu poterplenju.

Ni zelu sabstojn, inu bres nuza, jde se pogofstu v'nadlugh, inu v'teshkeh fkushnavah snajdesh.

Ti se le en zhlovek, inu nekar en Buh, ti se le enu mesu, inu nekar en angel.

Koku bi ti uselej v'enemu stanu te brumnosti oftati mogel, kir letu je permankalu te-

mu angelu v' nebeseh, inu temu pervemu zhlo-
veku v' paradishu?

Jest sem taiste, katire trosntam te shalostne,
inu lete, katiri svojo slabust sposnajo, k' meni
gori pousdignem.

4. *Hlap.* Gospud! bodi hvalena tvoja be-
seda, katira je meni flatka zhes use medenu
fatovje.

Kaj bi jest v' tulkajn mojih britkusteh, inu
nadlugah sazhel, aku bi ti mene s' tvojimi
svetemi besedami na poterdil?

O de bi jest le enkrat k' temu isvelizhanju
mogel pridti, h' zhem bi skerbel, kaj, inu kul-
ku bi imel sa taistu preterpeti?

Dej meni en dober konz, dodejli meni en
frezhen ishod is letega svejta.

O moj Buh! spomni na mene, inu vi-
shej mene po temu pravemu potu v' tvoje
krajlestvu. Amen.

LVIII. POGLAVITNE DEJL.

*De bi se mi na imeli podstopiti visoke rezhy, inu
te skrivne boshje sodbe isprashuvati, inu
sgruntati.*

1. *Gosp.* Syn! varvej se, de na bodesh viso-
ke rezhy, inu fkrivne boshje sod-
be isprashuval, is kajsenea urshaha bode leta
taku sapushen, une pak bode k' taku veliki

gnadi goriuset : sakaj tudi boče leta taku mozhnu s' nadlugami obdan, en druge pak taku visoku pousdignen.

Lete rezhy preseshejo ufo zhloveshko sa-stopnost, inu nobena stvarjena pamet, ali besedovanje na premore to boshjo sodbo sgruntati.

Kader tedej tebi tvoj sovrashnek takeshne rezhy noterda je, ali pak nekateri radovedni ljudje tebe satu uprashajo, dej njim k' odgovoru te besede tega preroka : Gospud! ti se pravizhen, inu pravizhna je tvoja sodba.

Inu tudi lete besede : Te sodbe tega Gospuda so resnizhne, inu same v' sebi pravizhne.

Moje besede se imajo bati, inu nekar isprashuvati ; sakaj ta zhloveshka pamet na samore taiste sapopasti.

2. Ti tudi nimash sprashuvati, ne se prepirati od tega saflushenja teh svetnikov, katire bi pred temi drugemi svetejshe, al vezhe bil v' nebeshkemn krajlestvu.

Takehne rezhy pernesò dostikrat veliku ardrije, inu nanuzniga prepiranja ; is katirega tudi ustane ta preusetnost, inu prasna posvejt-na zhaft ; is tega pride navoshlivost, inu resdirenga, kir leta tega svetnika, ta druge enga drugega preusetnu naprejpostaviti se muja.

Takehne rezhy pak snati, inu sprashuvati nobenega nuza na pernese, temuzh taki ljudje se veliku vezh tem svetnikom samirjo ;
sakaj

sakaj jest ni sem en Buh tega prepiranja, temuzh tega myru; ta myr pak vezh v' eni pravi pohlevnosti, koker v' lestnemu povikshanju stoji.

3. Nekteri bodo is enga ajfra te lubesni k' temu, nekteri is enga velikega nagnenja k' unemu ulezheni, katiru use se vezh is enga zhloveshkiga, koker boshjiga nagnenja pergody. Jest sem taiste, katire sem use svetnike stvaril; jest sem njim gnado dal, jest sem njim to zhaft dodejlil.

Jest vem njih useh saflushenje, jest sem njim perstopil is shegnam moje flatkusti.

Jest sem nje posnal pred sazhetkam tega svejta, jest sem nje od tega svejta isvolil, ony ni so mene poprej isvolili.

Jest sem nje skus to gnado poklizal, jest sem nje skus to milost k' meni ulekel: jest sem nje skus use forte skushnau prepellal.

Jest sem njim zhastitlive troshte noterdal, jest sem njim stanovitnost dodejlil, jest sem njih poterplenje kronal.

4. Jest posnam tega pervega, inu puslednega, jest imam use gladku naisrezhenu sa lubu.

Jest imam v' useh mojih svetnikih pohvalen biti, jest imam zhes use zheshen, inu v' useh, inu v' slednemu shposhtuvan biti, katire sem taku zhastitlivu bres usega njih poprejshnega, inu lestnega saflushenja previdil, inu taku visoku povikshal.

Satorej, katire tega narmajnshega od mojih sanizhuje, tudi tega vezhega on na zhafty, dokler sem jest tega narmajnshega, inu tega velkega stvaril.

Inu katire na shposhtuje enga svetnika, ta na shposhtuje tudi mene, inn nobenega v' nebeshkemu krajlestvu.

Ony ufi so enu skus saveso te lubesni: ony ufi enu menjo, ufi so ene vole, inu ufi fkupej se enavolnu lubjo.

5. K'temu she (katiru je veliku vikshe) veliku vezh mene, koker fami sebe, inu svoje saflushenje lubjo.

Dokler, kir so ony fami zhes se samak-neni, inu od lestne lubesni venpotegnjeni, se ony zelu, inu do konza v' mojo lubesn spreminje, inu v' taisti tudi s' veseljam, inu s' ushitkam pozhivajo.

Nezh ni, kar bi nje samoglu odverniti, ali dolitrete, dokler so ony te vezhne resnize polni, inu v' temu ognu te napogaflive lubesni gore.

Satorej nimajo ti tem shivotnem, inu shivinskem shellam isdani ludje od stanu teh svetnikov sprashuvati, inu se prepirati, katiri nezh drugega, koker svoje lestnu veselje snajo sa lubu imeti. Po svojimu lestnemu nagnenju predstavljajo, inu odstavlajo, nekar taku, koker ti vezhni resnizi dopade.

6. V' njih dosti je ta navednost, slasti v' takefhneh, katiri so malu resvitleni, inu porredkem enga s'eno popolnema duhovno lubesnjo snajo lubiti.

Ja veliku vezh bodo fhe s'enem nagnenjam po naturi, inu s'eno zhloveshko perjasnostjo k' tem, al unem ulezheni, inu koker se ony v' posemelskeh rezheh sadershe, taku tudi misljo od teh nebeshkeh.

Je pak en bres use perglike veleki reslozhak med temi rezhmy, katire ti boshjih rezhy malu sastopni misljo, inu med temi, katire ti resvitleni ljudje skus nebeshku resodivenje premishlujejo, inn ogledujejo.

7. Satu varvej se moj syn! od teh rezhy radovednu se pogovarjati, katire tvojo sastopnost preseshejo, temuzh tega se veliku vezh poslisej, inu na tu se podej, de se bosh mogel usaj ta narmajnshe v' nebeshkemu krajlestvu snajdti.

Inu deslih bi eden vedil, katire je svetejshe, koker ta druge, ali katire je sa vezhega svetnika v' nebeseh dershan, kaj bi njemu nuzalu letu snati, sunej samu, de se on savol tega sposnanja pred mano ponisha, inu se k' vezhi zhashty mojiga imena obudy, inu pousdigne?

Veliku bel Bogu perjetnu stury, katire spremishluje, koku veliki so njegovi grehi, inu mejhene njegove zhednosti, inu brumnost,

inu koku je she od te popolnema brumnosti teh svetnikov delezh, koker, katire se prepira, koku velike, ali mejhene svetusti so ti svetniki.

Veliku bulshe je te svetnike s' andohtlevemi molitvami, inu s'olsami profiti, inu na njih zhaftitlevo pomuzh s' ponishnem serzam klizati, koker njih skrivnosti s' prasnem sprashuvanjem sgruntuvati.

8. Ony se prov dobru skus letu zhaſte, inu njim dopade, ke bi ti ludje se snali v'myru ohraniti, inu svoje prasnu govorjenje opustiti.

Ti svetniki se svojiga lestnega saflushenja zelu nezh na pohvaljo; dokler ony fami sebi nezh dobrega, temuzh meni samemu use gladku perpifujejo, kir sem jest njim is moje naſkonzhane lubesni use ſhenkal.

Ony so s' eno taku veliko lubesnjo pruti moji boshji naturi, inu s' taku preobilnem veseljam napolneni, de njim na zhaſty nezh na manka, inu nezh na more na njih frezhnemu ſtanu njim permankati.

Uſi svetniki, kulker vikſhi so v' ti zhaſty, tulku ponishniſhi so ony fami na sebi, inu meni so skus letu blishniſhi, inu lubſhi.

Savol tega v' svetemu piſmu imaſh ſapiſanu: De so ony svoje krone pred Bugam dolipoloshili, inu na svoje obrase pred tem jagne-

gnetam dolipadli, inu so molili tega shivega od vekumej do vekumej.

9. Dosti ludy uprafha, katire je vezhe v'nebeseh, katire na vedò, aku bodo uredni med te narmajnsihi fhteti biti.

Je sadofti veliku, tudi le ta narmajnshe v'nebeseh biti, kir en sledne bode ramnu velik; sakaj ony ufi bodo veliki; sakaj ony bodo ufi boshji otrozi imenovani, inu so tudi.

Ta narmajnshe fkus svojo pohlevnost bode velek zhes njih veliku, inu ta greshnek, katire se je v'svojih grehih saftaral, bode umerl, inu poginil.

Sakaj kader so ti jogri uprafhali, katire bi ta narvezhe v'nebeshkemu krajlestvu bil, so takefhen odgovor flifhali: Aku se vi na preobernete, inu na bofte, koker otrozi, taku na pridete v'nebeshku krajlestvu, katirekuli tedej se sam ponisha, koker letu dette, ta je narvezhe v'nebeshkemu krajlestvu.

10. Gorje letem! katiri s'temi mejhenemi se nozhejo radi ponishati, sakaj ony na bodo mogli fkus te mejhene, inu nifke duri v'nebesa jiti.

Gorje tudi tem bogatem! katiri svoje veselje, inu trosht letukej imajo; sakaj kader ti ubogi v'boshje krajlestvu pojdejo, bodi ony od sunej ostali, inu jokali.

Veselite se vi pohlevni, vi ubogi od veselja poskakujte, dokler vashe je tu kraljestvu boshje, aku vi vender v' ti resnizi hodi-te, inu shivite.

XLIX. POGLAVITNE DEJL.

De use upanje, inu sanashanje se ima samu na Boga postaviti.

1. *Hlap.* Gospud! kaj je moje saupanje, katiru jest v' temu shivlenju imam, inu kaj je moj narvezhe trosht is useh rezhy, katire se pod nebam snajdejo?

Ni se le ti moj Gospud, inu Buh, katirega milost, inu usmilenja ni nobenega shtevenja?

Kje je le meni dobro bilu bres tebe, ali kedaj le bi meni bilu moglu hudu biti, kir se ti v' prizho?

Jest ozhem rajshi savol tebe ubog, koker bres tebe bogat biti.

Ozhem rajshi s'tabo na semli en popotnek, inu en ptuji biti, koker bres tebe nebesa posesti; kir se ti, so tudi nebesa, inu kir ti ni se, tam je ta smert, inu pekel.

Ti se, o Gospud! katirega jest shellim; satorej je meni potreba, de jest k' tebi sdi-hujem, klizhem, inu prosem.

V' nobenega jest na morem popolnema saupati, katire bi meni ob pravemu zhasu pomagat, koker v' tebe samega o moj Buh!

Ti se moje upanje, inu sanashanje, ti se moj narsvestejsh trosthtar v' useh rezheh.

2. Ufi ludje tu svoje ishejo, sam ti shelish, inu isheshe moje isvelizhanje, inu kar je meni nuznu; ter use rezhy meni k' dobremu obernefh.

Akulih meni use forte skushnave, inu supernosti naprejpokladash, vender use letu k' mojimu nuzu odlozhesh, kir tvoje lubesnive na taushentire vishe skushati v' navadi imash.

V' katiri skushni ti nimash mejn lublen, inu pohvalen biti, koker ke bi ti mene s' nebesnkem trosthtam napolnil.

3. V' tebe tedej o Gospud! use moje upanje, inu perbeshalfhe postavem, v' tebe uso mojo britkust, inu teshavo poloshim, dokler use, karkuli sunej tebe videm, flabu, inu nastanovitnu najdem.

Sakaj meni dosti perjatlov na bo nezhe moglu nuzati, mogozhni pomozhniki na bodo mogli pomagati, modri svjetuvavzi na bodo mogli en nuzen odgovor dati, teh uzhenikov bukve na bodo mogle mene potrosthtati, ne tu shlahtnu, ali dragu blagu odreshiti, tudi ne enu skrivnu, inu dopadlivu mestu sashihrati, aku ti sam na perstopesh, na pomagash, na po-

poterdish, na potroshtash, na poduzhish, inu na obvarvash.

4. Sakaj use rezhy, katire se k' temu myru, inu frezhnemu stanu nuzne vidjo, so en nezh bres tebe, tudi nezh frezhnega v' resnizi na donešo.

Taku tedej se ti sam edine ta zil, inu konz usega dobrega, ena visokust tega shivlenja, inu ta globozhina use lepe sgovornosti: v' tebe zhes use rezhy upanje imeti, je tvojih hlapzov ta narmozhnejše trosht.

K' tebi obernem moje ozhy, v' tebe jest saupam moj Gospud, inu Buh, ozha use milosti!

Poshegnej, inu posveti, ali stury sveto mojo dusho s' nebeshkem shegnam, de ona tebi enu svetu prebivalshe, inu en sedesh tvoje vezhne zhashty postane, inu de se tudi v' tvojimu zhashtitlevemu templu nezh naurednega na bode snajdlu, katiru bi te ozhy tvoje svetusti moglu reshaliti.

Poglej na mene po velikusti tvoje dobru-te, inu po obilnosti tvoje milosti, inu uslishi to molituv tvojiga ubogega hlapza, katire de-lezh v' eni ptuji desheli, inu v' lenzi te smerti stanuje.

Obvari, inu ohrani to dusho tvojiga hlap-
za med tulkajn navarnostmi tega strohlivega
shivlenja, inu skus tvojo gnado spremi, inu
vishej taisto po potu tega myru v' deshelo te
vezhne svetlobe. Amen.

Konz teh tretjih bukvu.

ZHETERTE BUKVE.

Od svetega Rejhnega Telefa.

Andohtlivu opominanje k' svetemu
Obhaylu.

Befede Kristufove.

Pridite k' meni usi, pravi Gospud, katiri
ste s' dellam, inu s' mujo oblosheni, inu jest
ozhem vafs supet k' pokoju perpraviti.

Ta kruh, katirega jest vam bodem dal,
je moje mesu, sa tu shivljenje tega svejta.

Usemite, inu jejte, letu je moje tellu, ka-
tiru bode sa vafs danu; letu sturite k' mojimu
spominu.

Katire bode jedl moje mesu, inu pil moja
kry, leta v' meni ostane, inu jest v' njemu.

Be-

Besede, katire sem jest k' vam govoril, so duh, inu shivljenje.

I. POGLAVITNE DEJL.

S' kajsenem visokem shposhtuwanjam, inu s' kajsenem zhistem serzam je ina Kristus prejeti.

Besede tega Jogra.

I Lete so tvoje besede, o Gospud JEsus Kristus, ti vezhna resniza! akulih taisite ni so ob enemu zkasu rezhene, ne na enemu mestu sapisane.

Dokler pak so tvoje, inu resnizhne besede, ozhem jest taisite hvaleshnu, inu svetstu goriuseti.

Tvoje so, inu ti se taisite govoril; inu so tudi moje, dokler ti se taisite sayol mojiga isvelizhanja govoril.

Jest taisite is tvojih ust rad goriusamem, de bodo globokejshe, inu terdnejshhe v' moje serze usajene.

Mene obude besede taku velike dobru-te, polne te slatkusti, inu lubesni; ali mene strashjo moje lestne pregrehe, inu mene odbija moja nazhista vest, tvoje taku velike skrivnosti prejeti.

Mene vabe ta flatkuſt tvojih beſedy , ali mene teſhy ta obilnoſt mojih pregreh.

2. Ti ſapoveſh , de bi ſauplivu k' tebi perſtopili , aku ozhem s' tabo en dejl imeti , inu de bi prejel to ſpiſho te naumerjozhnoſti , aku ſhellim tu ſhivlenje , inu to zhaſt prejeti.

Pridite ſem k' meni , praveſh ti , katire ſle s' mujo , inu s' dellam obloſheni , inu jeſt vaſs ozhem k' pokoju perpraviti.

O flatka , inu perjaſna beſeda v' uſheſeh tega greſhneka , s' katiro ti moj Goſpud , inu Buh ! vabeſh tega potrebnega , inu ubogega k' prejemlenju tvojiga preſvetega Teleſa.

Ali kdu ſem jeſt , o Goſpud , de ſe ſmem poſtopiti k' tebi perſtopiti ?

Pole ! te nebela te na morejo ſapopaſti , inu ti praveſh : pridite uſi k' meni.

3. Kaj ti meniſh s' tvojim taku dobruſtli- vem , inu perjaſnem klizanjem , inu vablenjam ?

Koku bi jeſt ſmel k' tebi priditi , kir nezh dobrega od ſebe na vem , koku bi ſe jeſt ſmel podſtopiti.

Koku te bodem v' mojo hiſho pella , kir ſem doſtikrat tvoje bres konza dobruſtlivu ob- lizhje reſerdil.

Tebe ſhpoſhtujejo , inu zhaſte ti Angeli , inu Archangeli , tebe ſe boje ti Svetniki , inu pravizhni , inu ti praveſh : Pridite uſi k' meni.

Ke bi ti, o Gospud! letu sam na rekal, kdu bi virjel, de je letu refs?

Inu ke bi ti letu na sapovedal, kdu bi se podstopil k' tebi pridti?

4. Pole! Noe ta pravizhne mosh je na ti barki stu lejt zimpral, de bi on, inu s'njim njuh malu ohraneni bili: koku bi se jest v'eni uri mogel perpraveti, Stvarneka tega svejta urednu, inu s' zhaftjo prejeti?

Moyfes tvoj velek flushabnek, inu fusebne perjatel je is nastrohlivega lesa to shkrino te savease napravil, katiro je tudi s'tem narbel zhistem slatam preulekel, de bi noter te table tvojih sapovd poloshil: inu jest strohliva stvar se bodem podstopil tebe, katire se to postavodal, inu katire tu shivlenje dodejlifh, taku lohku v' moje tellu prejeti?

Salomon ta nar modrejshhe med Israelfskemi krajlami je sedem lejt ta zhaftitlive tempel k' zhafty, inn hvali tvojiga imena gorisidal.

On je ofem dny ta prasnek tega zirkovnega shegnanja obhajal, taushent volov k' shganemu, inu myrnemu ofru goriofral, inu to shkrino te savease v' glasu teh trobent, inu v' velikemu veseluvanju v'tu nje perpravlenu mestu s' zhaftjo postavil.

Inu jest nafrezhne, inu sgol revne zhlovek, koku se bodem podstopil tebe v' mojo hisho pellati, kir kumej pol ure v'ti andohti morem dopernefti? Ja Buh othl, de bi bil tai-

taisto ufaj enkrat, koker se spodobi, v' pravi andohti dopernesil.

5. O moj Buh! kajseno veliko mujo so si ony persadely, skus dobre della tebi dopasti?

O koku malu, Bogu se usmili! je taistu, kar jest sturim? kajsen mejhen zhafs jest dopernesem, kader se k' prejemlenju tvojiga sve-tega Telefa perpraulam?

Poredkem sem jest v' mojemu serzu spravlen, inu prov sam per sebi, inu zelu malukedej od usega restresenja ozhishen.

Inu sagvishnu v' tvoji isvelizhanski prizhnosti bi na imela nobena naspodobna misel v' serze pasti, ne obena stvar taistu noteruseti, dokler meni naprej na stoji enga angela, temuzh tega Gospuda teh angelov v' moje jerperge goriuseti.

6. Je vender en bres konza velik reslozhek med to shkrino te savese s' njenemi svetinami, inu med tvojim presvetem, inu prezhistem Telefam s' njegovemi naisrezhenemi zhednostami: koker tudi med oframi te stare postave, katiri so samu teh perhodnih ofrov podoba bili, inu med tem pravem ofram tvojiga Telefa, katire je ena sapira, inu dopolnenje teh stareh ofrov.

7. Sakaj tedej ni sem jest veliku vezh ushan v' prizho tvoje zhastitlive urednosti?

Sakaj se jest s' vezhi skerbjo na perpravlam, tvoje svete rezhy prejeti, kir ti stari O-

zhaki, inu Preroki, tudi Krajli, inu Firshti, ali Glavarji is usem ludstvam so taku velike shellę, inu andoht k' boshji flushbi fkasovali?

8. Ta prov bogabojezhe krajl David je is ufo mozhjo plesal pred shkriino boshjo v' spremishluvanju teh dobrut, katire je Gospud Buh tem starem Ozhakam dodejlil, je mnogitiru orodje (inshtumente) te musike, inu pesme napravil, inu je taiste rekal s' veseljam peti; tudi on sam je te arse pogostu wil, inu pel is noterdajanja svetega Duha: On je tu Israelfku ludstvu poduzhil, is zelega serza Boga hvaliti, inu s'enako shtimo ufake dan zhaftiti, inu njegovo zhaft osnanuvati.

Aku je taku velika andoht, inu takeshen spomin boshje zhafty, inu hvale pred to shkriino te stare postave bil dershan, kajsena velika andoht inu shposhtuvanje imam jest, inu use kershanfsku ludstvu v' ti prizhnosti tega visoku urednega Sakramenta, inu v' prejemlenju tega prezhaftitega reshnega Telefa iskasati?

9. Veliku ludy tekajo okuli po mnogitireh krajih obiskati te svetine teh svetnikov, inu se sazhudjo, kir njih djanje saslishjo: ony ogledujejo te velike naprave teh zirkov, inu kushujejo te svete kosty, katire so is slatam, inu shido ozirane.

Inu pole ti o moj Gospud, inu Buh! se letukej per meni v' prizho na temu oltarju, kir
se

sè en Svetnik useh Svetnikov , en Stvarnek teh ludy , inu en Gospud teh Angelov.

Dostikrat bodo ti ludje k'ogledu takesh-neh rezhy skus radovednost, inu kir shelle nove rezhy videt, napellani, per temu malu nuza enga pobulshanja doseshejo; slasti kader taku okulitekanje, inu romanje se bres andohti, inu pravega resgrevanja zhes te grehe sgody.

Letukej pak v' temu Sakramentu tega ol-tarja sè ti sam zel v' prizho Buh, inu zhlo-vek JEsus Kristus, kir se tudi obilnu sadoby ta sad vezhnega isvelizhanja, kulkerkrat bo-desih urednu, inu andohtlevu prejet.

K' temu nafs na ulezhe enu samapashnu res-vajenje, ne radovednost, ali shivotnu poshel-lenje, temuzh ena terdna vira, inu bogabo-jezhe upanje, inu ena zhista lubesn.

10. O ti navideozhe Buh, inu Stvarnek tega svejta! koku prezhudnu ti s' nami andlash, koku lubesnivu, inu milostvu s' tvojimi isvo-lenmi obrazhujesh, katirem sebe samega v' le-temu Sakramentu dash saushiti?

Sakaj letu ufo sastopnost preseshe, letu su-sebnu ulezhe te serza teh bogabojezhch, inu ushge tu poshellenje.

Dokler tvoji pravovirni, inu sveti ker-sheniki, katiri use svoje shivljenje k' pobul-shanju vishajo, inu rovnajo, dostikrat is tega visoku uredniga Sakramenta to veliko gnado

te andohti, inu eno fusebno lubesn k'ti brum-nofti prejmejo.

II. O ti prezhudna, inu fkrivna gnada letega svetega Sakramenta ! katiro famu ti kershanfkovirni sposnajo, ti navirni pak, inu taifti, katiri tem greham flushjo, na morejo taisto obzhutiti, inu ushivati.

V'letemu Sakramentu bode dodejlana ena duhovna gnada, inu bode ti dufhi supet ta sgublena muzh povernena, inu sadoby supet to lepoto, katira je bila fkus ta greh nashtaut-na postala.

Leta gnada je v'zhasu taku velika, de is preobilnofti te dodejlane andohti ne famu ta dufha, ampak tudi ta flabe shivot se s' vezhi mozhjo obdanega obzhuti.

12. Vender pak je ramnu potreba nafho samudo, inu lenobo obshaluvati, de mi na bomo s' vezhem poshellenjam navishani Kri-ftusa prejeti, v'katirimu ftoji ufe upanje, inu saflushenje useh taifteh, katiri shellę isveli-zhani biti.

Sakaj on je nafhe posvezhenje, inu odre-fhenje, on je trosht teh popotnikov, inu ta vezhne ushitek useh Svetnikov.

Tedej je velikega obshalovanja urednu, de veliku ludy se te fkrivnofti tega svetega Sakramenta taku malu ahtajo, katire te nebela resvesely, inu zel fvejt ohrane.

Joh te slepote, inu terdovradnosti teh zhloveshkeh serz, de taisti te naisrezhene dary tega svetega Sakramenta vezh na premisljo, inu skus usakdanu ushivanje taku mersli ratajo, de na taistega malu porajtajo.

13. Sakaj ke bi leta naršvetejshe Sakrament le v'enemu samemu kraju, inu mestu bil shegnan, inu od enga samega mashneka na zlemu svejtu bil poshegnan, s' kajsenem ajfram, poshellenjam, inu andohtjo, menish ti, bi ti ludje k' taistemu mestu, inu ke takešhnemu boshjimu mashneku bli nagneni, inu kjekej hiteli, de bi mogli videt lete skrivnosti ofruvati.

Sdej pak je veliku mashnekov boshjih, inu bode Kristus na veliku krajih goriofran, de bi taku ta gnada, inu lubesn boshja pruti temu zhloveku se tulkajn obilnishe pustila viditi, inu sposnati, kulker tu svetu Obhailu tega prezartanega Telefa je dalej po svejtu reshirjenu, inu resdejlenu.

O dobrutlive, inu lubesnive JEsus, ti vezhne pastir! jest tebe prov ponishnu sahva-lem, de sé se urednega sturil, nafs uboge, inu revne stvary s' tvojim, lestnem preshlahtnem Telefam, inu presveto kryvjo spishati, inu k' ushivanju teh skrivnost s' tvojimi lestnemi ustmi vabiti, kir pravesh: Pridite k' meni usi, katiri ste s' mujo, inu s' dellam oblosheni, inu jest vafs ozhem naspishat.

II. POGLAVITNE DEJL.

De v' letemu Sakramentu bode ena velika dobruta, inu lubesn boshja temu zhloveku jkasana.

Befede tega Jogra.

1. **I**s saupanja na tvojo dobruto, inu veliko milost, o moj Gospud, inu Buh! se jest perblishujem k' tebi, koker en bolnik k' temu osdravniku, koker en lazhen, inu shejn k' studenzu tega shivlenja, koker en uboge, inu potrebne k' temu krajlu teh nebefs, koker en hlapcz k' Gospudu, koker ena stvar k' stvarneku, koker en sapushen k' svojimu dobrutlevemu inu milostvemu troshtarju.

Ali odkod letu meni pride, de ti k' meni pridefh? kdu, ali kaj sem jest, de se ti sam meni dash?

Koku sme ta greshnek pred tabo se perkasati, inu koku se ti ponishafh k' temu greshneku pridti?

Ti ja posnafh tvojiga hlapza, inu vesh, de on nezh dobrega v' sebi nima, savol kati-rega bi ti letu njemu iskasal.

Sposnam tedej mojo naurednost, inu sposnam tvojo dobruto, hvalem tvojo milost, inu tebe sahvalet sa tvojo preveliko lubesn.

Sa-

Sakaj ti letu savol sebe, inu ne savol mojiga saflushenja sturish, de bi tvoja dobruta meni bel bila na snanje dana, vezhi lubesn v' meni ushgana, inu obilnisthi pohlevnost v' meni se snehla.

Dokler pak letu tebi dopade, inu se taku sturiti sapovedal, dopade tudi meni tvoje ufmlenje pruti meni; o de bi se letemu moja pregresna natura super na stavela!

2. Oti preflatke, inu bres konza dobrutlive JEsus! koku veliku shposhtuvanje, inu saktivalo s' vezhno zhastjo, inu hvalo smo mi tebi dolshni savol prejemlenja tvojiga svetega Telesa, katirega urednost na samore nobeden zhlovek sadohti isrezhi?

Ali kaj bom jest mislil v' letemu obhailu, inu perstopku k' mojimu Gospudu, katirega jest na samorem urednu zhastititi, inu vender shellim njega s' andotjo prejeti?

Kaj bi jest mogel bulshega, inu nuznisthega misliti, koker letu, de se jest pred tabo do konza ponisham, inu tvojo naisrezhenno dobruto nad mano povikshujem?

Hvalem, inu povikshujem tebe, o moj Buh! na vekumej.

Jest sanizhujem sam sebe, inu se tebi podvershem v' temu bresnu moje navrednosti.

3. Pole! ti se ta svetnik useh svetnikov, inu jest sem ena gnusoba useh grehov.

Pole! ti se nagnesh pruti meni, katire ni sem ureden na tebe pogledati.

Pole! ti pridešh k' meni, inu ozhešh per meni biti, inu mene vabesh k' tvoji gostarij.

Ti meni ozhešh dati saushiti to nebeshko spisho, inu ta hruh teh Angelzov, inu szer nobenega drugega, koker sam sebe, kir sè ti ta shive kruh, katire sè od nebes doli peršh, inu temu svejtu tu shivljenje dаш.

4. Pole, odkod pride ta lubesn, ah kakeshna dobruta se pusty viditi? koku veliko zhašt, inu sahvalo smo tebi sa use letu dolshni?

O koku dober, inu nuzen je tvoj svjet v' letemu, de sè leta Sakrament goripostavil! o koku flatka, inu vesela je tvoja gostarija, v' v'katiri sè ti sam sebe k' eni spishi goripostavil!

O koku do konza zhudne so tvoje della o Gospud! koku mogozhna je tvoja oblast, inu muzh! koku naisrezhena je tvoja refniza!

Sakaj ti sè rekal, inu use rezhy so bile sturjene, inu letu se je sgodilu, kar sè ti sapovedal.

5. Ena zhudna, inu vender vire uredna rezh je, katira ufo zhloveshko saštopnost preseshe, de ti moj Gospud prave Buh, inu zhlovek pod to mejheno podobo tega kruha, inu vina sè zel sapopaden, inu od teh, katiri tebe prejmejo, bres poziranja bosh saushit.

Ti, en Gospud useh rezhy, katire nobene rezhy pomankanja, nimash, si se isvolil fkus leta Sakrament per nash prebivati.

Ohrani moje serze, inu shivot bres usega madesha, de bodem s' veselo, inu zhisto vestjo lete tvoje skrivnosti pogostu samogel ofruvati, inu k' mojemu vezhnemu izvelizhanju prejeti.

Katire se ti susebnu k' tvoji zhashty, inu vezhnemu spominu sapovedal, inu goripostavil.

6. Veseli se moja dusha, inu dej Bogu sahvalo sa taku shlahtne dar, inu susebne trosht, katire je tebi v' lete dolini teh sols sapushen, inu dodejlen.

Sakaj kulkerkrat ti lete skrivnosti spre-mishlujesh, inu tu Tellu Kristusovu prejmesh, tulkukrat opravlash tu dellu tvojiga isvelizhanja, inu usega isvelizhanja, inu usega saflushenja Kristusovega dejleshen postanesh.

Dokler ta lubesn Kristusova na bode nigdar pomankshana, inu ta velikust njegove milosti na bode nigdar do dna isjemana.

Satu se imash uselej s' ponovlenjam tvojiga serza k' temu perpraulat, inu to veliko skrivnost tega isvelizhanja is skerb-nem premishlivanjam si k' serzu useti.

Tebi bi letu taku veliku, novu, inu lubes-nivu imelu naprejpridti, kader masho beresh, ali slishefh, koker de bi na leta dan she le

pervezh Kristus bil v' tu; Telli te Divize do-
liperšhl, inu zhlovek postal, ali na temu kri-
shu vifeozh sa isvelizhanje teh ludy bil terpil,
inu umerl.

III. POGLAVITNI DEJL.

*De je dobru, pogostu tu S. Obhailu prejeti, inu
k' temu S. Sakramentu perštopiti.*

Befede tega Jogra.

I. Pole! O Gospud! jest k' tebi pridem, de
bi meni dobru bilu is tvojiga daru, inu
bil resveselen per tvoji S. misi, katiro si ti
o Buh! perpravil v' tvoji slatkusti temu ubo-
gemu.

Pole! v' tebi je use, karkuli jest samorem,
inu imam shelleti; ti se moje isvelizhanje, inu
odrefhenje, moje upanje, inu muzh, moj zir,
inu moja zhast.

Resveseli tedej donefs dušho tvojiga hlap-
za, dokler k' tebi, o Gospud JEsus! sem mo-
jo dušho pousdignil.

Jest shellim tebe donefs andohtlevu, inu
shposhtlivu prejeti, jest shellim tebe v' mojo
hišho pellati, de bi bil ureden s' Zacheusam od
tebe poshegnan, inu med synove Abrahama
shtet biti.

Moja dusha shelly tvoje S. Tellu, moje ferze shelly s' tabo sklenenu biti.

2. Isdej se meni, inu letu je meni sadofti; sakaj sunej tebe nobeden trosht na vela.

Bres tebe na morem biti, inu bres tvoji-ga obiskanja na morem shiveti.

Satu morem jest pogoftu k' tebi perstopiti, inu tebe k' eni pomuzhi mojiga isvelizhanja prejeti, de kje morebiti na temu potu na omagam, kader bi jest te nebesheke spishe obrupan bil.

Sakaj kader fe ti, o preusmilene JEsus! temu folku pridiguval, inu od mnogiterih bolesn osdraulal, se djal: Jest nje nozhem teshe damu pufitil, de kje ony na temu potu na omagajo.

Taku tedej andlej tudi s' mano, kir fe k' troshtu teh virneh v' letemu Sakramentu sebe famega dal.

Sakaj ti fe ta flatka spisha teh dush, inu katire tebe urednu prejme, postane dejleshen, inu en irbezh tega vezhnega isvelizhanja.

Meni je mozhnu potreba, kir pogoftu v' ta greh padem, hitru namarn, inu toshliv postanem, inu dolijemlem, de fkus pogostne molitve, spovdi, inu prejemlenje tvojiga S. reshnege Telefa se ponovim, ozhistem, inu ushgem, de bi kje jest, aku bi dalej odlashal, od mojiga naprejusetja na odstopil.

3. Sakaj tega zhloveka misli, inu pozhut-ki so od mladosti k'temu hudemu nagneni, inu aku boshja arznija na pomuzh na pride, ta zhlovek she v' hujshi grehe pade.

Tu svetu obhailu pak odurazha od tega hudega, inu poterde to dusho v' temu dobremu.

Sakaj aku sem jest sedej pogostu namarn, inu lejn, kir vender leto spisho prejmem, ali S. mashe berem; kaj bi se she le meni godilu, ke bi jest leto arznijo noter na jemal, inu eno taku veliko pomuzh na iskal?

Inu akulih jest ni sem usake dan perpraulen letu prov dopernesti, vender se ozhem posilati, ob svojimu zhasu te boshje skrivnosti prejeti, inu se taku velike gnade dejleshnega fluriti.

Sakaj leta je en fusebne trosht te virne dushe, koker dolgu ona od tebe v' temu revnemu shivlenju okulihode, de ona pogostu na svojiga Boga spomni, inu njega s' andohtlevem serzam prejme.

4. O prezhudnu tvoje dobrute pruti nam skasuvanje! de ti, o Gospud, inu Buh! en stvarnek, inu oshivelnik useh duhov se zhes to ubogo dusho usmilesh, inu k' nje pridesh, ter s' zelo tvojo boshjo, inu zhloveshko naturo njeno lakoto nasitesh.

O frezhnu taistu serze! o isvelizhana taista dusha! katira se uredna snajde svojiga Boga,
inu

inu Gospuda s' andotjo prejeti, inu v' temu prejemlenju s' duhovnem veseljam napolnena biti.

O kajsenega velikega Gospuda, kajsene-
ga lubesnivega gostu, kajsenega perjetnega to-
varsha, inu svetega perjatla goriusame, inu
prejme! O kajsenega lepega, inu shlahtnega,
inu pred usemi lubesnivimi rezhmy narlubes-
nivshega shenena ona objame!

O moj prelubesnive shenen! pred tvojim
oblizhjam imajo umolkniti semla, inu nebu,
inu ufa njih lepota, sakaj karkuli hvale, inu
lepote na sebi imajo, je en dar tvoje dobrute,
kir tudi nigdar, na morejo dosezhi to zhasht,
inu hvalo tvojiga imena, katirega modrusti
nobenega shteenja ni.

IV. POGLAVITNE DEJL.

*De bode veliku dobrega taislem dodejlenu, katirs
andohtlevu k' temu S. Sakramentu perslopjo.*

Besede tega Jogra.

1. O moj Gospud, inu Buh! pridi naprej tvo-
jimu hlapzu v'shegnu tvoje slatkusti,
de bodem mogel ureduu, inu andohtlevu k'
tvojimu zhashty, inu hvale urednemu Sakra-
mentu persstopiti.

Obudi moje serze, inu odrefhi mene od tefhke lenobe, obishi mene s'tvojo gnado, de bodem v' duhu mogel tvojo flatkust obzhutiti, katira je v' temu Sakramentu, koker v' enemu zhistemu studenzu popolnema sapopadena, inu skrita.

Refveti tudi moje ozhy, de bodem leto taku veliko skrivnost ogledal, inu poterdi mene, de bodem taisto s' eno terdno viro virval.

Sakaj tvoje dellu, inu dijanje ni zhloveshka muzh, inu oblast, inu tvoje svetu goripostavljenje ni enu zhloveshku snajdenje.

Dokler nobeden se na snajde sam od sebe taku sastopen, katire be letu sapopasti, inu sastopit samogel, katiru tudi to visoko modrust teh angelov preseshe.

Kaj bi tedej jest nauredne gresfhnek, kir sem perst, inu pepel od taku visoke skrivnosti mogel sgruntati, sastopiti, inu sapopasti?

2. O moj Gospud! v' perprosheni mojiga serza, v' dobri, inu terdni viri, inu v' tvojimu povellu gredem jest k' tebi s' upanjem, inu shposhtuvanjam, inu resnizhnu virjem, de ti tukej v' temu Sakramentu se v' prizho prave Buh inu zhlovek.

Ti tedej ozhesfh, de bi jest tebe prejel, inu se s' tabo v' pravi lubesni sklenil, inu sdrushil.

Satu profem tvojo milostvo dobruto, inu tebe sa susebno gnado profem, de ti meni k' temu tvojo pomuzh dodejlifh, de se bodem do konza v'tebi restajal, inu v'tvoji lubesni restopil, ter na nobene zhloveshke troshte se posehmalu na sanashal.

Sakaj leta nar vikshe, inu naruredneshe Sakrament je tu isvelizhanje te dushe, inu tega telefa, ena arznija use duhovne toshlivofti, inu bolesni: v'katiremu bodo osdravlene te rane mojih pregreh, te naspodobne shelle v'bersdah dersthane, skushnave premagane, inu pomajnsthane, vezhi gnada bo noterulita, te sazhete zhednosti bodo gmirane, ta vira uterjena, tu upanje terdnu sturjenu, inu ta lubesn ushgana, resgreta, inu reshirjena bode.

3. Sakaj ti se she veliku dobrega dodejlil, inu dodejlifh she sdej dostikrat v'letemu Sakramentu tvojim lubesnivem, katiri taistega andohtlevu prejmeio, o moj Buh! ti goriusamesh, inu ohranesh mojo dusho, terdo sturifh to slabuft tega zhloveka, inu vefs snoterne trosht dodejlifh.

Dokler ti njim super mnogitire reve, inu nadluge veliku troshta noteruljesh, inu is globzhine njih lestnega ponishuvanja, inu nasauplivofti k'temu saupanju tvojiga savarvanja njih pousdignesh, s'eno novo gnado njih snotrej resveselish, inu resvetish, taku, de ony, kir so pred prejemlenjam tega Sakramenta pol-

ni britkuſti, inu bres prave andohti pruti taiſtemu ſe pozhutili, po uſhivanju lete nebeſhke ſpiſhe, inu pitja ſe v'en buſhe ſtan ſpreoberneni ſnajdejo.

Letu ti ſ'tvojimi iſvolenmi ſategavolo ſturish, de bi ony reſnizhnu ſpoſnali, inu ozhitnu ſkuſili, koku ſlabi ſo ony ſami v' ſebi, inu kajſeno dobruto, inu gnado od tebe prejmejo.

Sakaj, katire ponishnu k' temu ſtudenzu te ſlatkuſti pride, na prejme le on enu malu te ſlatkuſti?

Ali, katire per enemu velikemu ognu ſtoji, na ſadobi le on enu malu gorkute?

Inu ti ſe ta ſhive ſtudenž, katire je uſelej poln, inu preobiln, en velek, inu gorezh ogn, katire uſelej gory, inu nigdar naugaſne.

4. Sategavolo aku meni ni dopuſhenu od obilnoſti tega ſtudenza ſajemati, inu ſe do ſi-toſti napiti, vender ozhem moje uſta na to lukenzo te nebeſhke zeve derſhati, de bom uſaj eno kapelzo k' ogaſenju moje ſheje ſadobil, de zelu do konza na uſahnem.

Inu akulih na morem veſs nebeſhke, inu taku ognen biti, koker ſo ti Kerubini, inu Seraphini, vender ſe ozhem v'ti andohti taku pomujati, inu moje ſerze perpraulati, de bodem ſamogel uſaj eno mejheno iſkerzo tega boſhjiga ognia is ponishnega prejemenja tega oſhiveozhega Sakramenta ſadobiti.

Karkuli pak meni permanka , o dobrutlive JEsus , moj presvete Isvelizhar! dobrutlivu , inu gnadlivu sa mene saloshi , katire se fe usmilil use k'febi klizati rekozh : Pridite k' meni ufi , katire ste s' dellam , inu s' mujo oblosheni , inu jest vaf s' ozhem k' pokoju perpraviti.

5. Jest fzer dellam v' putu mojiga obrasa , is shalostjo mojiga serza bodem obdan , s' grahami obloshen , is skushnavam nadleshen , s' mnogem hudem nagnenjam bodem samotan , inu stiskan , inu nobenega ni , katire bi meni pomagal , katire bi mene reshil , inu prostega sturil , koker ti sam , moj Gospud , inu Buh , ti moj Isvelizhar! katiremu jest sebe , inu use tu moje do konza isrozhim , de mene obvarvash , inu k' vezhnemu shivlenju perpellefh.

Usemi mene gori k' zhashty , inu hvali tvojiga imena , kir se tvoje svetu Tellu , inu krymeni k' eni spishi , inu pitju perpravil.

Dodejli ti meni , moj Gospud , inu Buh , inu moj Isvelizhar! de bi skus pogostu prejemlenje teh sveteh fkrivnost v' meni ta andoht gorijemala , inu rasla.

V. POGLAVITNE DEJL.

*Od visoke urednosti tega Sakramenta, inu od
stanu enga mashneka.*

Befede tega Lubega.

I. **D**eslih bi ti imel to zhiftoft teh angelov, inu to svetust svetega Joannesa Kerstnika, vender bi na bil ureden leta svete Sakrament prejeti, ali v'roke useti.

Dokler letu na pride od saflushenja teh ludy, de ta zhlovek leta Sakrament shegna, inu v'rokah ima, inu ta kruh teh angelov k'eni spishi prejme.

Je ena zel velika skrivnost, inu visoka zhaft teh mashnekov, katirem je danu, kar tem angelam ni perpushenu.

Sakaj fami ti mashneki, katiri so po postavi te zirkve shegnani, imajo oblast ta ofer svete mashe ofruvati, inu Tellu Kristusovu shegnati.

Ta mashnek je fzer en flushabnek, katire se teh boshjih besed poslushi po boshjimu povellu, inu goripostavlenu, Buh pak je taisste, katire tukej use, inu na eno navideozho visho stury, katiremu je use, kar ozhe, podvershenu, use je pokornu, kar on sapove.

2. Sa-

2. Satorej imash vezh uslegamogozhnemu Bogu v' letemu visokuurednemu Sakramentu virjeti, koker tvojim lestnem pozhutkam, ali enemu videozhemu snamenu.

Sategavolo se ima tudi is straham, inu is shposhtuvanjam k'temu svetemu Sakramentu perstopiti.

Mirkej, inu gledej, zhegava flushba je bila tebi zhes dana skus goripoloshenje teh rok tega Shkofa.

Pole! ti se mashnek postal, inu satu shegnan, de bi ta ofer svete mashe ofruval; satorej gledej, de bosh ta ofer ob svojmu zhasu svestu, inu andohtlevu Bogu goriofral, inu sam sebe bres tadla skasal.

Ti se ni se to butaro lohkejshe sturil, ampak se se s' tesnejshi saveso savesal, Boga se bati, inu je vezhi tvoja dolshnost postala k'eni vikshi svetusti se pousdigniti.

En mashnek ima is usemi zhednostami ozi-
ran biti, inu drugem ta nauk enga brumnega shivlenja dajati.

Njegovu sadershanje nima biti s'temi gmejn ludmy, inu ne po njih navadah, inu poteh, ampak po sadershanju teh angelov v' nebeseh, ali po shivlenju teh popolnema brum-
neh moshov na semli rovnanu, inu vishanu biti.

3. En mashnek v' shegnanemu gvantu ob-
lezhen, je namesti Kristula, de bi Boga sa se-

be, inu sa use ludstvu ponishnu molil, inu profil.

On ima spred, inu sa sabo tu snamine svetega krisha, de bi spremishluval tu terplenje Kristusovu. Pred sabo on nose ta krish na mashnemu plajshu, de bi skerbnu na Kristusove stopine gledal, inu po njeh hoditi s' ajfram se flisal.

On je tudi od sad na herbtu s'tem krisham sasnamenovan, de bi on use njemu od drugeh sturjene teshave pohlevnu savol Boga goriusel, inu prenesil.

Pred sabo nose on ta krish, de bi on svoje lestne pregrehe obshaluval: inu sa sabo ta istega nose, de bi tudi drugeh ludy grehe skusi usmilenje pruti njim objokal, inu de bi on vedel, de je on koker en frednek med Bugam, inu med tem greshnekam postavlen.

On nima od pohlevne molitve, inu svetega ofra nehati taku dolgu, de on gnado, inu milost od Boga doleshe.

Kader mashnek masho bere, zhasty Boga, resvesely te angelze, to sveto katholshko zirkov v'andohti terdy, tem shivem k'pomuzhi pride, sadoby tem mertvem ta pokoj, inu sam sebe ulega dobrega dejleshnega stury.

VI. POGLAVITNE DEJL.

*Enu uprashanje, koku se ima ta zh'lovek pred
svetem obhailam sadershai.*

Besede tega Jogra.

1. **K**ader jest, o Gospud! spremishlujem
tvojo visokust, inu urednost, spruti
pak ogledam moj revne stan, inu mojo nau-
rednost, mozhnu trepezhem, inu sam per se-
bi sasromoten postanem.

Sakaj aku jest k' boshji misi na perstopem,
beshim pred shivlenjam, aku se naurednu k'
nji spustim, v' samiro, inu v' tvoje reshajenje
padem.

Kaj je tedej meni sturiti, o moj Buh,
moj pomozhnik, inu svjetvavz v' teh po-
trebah?

2. Uzhi mene ta prave pot: pokashi me-
ni eno kratko visho, k' temu svetemu obhai-
lu spodobnu se perpraviti.

Sakaj nuznu je vediti, koku bi jest imel
moje serze andohtlevu, inu spodobnu perpra-
viti, de bi jest tvoj svete Sakrament k' isve-
lizhanju moje dushe prejel, ali ta velek, inu
boshji ofer te svete mashe andohtlevu do-
pernesil.

VII. POGLAVITNE DEJL.

Od sprashuvanja lesne vesty, inu od naprejusetja tega pobulshanja.

Befede tega Lubega.

1. **Z**hes use rezhy more en mashnek s' narnishejshe shposhtuванjam, s' popolnema viro, s' bogabojezho manengo, ali poshel-lenjam boshje zhasly ta ofer tega presvetega Sakramenta objiti, dopernashati, prejeti, inu ushivati.

Ti imash s' veliko skerbjo tvojo vest sprashuvati, inu, kulker je tebi mogozhe, s' pravo grevengo, inu ponishno spovdjo ozhistiti, inu osnashiti, taku, de na bosh nezh teshkega na sebi imel, ali vedil, katiru bi tebe grislu, ali sadershuvalu, de bi na mogel prost, inu shiher perstopiti.

Imej eno grevengo, inu supernost zhes use tvoje grehe, te usakdane grehe pak posebnu obshaluj, inn obsdihuj.

Inu aku ta zhas perpuсты, Bogu use tvoje skushnave, inu teshave v' serzu na skrivnem sposnej.

2. Obsdihuj, inu obshaluj, de se she taku tem shellam tega shivota, inu tega svejta isdan: de ni se temu hudemu nagnenju odumerl, de se taku poln shivotnega poshellenja:

Taku nasavarvan v' sunajneh pozbutkeh, inu tulkukrat v' mnogeh prasneh misleh samotan:

Tulkajn nagnen k' sunajnem, inu taku toshliv k' snoternem rezhem:

Taku hiter k' smehu, inu samapashnosti, ali merfkaknosti, taku terd k' joku, inu shaluvanju:

Taku nagnen k' lohkem, inu temu shivotu perjetnem rezhem, taku lejn, inu keshan k' ojstrusti, inu k' ajfru:

Taku serbliv nove rezhy flishati, inu lepe rezhy viditi, taku toshliv ponishneh, inu saversheneh rezhy se amuseti:

Taku shellan veliku imeti, inu fskop venkej dajati, taku dershezh obdershati:

Taku napremishlen v' govorjenju, taku nasavarn v' molzhanju:

Taku samapashen, ali resdjan v' sadershanju, taku nadleshen, inu siten v' djanju:

Taku nasmasen v' jedi, taku gluh k' poslushtanju boshje besede:

Taku rozhen k' pozhivanju, koker keshan k' dellu:

Taku zhujezh k' norzhijam, inu prasnem pogovoram, taku saipan k' duhovnemu zhuvenju:

Taku hiter k' temu konzu, inu taku restresen v' premishlujanju teh rezhy, katire k' temu konzu pelejo.

Taku sanikern v' opravljajnju teh molituv, taku mlazhen v' branju te svete mafhe, taku fuhoten v' temu obhailu:

Taku hitru restresen, taku malukedej sam is sabo v' ferzu popolnema spravlen:

Taku nagel k' jesi, taku hiter temu blish-nemu kej shalega sturiti, inu se njemu samiret:

Taku rozhen druge soditi, taku ojster druge svariti:

Taku vesel v' frezhneh rezheh, taku slab v' teh superneh:

Taku perpravlen dobre rezhy se naprejuseti, inu taku sanikern taiste k' dobremu konzu perpraviti, inu v' djanju dopernafhati.

3. Kadər se ti she lete, inu druge tadle s' grevengo, inu s' veliko nadopadlivostjo tvoje lestne slabusti sposnal, inu objokal, al obshaluval, se imash terdnu naprej useti, na ufo visho tvoje shivljenje pobulfhati, inu v' temu dobremu gorijemati.

Potem s' enem popolnema isrozhenjam, inu s' eno pravo volo ofrej sam sebe, k' zhafty mojiga imena na oltarju tvojiga ferza, koker en vezhne ofer, namrezh tvoje tellu, inu du-
fho

sho meni sveitu isrozhi: de bodesh skus letu ureden postal ofruvati Bogu ta ofer, inu ta Sakrament mojiga Telefa k' tvojimu isvelizhanju prejeti.

4. Sakaj ni uredneshega ofra, ne vezhega sadoštisturjenja k' sbrisanju teh grehov, koker, de ta zhlovek sam sebe zel, inu do konza s'tem ofram tega Telefa Kristusovega, v' ti mashi, inu v' temu obhailu Bogu goriofra.

Aku bode ta zhlovek sturil, kulker na njemu stoji, inu se bode prov sgreval, kulkerkrat on bode k' meni perstopil, to gnado, inu odpuhanje teh grehov sadobiti, taku, koker refnizhnu jest shivim, prave ta Gospud, jest nozhem to smert tega greshneka, temuzh veliku vezh, de se on spreoberne, inu shivy; dokler na use njegove pregrehe nozhem vezh spomniti, ampak njemu bode use odpushenu.

VIII. POGLAVITNE DEJL.

Od Kristusovega ofra na svetemu krishu, inu od isrozhenja te lestne vole.

Besede tega Lubega.

1. **K**oker sem jest s' respetemi rokami, inu s' nagem shivotam na krishu sa tvoje grehe nebeshkemu Ozhetu sam sebe frejvolnu

goriofral, taku, de v' meni nez h ni zhesofstalu, katiru bi na bilu k ofru boshjiga utolashenja ofranu.

Na takefhno visho imash ti tudi ufake dan v' sveti mashhi meni ra lovolnu is ufo mozhjo, inu poshellenjam is grunta tvojiga serza, koker en zhist, inu svete ofer sam sebe goriofrati.

Kaj vezh jest od tebe ozhem imeti, koker de bi se poslisal meni popolnema se isrozhiti, inu zhesdati.

Sakaj use, kar ti dash, sunej sebe famega, jest nez h na shtemam, dokler na ishem tvoj dar, temuzh tebe famega.

2. Glih ramnu, koker bi tebi na bilu sadosti, akulih bi use rezhy imel sunej mene, taku tudi, karkuli te meni dash, na more meni dopasti, aku sam sebe meni gori na ofrash.

Ofrej se meni, inu dej se zelega Bogu, taku bode ta ofer meni ushezh, inu perjeten.

Pole! jest sem se zelega goriofral mojimu Ozhetu sa tebe, jest sem tebi tudi moje zelu Tellu, inu kry dal k'eni spishi, inu pitju, de bi jest vesh tvoj, inu ti moj oftal.

Aku pak ti bosh sam v' sebi obstal, inu se na bodesh moji voli radavolnu zhes dal, inu isrozhil, na bo enu popolnema ofruvanje, inu nabode med nami ena zela sloshnost, ali fklenje.

Satu ima pred ušem tvojim djanjam naprej jiti tu ofruvanje, skus katiru ti sam sebe v' boshje roke radavolnu ofrašh, aku ozhešh to flobodnost, ali frajost, inu gnado sadobiti.

Odtod pride, de taku malu ludy so od snotrej resvitleni, inu prov prostega serza, dokler na snajo sami sebe popolnema satajiti, inu se Bogu zhesdati.

Moja stanovitna sodba je leta: katire se na odpovej ušem rezhem, na more moj Joger biti. Satorej aku ozhešh moj Joger biti, ofrej meni sam sebe is ušem nagnenjam, inu poshellenjam.

IX. POGLAVITNE DEJL.

De mi inamo sami sebe, inu kar premoremo, Bogu goriofrati, inu sa use druge moliti.

Befede tega Jogra.

1. **G**ospud! use rezhy so tvoje, katire so na nebeseh, inu na semli.

Jest shellim sam sebe k' enemu radavolnu ofru tebi ofruvati, inu vezhnu tvoj ostati.

Gospud! v' perprosheni mojiga serza jest sam sebe donešs tebi isrozhim, inu zhesdam sa enga vezhnega hlapza k' tvoji flushbi, inu k' enemu ofru tvoje vezhne zhašty, inu hvale.

Use-

Usemi mene gori s' tem ofram tvojiga preshlahtnega Telela, katiru tebi dones ofram v' prizho teh angelov, katiri navideozhe tebi streshjo, de bi meni, inu ulemu tvojimu ludstvu k' isvelizhanju bilu.

2. O Gospud! jest tebi goriofram, use moje pregrehe, inu hudobije, katire sem pred tabo, inu tvojimi angelzami dopernesil od tega dneva sem, v' katiremu sem samogel grešiti noter do lete ure, na temu altarju tega potolashenja, de bi ti use taishte sashgal, inu poshgal s' tem ognam tvoje lubesni, inu vensbrisal use makeshe mojih grehov: de tudi ozhistesh mojo vesh od use pregrehe, inu meni supet tvojo gnado dodejlsh, katiro sem jest skus ta greh sgubil; de meni use moje grehe popolnema odpustish, inu mene s' tem kushuvanjam tega myru milostvu goriusamesh.

3. Kaj ozhem jest sa moje grehe sturiti, koker, de taishte pohlevnu sposnam, inu objokam, inu tebe bres prenehanja sa odpufhanje profem?

Uslishi mene, profem tebe, bodi meni gnadlev, inu milostuv, kir tukej pred tabo stojim, o moj Buh, inu Gospud!

Meni so ramnu shal usi moji grehi, inu jest oddusehmalu nigdar vezh nozhem taishte dopernesti, ampak meni so shal, inu bodo mene grevali, dokler dolgu bodem shivil, inu sem

sem tudi perpraulen pokuro dellati, inu sa ta-
iste po moji premoshnosti sadoſti ſturiti.

Odpuſti meni, o Goſpud! odpuſti meni
uſe moje grehe: ſavol tvojiga ſvetega imena
ohrani mojo duſho, katiro ſe s' tvojo pre-
ſlahtno kryvio odreſhil.

Pole! jeſt ſe iſrozhim tvoji miłoſti, inu
ſe zheſdam v' tvoje roke.

Andlej s' mano po tvoji dobruti, nekar
po moji pregrehi, inu hudobji.

4. Jeſt oſram tebi tudi uſe moje dobre del-
la, akulih ſo taiſte mejhene, inu pomanklive;
de ti taiſte ozhiſteſh, inu poſvetiſh; de taiſte
ſa lubu imaſh, tebi tudi perjetne ſturिſh, inu
mene uſelej k' buľſhem navishujeſh, ter meni
lejnemu, inu napridnemu zhloveku k' ene-
mu dobremu, inu frezhnemu konzu perpo-
moreſh.

5. Jeſt tudi tebi oſram uſeh andohtleveh
ľudy brumne ſhellę, uſe potrebe mojih ſtar-
ſhov, perjatlov, bratov, feſter, inu uſeh ta-
iſteh, katire ſa lubu imam, ali katiri ſo meni,
ali drugem ſavol tvoje ľubesni kej dobrega
ſturili: inu katiri ſo ſa ſe, inu ſa uſe te ſvoje
mojo molituv, inu maſhuvanje ſhelleli,
inu profili, aku ſo ony, bodi ľę, ſhe ſhi-
vi v' meſu, ali aku ſo ſe ſhe iſ tega ſvejta
ľozhili.

De bi ony uſi to pomuzh tvoje gnade,
inu troſhta, ſavarvanje pred navarnoſtami, od-
reſhe

refhenje od shtrafeng mogli prejeti, inu obzhutiti, inu de bi ony od usega hudega refheni, tebi mogli v' veselju s' zhaftjo se hvaleshni skasati.

6. Tudi tebi ofram te molitve, inu ofer tega utolashenja, fusebnu sa taiste, katiri so mene v' eni rezhi reshalili, shkoduvali, ali sanizhuvali, ali kakerfhno supernoft, ali tesavo sturili.

Tudi sa taiste use, katire sem jest s' befedo, ali s' djanjam vedeozhe, al naveđeozhe reshalil, nadleshuval, obteshuval, inu pohujshal, de nam use nashe grehe, inu kar smo eden drugemu hudega sturili, odpustish.

O Gospud usemi od nafs use naspodobnu domishluvanje super nashega blishnega; ufo navolnost, ferd, inu prepiranje. inu use, kar samore bratovsko lubesn resdreti, inu pomajnfhati.

Usmili se, o Gospud! usmili se zhes use, katiri tvojo milost prosjo; dej tem potrebnem to gnado, sturi nafs takeshne postati, de bodemo uredni tvojo gnado ushivati, inu k' vezhnemu shivlenju mogli pridti. Amen.

X. POGLAVITNE DEJL.

De svetu Obhailu se nima lohku venspushtiti.

Besede tega Lubega.

1. **T**i imash pogostu perstopiti k' temu studenzu boshje gnade, inu milosti, k' temu studenzu boshje dobrute, inu use zhystosti, de bodesh od tvojiga hudobnega nagnenja, inu pregrehe se mogel osdraviti, inu de bodesh saflushil super use skushnave, inu sapellave tega hudizha mozhnejshhe, inu bel zhujezh postati.

Ta sovrashnek dobru vę, inu posna ta preshlahtne sad, inu arznijo, katira se v' letemu Sakramentu snajde, ishe use vishe, inu perloshnosti te virne, inu andohtleve ludy, kulker on premore, od taistega odurazhati, inu prezh dershati.

2. Dokler nekateri ludje, kader se k' temu obhailu ozhejo perpraulati, bodo skus hudobnu noterdajanje tega hudizha vezh, hoker sfer skushani.

Sakaj ta hudobne duh (koker v' Joboveh bukvah stoji sapisanu) pride med te otroke boshje, de bi njih skus svojo navadno hudobijo mogel omotiti, ali zelu bojezhe, inu smamlene

lene sturiti, de bi njih dobre shelle, inu nagenje majnsfal, skus svoje skushnave njim to pravo viro odusel, inu taku, de bi tu obhailu ali zel venspuftili, al s' eno mlazhno andohtjo perftopili.

Ali njegove golfije, inu porednu noter-dajanje nimamo porajtati, akulih so oftudne, inn strashne; ampak use prasnu domishluvanje ima na njegovo glavo nasajsagnanu biti.

Ta revne doh se ima sanizhuvati, inu safhpotuvati, ter savol njegovega drashenja, inu napokoja, katirega on obudy, se nima tu svetu obhailu opuftiti.

3. Dostikrat tudi sadershuje od tega obhaila ta prevelika fkerb eno pravo andoht imeti, inu to spovd prov dopernefti.

Stury po svjetuvanju, ali nauku teh modreh, inu odloshi od sebe to britkust, inu use prevezh fkerbne misli, sakaj one sadershujejo to gnado boshjo, inu dolitarejo to andoht tega ferza.

Savol ene mejhene britkusti, inu teshave nimash tu obhailu opuftiti, temuzh pojdi, koker hitru morefh, se spovedati, inu rado-volnu tu od drugeh tebi sturjenu reshajenje odpusti, inu s' misli spuhti.

Aku se ti koga reshalil, pohlevnu sa samiro, inu odpushanje profi, inu Buh bo tudi tebi rad tvoje grehe odpustil.

4. Kaj nuza to spovd, inu svetu obhailu dolgu odlashtati?

Ozhisti se narpoprej, versi sdajzi venkej ta strup, hiti prejeti to arznijo, inu se bosh bel pozhutil, koker, kader bi na dolgu odlashtal.

Aku se ti donefs od ene rezhy pustish odverniti, morebiti se bode jutri kej vezhega pergodilu, inu taku bi ti kje mogel dolgu zhasa od svetega Obhaila sadershan, inu mejn perpravlen postati.

Koker hitru moresh, sfresi od sebe to uprizhno teshavo, inu lenobo; sakaj nezh na nuza, se dolgu teshavne fkerby persadevati, inu dolgu zhasa s' enem teshkem, inu smamlenem serzam okulihoditi, ter savol usakdaneh sadershb se od boshjih rezhy odlozhiti.

Ja zel fhkodlivu je, tu obhailu predolgu odloshati; sakaj letu odlashtanje ima v' navadi eno teshko lenobo v' temu dobremu obuditi.

So nekatiri (Bogu bodi pertoshenu!) taku namarni, inu restreseni, de radi odlashtajo se spovedati, inu tu svetu obhailu prejeti, sattegavolo, de bi fkus letu na bli permoreni se bel varvati, inu noterdershati.

5. Ah koku mejheno lubesn, inu slabo andoht imajo taisti, katiri tu obhailu taku lohku odlashtajo, inu venspušte!

Koku frezhen, inu Bogu perjeten je taiste, katire taku shivy, inu svojo vesh taku zhisto

ohrane, de je perpravlen ufake dan leta svete Sakrament prejeti, inu bi prave, inu svete shelle imel, kir bi njemu letu perpushenu bilu, inu aku bi on letu bres supergovorenja, ali pohujshanja mogel sturiti:

Aku se kdu v' zhasu is ponishnosti, ali skus en pravizhen urshah sadershan od tega sdershy, leta bi bil hvale ureden savol shposhtuvanjan pruti temu Sakramentu.

Aku bi pak enga ta lenoba othla podlehti, ima on sam sebe obuditi, inu sturiti, kulker na njemu stoji, inu Buh bode njemu po njegovemu poshellenju, inu dobri voli, na katiro on fulebnu gleda, na pomuzh pershl.

6. Kader je pak eden is pravizhnega urshaha sadershan, ima uselej eno dobro volo, inu sveto manengo imeti, leta Sakrament prejeti, taku na bode tega nuza, ali tega preshlahtniga sadu, katire is tegaistega dojde, obropan.

Sakaj en sledne brumne zhlovek samore ufake dan, inu ufako uro k' letemu Sakramentu na eno duhovno visho k' svojimu isvelizhanju bres use prepovdi perstopiti.

Ali vender ima ob gvishneh dneveh, inu ob goripostavlenu zhasu tu Tellu svojiga Odreshenika is serzhnem, inu shelnem shposhtuvanjam v' temu Sakramentu prejeti, inu v' letemu vezh to zhasht, inu hvalo boshjo, koker svoj trosht, inu veselje iskati.

Dokler tulkerkrat bode ta duha na eno duhovno visho naspishana, inu na eno navideozho visho v' gnadi boshji poterdena, kulkerkrat to skrivnost Kristusovega mesupoostanja, inu njegovu svetu terplenje andohtlevu premishluje, inu skus letu v' lubesni pruti nje-mu bode ushgana.

7. Katire se dergazhi na perpravla, koker kader ta prasnek je pred rokami, ali ta navada njega pergajna, leta se bode dostikrat bres spodobnega perpraulanja snajdel.

Srezhen je taiste zhlovek, katire se dokonza Bogu goriofra, kaderkuli sveto mashe bere, ali k' obhailu grede.

Na bodi v' dershanju te mashe ne prekefan, ne prehiter, temuzh dershi eno dobro gmejn maso, ali visho taisteh, s' katirem shivish, ali prebivash.

Drugem nimash nadleshnost, inu toshli-vost dellati, temuzh to gmejn visho po goripostavlenju teh viksheh dershati, inu vezh drugeh ludy nuzu, koker tvoji lestni andohti, inu poshellenju flushiti.

XI. POGLAVITNE DEJL.

*De svetu Tellu Kristusovu, inu svetu Pismu
so sledni virni dushi susebnu potrebna.*

Besede tega Jogra.

1. **O** preflatke Gospud JEsus, koku velika je flatkust ene brumne dushe, katira se s' tabo per tvoji misi gostuje! kir nje nez drugiga k' eni spishi na bode naprejpostavleni, koker ti sam njene edine, prelube, inu zhes use poshellenje tega serza narbel sashellene, inu dopadlive Gospud.

Inu meni bi szer flatku bilu v' prizho tebe is serzhnega poshellenja te solse tozhiti, ter s' to bogabojezho Marijo Magdaleno tvoje noge s' solumi rofiti.

Ali kje je leta andoht, kje je enu takefnu obilnu prelivanje teh solum?

Sagvisfnu v' prizho tebe, inu tvojih svetih Angelov bi moje serze imelu goreti, inu od veselja se jokati; dokler jest tebe v' temu Sakramentu resnizhnu prizheozhiga inam, akulih se pod eno drugo podobo skrit.

2. Sakaj v'lestni, inu boshji svetlobi tebe gledati moje ozhy na premorejo, ja tudi zel svejt bi na mogel obstati pred svetlobo tvoje zhashtitlive boshje svetlosti.

V'te-

V'temu tedej moji slabusti perpomorefh, kir se v'temu Sakramentu perkrijesh.

Jesh sa resnizo imam, inu molem taistega, katirega ti angelzi v'nebeseh moljo; ali jesh she sa sdej v'ti viri; ony pak v'resnizhnemu pogledu, inu bres sagrinalla.

Meni ima sadofti biti na ti luzhi te prave vire, inu v'taifti hoditi, taku dolgu, de pride ta dan vezhne svetlobe, inu prejdejo te senze teh podob.

Kader pak pride letu, kar je popolnema, takrat bode nehalu tu shpoganje, ali prejemenjenje teh Sakramentov; sakaj ti isvelizhani v'nebeshkemu veselju na potrebujejo te arznije, inu pomuzhi teh Sakramentov.

Dokler ony se vesele bres usega konza v'prizhnosti boshji, kir od obrasa do obrasa njegovo zhaft gledajo, inu dokler od svetlobe v'to svetlobo te naisgruntane boshje nature bodo spremineni, pokushajo, inu ushivajo to boshjo besedo, katira je mesu postala, koker je bila od sazhetka, inu ostane na vezhne zhase.

3. Kader jesh lete zhudne rezhy spremish-lujem, meni tudi en sledne duhovne trosht teshaven, inu toshliv postane: sakaj koker dolgu jesh mojiga Gospuda ozhitnu v'njegovi zhafty na videm, sa nezhdershim use, kar na temu svejtu videm, inu slifhem.

O moj Buh! ti se moja prizha, de mene nobena rezh na more potroshtati, ne obena stvar k' pokoju perpraviti, koker sam ti moj Buh, katirega jest shellim na vezhne zhasse resgleduvati.

Ali letu ni mogozhe, koker dolgu she terpy moje mertvasfhku shivlenje.

Satorej se jest morem v' veliku poterplenje postaviti, inu sam sebe is usem poshellenjam tebi podurezhi.

Sakaj tudi tvoji Svetniki o Gospud! kati-ri se sdej s'tabo v' nebesfhkemu krajlestvu vesele, so v' ti viri, inu v' velikemu poterpljenju, dokler so she na temu svejtu shiveli, na perhodno zhasht, inu isvelizhanje zhakali.

Kar so ony virjeli, tudi jest virjem: na kar so ony upanje imeli, na letu jest tudi upam: kamer so ony persfhli, kjakej jest tudi saupam skus tvojo gnado priditi.

Med tem ozhem jest skus nauke, inu exemple tvojih Svetnikov poterden, po temu potu te vire hoditi.

Jest tudi imam tu svetu Pismu k' enemu troshtu, inu ogledallu tega shivlenja; inu zhes use letu tvoje presvetu Tellu k' eni fusebni arznij, inu perbeshalsfu.

4. Sakaj jest obzhutem, de v' letemu shivlenju so meni dve rezhy fusebnu potrebne, bres katireh bi meni na bilu mogozhe letu revnu shivlenje prenesti.

Koker dolgu bodem v' ti jezhi mojiga trupla sadershan, sposnam, de so meni dve rezhyy potrebne, tu je: ta spisha, inu ta luzh.

Sategavolo se ti meni slabemu zhloveku dal tvoje svetu reshnu Tellu k' eni spishi moje dushe, inu telefa, inu se postavil, koker eno lehterno k' mojim nogam tvojo sveto besedo.

Bres letih dveh bi jest na mogel dobru shiveti: sakaj ta beseda boshja je ena luzh moje dushe; inu tvoj svete Sakrament je ta kruh mojiga shivlenja.

Letu dvoje more tudi, koker dve mise imenovanu biti, katire so na eni, inu drugi plati v' ti kamri te saloge, ali tega shaza te svete zirkve postavlene.

Ena misa je tega svetega oltarja, katira na sebi ima ta svete kruh, tu je: tu preshlahtnu Tellu Kristusovu.

Ta druga misa so te boshje postave, katira v' sebi ima te svete nauke, nafs uzhy to pravo viro, inu noter do snoternega sagrinalla, kir se ta svetina teh svetnikov hrani, stanovitnu pelle.

Jest tebe sahvalet, o moj Gospud JEsus Kristus! kir se ta luzh te vezhne luzhi, sa to miso tvojiga svetega nauka, katiro se ti skus tvoje flushabneke, preroke, apostelne, inu druge uzhenike nam perpravil.

5. Jest tebi sahvalo rezhem, o Stvarnek, inu Odreshenik teh ludy! kir se k' resodivenju tvoje lubesni eno veliko vezhirjo zelemu svejtu napravil, v' katiri se ti ne enu jagne stare postave, temuzh tvoje presvetu Tellu, inu sveto kry k' spishi, inu k' pitju naprejpostavil, inu s' take shnem svetem gostu vanjam use virne resveselish, inu s' tem isvelizhanfkem kelham napojish, v' katiremu so usi lushiti tega paradisha, tudi s' nami ured se ti sveti angelzi, akulih s' eno frezhnejshhe flatku stjo gostujejo.

6. O koku velika, inu zhashty uredna je ta flushba teh mashnekov! katirem je ta oblast dana tega Gospuda te naisrezhene svitlusti s' temi svetmi besedami v' ta sveti Sakrament postaviti, s' njih shnablami shegnati, s' rokami der-shati, s' lefnemi ustmi ushivati, inu drugem vendejliti.

O koku snashne imajo biti te roke enga mashneka, koku zhiste te usta, koku svet ta shivot, koku bres makesha tu serze, v' katirega toku pogostu notergrede ta Stvarnek use zhiftofi!

Is tega mashneka ust bi na imele nobene druge, koker svete, brumne, inu nuzne besede venpridti, katire taku pogostu ta svete Sakrament prejmejo.

7. Te ozhy, katire tu Tellu Kristusovu gledajo, imajo biti pohlevne, inu framoshlive.

Te

Te roke zhiste, inu pruti nebesam pousdigne-
ne, katire se tega Stvarneka teh nebes, inu
te semle dotikujejo.

Tem mashnekam je fusebnu v'ti postavi
rezhenu: Bodite sveti, dokler jest vash Go-
spud, inu Buh sem svet.

8. O usegamogozhne Buh! nej nam po-
maga, inu perstopi tvoja sveta gnada, de bi
mi, katiri smo tega mashstva flushbo na se use-
li, tebi urednu, inu bogabojezhe v'usi zhi-
stosti, inu s' dobro vestjo mogli flushiti.

Inu akulih mi v'takeshni nadolshnosti na
moremo shiveti, koker bi imeli, taku nam
vender dodejli, de bodemo nashe grehe, ka-
tire smo dopernefli, urednu objokali, inu v'
duhu te ponishnosti, inu v'naprejusetju ene
dobre vole oddusehmalu s'vezhem ajfram te-
bi flushili.

XII. POGLAVITNE DEJL.

*De ta zhlovek se ima s' velikem flisam perpravi-
ti, kader ozhe k'temu Sakramentu per-
stopiti.*

Besede tega Lubega.

1. Jest sem, katire to zhaft lubem, inu to
svetust dodejlim.

Jest ishem enu zhistu serze, inu v' taistemu je tu mestu mojiga pozhivanja.

Perpravi meni enu veliku mestu, inu miso sa mojo vezhirjo, taku jest ozhem per tebi to veliko nuzh s' mojimi jogrami dershati.

Aku ozhesf, de k'tebi pridem, inu per tebi ostanem, polstergej ven ta stare qvals, inu ozhisti tu prebivalshe tvojiga serza.

Versi ven zel svejt, inu useh grehov hrup, inu napokoj: sedi koker en samoten grabez na ti strehi, inu spremishluj tvoje grehe v' grenkusti tvoje dushe.

Dokler en sledne, katire svojiga lubega perjatla sa lubu ima, njemu tu narlepshhe, inu bulshhe mestu perprave, sakaj skus letu se sposna ta serzhna lubesn taistega, katire svojiga perjatla goriusame.

2. Vender imash vediti, de ti na samorefsh enu takefnu perpravlenje is lestnega saflushenja tvojih dell sturiti, deslih bi se enu zelu lejt k' temu perpravlal, inu nezh drugega na mislil.

Temuzh tebi bode le samu is moje milosti, inu dobrute k'ti misi perstopiti perpushtenu: lih raunu koker de bi en revne berazh k' misi enga bogatega bil poklizan, katiremu on na more nezh drugega poverniti, koker de se on pruti njemu ponisha, inu sa te prejete gnade, inu dobrute pohlevnu sahvali.

Sturi, kar na tebi stoji, inu sturi s' velikem flisam, ne is navade, ne is potrebe, ali is file, temuzh is straham, is shposhtuvanjam, inu is susebnem poshellenjam, inu lubesnjo prejmi tu tellu tega lubesnivega Gospuda tvojiga Boga, katire se ponisha k' tebi pridti.

Jest sem, katire sem tebe poklizal, jest sem taku sapovedal; jest bodem dopolnil, kar bode tebi smankalu: pridi lesem, inu prejmi mene.

3. Aku jest tebi to gnado te andohti dodejlim, sahvali Boga tvojiga Gospuda, ne koker de bi taiste ureden bil, temuzh dokler sem se jest zhes tebe usmilil.

Aku ti nimash te gnade te andohti, temuzh se suhotnega, inu otoshnega obzhutesh, bodi stanoviten v' ti molitvi, ldihuj, inu terkej, ter taku dolgu na nehej, dokler usaj eno drostinzó, ali kapelzo te preshlahtne gnade prejeti saflushesh.

Ti mene poterbujesh, jest pak tebe zelu ne.

Tudi ti na prideesh mene svetega dellati; temuzh jest ozhem tebe svetega, inu bulshega sturiti.

Ti prideesh, de bi is mene posvizhen, inu s' mano sklenen bil, de bi novo gnado od mene prejel, inu v' novizh k' pobulshanju tvojiga shivlenja ushgan bil.

Nikar na samudi leto gnado, ampak is usem flisam tvoje serze perpravlej, inu pelli noter k' tebi tvojiga lubesnivega.

4. Spodobnu inu potrebnu je, de se ti ne samu pred obhailam s' pravo andohtjo perpravesih, ampak de se tudi v' taisti gorider-shish, inu taisto skerbnu ohranesih po tem, kir bosih ta Sakrament prejel, inu ni mejn ene dobre varnosti potler potreba, koker je poprej enga andohtlevega perpravlanja potreba bilu. Sakaj ena dobra savarnost, katira se potler stury, je enu prov dobru perpravlanje vezhi gnado sadobiti.

Sakaj skus tu eden zel naperpraven postane te mozhy tega svetega Sakramenta dejleshen ratati, aku se sdajzi na sunajne troshte isda, inu spusty.

Varvej se velikega govorjenja, oftani na tihem, inu samotem, ushiviej tvojiga Boga: dokler imasih taistiga, katirega tebi zel svejt na more oduseti.

Jest sem, katiremu se zelega imasih dati, taku, de oddusehmalu ne v' tebi, ampak v' meni bres use skerby imasih shiveti.

XIII. POGLAVITNI DEJL.

*De ta andohtleva dusha is zelega serza ima shel-
leti s' Krislufam v temu svetemu Sakramentu
se skleniti.*

Besede tega Jogra.

1. **K** du bo meni letu dodejlil, o moj Gospud!
de bi jest tebe samega neshil, inu tebi
moje serze do konza odperl, ter tebe ushi-
val, koker moja dusha shelly; inu de bi mene
nobeden poufihmalu na sanizhuval, tudi nobena
stvar mene motila, ali mene kej porajtala, am-
pak de bi sam ti meni, inu jest tebi govoril,
koker en salublen v' navadi ima s' tem luble-
nem govoriti, inu en perjatel is svojim perjat-
lam v' zaker hoditi, inu shiveti?

Letu jest profem, letu jest shellim, de bi
se jest vefs s' tabo sklenil, inu moje serze od
useh stvarjeneh rezhy odlozhil, ter skus tu
svetu Obhailu, inu pogostu mashuvanje se
vezh, inu vezh nauzhil te nebeshke, inu
vezhne rezhy sposnati, inu shelleti.

Oh moj Gospud, inu Buh! kedaj bodem
s' tabo vefs sklenen, v' tebe pogresnen, inu
na mene do konza posabil?

Dodejli meni, de bodesh ti v' meni, inu jest v' tebi, inu de mi obedva enaku ukup ostanema.

2. Sa resnizo ti se moj lubesnive, is med taushent isvolen, v' katiremu je dushi dopadlivu vels zhals njenega shivlenja prebivati.

Sa resnizo ti se moj myrne, v' katiremu je ta narvezhe myr, inu resnizhnu pozhivanje, sunej katirega je muja, shalost, vezhna reva, inu nadluga.

Resnizhnu ti se ta perkrite Buh, inu tvoje posvjetuvanje ni s'temi hudobnemi, ampak tvoje govorjenje je s'temi pohlevnemi, inu katiri so enga dobrega, brumnega serza.

O Gospud! koku fladak je tvoj duh? sakaj de bi ti tvojo slatkuft tvojim otrokam iskasal, s'tem narflajshem kruham, katire od nebes doli pride, is tvoje milosti taiste napishash.

Ni sa resnizo nobenega ludstva toku velikega, katiru bi imelu svoje Bogove taku blisu sebe, koker se ti nash Buh usem tvojim virmem perblisujesh, katirem se ti k' enemu usakdanemu troshtu, inu pousdignenju tega serza pruti nebesam sam sebe dash k' eni spishi, inu ushitku nasheh dush.

3. Kajsenu ludstvu je le taku imenitnu, koker ta kershanfke folk?

Ali kajsena stvar je Bogu taku luba, inu perjetna pod nebesam, koker ena andohtleva dusha, v' katiro Buh notergrede, de bi on taisto is svojim preshlahtnem, inu zhashtilevem Telesam spishal?

O naisrezhena gnada! o prezhudna dobruta! o lubesn bres use mire, temu zhloveku susebnu skasana!

Ali kaj bodem jest temu Gospudu sa leto gnado, sa taku veliko lubesn povernil?

Jest navsem nezhdopadlivshega njemu dati, koker de jest Bogu moje serze do konza zhesdam, inu s' njim taistu popolnema sklenem, inu sdrushem.

Takrat se bode use, kar je v' meni, veselilu, kader bode moja dusha s' Bugam popolnema sdrushena.

Takrat on k' meni porezhe: aku ti ozheshs' mano biti, ozhem jest tudi per tebi biti. Inu jest bodem njemu odgovoril: Gospud usmili se zhes mene, inu per meni ostani, jest ozhem rad per tebi biti. Letu je moje zelu poshellenje, de bode moje serze s' tabo sklenenu.

XIV. POGLAVITNE DEJL.

Od nakatireh andohtleveh dušh gorezhega poshellenja k' temu svetemu Sakramentu tega Telesa Kristusovega.

Befede tega Jogra.

I. **O** Gospud! koku velika je ta mnoguft, ali obilnost tvoje slatkufti, katiro se ti sa taifte perkril, katiri se tebe boje.

Kader jest spomnem na nakatereh ludi andoht, inu svete shelle, katire ony imajo, kader k' temu svetemu Obhailu perstopjo, bodem jest sam v' sebi dostikrat k' shpotu sturjen, inu se framujem, de jest k' temu Oltarju, inu svetega Obhaila misi, taku mlazhen, inu mersel perstopem.

De jest taku suhoten, inu bres pravega poshellenja tega serza ostanem, de ni sem do konza ushgan pred tabo mojim Bugam, ne taku lylnu, ne s' taku velikem poshellenjam ulezen, koker je veliku bogabojezheh ludy bilu, katiri savol velikega poshellenja tega svetega Sakramenta, inu pozhutlive lubesni tega serza se ni so mogli od jokanja sdershati.

Temuzh enaku s' uftmi svojiga serza, inu shivota so ony tebe svojiga Boga, koker en shiv studenz is serza shelleli; ni so mogli dergazhi svojo lazhno dusho potalashit, inu nasititi, koker de so ony is usem lushtam, inu is duhovnem poshellenjam tvoje svetu Tellu prejeli.

2. O sa resnizo gorezha vira teh ludy, katira je rekozh ozhitnu snamine tvoje svete prizhnosti!

Sakaj ony v' resnizi sposnajo svojiga Gofpuda v' prelomnenju tega kruha, kir njuh serze je taku sylnu ushganu pruti JEsusu, katire s' njimi na temu potu hode.

Pogostu so delezh od mene takefhne, shelle, inu andoht; taku obilna lubesn, inu gorezh ajfer.

Bodi meni milostuv o dobrutleve, inu lubesnive JEsus! dodejli meni tvojimu ubogemu petlarju usaj v' zhasu enu malu serzhnega poshellenja tvoje lubesni v' temu obhailu obzhutiti, de bode moja vira terdnejsh postala tu upanje na tvojo dobruto gorijemalu, inu tvoja lubesn enkrat popolnema ushgana, inu kir bode ta nebeshke kruh pokufila, de na bo nigdar vezh poufihmalu dolijemala.

3. Mogoze je pak tvoji milosti, tudi meni takefhno sashelleno gnado dodejliti, inu v' gorezhemu duhu ob tebi dopadlivemu zhasu mene dobrutlevu obiskati.

Akulih jest s'taku velikem poshellenjam, koker drugi susebnu bogabojezhi ludje, ni sem ushgan, vender skus tvojo gnado velike shel-
le obzhutem, taku gorezhe poshellenje, inu lubesn pruti tebi imeti, ter prosem, inu shel
lim, de bi useh tvojih taku gorezheh perjatlov
mogel dejleshen postati, inu v' njih svetu
tovarshtvu pershtet biti.

XV. POGLAVITNE DEJL.

*De ta gnada te andohti bode skus ponishnost, inu
samolestnu satajenje sadoblenu.*

Besede tega Lubega.

1. **T**o gnado te andohti moresh ti stanovit-
nu iskati, shelnu profiti, poterpesh-
livu, inu sauplevu perzhakati, hvaleshnu go-
riuseti, pohlevnu ohraniti, fkerbnu s'taisto
v'zaker hoditi, inu Bogu ta zhas, inu to
maso boshjiga obiskanja taku dolgu, dokler
pride, isrozhiti.

Ti se imash susebnu ponishati, kader od
snotrej eno mejheno, ali zel nobeno andoht
na obzhutesh, vender pak nimash prevezh
zagliv, ali napokojnu shalosten postati.

Buh da dostikrat v' enemu hipzu, kar je
popred dolgu zhafa doliudaril.

On tudi v' zhasu da per konzu, kar je on v' sazhetku te molitve dati odloshil.

2. Ke bi se ta gnada uselej, inu kmalu, inu po slednega poshellenju dodejlila, bi letu en zhlovek savol svoje slabusti na mogel lohku prenesti.

Sategavolo se more ta gnada te andohti v' dobremu upanju, inu ponishnemu poterplenju perzhakati.

Vender moresh tebi, inu tvojim greham perrajtati, aku ona tebi na bode dodejljena, ali na skrivnem oduseta.

Ena mejhena rezh je v' zhasu, skus katiro bode ta gnada sadershana, inu perkrita; aku vender se sme ena mejhena, inu ne ena velika rezh imenuvati, skus katiro ena taku velika, inu dobra rezh bode sadershana.

Inu aku eno takeshno mejheno, ali veliko rezh od sebe odpravish, inu popolnema premagash, bodesh dosetil, kar se profil.

3. Sdajzi pak, koker hitru se bodesh iszelega serza Bogu zheldal, ter letu, ali unu po tvojimu lushtu, inu dopadenju na bodesh ifkal, temuzh do konza se v' njega postavel, se bodesh s'njim sdrushenega, inu myrnega snajdel, dokler tebi nezh na bode taku dobru dishalu, inu dopadlu, koker de bi tu dopadenje boshje vole bilu dopolnenu.

Katire tedej bode svoje misli s' enem dobrem serzam pruti Bogu pousdignil, inu se

bode od use naspodobne lubesni, ali dopa-
denja ene stvarjene rezhy sprasnil, inu proste-
ga sturil, leta bode narbel perpraulen to gna-
do sadobiti, inu bode ureden tega daru te
andohti.

Sakaj ta Gospud ondi svoj shegen dodej-
ly, kir to posodo prasno najde.

Inu kulker bel popolnema ta zhlovek tem
posemelskem rezhem se odpove, inu kulker
vezh skus samulestnu sanizhuvanje sam sebi
odmerje, tulku hitrejshe pride gnada boshja,
tulku obilneshe ona notergrede, inu tulku vik-
she enu prostu ferze ona pousdigne.

4. Takrat bode on vidil, bode imel obil-
nu, inu se bode zhudil, ter njegovu ferze bo-
de v' njemu refhirjenu, sakaj ta roka boshja
je s' njim, inu on se je sa uselej popolnema v'
njegove roke postavil. Pole! taku bode ta
zhlovek poshegnan, katire Boga is zelega ferza
ishe, inu to gnado, katiro njegova dusha prej-
me, si k' nuzu stury.

En takeshen saflushe v' prejemlenju tega
svetega Sakramenta eno veliko gnado boshji-
ga sdrushenja, dokler on na gleda na svojo lest-
no andoht, inu trosht, temuzh zhes uso an-
doht, inu trosht na boshjo zhast, inu hvalo.

XVI. POGLAVITNE DEJL.

De imamo nashe potrebe Kristusu resodeti, inu njega sa gnado profiti.

Besede tega Jogra.

1. **O** ti preslatke, inu prelubesnive Gospud! katirega jest shellim sdej prejeti, ti vesh mojo slabust, inu potrebo, v' katiri se snajdem, v' kajseni hudobi, inu pregrehi sem sapopaden, kulkukrat sem jest obteshan, skuhan, smamlen, reshale, inu omadeshvan.

Jest pridem k' tebi po arznijo, jest te profsem sa trosht, sa preusdignenje, inu sa pomuzh.

Jest govorim k' tebi, koker k' taistemu, katire use rezhy ve, inu sna, katiremu je use ozhitnu, kar se v' meni snajde, inu katire sam mene samoresht potroshtati, inu k' pomuzhi pridti.

Ti vesh, kaj dobrega jest pred usemi rezhmy poterbujem, inu koku ubog, inu reven sem jest na zhednosteh, inu na brumnosti.

2, Pole! jest stojim pred tabo ubog, inu nag; jest profsem sa gnado, inu tvojo milost na pomuzh klizhem.

Spishej tvojiga lazhnega uboshza, ushgi mojo mersloto s' ognam tvoje lubesni, resvejti mojo slepoto s' to svetlobo tvoje uprizhnosti.

Spreberni meni use posemelfke rezhy v' eno grenkust, use nadleshne, inu superne rezhy v' poterpeshlivost, use posvejtne rezhy, inu stvary v' sanizhuvanje, inu posablivost.

Pousdigni moje serze k' tebi v' nebefa, inu na perpušti, de bi jest na ti semli namar-nu okulihodil.

O Gospud! od sdej poufihmalu na uselej bodi ti meni sladak, dokler ti sam se moja spi-sha, inu pitje, moja lubesn, inu veselje, usa moja flatkust, inu usa moja dobruta.

3. O de bi ti mene usega skus tvojo uprizh-nost ushgal, ja zel seshgal, inu v' tebe spre-bernil, de bi jest skus gnado snoternega sdru-shenja, inu restoplenja tvoje gorezhe lubesni s' tabo en duh postal.

Na perpušti, de bi jest od tebe tesh, inu suhoten odstopil, temuzh sturi s' mano milost-vu, koker se dostikrat s' tvojimi isvolenmi prezhudnu sturil, inu andlal.

Kajsenu zhudu bi bilu, kir bi jest vesh is tebe ognen postal, sam v' sebi pak omagal; dokler ti se ta uselej gorezh ogn, katire nig-dar na ugasne, inu ta vezhna lubesn, katira te serza zhiste, inu to sastopnost resvete.

XVII. POGLAVITNE DEJL.

*Od te gorezhe lubesni, inu velikega poshellenja
Kristusa prejeti.*

Besede tega Jogra.

1. **S'** to narvezhi andohtjo, inu gorezho lubesno, s' zelem poshellenjam, inu ajfram mojiga serza shellim jest tebe, o Gospud! prejeti, koker so te veliku Svetnikov, inu andohtleveh ludy v' temu obhailu shelleli prejeti, katiri so tebi v' svetusti svojiga shivljenja narbel dopadli, inu so v' ti narbel gorezhi andohti bili.

O moj Buh! moja vezhna lubesn, usa moja dobruta, moja naifkonzhana frezha, jest tebe shellim prejeti s' tem narvezhem poshellenjam mojiga serza, inu s' narbel urednem shposhtuvanjam, koker je kedej eden tvojih Svetnikov imel, al samogel imeti.

2. Inu akulih sem jest naureden use takefhne obzhutke te andohti imeti, vender jest tebi goriofram use poshellenje mojiga serza, koker de bi jest sam edine use taiste narbel gorezhe, inu tebi narperjetneshe shellë imel.

Inu karkuli enu bogabojezhe serze si more smisliti, inu shelleti, letu use jest tebi s'tem narvezhem shposhtuvanjam, inu s'gorezho lubesno dam, inu ofram.

Jest na shellim nezh sam sebi perhraniti, temuzh mene, inu use kar imam, shellim tebi radavolnu goriofrati.

O moj Gospud, inu Buh, moj Stvarnek, inu Odreshenik! jest shellim tebe donefs prejeti s'takefhnemi shellami, shposhtuvanjam, zhastjo, inu hvalo; s'takefhnno hvaleshnoftjo, urednoftjo, inu lubesno; s'takefhnno viro, upanjam, inu zhiftoftjo, koker je tebe prejela, inu shellela prejeti tvoja presveta zhasty uredna Mati, inu Diviza Marija, kader je temu Angelu, katire je nje to fkrivnost tvoji-ga zhloveshkega postanja osnanuval, ponishnu, inu andohtlevu odgovorila: Pole! jest sem ta dekla tega Gospuda, meni se isgodi po tvoji besedi.

3 Inu koker svete Joannes Kerstnik, ta narimenitneshe med tvojimi svetniki, kir je pred tabo naprejhodil, v'tvoji prizhnosti v'veselju svetega Duha resveselen je goriposkozhil, kir je she v'maternemu telesu sapert leshal, inu koker se je on, kader je potler tebe, o Gospud Iesus! med ludmy hodeozhega sagledal, nifku ponishal, inu s'andohtlevem serzam rekal: Perjatel tega Shenena, katire tukej stoji, inu njega poslusha, se mozh-

nu vesely savol glasu tega Shenena : na enako visho jest shellim s' velikemi, inu svetemi shellami ushgani biti, inu mene tebi is zelega serza zhesdati.

Satu jest tebi naprejnem, inu ofram tudi useh andohtlevih serz veselje, gorezhe shelę, njeh v' duhu samaknenje, odsgurnu resvizenje, inu nebeske perkasne is usemi zhednostami, inu zheshenjam, katiru je od useh stvaru v' nebesih, inu na semli tebi k' zhafty dershanu bilu, inu bode sa mene, inu sa use taiste, katiri so v' moje molitve perporozheni, de bi od njeh useh urednu zheshen, hvalen, inu na vezhne zhas s' zhafty, inu hvalo pousdignen bil.

4. Usemi gori moj Gospud, inu Buh! mojo oblubo, inu shelę, katire imam tebe vezhnu zhafty, inu bres prenehanja hvaliti, katiru tebi po obilnosti tvoje naisrezhene visokusti po usi pravizi slishe.

Letu jest tebi dam, inu shellim sledne dan, uro, inu zhas dati, inu is serzhno proshno vabem, inu prosem use nebeske duhove, inu use tvoje virne, de bi tebi zhafty, inu hvalo s' mano ured dajali.

5. Nej tebe zhafty, inu hvaljo usi folki, rodovi, inu jesiki, inu s' narvezhem veseljam, inu s' gorezho andohtjo nej povikshajo tvoje svetu, inu flatku ime.

Inu jest shellim, de ufi, katiri ta svete Sakrament s'andohtjo, inu ponishnem shposhtuvanjam ofrujejo, inu s'eno popolnema viro prejmlejo, per tebi bi gnado, inu milost neshli, inu sa mene ubogega greshneka ponishnu profili.

Inu kir ony to sashelleno andoht bodo dosegli, ter s' Kristusam skleneni, inu skus tu presvetu spishanje potroshtani, od tvoje svete nebeske mise pojdejo, de bodo na mene ubogega greshneka se othli spomniti.

XVIII. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek nima en radoveden sprashuvauz tega Sakramenta biti, ampak sa Kristusam ponishnu hoditi, inu te pozhvutke, inu sastopnost ti sveti viri podurezhi.

Besede tega Lubega.

1. Varvej se pred radovednem, inu napridnem sprashuvanjam letega naisgruntanega Sakramenta, aku nozhesh v' ti globozhni tega zviblanja utoniti.

Katire bode othl to mogozhnost boshjo isgruntati, bode od njene svitlusti dolipotert. Buh samore vezh sturiti, koker ta zhlovek sastopiti, inu sapopasti.

Enu bogabojezhe, inu ponishnu sprashuvanje te resnize, je perpushenu, aku je ta zhlovek uselej perpravlen se pustiti uzhit, inu se ahta, teh lepeh naukov teh uzhenikov se dershati.

2. Srezhna je taista perproshena, katira se varva teh teshkeh potov tega uprashanja, inu hode po terdneh, inu rovneh stesah teh sapovd boshjih.

Mnogu ludy so to andoht sgubili, kir so visoke rezhy othli sgruntati.

V' tebi se ishe ta vira, inu enu brumnu shivlenje, ne visoka sastopnost, inu globoku sposnanje teh skrivnost boshjih.

Aku te rezhy na sastopesh, katire so pod tabo, koku ozhesht sgruntat, kar je nad tabo?

Podversi se Bogu, inu tvojo sastopnost ti viri ponishno sturi, taku bode tebi dana ta luzh tega snanja, kulker bode tebi nuznu, inu potrebnu.

3. Nekatiri bodo slu skushani od vire tega Sakramenta, ali letu nima njim, ampak temu hudemu sovrashneku perrajtanu biti.

Na bodi tebi mar satu, inu na prepirej se s'tvojimi misli, ter na te tebi od hudizha noterdane zvible na odgovarjej, ampak verjemi

mi boshjim besedam, virjemi njegovem svetnikam, inu prerokam, taku bode ta hudobne sovrashnek od tebe beshal.

Dostikrat je slu nuznu, de en flushabnek boshji takefhne skushnave terpy.

Sakaj ta sovrashnek na skusha te navirneke, inu greshneke, katire on bres fkerby v' svoji oblasti ima, ampak on skusha, inu drashe te virne, inu andohtleve ludy na mnogitire vishe.

4. Hodi tedej s' eno perprosto, inu terdno viro, inu perstopi k' temu svetemu Sakramentu s' enem pohlevnem shposhtuvanjam.

Inu karkuli ti na premoresh sastopiti, letu Bogu usegamogozhnemu bres use fkerby isrozhi.

Buh tebe na sapelle, inu on na fally; fally pak, inu se sapelle, katire sam sebi prevezh virjame, inu saupa.

Buh je rad s' temi perprostemi, on se resodeva tem pohlevnem, da to sastopnost tem mejhenem, odpre ozhy tem zhistem serzam, inu fkriva svojo gnado pred radovednemi, inu preusetnemi.

Ta zhloveshka pamet je flaba, inu se lohku ogolfa, ali ta prava, inu resnizhna vira namore ogolfana biti.

5. Usa zhloveshka sastopnost, inu isprashuvanje ima sa viro, ne pred viro hoditi, tudi ne taisto lomiti, ali nje se superstaviti.

Sa-

Sakaj v' letemu presvetemu , inu use zha-
sty urednemu Sakramentu ta vira , inu lubes-
tu pervu mestu imajo , inu na eno fusebno ,
skrivno visho v' taistemu narvezh samorejo ,
inu sture.

Ta vezhne , naismirjene , napreseshene,
inu usegamogozhne Buh della velike, zhudne,
inu naisgruntane rezhy v' nebeseh , inu na
semli, inu ni mogozhe njegove zhudne della
sastopiti , inu sapopasti.

Aku bi te boshje della takeshne bile, de
bi se skus zhloveshko sastopnost lohku samo-
gle sapopasti, bi se na imele prezhudne , inu
naisrezhene imenuvati.

Konz teh Zheterteh bukov.

Use k' vezhi boshji zhahti , k' vezhi hvali Ma-
rije Divize inu useh lubeh Svetnikov, k' nuzu,
inu k' vezhemu gorijemanju usem vir-
nem Kristjanam. Amen.

V LUBLANI,

Stiskane per Joh. Frideriku Egerju.